

KONG CHRISTIAN VIII. s BREVE

KONG CHRISTIAN VIII.s BREVE
1823-1847

KORRESPONDANCE MED
PETER VON SCHOLTEN

UDGIVET AF
DET KONGELIGE DANSKE SELSKAB FOR
FÆDRELANDETS HISTORIE

VED
ANDERS MONRAD MØLLER

KØBENHAVN
2019

Denne udgivelse er muliggjort ved støtte fra:

Aage og Johanne Louis-Hansens Fond

Augustinus Fonden

Lademanns Fond

Konsul George Jorck og hustru Emma Jorck's Fond

Velux Fonden

Dette er en digital udgivelse, som på Det Kongelige Danske Selskab for Fædrelandets Histories hjemmeside – www.danskeselskab.dk – gratis stilles til rådighed.

Vi takker de involverede fonde for deres støtte

Ulla Kjær

forstander

Erik Gøbek

sekretær

Anders Monrad Møller

kasserer

ISBN: 978-87-90194-08-6

Transskription, annotering, efterskrift og registre ved Anders Monrad Møller

Sats og tilrettelæggelse: Anna Falcon

Indledning

Den bevarede brevveksling mellem Peter von Scholten og Christian Frederik/Christian VIII begynder med det første brev fra Vestindien dateret 23. februar 1823 og slutter med det fra 29. november 1847. Kvantitativt er der tale om en betydelig skævhed, over for i alt 87 fra Scholten står blot 19 fra tronfølgeren/kongen. Dette turde hænge sammen med, at Scholtens arkiv ikke er særligt godt bevaret, idet der her kun er bevaret 10 originalbreve fra kongen. De 9 øvrige er koncepter bevaret sammen med de mange breve fra Scholten i Kongehusarkivet – Christian Frederik/Christian VIII havde den prisværdige vane, at skrive kladder til vigtige breve.

Mens de kongelige breve til Peter von Scholten længe var været kendt og blev benyttet i hovedværket fra 1940 om den sidste generalguvernør af H. Lawætz, var denne åbenbart enten ikke opmærksom på de mange breve i Kongehusarkivet eller snarere var der den gang en mere restriktiv holdning med hensyn til adgangen til netop dette arkiv.

Det betyder således, at der med denne udgivelse bliver adgang til et hidtil ukendt materiale.

I de første mange år var der emnemæssigt tale om spredt fægtning, men i kongetiden udviklede der sig et mere fast mønster i de talrige „Rapporter“ generalguvernøren sendte hjem til den interesserede Majestæt. Det var høstudsigterne, vejret, helbredstilstanden på øerne, stemningen blandt de „ufrie“ og det vigtige spørgsmål om „emancipationen“, den frigørelse, der pressede sig uafvendeligt paa, men som begge brevskrivere ønskede at udsætte og forberede så længe som muligt, først og fremmest af hensyn til den hellige, almindelige ejendomsret. Hvad dette sidste emne angik, var der, som man vil se, forskel på de to brevskrivers holdning. Generalguvernøren så gerne en snarlig frigivelse, kongen

havde som yndlingstanke, at alle børn skulle fødes frie, hvorefter erstatning skulle gives moderens ejer. På den måde ville frigivelsen automatisk komme ad åre (brev nr. 52).

Desværre betød Christian VIII.s død den 20. januar 1848, at brevvekslingen ophørte lige inden begivenhederne tog fart. Her som på en del andre områder ville et og andet have set anderledes ud, hvis Christian VIII havde levet nogle år længere.

Der optræder ganske mange søofficerer i brevene, hvilket hænger sammen med, at der til enhver tid stod et stations-skib til rådighed for generalguvernøren, i form af en orlogsbrig kommanderet af en kaptajnløjtnant. Denne brig gjorde tjeneste et år, hvorefter den returnerede til København, mens en anden tog over. Der er gjort en del ud af i noterne at redegøre for, hvordan disse Vestindiensbrigger blev anvendt.

Det er endvidere nødvendigt med en kort introduktion til de i brevene anvendte værdiangivelser. I det vestindiske pengevæsen regnedes helt tilbage fra forordningen af 11. april 1775 med Vestindisk Courant, idet 100 rdl V.C. svarede til 128 rigsdaler sølv. Den vestindiske courant forkortedes oftest til „Rdlr d V Ct“. Tillige kunne beløb være i dollars – \$ –, som i sydamerikansk sprogbrug tit kaldtes Pjastre. En sådan svarede dengang til 2 rigsdaler dansk curant.

Emdrup i september 2019
Anders Monrad Møller

Omslagsillustrationen fra bind 2 af „Vore gamle tropekolonier“, udgaven fra 1966, viser „Peter von Scholten, maleri af ukendt kunstner, formentlig fra 1840erne“.

**Nr. 1 Peter von Scholten til Christian Frederik
23. februar 1823**

St. Thomas d. 23 Febr 1825

Deres Kongelige Høiheds naadigste Skrivelse af 14 September f.A. hvormed jeg er blevet beæret, har jeg modtaget med den Erkjendtlighed og underdanige Taknemmelighed, som jeg forgjæves vilde prøve paa at tolke, og som jeg levende føler ved ethvert Beviis paa Deres Kongelige Høiheds naadigste Velvillie og Yndest.

I Besidelse af Deres Kongelige Høiheds for mig uendelige dyrebare Naade, finder jeg deri ikke alene fuldkommen Belønning for det, jeg her muligen kan have virket, men den er for mig en stærk Opmuntring og Drivfjeder til at opbyde alt, for fremdeles at see mig saaledes hædret og belønnet.

Betræffende Anliggenderne saavel hos os som i denne Verdens Deel vil Major Sommer som har den Lykke at overgive underdanig[st] til Deres Kongelige Høihed disse Linier bedst mundtlig Høi-Samme om alt hvad her er passeret siden min Ankomst. Betræffende Sagen med de Frie-Couleurte paa Martinique da tillader jeg mig underdanigst at yttre min Formening at General Donzelot ved Deportationen har reddet Dem for at undergaae dødsstraffen hvortil de ellers efter den Franske Colonial-Lov vilde være bleven dømt, deres Eiendom er ikke confiskeret men de have Tilladelse at drage den fra Øen.

Deres Kongelige Høihed tillader mig at jeg anbefaler underdanig[st] Major Sommer ikke alene som en særdeles duelig og forstandig Embedsmand, men og som et særdeles klogt og ædelt Menneske til hvem jeg har gandske skjænket min Fortrolighed, og som vist vil Aabenhjertig og sandfærdig underrette deres Kongelige Høihed om alt. Det er et Tab for Colonierne at han forlader dem.

Deres Kongelige Høihed vilde tillade at jeg i dybeste Underdanighed tør anbefale mig i Deres naadige Yndest og Bevaagenhed.

Underdanigst
Pv. Scholten

St. Thomas d. 23 febr. 1823

Deres Kongelige Højheds naadigste Privat,
I af 14 September af Hørmind, jeg er bevalt, for jeg
medtaget med den dyre forsigtighed og underdanige
Opmærksomhed, som jeg forjæved vilde gøre mig at
holde, og som jeg endvidere følger, med al den Bæmsse og
Deres Kongelige Højheds naadigste Velvillie og Gudske
I Løstid af Deres Kongelige Højheds for mig
uendelige dyrbare Bæmsse, finder jeg det, alle alle
Læse fultkommanen Calourenes for det, jeg for min
Læse have vordet, men den der for mig en stor Ogs

(5)

Langt de fleste af brevene fra Peter von Scholten var skrevet egenhændigt med hans behageligt let læselige Skrift. Rigsarkivet.

Peter von Scholten forlod Dansk Vestindien den 14. juli
1823

Den 13. januar 1824 skrev Christian Frederik i sin dag-
bog: „Samtale med guvernør Scholten og forhenværende
generalguvernør Bentzon om forholdene i Vestindien.“
(Christian VIII.s dagbøger og optegnelser, III, s. 12)

Den 8. maj 1824 var han tilbage igen.

**Nr. 2. Peter von Scholten til Christian Frederik
19. februar 1824**

Omendskjøndt jeg tilfulde kjender, at Deres Kongelige
Høiheds Tid, er aldeles optaget, vover jeg dog i Tillid til
Deres Kongelige Høiheds Naade, underdanigst at melde,
at jeg siden nogle Dage befinder mig her, og at min
første Beskjæftigelse har været, at besørge et Brev, som
Deres Kongelige Høihed naadigst har behaget at anfortro
mig. Vel har jeg ikke været saa heldig, at træffe samtlige
Vedkommende hjemme, men jeg veed, at det jeg har afgivet,
rigtig er kommet til sin Adresse. Hvad General Consul
Hoppe angaaer, da har jeg gjentagne Forsøg uagtet, ikke
kunnet truffet ham hjemme, men jeg haaber sikkert forin-
den min Afreise, at holde en Samtale med ham.

Mit Ophold her, vil vare til 3^{die} Martz, hvor jeg afgaaer til
Brest, for efter Marin Ministerens Tilbud af 10de at indskibe
mig paa Linieskibet Eylau under Contre Admiral Jourien^s
Commando til Martinique.

Man er her, med Hensyn til Politiken, af den Mening,
at Frankerige understøtter Spanien, ifald derfra noget
Foretagende skee i Colonierne og Syd-Amerika, og af den
Antagelse forklarer man sig de Troppe Afsendinger, som
fandt Sted fra Frankerig til dets Colonier.

Maatte det tillades mig at bemærke, hvor særdeles
behagelig det er for enhver dansk, nu at gennem-reise de
Stæder, hvor Deres Kongelige Høihed har opholdt sig, og
derat erfare de utallige Yttringer, som vidne om det behage-
lige Indtryk, Høisamme har efterladt Sig.

Slutteligen tillader jeg mig endnu engang underdanigst at aflægge min Taksigelse for det Beviis paa Naade, som jeg har modtaget af Deres Kongelige Høiheds Haand, og har jeg ved mit Ophold i Paris, indrettet det saaledes, at det i min Familie kan gaae i Arv, og stedse erindre saavel mig som Mine, paa det, som vi skyldte deres Kongelige Høihed.

Med dybeste Erkjendtlighed anbefaler jeg mig i Deres Kongelige Høiheds naadigste Yndest og Bevaagenhed

Paris den 19de February 1824 underdanigst
Pv. Scholten

Anm.: Brevet er af prinsen påskrevet „besv.“

**Nr. 3 Peter von Scholten til Christian Frederik
20. marts 1824**

I det jeg forlader Europa fordrister jeg mig til underdanigst i disse Linier endnu engang at aflægge til Deres Kongelige Høihed min dybeste Taksigelse for de Beviiser paa Yndest og Naade, hvormed det behagede Høisamme at hædre mig, tillige tør jeg underdanigst underrette Deres Kongelige Høihed om, at jeg i Paris endelig havde med General Consul Hoppe en Samtale, som ikke var tilfredsstillende for mig, han sagde mig at have skrevet til Deres Kongelige Høihed, og det syntes ikke at han vilde udlade sig videre, han tilføiede, at det eneste der i General Walterstorffs Boe var at gjøre, bestod i at overtale Frue Walterstorff til at overtage Plantagen, da der heftede en svær Gjeld derpaa, jeg har om ham taget den Mening med mig, at han i Paris ikke udretter det i sine Forretninger, som man kunde vente, at han ikke nyder den Agtelse han efter sin Stilling burde have, og at han for sine Venner er til ligesaa liden Nytte, som til Gavn for Staten.

Min Reise Compagnon Major Sommer, der ved sin gode Forstand og Omgang med Folk, fuldkommen har vunden min Agtelse, anbefaler jeg til Deres Kongelige Høiheds naadigste Yndest.

flere interessante Samtaler. Handelen her er betydelig i Aftagen og Samqvem mellem os og St. Domingo er i denne Henseende ophørt, hvilket ogsaa er Tilfældet med Handelen paa den spanske Kyst.

Gouvernementet over St. Thomas og St. Jan
St. Thomas den 10de May 1824

underdanigst
Pv. Scholten

Anm.: Af prinsen påskrevet „besv.“

1. Korvetten *Najaden* blev under kommando af Kaptajn Johan Joachim Uldall sammen med den ham underlagte brig *St. Croix*, hvis chef var kaptajnløjnant Peter Christian Kinck, lagt ud på Københavns rhed den 14 september 1822 og afsejlede dagen efter. De ankom til Christiansted den 3 november. Korvetten var den 11-22. november en tur til Puerto Rico for at aflevere breve og gøre opmærksom på de danske orlogsskibes tilstedeværelse. Den 6. december gik den til Sydamerika og anløb La Guayra, Porto Cabello, Curaçao og St. Marta og vendte tilbage til Charlotte Amalie den 17. januar 1823. Briggen *St. Croix* krydsede indtil midten af december mellem øerne, men sendtes den 16. december til La Guayra og farvandene der omkring for at beskytte danske skibe. *Najaden* sendtes derefter til St. Domingo, hvor kaptajn Uldall skulle forhandle om det nyindførte forbud mod al handel derfra paa St. Thomas. Det lykkedes ham at udvirke en udsættelse på seks måneder – med udsigt til at forbudet aldrig ville blive til noget. Imens krydsede *St. Croix* rundt for at beskytte dansk ejendom mod sørøvere, uden at der i øvrigt skete noget nævneværdigt. Den 15 juli forlod de to skibe St. Thomas for hjemgående og ankom den 21. august til København, hvor kommanden blev strøget syv dage senere.

**Nr. 5 Peter von Scholten til Christian Frederik
15. juli 1825**

St. Thomas den 15de July 1825

Deres Høihed haaber jeg vil Naadigst undskylde at jeg ikke ønsker Capitain Wolfgang Kaas Chef for Hans Majestæts Corvet *Najaden*,¹ hvilken vi nødig see forlade os, da han er en duelig Officeer, og en Mand der stedse gjør sit Flag Ære, hvorhen han kommer, skulde [ei] fremstille sig for Deres Høihed ved hans Ankomst til Kjøbenhavn uden at overlevere Deres Høihed disse faa Linier for at bringe mig i Deres Høiheds Naadigste Erindring, og at forsikkre Dem om, at jeg med Liv og Blod er Deres Høihed af det Kongelige Huus inderlig Hengiven.

Hos os er for nærværende Tid alt roligt og i Orden, og er jeg overbeviist om, at med liden Klogskab og Fasthed vil vi holde paa vore Colonier, omendskjøndt alt omkring os er i Gjæring og Oprør, indesluttet Avis vil vise Deres Høihed hvad Mexicanerne har isinde.

Jeg troer at General Gouverneuren burde have lidt frie Haand for paa en Maade at anerkjænde Columbianerne, thi efterhaands begynde de ei at ville lade dem afsnakke, jeg forsikkerer dem endnu stedse, at det er bedre at de ikke officiel anerkjændes af os, thi om der kom noget paa var det bedre at vi vare neutrale, og at de veed alt for vel, at uden St. Thomas havde det seet galt ud med deres Frihed.

For nogle Dage siden blev en columbiansk Caper taget og indbragt hertil, som gjorde vor Handel med Portorico, hvilken saa at sige er den eeneste Handel vi i dette Øjeblik have. Capitain Kaas hvis gode Conduite ved denne Leilighed som ved alle andre skylde vi det gode Udfald, og da han har Ære Personligen at overlevere Dem dette, kan han bedst underrette Deres Høihed om Alt. Vi have haft endel Regn her i disse sidste Maaneder, hvilket gjør det meget usund og sygelig, og ere allerede flere Nyekomne afgaaet, hvorfor jeg med Tilfredshed seer Corvettens Afseiling.

Med den danske Orlogsbrig St. Croix, Capitain Klaumann sendte jeg nogle Skildpader og Guavabær Rom, som jeg troer vil være en Sjeldenhed i Italien, med Corvetten har jeg taget mig den underdanige Frihed at tilstille Deres Høihed nogle Kasser med Syltøj, Salep og Malvasir-Madera samt en Skildpade, som jeg haaber naadigst vil blive modtaget, med det inderligste Ønske, at hver Draabe maa forsøde og forlænge Deres og høie Gemalindes dyrebare Liv.

Underdanigst
Pv. Scholten

**Nr. 6 Peter von Scholten til Christian Frederik
18. juli 1825**

I dette Øjeblik modtog jeg med dyb Erkjendtlighed Deres Høiheds naadigste Skrivelse af 14de May med medfulgte Billede af Deres Høihed, hvor dyrebart og smigrende dette er for mig er jeg overbeviist om, som troe dansk Mand til Deres Høiheds Person og det danske Konge Huus behøver jeg sikkerligen ei at forsikkre, og at Deres Høihed i alle Livets Omstændigheder i mig og mine vil finde en troe Tiener dertil Hjælpe mig Gud og hans hellige Ord

Underdanigst
Pv. Scholten

Den 7. august forlod Peter von Scholten Dansk Vestindien og vendte tilbage den 15. juli 1827.

**Nr. 7 Peter von Scholten til Christian Frederik
29. maj 1827**

Idet jeg underdanigst med den største Fornøielse afbenytter den Tilladelse Deres Kongelige Høihed naadigst har behaget at tildele mig, at turde meddele høistsamme Underretning om mine Forhandlinger og Bestræbelser i London, betreffende den engelske Regierings Forordning om borttrømte Negere fra vore Colonier, undlader jeg ikke underdanigst at bemærke følgende.

De Samtaler og Underholdninger jeg har indledet med de Mænd i London, af hvis Stilling og Indflydelse jeg havde Grund til at formode, at de kunde føre mig nærmest til Maalet, give mig sikkert Haab om, at opnaae et heldigt Resultat af mine Bestræbelser. Min Tid var desværre derhos saa knap tilmaalt, at jeg har efter Overenskomst med vor Gesandt Grev Moltke, tilstillet skriftligen mine Anskuelser og Formeninge om denne Gienstand, og jeg smigrer mig med, at Sagen nu ved hans fremtidige ufortrødne Bearbejdelser, om kort Tid, vil naae et lykkeligt Maal; jeg bør visselig fuldkommen paaskjønne den uafbrudte Beredvillighed som h^s Excellence Grev Moltke har viist mig – jeg bør med Fornøielse erkiende den Overensstemmelse der har funden Sted i vore Anskuelser over denne Gienstand, og jeg tvivler ingenlunde paa, at hans Bestræbelser ville frembringe et heldigt Resultat for os.

Forinden jeg nu forlader Europa beder jeg Deres Kongelige Høihed om at turde nedlægge her, min underdanigste Taksigelse, for de mange smigrende Beviis paa Deres Kongelige Høiheds Naade og Yndest, som jeg har været saa lykkelig at modtage, og som jeg føler mig saa dybt giennemtrængt af. Det skal visselig til alle Tider, være min

fortrinligste Bestræbelse, ved min Handlemaade og den meest uindskrænkede Hengivenhed for Deres Kongelige Høiheds Naade som jeg føler er væsentlig, for min Lykke og Tilfredshed; og jeg beder Deres Kongelige Høihed underdanigst at turde tage den trøstende og smigrende Overbeviisning med mig til min Post at Deres Kongelige Høihed med Naade og Velvillie ville bedømme enhver af mine Bestræbelser for h^s Majestæt Kongens Interesse og Coloniernes Vel, som jeg uafsladelig skal have for Øinene.

Betreffende Ministerial Forandringer i England saa tillader jeg mig underdanigst at bemærke, at den Spænding, Nationen derved er sat i, endnu vedbliver. Vel har Cannings Parti ved marquis Landsdown faaet en betydelig Aquisition, men paa den anden Side har nærmelsen til Fran. Burdett og Rob. Wilson ikke bidraget til at forstærke den offentlige Meening for Ham, og det turde overhovedet være et stort Spørgsmaal om Canning i Tiden vil reussere, og om denne Forandring er af Varighed.

Vi vente her i Falmouth paa en god Vind, og saasnart den vil føie os, ere vi rede til at afgaae.

H^s Majestæts Brigg St Jan ankom her i Fredags, Dagen efter at jeg var indtruffen her.¹ Da den havde været paa Grund, foreslog jeg Capt. Thomsen at lade den besigtige, saaledes som man seer at med Ebbe og Flod her, det let lader sig iværksætte. Dog troede Han dette ikke fornøden, da han var fuldkommen overbeviist om, at den ingen anden Skade havde taget end at Straakiølen var ituslaet – og haaber jeg de under denne Forsikkring lykkelig at naae Vestindien med den.

Med den dybeste Taknæmmelighed, beder jeg Deres Kongelige Høihed underdanigst om, naadigst at ville modtage min Forsikkring om at jeg stedse forbliver

Deres Kongelige Høiheds
underdanigste

Falmouth den 29 May 1827

Pv. Scholten

1. På briggen *St. Jan* højste kaptajnløjtnant August Diderich Schultz commando den 28. April 1827 og gik til Helsingør for dér at afhente depecher til Generalguvernør von Scholten, som i Falmouth ville gå ombord for at blive sejlet til Vestindien. Briggen lå i Falmouth fra den 23. maj til den 2. juni, og her kom Guvernør Scholten, regeringsråd Mouritzen og kammerjunker Oxholm ombord, hvorefter *St. Jan* sejlede via Madeira til Vestindien, hvortil den ankom den 8. juli. Fra den 11. september til 3. oktober sendtes briggen til fastlandet for at bringe depecher, og i lignende ærinde var den fra den 28. november til den 2. januar 1828 på en tur til Martinique, Barbados og Guadeloupe. Efter en episode med en spansk kaperskonnert og tur med breve til St. Kitts og Trinidad, afsejlede *St. Jan* den 14. juli for hjemgående og ankom til København den 20. august.

**Nr. 8 Peter von Scholten til Christian Frederik
14. juli 1827**

Deres Kongelige Høihed

beder jeg, naadigst at ville tillade at jeg benytter de faa Øieblikke der ere tilovers for mig, for underdanigst at anbefale mig i Deres Kongelige Høiheds naadigst vedvarende Erindring.

Jeg ankom hertil den 8 July, og havde omtrent 14 Dage i Forveien ombord, det Uheld, at giøre et Feiltrin, og ved Faldet at faae min høire Skulder af Led; jeg erholdt derhos flere Contusioner, som i Forbindelse med det varme Veir, har virket ufordeelagtig paa min Sundhed – jeg har desaarsag taget mit Ophold paa Landet i Nærheden af Christiansted, og haaber ogsaa, om end skøndt jeg endnu ikke kan bruge Armen, snart at være gandske restitueret.

Deres Kongelige Høihed ville naadigst tillade, at jeg, saasnart jeg nogenlunde kommer i Rolighed her, tør tage mig den frihed udførlig at giøre Deres Kongelige Høihed mine underdanigste Meddelelser, hvilket jeg nu forhindres fra, ved Forretninger, Tidens Korthed og min Upasselighed.

Med bevidnelse om min underdanigste Taknemmelighed for Deres Kongelige Høiheds Naade og Yndest, som jeg hædres med, og med det varme og oprigtige Ønske, stedse at maatte glæde mig med Besiddelse deraf, er jeg stedse

	Deres Kongelige Høiheds
Christiansted paa St Croix	underdanigste
den 14 July 1827	Pv Scholten

**Nr. 9 Peter von Scholten til Christian Frederik
13. november 1827**

Deres Kongelige Høihed ville naadigst tillade, at jeg smigrede mig med den Naade og Bevaagenhed, jeg med dybeste Taknemmelighed har saa mange Overtydende Beviser om, tør underdanigst underrette Deres Kongelige Høihed om, at jeg under mit Ophold paa St. Thomas, hvorfra jeg er retourneret den 10' d.M. har udstaaet der en meget hæftig Climat

Feber, som i flere Dag lod kun lidet Haab tilbage, jeg er ved Guds Bistand lykkelig helbredet og omendskiøndt jeg i Gaar, som Følge af for tidligt Arbeide og Anstrængelse fik et lidet Anstød af Feberen, har jeg dog det Haab at være snart fuldkommen restitueret.

Med en Skønnert tilhørende et Handelshuus paa St. Thomas er der den 8 Nov. kommen Efterretninger fra Bogota til 20 Sept: – Bolivar er i Bogata med en betydelig Armee og har ikke aflagt sin Eed for Constitutionen. Santander holder sig tilbage. I Columbien er alt i Forvirring. Paez har forviist 16 Indvaanere fra Caracas og man frygtede for Geistligheden som skal have hvervet for Kongen af Spanien. Den spanske Oberst Ziscenero, som har et stort og bevæbnet Parti i Landet, plyndrer alt hvad som ikke erklærer sig for Spanien. Ved Cumana og i det Indre ere adskillige Partier ligeledes for Kongen¹ og Landet lider særdeles meget. En stor spansk Fregat fra Cadix var for nogle Dage siden ved St. Juan paa Puertorico og havde Communication i 4 Timer, hvor efter den afseilede formodentlig til Havanna.

Senere ere Efterretninger indløben at Paez skal have udstedet en Amnestie Akt, hvorved enhver tillades at komme tilbage og hvoraf nogle skulle have benyttet sig af samt hvorved de som vare afsatte fra Deres Poster, igien ere placeret deri; denne Forholds Regel som vel røber megen Svaghed, der kunde have høist skadelige Følger for Paez, da det ikke er at forvente at derved mere Rolighed og Fasthed i Sagerne tilveiebringes.

Jeg er kommen i Besiddelse af en Sølvdaler (Piasters Værdi) hvoraf Bolivar har ladet præge i det Indre. Forsiden indeholder Bolivars Brystbillede i Profil i Uniform med Laurbærkrands om Hovedet saaledes som Napoleon lod præge sit. Neden for Navnet Bolivar og Omskrivten „Libre por la Constitution“.

Bag Siden, et Træ under hvilket hvile utydelig præget 2 Dyr – overfor sees 6, sexkantede Stierner, med Omskrivt „Republica Boliviano“. Den Sensation dette Præg opvakte, foranledige Bolivar at indrage dem igien, da han muligen maatte skønne at Tiden for disse Emblemer endnu ikke var kommen. De ere derfor meget sielden, og jeg beder Deres Kongelige Høihed om, naadigst at ville tillade, at jeg med første Leilighed underdanigst tør oversende dem.

1. Konge af Spanien var Ferdinand VII.

Således så den mønt ud, som von Scholten sendte den møntsamlende tronfølger
Foto: Rasmus Holst Nielsen, Den Kongelige Mønt- og Medaillesamling.

Veirliget har vedbleven at være gunstigt, og kyndige Plantere spaae en rigere Høst end den Sidste.

Til St Thomas er kommen en Deel Skibe og Handelen med Amerikanske Skibe kunde forøges, ifald kun ikke St. Bartholomæus gjør for megen Afbræk.

Madera Vinen for Deres Kongelige Høihed er ankommen hertil i 4 quart Piber og henlagt i den Kielder, hvor H^s Majestæt Kongens Viin befinder sig; jeg tør indestaae for dens Godhed, og beder om Deres Kongelige Høiheds naadigste Befaling, om Alt, eller hvor meget, jeg skal afsende til Kiøbenhavn.

Med den dybeste Taknemmelighed og Hengivenhed henlever jeg stedse Deres Kongelige Høiheds

underdanigste

St Croix den 13 November 1827

Pv. Scholten

1. Kaptajnløjtnant Martinus Christian Klaumann højste sin commando på briggen *St. Thomas* den 13. Maj 1828 og afrejste fra Københavns to dage senere og ankom til Dansk Vestindien den 2. juli. Fra august til oktober var briggen på en tur med anløb af Trinidad, Sydamerikas fastland og Curaçao. I den følgende tid var den sat ind i bekæmpelse af kapere fra Buenos Aires. I januar og februar 1829 sejledes småture mellem øerne. Fra 11. april til 12. juni var *St. Thomas* en tur til New York med Generalguvernør Scholten for hans helbreds skyld. Den 12. juni tiltrådte briggen hjemrejsen medbringende Peter von Scholten, og den ankom den 13. august til Københavns.

Nr. 10 Peter von Scholten til Christian Frederik 5. juli 1828

Deres Kongelige Høihed

har naadigst behaget med Chefen for Orlogsbriggen *St. Thomas*¹ Capitain og Ridder Klaumann at hædre mig med at gjentage Beviis paa den Bevaagenhed og Naade som jeg stedse paaskjønner og modtager med ligesaamegen Taknemmelighed som dyb Underdanighed og for hvilket Deres Kongelige Høihed naadigst vilde tillade mig, at bevidne min underdanigste Taksigelse.

Under 8de April d.A. fordristede jeg mig til at forelægge Deres Kongelige Høihed en sammenbragt Oversigt over vo-

res Coloniers indvortes og udvortes Tilstand. Jeg har derhos underdanigst stolet paa naadigst Overbærelse og Godhed med at undskylde dens Ufuldstændighed og Korthed.

I Deres Kongelige Høiheds naadigste Yttringer om mine oprigtige Bestræbelser for at administrere den mig Allernaadigst anfortroede Post efter mine bedste Evner og Kræfter, seer og erkjender jeg underdanigst et stort og smigrende Beviis paa Høistsammes Yndest og Bevaagenhed der er ligesaa hædrende for mig som sandelig opmuntrende og belønnende.

I Colonierne er alt roligt og Høsten hos os tildeels til Ende eller vil snart være det; den er i det hele ikke falden saa godt ud som vi, Orkanen i Fjor uagtet kunne have ventet, og vil foraarsage, at en del Hjemgaaende Skib[e] ikke kan erholde fuld Ladning, imidlertid trøste vi os med de gode Udsigter til den næste Høst.

Fra de andre Colonier høres intet afVigtighed. Fra Portorico er afseilet en stor Fregat [med] 2 mindre Krigsskibe med 2 à 3000 Mand udsendt fra Spanien til Havanna for at forstærke en Expedition der, under Admiral Laborde er som man nu ved bestemt til Weracruz for at gaae til Mexico. For Bolivar vil dette især da Mexico Anliggender og Interesser er aldeles fremmet for de Colombiske Stater være særdeles Vigtig, skulde denne spanske Expedition lykkes saa formener jeg at Etableringen af en europæisk Stat imellem Nord og Syd Amerika vilde være af uberegnelig vigtige og gode Følger for Europa.

Deres Kongelige Høihed vil nu som jeg smigrer mig med have erholdt tilstillet den i Columbia prægede Mynt over Bolivar. Betræffende gode og udmærkede Conchylær som egne sig for deres Kongelig Høiheds sjelne og fuldstændige Cabinet, gjør jeg mig uafsladelig Umage for at erholde dem og jeg beder at turde forsikre at jeg ikke skal spare Tid og Omsorg for at faa Sager som ere rigtige og ualmindelige.

Betræffende Deres Kongelige Høiheds Befalinger tillader jeg mig hvad Madera Vinen angaaer underdanigst at bemærke at jeg her har oplagt en Pibe særdeles god gammel Vin som kan afsendes naar d[et] befales. Jeg skal saaledes aarlig continuere, men maa tilføie, at jeg ikke tør anbefale Deres Kongelige Høihed at vælge en Mellemsort, fordi Forskjellen i Prisen pr Pibe er saare ubetydelig, og man risquerer et

2. Malvasier står for en sød desertvin. Guavabær er frugten af *Eugenia floribunda*, udtrukket med rom fås Guavaberry rom. Hvad „Nogan“ står for vides ikke.

3. Der tænkes på prins Frederik Carl Christians giftermål med prinsesse Wilhelmine, der fandt sted den 1. november 1828.

fra Tenerifa. Jeg tilføier min underdanigste Anmodning at Deres Kongelige Høihed naadigst ville modtage af mig medfølgende 2 Kasser à 50 Stk Flasker Malvasier samt en anden Kasse Guavabery Rom og Nogan² og 1 Skildpade, og særdeles behageligt ville det være for mig, om alt godt og velholden ved Captain og Ridder Hagerups gode Omsorg maatte komme til Kjøbenhavn.

Det er med den meest levende Følelse af den varmeste og sandeste Deeltagelse at jeg vover i dybeste Underdanighed at forsikre Deres Kongelige Høihed at Colonierne med største Længsel vente Underretning fra Moderlandet paa hvilken Dag Deres Kongelige Højheds elskede og dyrebare Søns Formæling med Hendes Kongelige Høihed Prindsesse Wilhelmine høitideligholdes.³

Deres Kongelige Høihed beder jeg underdanigst naadigst at være overbeviist om at Colonierne med Fryd og Glæde modtage dette glade Budskab og skulle med den meest levende inderligste og Hjertelige Deeltagelse feire en Dag der under Himmelens Velsignelse er et saa sikkert Værn for vort elskede Danmarks Held og Lykke.

Deres Kongelige Høihed modtage med Naade og Godhed disse oprigtige Yttringer og Forsikringer som jeg paa Coloniernes Vegne foreløbigen fordrister mig for Høi Samme underdanigst at nedlægge

St. Croix den 5te July 1828

underdanigst
Pv Scholtem

Nr. 11 Peter von Scholten til Christian Frederik ? januar 1829

Deres Kongelige Høiheds

naadige Bevaagenhed for Colonierne, hvorom vi nærer en saa velgiørende Overbeviisning, giver os det glade Haab, at Høist Samme i Naade ville modtage de underdanigste Lykønskninger, som jeg vover at nedlægge, i samtlige Coloniers og i mit eget Navn, for den heldbringende Formæling imellem Deres Kongelige Høiheds ophøiede Søn, og Hendes Kongelige Høihed Prindsesse Wilhelmine

Maria. Med varmeste Deeltagelse og trofast Hengivenhed for vort elskede Kongehuus, haver vi henvendt os med Tak og Bøn til Gud, om hans Velsignelse for det Baand, han til Danmarks sande Vel knyttede, mellem Deres Kongelige Høiheds ophøiede Søn og Hendes Kongelige Høihed Prindsesse Wilhelmine Maria, og stedse er det vort inderligste Ønske og Haab, at varigt Held og Lykke maa følge det elskede Fyrstepar.

Af hosføiede Bilag, som jeg underdanigst beder om Tilladelse til at turde vedlægge, ville Deres Kongelige Høihed naadigst erfare, hvorledes vi have søgt, ogsaa offentlig at tolke vor Fryd. De Festdage og Høitideligheder, vi i Anledning af denne lykkelige Formæling have nydt og feiret vidnede om den Varme og Inderlighed, som enhver besjæles af, for det elskede Kongehuus Vel og Lykke.

Deres Kongelige Høihed ville endnu naadigst tillade, at jeg i dyb Underdanighed tør anbefale samtlige Colonier og mig i Deres Kongelige Høiheds vedvarende Godhed, Naade og Bevaagenhed.

General Gouvernmentet over de danske vestindiske Øer

St. Croix den January 1829

Underdanigst

Pv. Scholten

**Nr. 12 Peter von Scholten til Christian Frederik
26. januar 1829**

Med største Forundring erfarede jeg, at De Herrer Medlemmer af Borgerraadet – med Undtagelse af Hr. Vice Brandmajor Rob. Smith og Hr. Rob. Beatty – udeblev fra det af Officererne af St Croix Brandcorpses foranstaltede Diner i Anledning af den for Danmark saa lykkelige Forening imellem Hans Kongelige Høihed Prinds Frederik Carl Christian og Hendes Kongelige Høihed Prindsesse Wilhelmine Maria, især da Invitationerne viiste at jeg selv bivaanede Festen, og det var bekiendt at Øens første Embedsmænd derved vilde være tilstæde. Det er ilde, at denne Fest, som blev anstillet af den respectable Deel af

Landets Fricouleurte, for at tolke deres Glæde over det op-
høiede Pars Formæling og for at lægge deres Hengivenhed
for Landets iegode Fader og det Kongelige Huus for
Dagen saaledes for en Deel skulde forstyrres.

En saadan Fremgang af Borgerraadets Medlemmer
ønskede jeg ikke, allermindst paa en Dag, da alle gode
Borgeres Bønner sammenstrømmede for at nedbede
Himlens Velsignelse over Kongehuset og det forenede Par,
og alle Dansksindedes Hierter vare opfyldte med Glæde
over den lykkelige Begivenhed, og jeg kunde desuden
ikke vente den, da jeg maatte antage, at Borgerraadets
Medlemmer ikke atter vilde vise et Sindelag uoverensstem-
mende med Hans Majestæts allerhøieste Villie, allermindst
da jeg i Anledning af det ved en foregaaende Leilighed
Passerede, gav enhver af Dem især Tilsagn om at de ved
forefaldende vigtige Anliggende, mundtligen kunde hen-
vende sig til mig for at høre min Mening og modtage min
Veiledning, ligesom jeg og tilkiendegav Dem mit Ønske om
ved saadanne Festligheder at høre Deres Grunde for hvis jeg
fandt dem overveiende, at kunde handle derefter og følgelig
maatte antage at have hørt fra Dem, førend at saa overilet
Skridt toges.

Jeg kunde heller ikke antage at Borgerraadets
Medlemmer ikke antog at Deres Handlemaade i det den
lægger Hindringer i Veien for mine Bestræbelser, at frem-
virke en Nærmelse mellem de Hvide og de fri af Farven,
den enhver, der ikke er indtaget af Fordomme, som kun
burde herske hos de Uvidende, og et derpaa grundet Had til
de Farvede, vil indsee er nødvendig til dette Øiemed.

For imidlertid ikke at forøge den skadelige Sensation,
denne Omstændighed har opvagt, ved for Øieblikket at træf-
fe en, med mine Anskuelse af Sagen stemmende Measure,
har jeg besluttet at suspendere denne, og i dets Sted at fore-
lægge Hans Majestæt Sagen til allerhøieste Afgjørelse, hvil-
ket herved tjenstligen meddeles til fornøden Efterretning.
Gouvernements Huset St Croix d. 17de Januar 1829
(undertegnet P. v. Scholten / Indahl)

Anm.: Hele brevet er med skriverhånd.

May it please Your Excellency!

The Burgher Council have with sincere pain and sorrow received His Excellency the Governor Generals letter of the 17th instant, conveying His Excellencys high displeasure of their having declined to avail themselves of the Invitation to dinner on the 9th instant from Captains Colbiørnsen & v. Bractils and the Officers of the Brand Corps, which invitation announces that His Excellency would honor the Party with his Presence; - of the non-attendance of the members of the Burgher Council the least shadow of disrespect to His Excellency can appear to be implied, they sincerely lament it, and beg most unequivocally and solemnly to declare that they did not on this, nor did they on any other occasion, ever intend to offer the least offence or disrespect to His Excellency; that the[y] have unhappily though intentionally given offence, renders them truly distressed and the entreat His Excellency to believe these assertions, which they hope may remove from His Excellencys mind unfavorable impressions on this point and they prey that they may be restored to his Excellencys good opinion which he has so recently condescended to express.

Painful as it must be to the Members of the Burgher Council to labour under His Excellencys displeasure on any account, it becomes doubly so, when from a misapprehension of their motives they labour under the awful suspicion of acting intentionally contrary to or not in strict accordance of theirs should be supposed likely to disturb the rejoicings which they have been, according to the best of their Judgement, so particularly desirous to promote and which they, in common with every member of the Community have so happily been engaged in, on the joyful occasion of the union between Her Royal Highness the daughter of their gracious and beloved King and Queen, and his Royal Highness the son of the Heir to the Throne, an event hailed with heartfelt pleasure by evry member of the community, and by none more sincerely, than by the members of the Burgher Council, with such feelings they consider it an imperious duty which they owe to theirselves most respectfully to state to His Excellency that the[y] have never presumed or dared contrary to the known wishes of his Royal Majesty and that if at any time in the discharge of w[h]ath

they conceived to be their duty, the[y] have erred or ventured an opinion on any measure which might have that semblance, it has been from ignorance of His most gracious Majestys pleasure and the humbly yet confidently rely upon the goodness of the heart in the Bosom of the father of his people for forgiveness of error arising from ignorance of his desire.

The members of the Burgher Council have to acknowledge that his Excellency has most obligingly granted them the liberty of personal communication on subjects connected with the welfare of the country, and also that on many occasions His Excellency has been kind enough to communicate his wishes verbally from their considerations they must lament that they did not seek from His Excellency information on the subject.

The right and privileges which the free peoples of colour in common with other subjects are entitled to enjoy, are held and will be ever held most sacred by the members of the Burgher Council and if it could avail them ought the Burgher Conseil would be ready to bear testimony to the respectability of very many of them, and to the general good conduct of all.

These sentiment the Burgher Council most humbly submit and pray the favorable consideration of His Excellency.

In Burgher Council, St Croix 21th January 1829.

Most respectfully

(Signed)

And' Lang, Char' Mac Carthy, H^h Lang, H. Bushby, W. Beech / H. Keutsch

His Excellency

Chamberlain v. Scholten

Knight Commander of the Order of Dannebrog and Dannebrogsmænd, Knight of the French Order pour le mérite militaire, Governor General p. p. p.

Den Skrivelse som en Deel af Borgerraadets Medlemmer under den 21de sidstleden tilstillede mig, som Svar paa mit Brev til Borgerraadet af 17de næstforhen betræffende Deres Udeltagelse fra den af de frifarvede Officerer af S^t. Croix tvende Brandcorps i Anledning af Deres Kongelige Høihed Prinds Frederik Carl Christians og Prindsesse Wilhelmine Maria's Formæling anstillede Festligheder, undlader jeg ikke herved at anderkiende Modtagelse af.

Det vilde været mig kiert om De Herrer uden ved min bemeldte Skrivelse, at være giordt opmærksomme paa det Urigtige i Deres Fremgangsmaade, selv havde indset den begangne Feil og fremsendt Undskyldninger derfor, og dobbelt kiert ville det været mig om de havde, hvad denne angaaer, fulgt Capitain Ridder Lang's Anskuelse af Sagen og hans Formening derom, indført i Raadets Forhandlings Protokol, hvilken er saa passende med de forhaandenværende Omstændigheder og viser en erværdig Egenskab at erkiende begangne Feil, og Lyst til paa en med Tingens Natur overensstemmende og paa begge Sider fyldestgiørende Maade at udstille de ubehagelige Indtryk som Følge deraf. – Paa Grund af min Stilling til Borgerraadet og for at faae Ende paa en Sag, der i flere Henseender er høist ubehagelig og som let kunde afstedkommet ubehagelige Følger og forstyrret Udførelsen af Hans Majestæts allerhøieste Villie, der er Maalet for alle mine Bestræbelser, vil jeg imidlertid antage De Herrer Undskyldning, uagtet de undtagende Udtryk Skrivelsen indeholder, for fyldestgiørende og ansee Sagen derved fra min Side som endt. Dog da De Herrer Fremgangsmaade synes at være en Følge af foregaaet Overlæg og dette leder til Formodning at Borgerraadet antager sig berettiget at indblande sig i Landets Administrations Grene og vise dets Uvillie mod samme, muligen følger af Uvidenhed om den danske Statsforfatning og et vrangt Begreb om Hensigten med Borgerraadets Institution, finder jeg det min Pligt at gjøre det opmærksom paa, at dette er aldeles uden for dets

Ressort, da den specielle Tilladelse det Kongelige aabne Brev af 8' April 1768 indeholder, vide 2§, nemlig at Raadet for General Gouverneuren maa foreslaa, hvad det formener at tiene til Landets Bedste, ikke er mere end hvad Hans Majestaat tilstaaer enhver af sine Undersaatter.

Gouvernementshuset St Croix d. 26' Januar 1829.

(undertegnet) P. v. Scholten / Indahl

til

St Croix Borgerraad

in fidem

Anm.: Hele brevet er med skriverhaand.

1. Der hentydes til prins Ferdinands og prinsesse Carolines bryllup, der fandt sted den 1. august 1829. Det nævnte vedlagte blad er „Tillæg til Dansk Vestindisk Regierings Avis, St. Croix, (Christiansted) den 29de Januar 1829 – Trykt og udgivet af Enken Madame Elizabeth James“, som ganske rigtigt bringer en fyldig redegørelse for de omtalte festligheder.

Nr. 13 Peter von Scholten til Christian Frederik 6. februar 1829

Deres Kongelige Høihed Prinds Christian Frederik til Danmark.

Ligesom jeg her fordristede mig til under 18de April forrige Aar, i Tillid til Deres Kongelige Høiheds naadigste Bevaagenhed og Overbærelse, at forelægge Høisamme min underdanigste Indberetning om adskillige Gjenstande som dels angaar Hans Majestæts Colonier her – dels vedkom vores Stilling til de øvrige Magters Besiddelser her – saaledes vover jeg at bede Deres Kongelige Høihed naadigst at ville tillade at jeg underdanigst tør bemærke følgende:

Af det hermed følgende Blad som indeholder en Beskrivelse over de Festligheder vi med taknemmelige Hjerter her foranstaltede i Anledning af et elsket Fyrstepars Formæling, som giver det skjønneste Haab om Danmarks Lykke,¹ og som bleve feirede med en uskrømtet Glæde og almindelig Deeltagelse vil Deres Kongelige Høihed naadigst erfare, at jeg bivaanede de mæhriske Brødres Gudstjeneste i Friederiksfeld, som ligger omtrent midt i Landet. Den blev holdt med saadan Andagt og Værdighed, at den ikke kunde forfeile sit Indtryk paa Alle. De reenlig Klædte Plantage Negere som ere Etablissementets Menighed have følt den Udmærkelse som er bleven dem til Deel og Missionairene

selv have anseet den som en Opmuntring og Løn for den velgjørende Indflydelse deres ærlige Bestræbelser vist nok fortjener; disse gaae ud paa at indvirke paa Slave Negrene ved deres egen Sindighed og Rolighed som indlysende gaae over paa deres Menighed; jeg tør tilstaae for Deres Kongelige Høihed at dette Besøg paa Friederiksfeld har efterladt et Indtryk for samtlige Missionens Anstalter og deres Menigheder saavel her, som paa S^t. Thomas og i S^t. Jan, der vist vil være af gode Følger. Det vakte de andre Religieuse Menigheders Opmærksomhed, og ligesom de ikke vilde dermed staae tilbage, indbøde mig til ogsaa at bivaane deres Gudstjeneste i Anledning af den høie Formæling, hvilket jeg med sand Fornøielse gjorde. Det var mig iøvrigt et gjentaget Beviis paa, at slige Skridt vække Deeltagelse og at man saaledes lettere ved Exempler og lignende Midler kan vinde god Indflydelse.

Dette havde jeg ogsaa til Hensigt, ved at foranstalte at de fricouleurte Officerer i Brandcorpsene indbødedes til et Diné; for at faa dette arrangeret saa godt som muligt her, overlod jeg Officererne mit Huus, det behøvende Bord, Service og mine Tjenere. Paa Invitationskortene havde jeg ladet dem anføre, at jeg selv vilde deeltage deri. Jeg vilde derved forekomme at de gamle creolske Fordomme som igjennem hele Vestindien mere eller mindre herske her de Blanke, især Creolerne mod de Fricouleurte, skulde komme til Udbrud, jeg opnaade dette for største Deel og troede at kunne være rolig, da jeg i de sidste Øieblikke erfarede, at adskillige Medlemmer af Borgerraadet – H. Lang – Grev Mac Carthy – Wm Beech – Capitain A. Lang, Ridder – Thomas Bushby – og ligesaa Over Veiermester Major Heyliger, havde indsendt deres Undskyldninger; den Sidste, som var her tilstede, disponerede jeg snart til at modtage Invitation – de af Borgerraadet, vare deels i Landet og deels vilde jeg opbevare dem til de Skridt jeg havde foretaget mig at gjøre mod dem derfor. Som Deres Kongelige Høihed naadigst vil see af Bilaget var dette Diné ligesaa behageligt som muntert, og da dette og det første i sit Slags er paa en Maade Banen brudt til Lignende i Fremtiden. Jeg indsaa, med Hensyn til hine Borgerraadets Medlemmer, at jeg burde imponere paa dem, dog give det en saadan Vending at de ikke skulde nyde den Fortjeneste at ansees som offerer for deres Sag, og

Fjernelsen fra de Fricouleurte kunde blive desstørre, ved hvilket Intet var vundet; jeg bestemte mig derfor til at tilskrive dem saaledes som Deres Kongelige Høihed naadigst vil see af Hosfølgende, som ogsaa indeholde deres Svar.

– Kan jeg for Øieblikket ikke omvende dem saa holder jeg dem dog ved min Fremgangs Maade i Orden og tilbage, og jeg kan kun trøste mig med ved egen og ved Andres gode Exempler og med Tiden, at ville vinde dem, og ved at rense for Eksempel Borgerraadet for Personer som ikke dele mine Anskuelse, som ingen Deel tage videre i vore Coloniers Vel end forsaavidt det bestaaer med deres egne Interesser.

– Grev Mc Carthy's Formues Omstændigheder ere aldeles ruinerte, og det er kun Hans Majestæts Naade der tillader ham Besiddelsen og Afbenyttelse af sine Plantager, hvis Gjæld han skal betale. – Beech er en engelsk Commissair paa halv Gage, og som saadan er i al Tilfælde hans Ophold kun precairt. Grev Schimmelmänn har udseet Ham til Inspecteur over de Schimmelmännske Plantager her og paa St Jan, og saa vist det end er, at Grevens valg kan falde paa ham han finder for godt, saa vist vilde han her kunde have funden en eller anden dansk Mand (Beech og en Creol af Antiqua) der ligesaa vel kunde have bestyret disse Plantager, og at saadant Valg vilde have det Gode, at holde Folk, der altid blive fremmede for hans Deeltagelse i Coloniernes Vel, fjernet fra slige Poster. – H. Lang, en Skotlænder, er Læge her paa Øen og har Formue, han ene skylder den danske Colonie St Croix, og besørger Plantage Forretninger, ved hvilket han troer sig independent og i og uden for Borgerraadet beføiet til mere at følge sine egne Anskuelse end at deeltage i mine. – Capitain og Ridder Lang bør jeg nævne som den Mand, der først og uopfordret indsaae sin begaaede Feil, og hans Fremstilling af Sagen som han lod tilføie Borgerraadets Protocol, var uden Tvivl et virksomt Motiv for de Øvrige at afgive det Svar, som jeg har erholdt fra dem. – Th^s Bushby, en Skotlænder og Kjøbmand, kan man heller ikke vente sand Interesse af for Coloniens Vel.

Deres Kongelige Høihed vil naadigst skjønne, at jeg under disse Omstændigheder just ikke kan nære de bedste For Haabninger af Borgerraadet for Øen, og de Foranstaltningers Fremgang som Hans Majestæt allernaadigst vil, skulle effectueres. Borgerraadet blev etableret i

Aaret 1768, i en Periode, hvor Coloniens Tilstand var saare forskjellig fra den nærværende, om dets Oprettelse dengang maatte synes nødvendig. Saa tør jeg i vor Tid antage dets Ophævelse som meget ønskelig, thi dets Forretninger kunde paa en og anden Maade nok besørges, og derved vilde aldeles udryddes den Idee, som synes at være arvelig i det, den nemlig, at burde staae i en Art af Opposition til General Gouverneuren – kun nødtvungen at rette sig efter hans Befalinger og at kunne udgjøre a House of Assembly. Med disse Ideer, som amerikansk Independence og engelsk Begreb om Parlamenter have avlet, kjemper af yderste Magt og Evne, og saalænge Hans Majestæt allernaadigst anbefroer mig General Gouvernementet, vil jeg ret komme til Rette med Medlemmerne, men Erfaring har viist at det ikke altid har kunnet lykkes. Denne Gjenstand hører med til de Sager som jeg har samlet, for engang, naar min Sundheds Tilstand, som ikke er den bedste skulde nødsage mig til at gaae Hjem paa nogen Tid at foredrage dem mundtlig for hans Majestæt, for at en Forandring maatte skee til Bedste for Colonien.

Med Hensyn til Foranførte var derfor Regjerings Raadernes Forslag om Seminaristers Dannelse til Skolelærere her, en Sag som jeg med særledes glæde igjennem dem at have foranstaltet, og det saa meget mere som det træffer sammen saavel med de Fricouleurtes Indlemmelse i vores Kirke, forsaavidt de ere vort Sprog mægtig nok, som med den Plan at blankes Børn maa søge Skole med Børn af den bedre Klasse af Fricouleurte, hvorfor jeg dog vilde tage den Bestemmelse, at Forældrene skulde være ægteviede og begge være Frifødte. De forskjellige Meninger og Vota i denne Sag agter jeg, naar de ere sluttede i Regjeringen, at Hjemsende til det Danske Cancellie, tilligemed mine egne Forslag derom.

Betræffende Subscriptions Planen om Seminaristernes Dannelse, da blev den aabnet paa Hans Majestæts allerhøieste Fødselsdag, hvilket Deres Kongelige Høihed af Bilaget ville erfare – men strax efter at Borgerraad havde erholdt den, tilbød den paa min Indvirkning – og maaskee i den Hensigt, da det vidste at Sagen intreresserede mig, derved af gjøre deres begaaede Feil god igjen – 600 \$ aarlig for det første i 10 Aar, hvilket vil dække Omkostningerne hjemme

og endda lade blive noget tilovers. Jeg har forbeholdt mig at deeltage i de nærmere Bestemmelser med Planens Udførelse, og skal derfor ikke tabe mit Maal af sigte.

Efter Hans Majestæt allernaadigst har bifaldet mine Forslag, er nu et Fri-Corps af Couleurete, paa 80 Mand, oprettet her, ligesom paa St Thomas og St Jan. De borgerlige militaire Corps og Divisioner ville erholde ny Uniformer; - samtlige det borgerlige Militair staae aldeles under Milice Loven, og de Privilegier som Kavalleriet og Artilleriet havde, at vælge sine egne Officerer og Medlemmer, har jeg afskaffet og alle ere satte paa een og samme Fod. Jeg kan ikke andet end være tilfreds med den Aand og Orden som finder Sted i samtlige Corps, og Invalide Corpset som jeg oprettede for at tage mod de Tjenstdygtige der foregav ei at kunne bære Vaaben eller exercere, og som jeg befalede at være tilstede i Uniform ved Parader, har ført flere tilbage til Corpsene, da de saa at de paa denne indførte ny Maade dog ikke kunne undgaae at møde, derfor har jeg anordnet at en Commission af Læger og andre Medlemmer, som hver 3^{die} Maaned bedømmer Rigtigheden af mulige Anmeldelser om Sygdoms Tilfælde, Alder og andre Omstændigheder under hvilke Fritagelse for Tjeneste kunde finde Sted.

I den senere Tid have vi her haft Besøg af den franske Contra Admiral Dufratet, commanderende den franske Station i Vestindien – Fregatten Jeanne d’Arc og Briggen l’Abeille, ligesaa kom til St Thomas den engelske Vice Admiral Fleming, Høistcommanderende for den brittiske Station i de vestindiske Farvande, paa sin Tour fra Jamaica til Barbados. Han agter paa sin Tilbagereise at anløbe St Croix.

Paa spanske Kysten er Alt i den stærkeste Spænding, og Bolivar er gaaet til Peru og Chile. Jeg er af den Forventning, at det ikke kan være Bolivars [Hensigt], efter at have tilveiebragt Rolighed og Orden, at tilbagegive Commandoen, men at han meget mere vil beholde den og antage Keiser Titelen. Det vil vel ogsaa være den eneste Maade at gjøre en Ende paa de Uordener og det Anarchie, hvorunder disse skjønne Provindser sukke. Allerede forhen har jeg ytret denne Mening, og jeg finder at Omstændighederne og Begivenhederne stadfæster den.

Vi har i længere Tid ingen Regn havt – dette vil have til Følge at Høsten, i hvor god den end vil falde ud, dog ikke kan blive saa riig, som vi havde saa megen Aarsag at vente.

Ombord paa Hans Majestæts Orlogsskibe er alt vel.

Lieutenant og Kammerjunker F. v. Oxholm, Auscultant i den Kongelige vestindiske Regjering, og som har forrettet Adjutants Tjeneste for mig, vil have den Ære underdanigst at overlevere Deres Kongelige Høihed Nærværende, og jeg har derfor overdraget ham mundtlig at frembære for Høistsamme Coloniernes og mine underdanigste Lykønskninger til den under 1ste November sluttede høie Formæling som vi alle med den varmeste Hengivenhed og inderligste Deeltagelse have høitideligholdt. Deres Kongelige Høihed ville med Naade og Bevaagenhed modtage disse vore underdanige og tro Ønsker.

General Gouvernementet over de danske vestindiske Øer.
St Croix den 6te February 1829.

underdanigst
Pv. Scholten

Anm.: Brevet er med skriverhaand med undtagelse af underskriften.

Den 12. juli 1829 forlod Peter von Scholten Dansk Vestindien.

Onsdag den 20. januar 1830 skrev prins Christian Frederik „Scholtens plan om de „frikulørtes“ organisering“ (Bind III, s. 38), og onsdag den 3. marts „Scholten om vestindiske forhold“. (Samme s. 39)

Den 17. februar 1831 var han tilbage igen.

**Nr. 14 Peter von Scholten til Christian Frederik
26. oktober 1830**

Deres Kongelige Høihed
Prinds Christian Frederik
til Danmark

Washington den 26' Octob. 1830

Deres Kongelige Høiheds

Naade og Bevaagenhed hvormed De har udmærket mig giver mig Dristighed til at udføre mit inderlige Ønske at turde bringe mig i Deres Kongelige Høiheds naadige Erindring, og Deres velbekjendte Interesse for og Erfaring i Alt hvad angaaer Fædrelandets Vel gjør mig det til Pligt uden Forhaling at underrette Deres Kongelige Høihed om, hvad jeg hidindtil har været istand til at udrette i det mig af Hans Majestæt vor allernaadigste Konge anbettede Hverv. Deres Kongelige Høihed ville naadigst tilgive om ved denne Leilighed jeg skulle forledes til at indblande altfor vidtløftig Omtale af mine egne Personligheder i hvilket Fald jeg vover at stole paa Deres Kongelige Høiheds Naade og Overbærelse for min Svaghed.

Under mit Ophold i Engeland havde jeg igien Leilighed til at see Colonial Ministeren General George Murray, og kan jeg ikke noksom berømme den Liberale aabne Tænkemaade han i vor Conferentser lagde for Dagen. Da særdeles Discussionen som Prinds Leopolds uventede Resignation af den græske Trone i den Tid foraarsagede i det engelske Cabinet og Husene samt Kongens daglig ventede Afgang forhindrede ham fra at frembringe i Parlamentet et Forslag til at overlade Kronens Rettighed til at gjøre de nødvendige Bestemmelser angaaende bortløbne Slaver[s] Udlevering i de engelske vestindiske Øer, hvor Autoriteternes Vægning især paa Tortula, som ligger saa nær vore Øer ofte have ledet til meget Ubehagelige Forhold og torde give Leilighed til end alvorligere. Han syntes meget tilfreds med det nye Organisations System for det Fricouleurte paa vore Øer, hvilket jeg med Hans Majestæts allernaadigste Tilladelse forelagde ham, og lod mig give Løfte til ham om atter at see ham ved min Tilbagekomst til Engeland.

Efter at have truffet paa Kammerjunker W. Oxholm, som netop var ankommen paa sin Hjemreise fra Vestindien, men strax erklærede sig villig til efter Hans Majestæts Tilladelse at vende tilbage til Amerika med mig, forlod jeg London den 29de May. Under et Ophold af 2 Dage i Liverpool, havde jeg Leilighed til at bese Jern-Veien derfra til Manchester, hvilken er højt interessant og et colossalisk Værk og kan med sine Dampvogne ansees som et Eksempel paa den fuldkomneste Befordring man nogetids har opfundet. Jeg besteg til Forsøg selve Dampvognen og kørte først med en Vægt af 70,000 Π Korn paa slæb omtrent 12 – 14 engelske Miil i Timen og efter at have aflastet Byrden, foer vi med en Hastighed af 33 Miil i Timen. Den Fordeel man i Tiden tør vente sig af denne Communication er fast uberegnelig, da Varer saaledes kunne leveres i Manchester 2 Timer efter at de ere udlossede paa Værfet i Liverpool. Min Overreise fra Liverpool var uagtet den overordentlige Flid og Bekostning hvormed Paketskibene ere udrustede meget lang og ubehagelig især paa Grund af min Helbredstilstand, da jeg havde gjentagne Feberanfald og først efter 40 Dage ankom til New York, hvor jeg af den første Avis erfarede at Præsidenten¹ og samtlige Cabinets Medlemmer vare fraværende fra Washington. Jeg var imidlertid saa heldig at træffe Statssecretairen H^r van Buron i det samme Hotel, hvor jeg tog ind og blev efter det Bekjendtskab jeg if[i]or havde giort med ham, ved hvilken Leilighed jeg havde foræret ham et Par Brillor, som havde tilhørt General Washington, modtaget med megen Forekommenhed, men forsikret om Umuligheden af at komme til nogen Slags officiel Arrangement forinden Præsidentens Tilbagekomst til Washington i Enden af September. Efter altsaa at have afsendt Capt Lt Bodenhoff med min[e] første Depecher og oppebiet Corvetten Fortunas² Ankomst fra St Croix med hvilken Leilighed jeg ligeledes havde den Fornøielse at modtage et venskabeligt Besøg af min Ven Oberstlt Sommer, bestemte jeg mig til ufortøvet at hjemsende samme og at benytte Tiden indtil den tidligste muelige Aabning af Underhandlingerne til at forskaffe mig selv enhver Oplysning og Underretning som midde[l] eller umiddelbar kunde tjene til at lede mig i Udførelsen af min Mission, samt til at bestyrke den venskabelige og fortrolige Forhold hvori det tildeels havde lykke[de]s

1. Præsidenten var Andrew Jackson.
2. Korvetten *Fortuna* afsejlede under kommando af kaptajn-løjtnant Otto Ferdinand Lütken den 15. september 1829 fra København og ankom til St. Thomas via Madeira den 16. november. I begyndelsen af det følgende år sendtes den til Marguerita, La Guayra, Porto Cabello og Caracas med breve og for at inhente politiske og kommercielle nyheder, i månederne februar til maj var den på hyppige småture, siden skete der ikke videre, stationen hævedes den 10. juli og *Fortuna* ankom til København den 21. august 1830 og kommandoen blev strøget den 27. s.m.

3. Der er tale om grader fahrenheit, 90 til 96 grader fahrenheit svarer til 32,2 til 35,6 grader celsius.

4. hypokritisk, skinhellig, hyklerisk.

mig at komme i saavel med Statssecretairen som andre ledende Medlemmer af den offentlige Administration. Efter ogsaa at have Expederet Corvetten den 1ste August, hvorved jeg oprigtigen beklagede ei at kunne afbenytte den gode Leilighed, som hans Majestæts Naade havde forundt mig til min Hjemreise, ligesom jeg nødigen skiltes fra den værdige og duelige Chef Capt. Lütken, begav jeg mig i Selskab med Understatssecretairen Oberst Hammilton og hans Familie til Saratoga Sundhedsbrønd hvor jeg tilbragte 3 Uger vel uden megen Fornøielse paa Grund af Stedets øde Omegn og det blandede og altfor talrige Selskab, men som jeg haaber til nogen Nytte for Hensigten af min Sendelse, da Statssecretairen var den heele Tid der, hvorved jeg fik ofte Leilighed at tale med ham om Hensigten af min Mission. Min Feber, som jevnlig retournerede og det forandrede Veirigt som pludselig blev koldt efter en daglig hede af 90 – 96° i Skyggen³ nødsaget mig til at gaae tilbage til New York og at opgive min Plan at besøge Niagara Vandfald, og de store Indsøeer, hvor paa denne Aarstid Feber af særdeles farlig Natur herske. Kammerjunker W. Oxholm, som uagtet denne Risiko vedblev sit Ønske at udføre denne interessante Tour afreiste derfor alene, hvorpaa jeg begav mig i Selskab med de unge grever Otrantoes Fouches Sønner til New York over Lebanon som ligeledes har en Sundhedsbrønd. I Nærheden af Samme besøgte jeg et Etablissement af saakaldte shaking Quakers (dansende Quakers) hvis Gudstjeneste bestaaer i en Slags Sang og Dands, og ved den Alvor, og synlige Andagt hvormed den foretages indgyder en Medlidenhed blandet med Foragt for disse enten forblendede eller hypokritiske⁴ Mennesker. De tillade aldeles ingen Omgang imellem de to Kjøen, og al Ejendom er fælles, iøvrigt bærer deres hele Etablissement Præget af den største Orden og Arbeidsomhed.

Under mit Ophold i New York hvor Kammerjunker W. Oxholm igien kom til mig efter at have seet Niagara paa tilbageveien begav han sig over Ontario Søen og igjennem Canada, i den Tid modtoges Efterretning om de Franske Begivenheder, som foraarsagede den største Sensation og Glæde, og er senere bleven celebreret i alle store Stæder ved offentlige Festiviteter.

Joseph Bounaparte, Grev Survelliers ankom strax derpaa til New York og modtog under et Par Dages Ophold en stor

Mængde Franske og Spanier, men begav sig strax derpaa tilbage til sit Gods ved Philadelphia hvor han bestandigen lever meget stille omgivet af et lidet Selskab af Franske og er særdeles anset blandt Amerikanerne, saavel for hans Godgjørighed som for hans Selskabelige Talenter. Da senere politiske Omstændigheder bestemte mig imidlertid til at opgive min Plan at besøge ham med Kammerjunker W. Oxholm, da hvor[v]el jeg havde bestemt mig til efter General Lallemand[s] Anmodning, som havde forsikkert mig, at det vilde være Greven behageligt, og selv vilde han reise med os for at præsentere os. Jeg har gjort mig det en Pligt at vise Gen. Lallemann enhver Opmærksomhed, da hans Betræbelser for at hædre sig selv uafhængig og hans Stilling som Skolemester her efter at have fulgt en saa forskjellig og Brillant Carriere ei kan andet end opvække Agtelse og Deeltagelse for en Mand af hans militaire Talenter og Bedrifter, hans nøie Bekjendtskab med mange af vore Officerer og hans Conversation endnu er Inter[e]ssant for en god Dansk, jeg har derfor uden Resserve indlad[t] mig med ham angaaende hans Udsigter, og han bestemte sig til at afbenytte de senere Forandringer i Frankerige for et retournere, og faae den over ham hvilende Krigsretsdom hævet, har jeg medgivet ham et Brev til min gamle Ven Admiral Duperé, som vist vil gjøre alt for ham, som kan stemme overens med hans offentlige Pligter og Principer.

Baron von Sachen ankom til New York i September som russisk Charge d'affaires i Baron Krudeners Fraværelse der gaar til Europa paa et Aars permission.

Ved Efterretningen om Presidentens Ankomst til Washington den 1ste October begav jeg mig paa Veien fra New York den 24 September, men blev i Philadelphia igjen angreben af Feberen, og maatte holde mit Værelse i næste 14 Dage, saa at jeg ei ankom hertil forinden dem den 10de dennes. Jeg har siden været alvorlig Syg af indvortes Inflammation, og ikkun forladt mit værelse for at see Statsecretairen, da jeg uagtet min Upasselighed troede at burde ile med min Præsentation til Præsidenten for at kunne formeligen begynde mine Underhandlinger. Jeg blev derfor den 14de tilligemed Charge d’Affaire Audit. Steen Bille og min Adjutant Kammerj. W. Oxholm for[e]stillet Presidenten, som modtog mig med megen Værdighed og forekommen-

5. Der må velsagtens menes Indemnisation, skadesløsholdelse, erstatning.
6. Et ulæseligt ord.

hed, og gav mig et særdeles tilfredsstillende Svar paa den mundtlige Adresse jeg ved denne Leilighed fremførte. Dog gjorde han ved min Hentydning til den sidste Afgiørelse af de amerikanske Reklamationer den Anmærkning, at den tilstaaede Indemnification⁵ ei svarede til Forventningen, men lagde til, at dette ei vilde komme i Betragtning ved den venskabelige Stemning som Kongen af Danmark stedse vilde møde i de forenede Stater. Jeg har fundet det nødvendigt at forandre for en stor deel de Anskuelse som jeg hjemmefra havde modtaget om de forehavende Underhandlingers Natur og mener jeg at burde gjøre langt større Fordringer ved Nedsættelsen af Tolden af vore Colonial Producter end man fra Begyndelsen havde været betænkt paa. Efter Aftale med Statssecretairen arbejder jeg paa en Note i Form af et Ultimatum, hvori jeg med Eet skal tilbyde alle de Fordele som vi kunne tilstaae Amerikanerne i vore Colonier imod reciproque Faveurer fra deres Side, og her efter Vedkommendes Løfte Haab om at man af sig selv vil fremkomme med antagelige Conditioner, som saaledes for Congressen mere ville have Udseende af billig Tilbud fra den herværende Administration[s] Side end som tvungne Opofrelser, og ville saaledes snarere erholde Sammes Sanction. Mit Ophold vil ___⁶ meget af Omstændighederne efter jeg har faaet svar paa mit Ultimatum, og paa hvorvidt jeg da troer at min Personlige Nærværelse kunne være af nytte, da den nærværende Administrations tiltagende Upopularitet gjør alle den[s] Foretagender uvisse ligesom ogsaa Alle her dreier sig om Personligheder og ledes af Partiaand saa at der trods den intenderede Democratie og individuelle Uafhængighed intet Land er paa Jorden hvor Menig Mand ledes mere end her eller hvor Intriguer og Kabaler ere mere almindelige og rodfæstede. Det er ved mange Leiligheder faldet mig saavel som min Omgivelse ind hvor feiltagende man i Almindelighed er med Hensyn til de ophøiede og lykkelige Billeder man danne sig ved Tanken om Frihed, Lighed og andre slige Trylleord, og jeg skulde virkelig anbefale at sende alle overspændte Liberalister hertil hvor deres Drømme vil snart forgaae dem. I Forretninger med Regjeringen maa man saaledes paa en Maade betragtes som accrediteret til den heele Nation, da Administrationen erkjender sin egen Svaghed og i Eet og Alt ledes af Partie Considerationer. Den

sidste afsluttede Overenskomst med England angaaende de eng. Vest. Havnes Aabning for Amerikanerne ansaa jeg saaledes som aldeles beregnet paa at influere⁷ den offentlige Stemning for Administrationen, hvori jeg dog troer at den vil forfeile den forventede Virkning. Hvorvidt dette maaskee kan staae i Forbindelse med den gode Villie, som virkelig synes at lede Præsidenten og Statssecretairen med Hensyn til vore nærværende Propositioner kan jeg for Øjeblikket ikke indsee, men skal i ethvert Fald søge at gjøre den bedste Brug af deres favorable Sindelag for saavidt det maatte vedblive, og haaber ifald mit Forehavende lykkes at Afgjørelsen endnu maa kunne komme itide for at afbenyttes ved den næste Høst i St Croix.

Staden Washington frembyder aldeles intet Interessant eller Smukt i sit Udvortes og synes ganske at være et forceret Værk, da Gaderne ere udlagte til en umaadelig stor Bye, og enkelte brillante offentlige Bygninger opførte, hvormed man paa store Strækninger midt i Samme ei seer andet end en enkelt Hytte, og Høist en 10 – 13 almindelige Huse tilsammen. Contrasten er derfor meget stor imod de øvrige Byer, og selv Landet i det Heele, hvor alt er Opvoxen og kan ligenes med en frodig Foraarsmark. De naturlige Resourcer ere uberegnelige i et Land af en saa umaadelig Udstrækning og fordeelagtig Beliggenhed som Staternes og den Flid som anvendes til at aabne og lette Communicationen ved Jernveie, Canaler og Dampbefordringer maa lede til en utrolig hurtig Udvikling. Som Eksempel paa Fuldkommenheden af een Green af Communication som i et saa stort Land udgjør. En af Hovedkilderne til Opkomst og Velstand skal jeg blot anføre at en enkelt Mand gaaer fra New York til Albany med Dampbaad 140 eng. M. i 11 à 12 Timer for 2½ Piaster eller 5rd r.S., og at man reiser fra N. York til Philadelphia deels i Dampbaad deels i Diligence omtrent 105 eng. M. i 10 à 11 Timer for 4½ Piaster Middag iberegnet, hvilket er saameget forunderligere som alt ellers [er] saa dyrt overdrevent dyrt paa Hotellerne, men ligesaa let Kjøb som det er for den almindelige Mand at leve og reise i dette Land, ligesaa overdreven dyrt er det naar man for sin Stilling er nødsaget til at følge en anden Levemaade i hvilken Henseende jeg tør paastaae at der intet Land er i Verden saa dyrt som dette.

Præsidenten har tilendebragt sine Underhandlinger med Indianerne, de have indvilliget i at flytte over paa

7. Blot „influere“.

den anden Side af Mississippi Floden til Westen af Samme, hvorved de forenede Stater ere ikke alene bleven frie for et uroligt Naboskab, men have vundet en megen stor frugtbar Landstrækning.

Kammerjunker Waldemar Oxholm vover at bede sig anbefalet i Deres Kongelige Høiheds naadigste Erindring med vore fælles Ønsker for Deres Kongelige Høiheds og naadigste Gemalindes vedvarende Sundhed, tillader jeg mig at tilføie min underdanigste Forsikring om den særdeles Hengivenhed og inderlige Taknemmelighed hvormed jeg stedse besieles ved Tanken om den særdeles Naade og Bevaagenhed Deres Kongelige Høihed stedse har værdiget

Deres Kongelige Høiheds
underdanigste
Pv. Scholten

**Nr. 15 Peter von Scholten til Christian Frederik
31. december 1830**

New York den 31 December 1830

Naadigste Prinds

Under 27de October d.A. havde jeg den Ære fra Wahington at tilskrive deres Kongelige Høihed, og tillader mig nu ved min Tilbagekomst hertil for at afgaae til St. Croix og ved Slutningen af dette Aar, i Løbet af hvilket jeg har havt den Lykke at imodtage saa mange og smigrende Beviiser paa deres Kongelige Høiheds Naade for mig, at tilskrive dem, naadigste Herre! disse Linier, deels for underdanigst at meddele Udfaldet af den mig af Hans Majestæt allernaadigst betroede Sendelse, deels for at fremføre de hjerteligste Ønsker, hvormed jeg med det nye Aars Aabning føler mig Gjennentrængt for deres Kongelige Høiheds tilkommende Lykke og Vel i Samme, hvilket Gud lade blive rigt paa Velsignelse for dem og deres.

Deres Kongelige Høihed vil formodentligen af Rygtet alt have erfaret, at den første Plan ved min Sendelse nemlig, at afslutte en separat Convention for vore Vestindiske Colonier

Aflagt af den herværende Regjering, dette kunne man have formodet som en naturlig følge af Afgiørelsen med Engeland om sammes Colonier; det var mig altsaa ei uventet, saasnart jeg fik Vished om denne.

Derimod troer jeg at kunne være temmelig Tilfreds med det Resultat, som det er lykkedes mig at erholde angaaende Regjeringens Medvirkning til en almindelig Nedsættelse af Tolden paa Sukker og Rom, hvilken Samme har paataget sig at forelægge Congressen; dette har her giort stor Sensation, som noget gandske uventet, da andre Nationer forgjæves har arbeidet derfor, og Hollænderne f. Ex i 4re Aar giort Remonstrancer imod den høie Told paa Genever uden engang at erholde Svar. Der vil vist blive meget alvorlige Discussioner i denne Anledning og jeg formener, at selv Qvæstionen om en speciel Nedsættelse af Tolden endnu turde komme i Betragtning. Alle disse For[h]andlinger har man imidlertid troet at ville kunne fremgaae bedre efter min Bortreise, hvorfor jeg venter medio January at afseile herfra til St Croix med den amerikanske Fregat Vincennes, som President [Jackson] har sadt til min Disposition, jeg venter ifølge hans Majestæts Allernaadigste Befaling at forlade St Croix i de sidste Dage af Marts, for at indtræffe i Kjøbenhavn først i May.

Med den oprigtigste Deeltagelse erfare jeg det Uheld, der havde mødt Deres Kongelige Høihed, og som har havt saa langvarige og smertefulde Følger, men nærer det Haab, at disse nu maa være aldeles forsvunden.¹

Slutteligen vover jeg at anbefale mig selv og Kammerjunker Waldemar Oxholm i naadigst Erindring for deres Kongelige Høihed og høie Gemalinde, og bønfaller om Fortsættelsen af den opmuntrende Bevaagenhed og Naade, som deres Kongelige høihed saa uafbrudt har værdiget mig og min Familie. I dybeste Taknemmelighed og Underdanighed

Pv. Scholten

Deres
Kongelige Høihed
Prinds Christian Frederik til Danmark

1. Ifølge brev fra Frederik VI til prinsen den 15. september 1830 havde denne „rosen“, d.v.s. „infektionssygdom med stærk rødme af huden“. (ODS), se Kong Christian VIII.s breve, Prins og Konge. Christian Frederiks brevveksling med Frederik VI, udgivet af Det Kongelige Danske Selskab for Fædrelandets Historie ved Anders Monrad Møller, bind 2, 2011, nr. 522, side 693.

Guvernementshuset i Christiansted, som Peter von Scholten for store summer fik bygget og som stod færdig i 1830. Gården fortæller, hvor stort det firefløjede anlæg i italiensk stil er. Foto: Udgiveren 2013.

**Nr. 16 Peter von Scholten til Christian Frederik
13. juli 1831**

Kjøbenhavn den 13de May 1831

Til Deres Kongelige Høihed
Prinds Christian Frederik
til Danmark
Naadigste Prinds

Under mit korte Ophold her har jeg troet ikke at borde afbenytte Deres Kongelige Høiheds naadige Tilladelse til at torde skriftligen bringe mig i Deres bevaagne Erindring, deels paa Grund af Deres Kongelige Høiheds mange presserende Beskjæftigelser, deels fordi Intet imidlertid er

Guvernementshuset smukke østlige terrasseformede trappe.
Bemærk Frederik den Sjettes kronede monogram over årstallet 1830.
Foto: Udgifveren 2013.

forefaldet som kunde ansees værdigt til en saadan directe Communication. Ved min forestaaende Afreise vover jeg desuagtet at tilstille Deres Kongelige Høihed nærværende underdanigste Linier for at udbede mig Tilladelse til at forelægge Dem medfølgende Aftryk, hvoraf Deres Kongelige Høihed gunstigst vil see Maaden hvorpaa jeg har troet det meest Hensigtsmæssigst at udføre den Deres Kongelige Høihed alt tidligere bekjendte Plan til en forbedret Organisation for de Fricouleurte. Jeg tillader mig ligeledes at vedlægge de Adresser som i denne og andre Anledninger ere bleven mig overrakt, hvilket vist nok ikke skeer af Forfængelighed eller for i Deres Kongelige Høiheds høiagtede Omdømme at tilsnige mig nogen ufortjent mérite, men ene for at Deres Kongelige Høiheds

Peter von Scholten siddende i Guvernementshuset i Christianssted, tegnet af Henry Morton. Museet for Søfart.

utrættelige Interesse for Alt hvad angaaer Statens Vel, derved paa det fuldeste maatte see sig tilfredsstillet, samt for at jeg i Deres naadige Overbeviisning maatte see mig sikkert imod ufordeelagtige Indtryk, som kunde forarsages ved saadanne omløbende Rygter, som aldrig feile ved Iværksættelsen af en saa vidt omgribende Forandring. Deres Kongelige Høihed ville naadigst tillade mig ved min Tilbagekomst igjen at udbede mig disse Adresser, af hvilke Originalen til den Sidste først er afgaaet fra St Thomas med Agent Ridder Eckardt, som for nærværende Tid er i Hamborg, men ventes dagligen hertil.

Jeg har den Ære at melde Deres Kongelige Høihed, at den Pibe Madeira Viin som jeg har ladet lægge op til Dem er underveis fra St Croix, saa at Deres Kongelige Høihed om føie Tid kan vente den overleveret.

Ifølge Hans Majestæts allernaadigste Tilladelse afreiser jeg i Morgen med min Familie paa 2 Maaneder til Badet i Aachen, og har Allerhøistsamme allernaadigst approberet at Sagerne mit Gouvernement vedkommende, saavidt muligt skulle beroe indtil jeg retournerer.

Baronesse Bille Brahe og Kammerjunker W.v. Oxholm gjøre os Selskab paa denne Reise. Kammerjunkeren vover gjennem mig at anbefale sig til Deres Kongelige Høiheds naadigste Bevaagenhed, i hvilken jeg underdanigst beder Dem at bevare mig og mine, og tillader mig ligeledes herved at nedlægge vor underdanigst hengivne Hyldest for Hendes Kongelige Høihed.

I dybeste Underdanighed og Taknemmelighed har jeg de Ære at undertegne mig

Deres Kongelige Høiheds
underdanigste
Pv. Scholten

Anm.: Brevet er med skriverhånd undtagen underskriften

**Nr. 17 Peter von Scholten til Christian Frederik
9. november 1832**

St. Croix den 9de November 1832

Deres Kongelige Høihed
Prinds Christian Frederik til Danmark

Naadigste Prinds

I Haab om at skulle kunne melde Deres Kongelige Høihed noget af Interesse har jeg hidtil nægtet mig selv den Lykke, ifølge forundt Tilladelse at bringe mig Selv i Deres Kongelige Høiheds naadigste Erindring.

Endskjøndt jeg neppe tør vente, endnu at kunne opfylde dette mit Ønske, har jeg dog ikke længere kunnet imodstaae min Længsel efter, at afbenytte hiint Beviis paa Deres Kongelige Høiheds Naade, og vover at haabe, at de Foranstaltninger og Foretagender, jeg imidlertid har beskjæftiget mig med, endskjøndt jeg fuldeligen anerkjen-

der deres ringe Værd, men finde den naadige Deeltagelse og Interesse hos Deres Kongelige Høihed, som de stedse skjænker hvert dansk Anliggende.

Med Hensyn til Coloniernes og navnlig den Øes Tilstand da fandt jeg den ved min Ankomst meget bedrøvelig, og Udsigterne mørke, saavel for den tilkommende Høst, som den øieblikkelige Underholdning. Jeg troede det desaaarsag nødvendigt strax at afslutte en Contract for 600 og siden for 1000 Fade Majs Meel for Regjeringens Regning, hvorved denne har seet sig istand til at forsyne Planterne med denne Hoved-Artikel til billige Priser, og med Sikkerhed i næste Høst, paa en tid da den selv for Contanter ei var at erholde her eller paa St. Thomas. Imidlertid har Veiret ligeledes forandret sig til det bedre, og med dette ere Udsigterne for Sukkerhøsten igjen oplivede, saa at jeg smigrer mig med det Haab, at de vanskeligste Conjunctioner for Øieblikket ere overstaaede. En sørgelig Sandhed er det imidlertid, at en almindelig Plantage under nuværende Omstændigheder neppe dækker sine Omkostninger endsige Renter.

Da der dels forinden, dels efter min Ankomst landede en Deel fra den engelske Øe Anguilla bortløbne Slaver her paa Øen bestemte jeg mig til at tage denne Leilighed til, at forsøge, om ei en Gjengjeldelse af den engelske Regjerings Fremgangsmaade med Flygtninge fra Danske Øer turde lede til det paa alle andre Maader forgjæves attraaede Resultat, og bevirke Anerkjendelsen af den danske Regjerings Reclamations Ret. For til samme Tid at spare Underholdnings Omkostninger for det Offentlige, saa at omtalte Slavers Arbeide dog vandtes for Landet, og Skinnet af, ved lemfældigere Behandling end vore egne Mark-Negere at ville lokke flere hertil blev undgaaet, lod jeg dem efter Begjæring fordele imellem adskillige Plantere, hos hvem de underholdes og arbeide, som deres egne. Imidlertid har Erfaring overbeviist mig om, at den urolige Stemning iblandt dem, der alt har bevæget 7 i to Partier til atter hemmeligen at forlade Landet i Forening med de særdeles Omstændigheder ved deres Ophold, turde have farlig Indflydelse paa Landets egne Slaver. Da der derfor nyligen ankom 4te bortløbne Slaver fra Tortola til St. Thomas, som af Præsidenten der Oberst Isaacs blev of-

ficiel reclaimeret, hvilket endnu ej var skeet med Anguilla Slaverne, besluttede jeg, at tage denne Leilighed til at forandre min Plan. Jeg lod hine 4re altsaa strax udlevere, og afsendte H^s Majestæts Orlogsbrig St Croix,¹ saasnart Orkantiden tillod, til Gouverneuren af St Christopher, og tilbød ham de herværende Flygtninge Udleverede mod hans officielle Reclamation. Endvidere forlangte jeg 4re herfra bortløbne Slaver udleverede, som criminelle. Det forekom mig, at en saadan officiel Reclamation fra engelsk Side for endel vilde indeholde den forønskede Anerkjendelse af vor Reclamations Ret, men af ovennævnte Gouverneurs igaar modtagne Svar viser det sig, at hans Instruxer ikke engang tillade ham at reclamere de Ham tilbudne engelske Slaver, langt mindre at udlevere vore uden det fuldeste Beviis for deres criminalitet. Jeg skal nu oppebie H^s Majestæts Allernaadigste Tilladelse til, uden videre at sende dem tilbage til deres Eiere.

Da Kammerjunker W. Oxholm i August Maaned var af mig sendt til Porto Rico for at afgjøre de fornødne Quarantaine Bestemmelser for dens Communications Vedligeholdelse med vore Øer, hvilken trues med at afbrydes med det spanske Gouvernements Forholds Regler, betroede General de la Torre ham sin Plan til at udvirke det Spanske Gouvernements Overherredømmes Gjenerkjendelse i Syd Amerika, hvortil han mente, at de fleste Magthavende der vare tilbøielige. Derhos yttrede han sit Ønske at jeg vilde paatage mig Mæglingen ved denne Leilighed og tillade Kammerjunkeren at undersøge Tingenes Stilling og indlede Underhandlingerne paa Stedet, som ei lod sig gjøre gjennem nogen Spansk, formedelst den Mistanke en Slig ville være udsat for. Kammerj. W. Oxholm raadete i midlertid Generalen til at vælge en Person, som stod ham nærmere og var Sproget mægtig til dette Forsøg, i hvilket Fald han forsikkrede ham om sin Overbeviisning, at den danske Regjering vilde vise al Assistance til Opnaaelsen af hans Ønsker. General de la Torre afsendte da ved samme Leilighed Kammerjunkeren Oncle Marquis del Norte med en Skrivelse til mig samt Fuldmagter og Instruxer til at underhandle med Præsidenten af Venezuela General Paez. Marquien ankom syg hertil og døde 3^{die} dagen derpaa. Jeg Nedsendte derpaa atter Orlogsbriggen med samtlige af

1. Briggen *St. Croix* under commando af kaptajnløjtnant Robert Braag afgik fra København den 15. maj 1832 og ankom til St. Croix den 15. juli. I august sejlede den småture mellem øerne, hvorefter den anløb San Juan, La Guayra, i september Porto Cabello, Curaçao, i oktober småture mellem øerne, i november blev afleveret et brev til præsident Paez i Caracas og anløbet St. Kitts og Porto Rico, i december anløbet Martinique og Guadeloupe. I januar 1833 anløb den San Juan og sejlede derefter småture mellem øerne i maj, i juni sejlede *St. Croix* til Nevis og St. Kitts og tilbage til St. Croix. Stationen hævedes den 16. juli, og briggen ankom den 29. august til København, hvor kommandoen blev strøget den 5. december.

2. Det må være et rygte, han døde først det følgende år.

Marquien medbragte Documenter, efter at have taget Copier af Samme, som jeg dernæst hjemsende med denne Paket med den Forsigtighed, som en Sag af saa Hemmelighedsfuld Natur udfordrer. Jeg forsikrede ligeledes General Capitainen om min beredvillighed til, efter Evne at at have understøttet hans Forehavende, hvori der ved Marquiens Død var indtruffet saa betydeligt Skaar. I hans derpaa Følgende Svar takker han mig for dette Beviis paa den danske Regjerings venskabelige Sindelag og andrager om, at jeg fremdeles vil skjænke ham min Understøttelse, og lade Kammerj. Oxholm aabne hans Forslag til General Paez og andre Authoriteter, paa de første af ham fastsatte Vilkaar. Disse vare byggede paa almindelig Am[n]estie og Conservation af al eksisterende Eiendoms-Ret, samt Vedblivelse i deres Embeder for de Personer, som ei modsætte sig forandringer. Paez garanteres Udnævnelsen til spansk Gen. Lieutenant og General Capitain af Provindserne, og tilbydes hvad Hjelpe Tropper han maatte behøve. Paa Grund heraf agtede jeg om nogen Tid at have indsendt Kammerj. til Kysten for at undersøge Sagen, og i hvert Fald at bevise den spanske Regjering vor Beredvillighed til at fremme dens Interesse, men har ved Underretningen om Kong Ferdinands Død² anseet det for rigtigst, at udsætte dette. Imidlertid skal jeg ikke forsømme den fornødne Forsigtighed for at vedligeholde vor hidtil værende gode Forstaaelse med begge Parter, hvorpaa jeg nyeligen har modtaget et behageligt Beviis i en særdeles venskabelig Skrivelse fra General Paez.

Under et Ophold af 8te Dage har jeg inspiceret samtlige Grene af Forvaltningen og forsvars Anstalterne paa St Thomas og St Jan, hvormed jeg har havt Aarsag til største Tilfredshed. Opbygningen af den nedbrændte Del af St Thomas bye overgaaer al Forventning, og haaber jeg, at den maa blive et Omen for Handelens Fremme; hertil stoler jeg ligeledes paa Virkningerne af det forventede nye Handels System for denne Øe, ligesom jeg smigrer mig med Haabet om en fordeelagtig Virkning paa Sukker-Prisen ved Aftagelsen af en halv Species pr 100 Π i Tolden i Nord Amerika, hvilken under min Mission samme Sted blev mig lovet, men som jeg alt begyndte at opgive Haabet om.

Forholdet mellem de blanke og Fri-Couleurte jevner sig dagligen mere, og vil udentvivl bringe til fuldkommen

Nærmelse efterhaanden som Cultur og Moral tiltage for den Klasse. Ved mit Bal i Anledning af H^s Majestæts Fødselsdag gjorde jeg den første Prøve paa at bringe nogle respectable couleurve Mænd i Dameselskab, hvilket lykkedes særdeles vel.

I Haab om at ovennævnte min Fremgangsmaade og Anskuelser maa finde Deres Kongelige Høiheds Naadigste Bifald vover jeg mig underdanigst at anbefale mig i Deres Kongelige Høiheds vedvarende Naade og Yndest.

Med daglig Bøn til Forsynet om fremdeles at beskjærme deres Kongelige Høihed og høie Huus har jeg den Ære at undertegne mig

Deres
Kongelige Høiheds
Underdanigste
Pv. Scholten

**Nr. 18 Christian Frederik til Peter von Scholten
28. april 1833**

H Generalmajor og General Gouverneur Scholten, længe har jeg villet tilskrive dem, men aldrig kunnet finde en saa god Lejlighed som den jeg ventede med den Kongl. Brig¹ ført af Capt Zahrtmann, jeg benytter derfor denne med saa meget mere Fornøjelse som jeg haaber at disse Linier der snarere og sikrere komme Dem i hænde. Det er vist et saare godt sejlende Skib og en herlig ført Besætning som tilsendes Dem paa den Vestindiske Station og jeg er vis paa at den vil være Dem til god Tieneste hvis det paakræves. Som man siger skal der paa den sydamericanske Fastlands Kyst igien sværme Sørøvere, men jeg vil haabe de holder sig langt fra Antillerne eller at de der finde den fortiente Revselse.

Det er en Satisfaction for dem at have sikret Planterne imod enhver Mangel af det saa uundværlige Majsmeel og jeg vil haabe at Forventningerne om en taalelig Høst ikke skuffer ihvorvel man har sagt at den ej gandske svarede til Forventningen man havde gjort sig.

Der er saavidt jeg veed et synderligt Forhold mellem den engelske Regiering i Colonierne og Planterne, i det hiin vil

1. På briggen *Allart* hejstes commando den 29. april 1833, chef var Kaptajnløjtnant Christian Christopher Zarthmann, den opholdt sig ved Funchal på Madeira den 28.-31. maj og ankom til St. Croix den 22. juni. I juli sejlede småture mellem øerne og i august og september blev La Guayra, Porto Capello, Curaçao og Cumana anløbet, fra Curaçao var der blevet leveret depecher til præsident Paez i Caracas. I oktober og november blev der foretaget småture mellem øerne. I slutningen af november gik den til Porto Rico hvor den gik ind til San Juan, Mayagues og Pam inden der returneredes til St. Thoms. I januar 1834 sejlede *Allart* småture mellem øerne, i februar gik den til St. Kitts senere Antiqua, i marts Martinique, den 22. marts kom Peter von Scholten og Waldemar Oxholm ombord for at sejle med til England, hvor de gik land den 24. april i Falmouth, briggen ankom til København den 7. maj, og kommandoen blev strøget den 13. maj.

Emancipationen som disse modsætter sig, men rimeligen at Regieringen vælger noget for hurtige og giennemgribende Midler.² Der hører stor Klogskab til at forbinde de Fordringer som Menneskelighed gør med det Krav Ejendomsretten har paa Erstatning. Ogsaa dette er næsten bleven til en Partisag i Engeland og Regieringen presses af begge Parter. Jeg tør troe at vor Regiering paa Deres Forslag har valgt det klogeste Middel, nemlig en gradviis Overgang fra det bestaaende til noget bedre og endda har det viist sig at ogsaa dette maae udføres med stor Betænksomhed. Med Rette minder denne Foranstaltning ved den Stempel som de Fricouleurte have faaet Allernaadigst Tilladelse til at lade præge. Paa given Anledning har jeg bestræbt mig for at denne fra Kunstens Side ogsaa kunde være værdig denne Bestemmelse og en ung Kunstner Krohn er nu under Professor Friends Veiledning beskieftiget med at modellere og udskiere Stemplet. Jeg oversender Dem Tegningen og troer at De vil finde at Medaillen fra Kunstens Side vil vinde meget ved i stedet for den blotte Indskrift at fremstille Billedet af den Kongelige Billighed og Retfærdighed som har fremkaldt Loven af 10 April 1830 og endmere Medaillens Tilegnelser ej heller er glemt paa Reversen under Kongens Brystbillede hvor det hedder de Fricouleurte Indvaanere af de danske Øer i Vestindien Fædrelandets Fader taknemmeligen tilegnet.

Beklageligt er det, at Toldloven for Vestindien endnu hviler i Gen Told Kamrets Portefeuller, men formodentligen vil de bringe alt frem for Lyset paa eengang siden Sukkertolden her hiemme ogsaa skal modificeres ved den nye Tarif og dette foraarsage et uheldigt Ophold. Jeg havde saa meget ønsket at Briggen skulde have bragt Dem de ønskede Bestemmelser _ _ _ _³

Det skulde interessere mig at erfare om Kamj Waldemar Oxholm havde udført den ham i Efteraaret tiltænkte Rejse til Sydamerikas Fastland, Udfaldet af en Underhandling fra Spansk Side kan jeg ikke tænke mig gunstig, thi der er ingen Sikkerhed eller Stadighed at vente fra denne Regjerings Side. Efter at Kongen var vaagnet op fra de Døde blev han tilmed sendt de Forviste tilbage, men det synes at han ligesom han mere kommer til Kræfter vender tilbage til de strenge Sentimes saa at man gjør vel i ej at troe Freden.

2. I 1833 blev emancipationen vedtaget i det engelske parlament. Der var dog kun tale om delvis frigivelse, idet de tidligere slaver skulde „stå i lære“, være „apprentices“ hos deres tidligere ejere i en periode på fire til seks år, og ejerne fik en erstatning svarende til halvdelen af hver enkeltts „handelsværdi“. Den hele ordning blev afskaffet i 1838, jfr. Hornby side 245.

3. Et ulæsligt ord.

Fra Deres Familie vil De haaber jeg modtage gode Tidender, vi have flere Gange havt den Fornøjelse at see Deres Frue og Døttre velbefindende, Deres Broder har jeg paalagt meget at hilse Dem og selv benytter jeg Leiligheden for at forsikre Dem om den Højagtelse og Venskab hvormed jeg henlever Hr Generalmajor og General Gouverneur von Scholten Deres

forbundne og velvillige
d. 28 Apr 1833

Anm.: Der tale om et concept, der ligger blandt brevene fra Scholten i Christian VIII's arkiv.

**Nr. 19 Peter von Scholten til Christian Frederik
30. juni 1833**

General Gouvernementshuset
St. Croix den 30 Juny 1833

Naadigste Prinds!

Deres Kongelige Høiheds Naadigste Skrivelse af 28de April er blevet mig overrakt af Hr. Capt: Lieutenant Zahrtmann og jeg haaber ved Capitain de Falsens Hjemreise med Hans Majestæts Corvet Diana underdanigst at fremsende Forsikringen om den oprigtigste Taknemmelighed og underdanigste Hengivenhed hvormed jeg har imodtaget dette smigrende Beviis paa Deres Kongelige Høiheds naadige Velvillie og Tillid hvilket det stedse skal være mig en hellig og kjær Pligt ved enhver Anstrængelse at søge at fortjene. Jeg troer ikke ved denne Leilighed at burde undlade at nævne den særdeles Tienstiver og rosværdige Conduite fra Capt. Falsens Side som har gjort mit Tiensteforhold imod ham til et af de behagelige jeg under min Commando her har erfaret, og hvilket jeg ei tvivler paa vil fuldkommen vedligeholdes med en saa dygtig og mig personligen saa behagelig Chef som Capitain Lt Zahrtmann.

Deres Kongelige Høiheds Mistviwl om nærværende Høstes Udfald er desværre ved flere Maaneders Tørke kun bleven alt for vel bekræftet. Qvantiteten af indeværende

Høst bliver saaledes endogsaa mindre end forrige Aars, hvorimod en Tilfældig Efterspørgsel og taalelige Priser for Produkterne her lykkeligvis have sadt Regjeringen istand til ved ufotrøden Paapassenhed at nedbringe næsten alle Restancer af Skatte og Forskud fra forrige Aar. Under stedfindende Omstændigheder tør jeg sige at dette er mere end man turde haabet, da jeg antager at en Høst af 12,000 Fade Sukker og forholdsmæssig Quantitet Rom under almindelige Priser netop maa ansees tilstrækkeligen til at dække dyrknings Omkostningerne uden Hensyn til Renter langtmindre Afdrag paa indestaaende Capitaler. For den øieblikkelige Credit med Hensyn til Fornødenheders Tilførsel har den seneste Regn vel bidraget endeel ved at etablere en Grundvold for næste Høst, men desværre vedblive Uvisheden om sammes Udfald indtil December eller January Maaned. Regjeringen har derfor anseet det fornødent saavidt det kan skee uden Tab for den Kongelige Kasse at paatænke Midler til Fremdeles at forvise sig slig Tilførsel for forestaaende Efteraar, især da den forrige Aar adopterede Fremgangsmaade med Indførselen af et Quantum Meel for offentlig Regning almindeligen antages at have havt særdeles velgiørende Indflydelse saavel paa de Uformuendes fornødne Forsynelse som paa den almindelige Priis af denne uundværlige Hovedartikel.

Det glæder mig at kunne med den trykkeste Overbeviisning omtale den offentlige Stemning og Tilstand her, som særdeles tilfredsstillende, og ulig den Spænding der ved de øvrige Regjeringers og især den Engelskes Opførsel er foraarsaget i de fleste af Colonierne. Slaverne her anseer jeg ei for alvorligen malintentionerede endskjøndt deres egne Pretensioner og Lidenskaber vel undertiden frembringe enkelte Uroligheder. Derimod kan vist intet tænkende Menneske oversee de rimelige Følger af en Fortsættelse i den Regjerings Forhold, som i Vilkaarlighed og ved enhver Leilighed fremlysende Partiaand vel næppe har havt sin Mage, til Eksempel skal jeg tillade mig blodt at nævne den sidste Measure, hvorved alle fra fremmede til de engelske Colonier borttrømte Slaver med 6 Ugers Varsel udjages i den vide Verden uden Understøttelse eller Veiledning men forsynet med Friipas. Disse Ulykkelige ere de samme Mennesker som hidintil modtog[es] med aabne Arme,

1. De påtænkte medailler var udarbejdet af F.C. Krohn og kom i 1834 under betegnelsen „Negrenes frigørelse“.

nægtede at udlevere til deres Herre fra hvis Besiddelse og Beskyttelse man havde saa at sige lokket dem. De som efter 6 Uger endnu maatte findes i engelske Colonier skulle af det offentlige sætte til Tvangsarbejde som farlige for Colonierne. I Overeensstemmelse med Hans Majestæts Allernaadigste Anskuelser har jeg antaget det Princip ved enhver Leilighed at modsætte mig denne Regjerings saaledes brugte Vold mod Eiendomsret, og ei at anerkjende noget engelsk Frihedspas, hvor saadan ulovlig Adkomst dertil af fremmede Reclamerter maatte tilligemed deres gyldige Ejendomsret til Personen blive beviste. Den smigrende Maade hvorpaa deres Kongelig Høihed har værdiget mig at omtale mine ringe Bestræbelser til en gradviis Bortryddelse af den hidtil eksisterende Borgerlige Distention imellem Hans Majestæts blanke og farvede Undersaatter, er mig en sand Godtgjørelse og Opmuntring i mine fortsatte møisommelige Anstrengelser for efterhaanden med Tidernes Aand at fremskride til Udviklingen af dette Formaal, saavel som af det vigtige Spørgsmaal angaaende Slavesystemets Fremtid. Jeg vover at smigre mig med den Tanke, at jeg i disse slibrige og farlige Undersøgelser maa befindes at have anvendt den fornødne Forsigtighed og Varsomhed, og venter med Hans Majestæts Orlogsbrig St Croix om 14 Dage at kunne have den Ære underdanigst at forelægge Deres Kongelige Høiheds skarpe og erfaringsrige Blik mit nye Allerunderdanigst Forslag angaaende de Fricouleurte til naadigst Bedømmelse. Jeg haaber at derved var opnaaet Formaalet for det tidligere Allernaadigste sanctionerede Organisation som deres Kongelige Høihed værdigede saamegen naadig Opmærksomhed og nu ved i høie Person at have antaget sig Udarbejdelsen af de paatænkte Medailler berettiger til i disse at vente den fuldkomneste Tilfredsstillelse selv af Kunstens meest nøieseende Fordringer.¹

Som Deres Kongelige Høihed forudsigende anmoder om de mellem det spanske Gouvernement og Staten Venezuela forehavende Underhandlinger er disse nu dels paa Grund af General Pæz vigtigste Raadgivers Dr Penas Død men især Efterretningerne om Spaniens indvortes Tilstand

gandske hendød, hvilket imidlertid ifølge de af Hans Majestæts efter det Udenlandske Departements Indstilling udstædte Allerunderdanigste Reskript har viist sig som det ønskeligste Resultat. I Overbeviisningen om i denne Sag at have handlet efter bedste Overbeviisning til min Regjerings Fordel og Interesse har jeg ikkun at beklage at Chef for det udenlandske Departement aldrig har anseet det Umagen værdt at tage nogen Notice af nogen af mine Meddelelser til Samme om denne eller nogen anden Gjenstand, og ved sin saaledes til Datum uafbrudte Taushed let under andre Omstændigheder kunde have forledet mig til at følge et feilagtig Spoer og saaledes pousseret Sagen i den Tanke at denne Taushed betydede et Bifald som man ikkun reserverede sig i paakommende Tilfælde at kunne fragaae. Da Capitain Falsen efter min Anmodning gjorde den omtalte Reise til Venezuela med Kammerjunker Valdemar Oxholm vil Deres Kongelige Høihed udentvivl af Ham kunne modtage en mere nøiagtig og interessant Efterretning om sammes Udfald end jeg kunde smigre mig med skriftligen at kunne yde. Jeg skal derfor her blot anmærke at jeg vover at haabe at jeg i den heele Affaires Behandling saavel som Opgiørelsen har holdt for Øje mit Ønske at vise Hans Majestæts Regjerings Beredvillighed til at yde de Vedkommende Authoriteter enhver Bistand uden paa nogen direct[e] Maade at paaføre os nogen bindende Forpligtelse ell[er] Ansvar, i hvilken Aand jeg ligeledes mener at turde antage at Kammerjunkereren har handlet paa mine Vegne.

I det jeg slutteligen har den Ære underdanigst at anbefale mig i Deres Kongelige Høiheds fremdeles Naadige og Yndest vover jeg i dybeste Underdanighed at tilføie Forsikringen om min uforanderlige og uindskrænkede Hengivenhed for Deres Kongelige Høiheds Person og høie Familie

Underdanigst
Pv. Scholten

Her ses et eksemplar af den guldmedaille som Generalgouverneuren fik i 1834. En oversættelse af indskriften siger: „De frie farvede indbyggere på de Dansk Vestindiske Øer, optagne i statssamfundet, lod, opfyldte af taknemmelighed, denne medalje præge til fædrelandets fader.“

På bagsiden af medaillen ses retfærdighedens gudinde og datoen for forordningen: 18. april 1834.

Foto: Rasmus Holst Nielsen, Den Kongelige Mønt- og Medaillesamling.

Nr. 20 Christian Frederik til Peter von Scholten 10. december 1833

Hr. General Gouverneur Generalmajor Scholten!

Man forsikrer mig at mit Brev, naar det afsendes i disse Dage skal komme Dem sikkert og som jeg haaber snarest mulig i hænde. Jeg gjør mig derfor en særdeles Fornøjelse af at tilskrive Dem fornemmeligen for at takke Dem for den Skrivelse Capt. Falsen medbragte og for de Meddelelser jeg har bekommet giennem Adler betræffende Deres yderligere Forslag om de Fri-Couleurtes Emancipation, om jeg saa maae kalde den. Hvad denne Gienstand betræffer finder jeg det i visse Maader beklageligt at den Kongl. Resolution af 10 Apr 1830 der sanctionerede en gradviis Optagelse af de Fricoulerte i det borgerlige Samfund eller til Nydelsen af borgerlige Rettigheder nu allerede skulde ophæves. Var det muligt at det kunde være en følge af det højere Culturtrin de nu ansees at staae paa eller af det erkjendte gode og hengivne Sindelag, da maatte man glæde sig over at visse dengang for nødvendig anset Baand kunde løsnes eller svinde, men hertil er deels Tiden af tre Aar for kort, dette viser Erfaringen af de Fricouleurte i Frederikssted noksom

at de ej ere tilfreds med at blive staaende paa Halvveien. Hvad der i Deres Forslag Hr. Generalmajor tiltænkes de Fricouleurte er altsaa en nye Concession enten for De i Resolutionen af 10 Apr 1830 paatænkte Classer ej ere funden anvendelige eller fordi Tidens Aand først og fremmest ved de¹ engelske Coloniallove fordrer slig eftergivenhed for at sikre Coloniernes Rolighed ved Hielp af de Fricourleurte. Jeg vil antage det sidste men ogsaa som følge deraf at Emancipationen maa være saa fuldstændig som Coloniernes Tarv tillader det.

I stedet for at sige i Forslagets §1 at Planen som Hs majestæt under 10 Apr havde sanctioneret til Organisationen af de Fricouleurte ophæves vilde jeg i Indledningen sige at den udvides til hvad §2 bestemmer.

At emancipere alle Fricouleurte fra Lovens Bekiendtgørelses Datum at kunde misbruges idet et stort Antal tildeels uværdige Subjecter fra nu og til den Tid kunde frigives, bedre altsaa at lægge de ifølge Res. af 10 Apr 1830 opgiorte Lister til Grund indehavende de deri optagne Fricourleurtes Børn, i Ministerialbogen maatte føres tvende Rubriker blanke og couleurve, eller denne Forskiel af Farve betegnes som hidtil i Passene.

Nødvendig er vist den i § 3 optagne strengere Opsigt med de frigivne Slaver, dog tilraader jeg at gjøre den strax saa legal og saa lidet arbitrair som mulig, ligesom de nuværende Fricouleurte sattes lige med de blanke saa kunde til Forskiel den Classe af Frigivne i de første fem Aar kaldes den Fricouleurte eller som foreslaaet Overgangsklassen, naar dette passer i det engelske Sprog et Frihedsbrev skulde kunne tinglæses, men dog ingen Hiemmel give til Friheden naar lovlig Indsigelse gøres i de 5 Aar eller indtil Gen Gouverneuren har sanctioneret Frigivelsen, Emancipationen vil Juristerne vist ej billige, thi et Tinglæst Document maa have Gyldighed at den Frigivne efter de 5 Aars Forløb hvis hans Opførsel ikke aabner ham Adgang til alle borgerlige Rettigheder skulde kunne landsforvises uden Lov og Dom af General Gouverneuren og Regieringen eller efter indhentet Kongl. Resolution sætte jo det hele Forhold for denne Classe i Usikkerhed og vilde efter min Formening gjøre Velgierningen illusorisk. Denne Classe bør vist nok saavel som enhver anden i Borgersamfundet staae

1. Over linien er tilføjet et ulæseligt ord.

2. Et ulæseligt ord.
3. Et delvist ulæseligt ord.

under Loven, og om man vil under de for dem fornødne specielle Love, men i ethvert Tilfælde burde en undersøgt ikkun kunde landsforvises ved Dom og et uværdigt Forhold i gemenest Betydning som burde paakræve arbitraire Landsforviisning kan ej bestaae med et uden Love og Ret regiert Borgersamfund. At General Gouverneuren derimod paa Grund af rimeligen idømte Forseelser for Politie Forseelser kan nægte Emancipationen efter de 5 Aars Forløb og lade Individet blive i denne Mellem Classe finde jeg anbefalet for god Ordens Skyld. Vigtigst af alt vil det være at denne Classes lovlige Stilling i Samfundet ved Love bestemmes og dette skulde synes mig gaae forud for enhver nye Lov hvorved at Fricouleurtes Stilling forandres eller deres Emancipation beforders. Da disse faa Bemærkninger muligen kan give dem Anledning til yderligere at overtænke Forholdene og at indhente den Vestind. Regjerings Medlemmers og flere Juristers Mening om denne Gienstand og om Lovbestemmelserne for denne Classe af Fricouleurte førend til Foraaret som jeg haaber vender tilbage til Fædrenelandet vil jeg ej tilbageholde samme skjøndt disse Bestemmelser ved min Fraværelse fra Hovedstanden ej kan være saa giennemtænkt som jeg ønskede det eller bragtes i den Forbindelse med Res. af 10 Apr. 1830 som jeg troer ønskelig. Ej heller har jeg den engelske Slave Emancipations Lov ved Haanden hvis Indflydelse paa denne Sag synes __ __² og hvis Følger for de engelske Colonier saavel som for Naboe Colonierne de bedst maae vide at bedømme. Ikke uden Ængstelse har jeg seet den udkomme, thi udentvivl bydes Slaverne noget som de ej forstaaer og som vil finde lediggang og derfor omsider ødelægge Colonierne – Planterne ere tilfredse med de Millioner der bydes dem, men naar den Tid kommer at den Slave bliver fri (Dagdriver) saa vil det svie til dem og vil man da tvinge de frigiorte Slaver til Arbejde saa har man Oprøret næret ved misforstaaet Frihed. At tale med dem om denne Gienstand og om den desværre vist __ __ __³ blivelige Følger for vore dansk vestindiske Øer vil have ligesaamegen Interesse som Vigtighed for mig. Jeg vilde ønske at Sukkerhøsten maatte svare til Forventningen og saaledes berede Colonierne et lykkeligere Aar. Imidlertid have De allerede i de foregaaende seet Deres Bestræbelser til Coloniernes Forsyning kronet med Held og jeg vil

ønske at den nye Told Anordning for St Croix at svare til Hensigten. Den bygger paa de af Dem gjordte Forslag og blev endda næsten liberalere end de havde ventet.

I Spanien er atter indtraadt Forandringer ved Kongens død, og jeg skulde formode at Dronningregentindens Regiering med Tiden vil nærme sig til at erkiende Americas Uafhængighed saa at der paa anden Basis neppe vil være at underhandle med de americanske Fristater eller med Mexico.⁴

Om Deres Helbred har det glædet mig at høre gode Tidender, saaledes at De har kunnet undgaae at rejse til Nord America, hvorved det har været mig saare kiert at gjøre Dr Stevens Bekiendtskab og at erkiende i ham en erfaren og tænkende Mand, der som de ved har opstilt en Theori om Choleras Behandling [og] Helbredelse der fortienner største Opmærksomhed, har jeg dog ofte ønsket at han var hos Dem og kunde sikre Deres Helbredelse ved det Kiendskab han har til samme.

Fra Deres Familie vil De have gode Tidender, jeg har for nogle Uger siden seet dem hos mig og i andre Selskaber, siden den Tid har jeg været en ti Dage paa Jagt og tilskriver Dem i dag fra den skønne Borg⁵ hvor jeg for flere Aar siden glædede mig til at tælle Dem blandt mine Giæster.

Vejret begunstiger os ikke synderlig iaar og saa er det jo noget senere end sædvanlig da Forretningerne ej tillod at tage Jagterne før. Gavnlig Adspredelse tienlig for Helbredet anseer jeg det altid her.

Endnu har jeg at takke Dem for de Dyr i Spiritus, som Corvetten medbragte til min Samling.

Agent Eckardt har jeg raadet og Medailleur Krohn har jeg sagt til at han skulde lade Plads staae aaben under Datoen d. 10 Apr. 1830 endnu at tilføie et andet Datum. Saaledes vil den smukke Medalje endnu kunne anvendes, desuden bliver vist intet afgjort førend Deres forventede Hiemkomst.⁶

Frederiksborg d. 10 Dec 1833

Anm.: Der tale om et concept, der ligger blandt brevene fra Scholten i Christian VIII's arkiv.

4. Kongen var Ferdinand 7 og enkedronningen Maria Christina.
5. Formentlig menes Frederiksborg.
6. Se noten ved nr. 19.

**Nr. 21 Christian Frederik til Peter von Scholten
17. april 1834**

Hr. Generalmajor Scholten! Etatsraad Eckardts Afreise til England, hvor han haaber at møde Dem giver mig en ønskelig Lejlighed at tilskrive dem disse Linier. De skulle byde Dem velkommen i Europa, hvor jeg haaber at De aldeles vil gienvinde Deres Helbred. Meget skal det interessere mig at tale med Dem om Coloniernes Tilstand og skøndt Øjeblikket er vigtigt og Deres Nærværelse paa Øerne ønskelig saa kan det ogsaa have sin store Nytte at De personligen kan oplyse Regjeringen om Forholdene. Ved den af England lovbestede Slave Emancipation er det venteligt at de andre vestindiske Øer kunne staae aldeles tilbage, men ønskeligt vilde det dog være at raadspørge Erfaringen om denne lovede Virkning og Følger. Hvad de Fricouleurte angaaer saa er i Statsraadet d. 9 bestemt at alle nuværende Fricouleurte skulle ved Anordn. Bekiendtgjørelse erholde alle borgerlige Rettigheder paa Øerne og at de som herefter frigives skulle staae og behandles som de nuværende Fricouleurte i Overgangs Classen i tre Aar efter hvilken Tid de ved Beviis for god Opførsel overgaae til at nyde fulde borgerlige Rettigheder, i modsat Fald forblive endnu tre Aar i bemeldte Classe. Hiin ved Kongl. Res. skal Tiden kunne forkortes, Børn under 12 Aar skulle frigives med Forældrene.

Disse Bestemmelser ere trufne ifølge Deres Indstillinger men endnu mere vilde ved Tiden Forkortning for Overgangs Classen. Jeg nærer ingen Tvivl om at denne Del af Kongens Undersaatter jo vil paaskønne denne Kongl. Naade – og at dette vil bidrage til at bevare Øernes Rolighed des længere.

Maatte De nu medbringe gode Tidender om den forventede Høst, saa vil Udsigterne meget oplives. Det skal glæde mig meget at erholde gode Tidender om Deres Helbred og Velgaaende og henlever Hr. Generalmajor Scholten Deres

forbundne og velvilligste

d 17 Apr 1834

Anm.: Der tale om et concept, der ligger blandt brevene fra Scholten i Christian VIII.s arkiv.

**Nr. 22 Peter von Scholten til Christan Frederik
17. december 1834**

Falmouth den 17 Decbr 1834

Naadigste Prinds!

Den udmærkede Naade og Bevaagenhed Deres Kongelige Høihed stedse og især under mit sidste Ophold nær Deres ophøiede Person har værdiget mig, gør mig det en dobbelt behagelig Pligt i dybeste Underdanighed og med den inderligste Erkjendtlighed forinden min Afreise fra Europa endnu engang at bringe Deres Kongelige Høihed min varmeste Tak, samt forsikringen om mine oprigtigste Hensigter til ved en nidkjær og samvittighedsfuld Opfyldelse af mine Pligter at søge fremdeles at gøre mig værdig til Deres Kongelige Høiheds Tillid og Beskyttelse.

Efter 2 Dages Ophold i London ankom jeg hertil i Gaaer Aftes Kl. 9, og agter, da Vind og Veier ere fordelagtige, endnu i Dag at gaae ombord for strax at afseile. Min saare Korte Tid maa være min Undskyldning for ei, som jeg underdanigst agtede, at kunne tilskrive Deres Kongelige Høihed udførligere.

Alt er her i et sandt Chaos, og, paa Sir R. Peels Ansættelse nær, hele Administrationen i hænderne paa Hertugen af Wellington uden at det mindste bestemt endnu vides om hvorledes Portefeuillerne ville blive fordelte. At det nærværende Administrations Partie dagligen vinder mere Tiltro er der vel næppe nogen Tvivl om; flere Parlaments Medlemmer af Whig Partiet skulle allerede have tilbudt deres Understøttelse.

Ifølge de sidste Efterretninger til 13 Novbr fra Vestindien vedbliver Gjæringen paa de engelske Øer; hos os derimod var alt roeligt.

Jeg haaber ved min Ankomst dertil fremdeles at kunne skulle meddeele Deres Kongelige Høihed videre tilfredsstillende Efterretninger desangaaende, og tillader mig med underdanigst gjentagen Forsikkring om min taknemmeligste Hengivenhed for Deres Person at anbefale mig til Deres Kongelige Høiheds Naadigste Erindring og vedvarende Yndest.

underdanigst
Pv. Scholten

**Nr. 23 Peter von Scholten til Christian Frederik
14. juli 1835**

Deres Kongelige Høihed Prinds
Christian Frederik til Danmark.

St. Croix den 14 July 1835

Naadigste Prinds!

Deres Kongelige Høiheds naadige Skrivelse af 4de May er mig ved Capt. Lt. Fischers Ankomst den 28de f.M. kommen tilhaanden og takker jeg i dybeste Underdanighed og Hengivenhed for dette nye og smigrende Beviis paa Deres Kongelige Høiheds Naade og Deeltagelse.

Det mig tilkjendegivne Bifald af min Proclamation ved min Ankomst hertil er mig en inderlig kjær Forvisning om at have opnaaet mit oprigtige Ønske ved ethvert Skridt paa den mig foreliggende Bane at holde for Øje det store og ønskelige Maal som Deres Kongelige Høihed saa klart og indlysende har udpeget i den Betænkning, de værdigede mig en Afskrift af, i det jeg ved en sindig men fast Fremskriden søger at borttrydde eller rettede jevne de mange Hindringer som endnu synes at ligge i Veien.

Jeg haaber nu ved en Commission at kunne lade paabe-
gynde Udarbejdelsen af en saadan Løsgjænger Anordning som jeg anseer for en heel uundværlig Grundvold for de videre Foranstaltninger som Tid og Omstændigheder maa anbefale. Som et forberedende Skridt har jeg ved separate Communicationer til enhver vedkommende Autoritet tilstillet dem en Extract af Hans Majestæts Allernaadigste Reskript angaaende Slaverne med Anmodning om i alle Tilfælde hvor Sagers Behandling og Afgjørelse maatte ganske overlades til deres Conduite at tage Hensyn til de allernaadigst fremsatte Anskuelser og Hensigter. Jeg formener at man ad denne Vei sikkrest og lempeligt vil blive fortrolig med Aanden saavel som med Virkningen af de paatænkte Lovbestemmelser.

Et langvarigt Tørreveir har reduceret den nærværende til en høist maadelig Høst, og truer den Næste med end værre Følger, dog kan en snart indtræffende Regn gjøre store Forandringer heri.

Deres Kongelige Høiheds naadige Omtale af min Familie er mig saare smigrende, og den deeltagende Maade

paa hvilken de udtrykker dem med Hensyn til min Søn Williams Uheld ved Examen er mig en sand Trøst ved denne Ubehagelighed. Jeg haaber at han ved ufortrøden Anstrengelse vil giøre sig værdig til den ham saa naadigen forundte Opmærksomhed, og at han engang maa have den Lykke ved tro Tjeneste og Hengivenhed at lægge for Dagen de samme Følelser som har saa oprigtigen besjæle[t] mig for Deres Kongelige Høiheds Person og Huus.

Jeg vover at bede mig underdanigst anbefalet til Høisamme og at gjentage Forsikringen om den troe Hengivenhed og uskrømte Taknemmelighed hvormed jeg henlever

Deres
Kongelige Høiheds
underdanigste
Pv. Scholten

**Nr. 24 Peter von Scholten til Christian Frederik
24. juli 1836**

Deres Kongelige Høihed Prinds
Christian Frederik til Danmark

St. Croix den 24de July 1836

Naadigste Prinds!

Deres Kongelige Høiheds bevaagne og for mig saa smigrende Skrivelse af 13 April modtog jeg med Hans Majestæts Orlogsbrig St. Croix,¹ og vover jeg i dybeste Underdanighed at nedlægge for Deres Kongelige Høihed Forsikringen om min uskrømte og inderlige Taknemmelighed for denne mig beviste store Naade, idet jeg bønfalder om Tilgivelse for min tilsyneladende Uefterrettelighed ifald mit Ønske at kunne forelægge Deres Kongelige Høihed klare og dybtgranskende Blik mere tilfredsstillende og paa Erfaring grundede Resultater har givet min langvarige Taushed Udseende af Mangel paa den underdanigste Hengivenhed og oprigtigste Erkjendtlighed, hvormed en hellig Pligtfølelse og uudslettelig Erindring mange Naadesbeviisninger besjæle mig for Deres ophöiede Person.

1. Briggen *St. Croix* afgik fra København under kaptajnløjtnant Peter Tønder Groves kommando den 15. april 1836 og ankom til St. Croix den 13. juni. I juni og juli var den på enkelte ture mellem øerne, lå derefter stille inden den i september anløb Trinidad, Curaçao, La Guayra, Porto Cabello, Curaçao igen og var tilbage ved St. Croix den 1. oktober, i november sejledes til Porto Mula med Peter von Scholten ombord, hvorefter der var småture mellem øerne. Det følgende år var *St. Croix* først på besejlingstogt, i februar sejledes rundt om Porto Rico i et forgæves forsøg på at opspore en slup under spansk flag, der generede skibsfarten. I marts anløb den St. Kitts og Porto Rico, i april og maj småture, og igen anløb af Porto Rico, den 26. juni afgik den fra St. Thomas for hjemgående og ankom til København den 28. juli, kommandoen blev strøget den 2. august 1837.

Den uforbeholdne Meddelelse af Deres Kongelige Høiheds af Tidsaandens Partiskhed og Eensidighed saa uafhængige Anskuelse af vore Forhold med de engelske Nabo-Colonier have aldeles bestyrket mig i de af mig hidtil fulgte Principer. De nærmeste engelske Coloniers Authoriteter saa sig som aftalt nødsagede til at handle tvertimod egen Overbeviisning om Ret og Billighed, og flere have ei utydeligen tilkjendegivet deres Anerkjendelse saavel af deres egen Regjerings eensidige og forkeerte Synsmaader betræffende Emancipation, som af vore liberale Fremgangsmaade, der vel endog kunde tillægges Udseende af Svaghed, dersom ikke en Eftergivenhed i at udlevere fremmede Negre tillige grundede sig paa considerationer for vor egen indre Sikkerhed og Rolighed.

Den Maade hvorpaa de i St Thomas forefaldne Kjøb og Salg af Slaver af engelsk Herkomst ere blevne fremstillede og maaske optagne maa forekomme Enhver veltænkende og velunderrettet heel urigtig og vildledende. De forhen engelske Slaver som paa den senere Tid stundom i meget høitrvædende Tone ere blevne reclamationerede ere næsten alle af deres lovlige engelske Eiere blevne hertil indførte med behørig Udclarering fra Vedkommende engelske Authoriteter og ere af disse Eiere, som have nedsat sig paa St Thomas fra Tid til anden solgte til andre Indvaanere, der under de samme Former hvorefter alle Slaver sælges og kjøbes paa vore Øer. Paa Grund heraf var det, at jeg nægtede Udleveringen af nogen som helst saadan Neger uden at hans Eier, der i lovlig Efterlevelse af vore Anordninger var kommen i Besiddelse af Ham, blev godtgjort den for Slaven udlagte Kjøbesum. At man senest ved enhver Reclamation strax har tilbuden Betaling for de Reclamationerede er det bedste Beviis for, at den engelske Regjering trods alle dens Udtraab om Indgreb i Menneskelighedens Rettigheder o.s.v. erkjender Gyldigheden af vort Raisonnement. For vor egen indre Orden og Rolighed troer jeg det sikkert fordelagtigt at blive saadanne fremmede Subjecter qvit, og i det Hele at undgaae saameget mueligt al Communication og Forbindelse med Nabo Coloniernes farvede Indvaanere. Jeg har med disse Anskuelse tilladt mig i Forventning af Allerhøieste Approbation at bestemme og at tilkjendegive Vedkommende, at ingen herfra reclamationeret og bortført

engelsk Apprentice nogensinde maa vende her tilbage eller kunne opholde sig her som Frie, men at de, naar de trods denne Varsel atter frivilligen retournere, ville blive hensatte til offentligt Arbeide indtil de atter reclameredes med Sikkerhed for at de ei mere vil vende tilbage. Til Lykke for os er Presidenten Iscœas paa Tortola en practisk duelig og aldeles fordomsfri Mand, der søger efter bedste Evne at afskrække Deserteurer fra vore Øer i det han, saavidt lovligen skee kan ved Arrest og Opsigt trætter dem og bringer dem til frivilligen at vende Hjem. Der ligger for os en stor Beroligelse i Overbeviisningen om vore Negeres i de fleste Henseender lykkelige Stilling, og i de Efterretninger som stedse mere og mere Bekræfter sig om Virkningerne af Emancipationen paa de engelske Øer, hvilken endskjøndt Meningen synes meget deelte angaaende dens endelige Resultat til Datum bestemt ei har frembragt nogen egentlig Bedring hos de forrige Slaver enten i Stilling eller Stemning.

Ved et Besøg til nogle engelske Øer selv at undersøge og overbevise mig herom har været mit Ønske og Plan lige siden min Tilbagekomst fra Europa, og Haabet om derefter bedre og bestemtere at kunne forelægge Deres Kongelige Høihed mine Anskuelser desangaaende har været min Bevæggrund til saalænge at opsætte Opfyldelsen af en saa kjær Pligt. Uundgaaelige og tildeels heel uventede Hindringer have hidtil forhalet Udførelsen af denne Plan, som jeg dog bestemt haaber at iværksætte strax efter Orkantiden.

Det glæder mig at kunne meddele Deres Kongelige Høihed, at jeg til Datum tror at bemærke de bedste Følger af de Forholdsregler, jeg saae mig nødsaget til at adoptere i Anledning af Urolighederne ved de herværende Tropper, dersom jeg saa maa sige, ligesom ved en Feber Paroxysme rensedes fra de fordervelige Dele, der lidt efter lidt ved stadig Udsendelse af slette Subjecter, ganske havde faae[t] overhaand i dette Legeme.

En levende Erindring af Deres Kongelige Høiheds naadigst meddeelte Anskuelser, hvis Rigtighed, Erfaring dagligen indskjærper mig, giver mig Taalmodighed og Bestemthed til med Varsomhed og Udholdenhed at skride frem mod Forberedelserne til de alt paatænkte, samt maa-skee fremdeles nødvendige Forandringer. Jeg har derfor ikke

foretaget nogen offentlig Demonstration til Regulation af Slavernes Fritid eller øvrige Forhold.

Af en statistisk Mandtals Liste, hvilken jeg har foranstaltet optaget, som en rigtig og væsentlig Basis for alle politiske Considerationer tillader jeg mig underdanigst at forelægge Deres Kongelige Høihed et Udtog.

Arbejderne til et Løsgjænger Lov-Udkast gaar kun saare langsom frem i de forskjellige Commissioner, og høre til de Gjenstande som deres Execution vel ikkun ved Varsomhed maa gribes ind i; jeg haaber ved Begyndelsen af næste Aar at kunne see Grunden lagt til den fornødne forandrede Organisation af Straffevæsenet.

I Haab om Deres Kongelige Høiheds naadige Tilladelse, og med det Ønske selv at turde forelægge Dem mine Tanker og Anskuelser angaaende de forskjellige Grene af den mig allernaadigst anbetroede Forvaltning agter jeg med næste Leilighed at for[e]lægge Deres Kongelige Høihed en nærmere Status over de forskjellige, (tilsyneladende vel ikkun ubetydelige og indskrænkede) Forholdsregler, som jeg deels har iværksat, deels for Øjeblikket paatænker.

Deres Kongelige Høihed modtage min inderlige Tak for den mig og mine stedse udviste Deeltagelse samt Forsikringen om mine uskrømtede Følelser af Hengivenhed og Taknemmelighed for Deres ophøiede Person og Huus,

Underdanigst
Pv. Scholten

**Nr. 25 Christian Frederik til Peter von Scholten
7. april 1837**

Hr. General Gouverneur Scholten! Ligesom jeg forrige Aar benyttede Briggens Afseiling til Vestindien for at tilskrive Dem saaledes undlader jeg det heller ikke iaar saa meget mindre som jeg endnu har at takke Dem for Deres Brev fra afvigte 24 Juli f.A. hvilket jeg længe have villet besvaret i Forventning af de Meddelelser de tilsendte mig om de

forskjellige Forholdsregler som de til Coloniens Bedste have iværksat eller paatænkt.

En Criminal Lov mod Løsgjengere hører vist hertil og vil jeg haabe at De har formaaet de forskjellige Commissioner til at fuldende Forarbejderne.

Skolevæsenet er vist en ligesaa vigtig Gienstand og personlig ved De at jeg for Menneskelighedens skyld venter at see en Negers Salg som Dyr aldeles afskaffet.

Afgjørelsen af Forholdene med de engelske Apprentices paa vore Øer mod de engelskes Forhold mod vore borttrømte Slaver har ikke været mig behagelig, thi jeg savnede ganske den Reciprocitet som burde ligge til Grund for slige giensidige Forholds Afgjørelse og sandt at sige har Engælænderne dog kun den stærkeres Ret for sig naar de nægte at udlevere en bortløben Slave. Var det dem alene om Menneskeværd at gjøre saa skulde de erstatte Ejeren hans Tab formedelst de Slaver som emanciperer sig ved at flygte over til en engelsk Øe, men dette finde de ej fornødent, derimod hævder de deres bortløbende Apprentices udleverede og vi føje os deri – fordi vi ere de svagere men og som de forklarer mig det og som jeg kan indsee og for at holde Colonien fri for Smitte, og Forhold synes rimelig – dog hvorlænge vil det lykkes? først og fremmest af vor egne Negres humane og retfærdige Behandling, og dernæst Usigelig meget afhænger det af Forholdene paa de engelske Øer om det der gestalter sig vel til Negrenes Lykke og Tilfredshed eller om Tvang bliver nødvendig for den Tilstand at see Colonierne dyrkede, altsaa Navnet og ikke Tingen forandres. Beretningerne herom ere saa forskjellige men meget interessant vilde det være naar De med egne Øjne kunde dømme derom.

Den statistiske Mandtalsliste De har sendt mig har jeg fundet meget oplysende, mig synes Antallet af unge Negere under 20 Aar 10593 mod ældre Negere fra 20 til 60 Aar 15405, (hvoraf 164 Mandfolk og 125 Qvinder ere gifte) er et tilfredsstillende Forhold. Paafaldende faae Familier findes der imidlertid og blandt sidstnævnte Tal ikkun gifte (som forhen).

Jeg vil ønske at de Recruiter der nu ere udsendte gavnligen maae erstatte den Afgang, De fandt raadeligt at byde Haanden til for at sikre Colonierne Lovlighed. Tilstanden

ej at kunne stole mere paa Befolkningen – maae i Sandhed have været foruroligende.

Som jeg haaber modtage vi gode Tidender om Vejrliget og om den forventede ret en god Høst.

En slem Fiende viser sig altid mere og mere mod Coloniernes Sukker ved det at Runkelroesukker Fabricationen som har gjort saa store Fremskridt i Frankrig, ogsaa vinder Indgang i England og forsøges hos os. Kunde derfor de til Sukker vel mindre tienlige højst beliggende Dele af Øerne anvendes til andre Producters Frembringelse saasom Caffé, skulde man tro det gavnligt.

De vil fraværende have deelt vor Bekymring for Kongens Helbred. Syg siden Juul og i Begyndelsen vist meget farlig angrebet af Grippe¹ og Hoste er det dog nu betydeligen bedre og man tør vist vente ald Fare overstaaet for det os alle saa dyrebare Liv. Den mildere Aarstid som nu forestaaer vil fuldende Helbredelsen. Det er under saadanne Omstændigheder dobbelt glædeligt at have betroede Mænd paa langt fra liggende Poster. Som saadan har jeg ofte tænkt paa Dem og ønsker jeg Dem Sundhed og Kraft til at virke for den vigtige Besiddelse der er Dem anbetroet.

Jeg henlever Hr. General Gouverneur Scholten deres
forbundne og velvillige
d. 7 Apr 1837

Jeg kan meddele god Tidende om Deres Familie. Selv har jeg været meget vel i Vinter, ligesom Prindsessen.

Anm.: Der tale om et concept, der ligger blandt brevene fra Scholten i Christian VIII's arkiv.

Her ligger to læg genparten af akter i klagesagen over J.M. Magens.

Nr. 26 Peter von Scholten til Christian Frederik
21. juni 1837

Deres Kongelige Høihed
Prinds Christian til Danmark

St. Croix den 21. Juny 1837

Naadigste Prinds!

Med Capt. Lt. Kjerulf havde jeg den Ære under 1ste April d.A. underdanigst at tilskrive Deres Kongelige Høihed, og har med Capt. Lt. Holsten havt den Lykke at modtage Deres naadefulde Skrivelse af 7de Januar.

Vor ædle Konges langvarige alvorlige Sygdom har været os, hans troe Undersaatter og mig personligen en Prøvelses Tid, og neppe er der Nogen, som mere oprigtigen end jeg har sørget over den Syge, eller glædet sig over de sidste opmuntrende Efterretninger om den tilbagevendende Sundhed.

Jeg skulle forgjæves søge Ord, at udtrykke den inderlige Taknemmeligheds Følelse, hvormed jeg under disse Omstændigheder imodtog det mig forundte Beviis paa Deres Kongelige Høiheds bevaagne Erindring, og uforandrede Tillid. Med Guds Hjelp haaber jeg, ved ubrødelig Troskab mod Konge og Fædreland og taknemmelig Hengivenhed mod mine Velgiørere at fortjene Samme.

Jeg beklager, at et Uheld, som i nogen Tid har holdt mig inde, nu ved tilstødende Omstændigheder og Forkjølelse har paadraget mig et saa alvorlig Upasselighed, at jeg for største Delen maa holde mig paa Sengen og saaledes forhindres fra Opfyldelsen af den behagelige underdanigste Pligt, udførligen at besvare de forskjellige Punkter af Deres Kongelige Høiheds indholdsrige Meddelelse, dette haaber jeg med een af de senere afgaaende danske Skibe at udføre efter bedste Evne. De voldsomme Forstyrrelser i de nordamerikanske engelske og franske Handelsforbindelser have ogsaa her viist deres uheldsvangre Indflydelse, og frembragt en Standsning i al Speculation, som har udsat Øen for absolut Mangel af Føde til Negerne til samme Tid, at Planterne forgjeves have søgt Afsætning paa deres ved ødelæggende Tørreveir formindskede Høst. Under saadanne Omstændigheder anseer jeg det som forholdsmæssigen tilfredsstillende, at kunne med den hjemgaaende Orlogsbrig St. Croix fremsende 110.000rd, DVC^o eller 130.000^{rbd} r S.

1. Poul Severin Kierulf havde i juni 1836 hjulpet den franske fregat la Didon fri efter en grundstødning og tildeltes i november decorationen som ridder af Æreslegionen.

Efter et 7 Maaneders Kryds er den Franske Admiral de la Bretonnière endelig, uhædlig nok med Hensyn til min Sygdom, ankommen hertil igaar, og har i hans Konges Navn paa en meget smigrende Maade overrakt mig Æreslegionens Storofficeers Kors tilligemed de Capt. Lieutenant Kjerulf og Styrmand Thygesen skjenkede Decorationer hvilke hjemsendes med denne Leilighed.¹

Deres Kongelige Høihed tillade mig i dybeste Underdanighed herved at fremsende min[e] oprigtigste Lykønskninger i Anledning af Hendes Kongelige Høiheds nær forestaaende Fødselsdag, og imodtage med Naade den gjentagne Forsikkring om min underdanigste Taknemmelighed og uskrømtede Hengivenhed for Deres ophøiede Person og Familie.

underdanigst
Pv. Scholten

1. Det drejer sig om Frimurerlogen, som prinsen var et ivrigt medlem af.

**Nr. 27 Peter von Scholten til Christian Frederik
21. juni 1837**

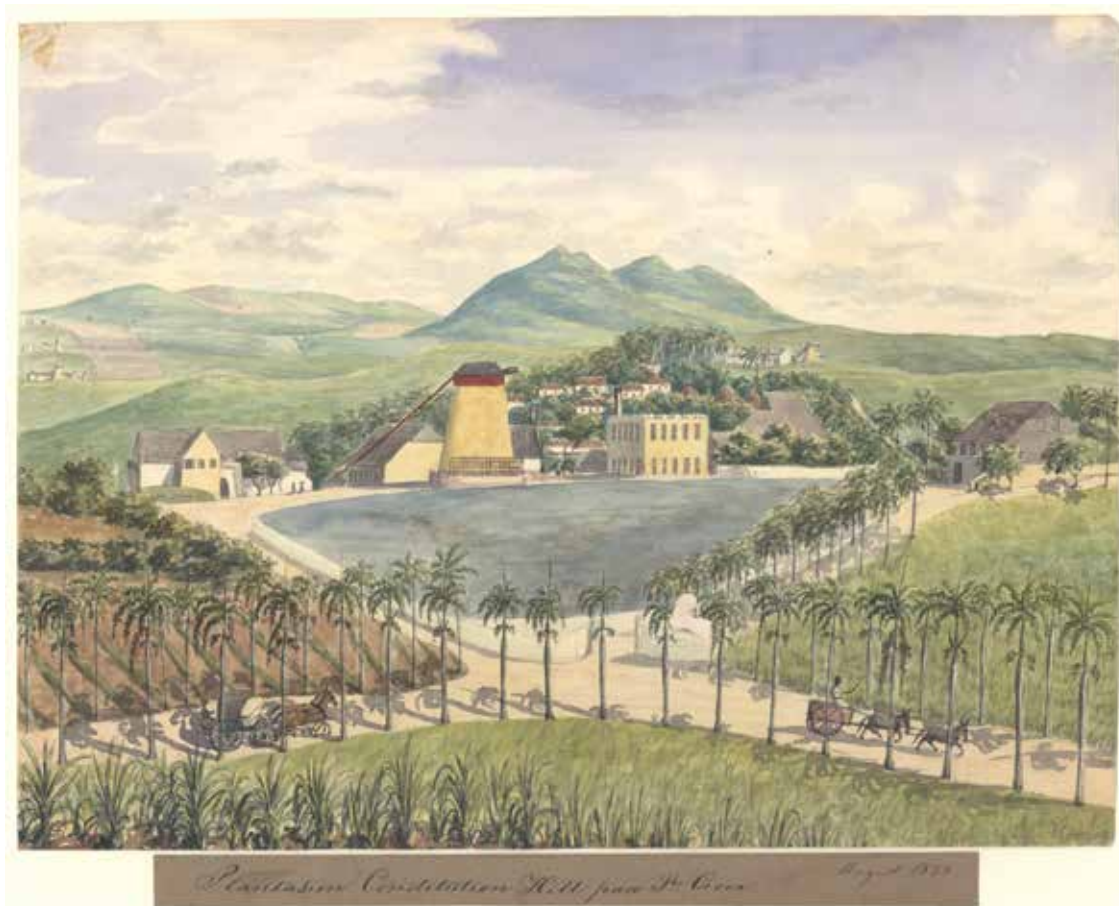
Deres Kongelige Høihed
Prinds Christian til Danmark

St. Croix den 21. Juny 1837

Deres Kongelige Høiheds

naadige Skrivelse af 7de April har skjænket mig en sand Glæde, og jeg lykønsker af Hjertet vort samfund til de personlige Egenskaber som i dets Overhoved forener sig med den mest ophøiede Stilling.

For mig synes saaledes et nyt Liv at være fremspiret i vor Kreds til hvis Interesse og Velfærd jeg under saadan Styrelse med Glæde skal hellige hver Anstrængelse af mine svage Evner til dets Fremme. Skjøndt siden 1807 ingen dansk Loge existerer her, har jeg intet Øjeblik forsømt at søge al Oplysning og Veiledning hos vort Samfunds gamle værdige Medlem Regjeringsraad Mouritzen, som har lovet mig og er istand til at give den bedste og paalideligste Underretning om denne Gjenstand.¹

Plantagen Constitution på St. Croix, i forgrunden sukkermarker, veje med palmealléer, neger med kærre, fornem vogn, i mellemgrunden plantagens huse og den vingeløse mølle, i baggeunden nøgne bjerge. Farvelagt tegning af Frederik von Scholten. Museet for Søfart.

I det jeg vover at anbefale ham og mig til Deres Kongelige Høiheds naadigste Erindring og ophøiede Beskyttelse, henlever jeg

Deres
Kongelige Høiheds
underdanigste
Pv. Scholten

1. Et ulæseligt ord.

2. Magens, der både var skifteforvalter og politimester, anmodede i 1836 så at sige sig selv om at optage forhør over en planter Moore, der havde taget sig af en just afdød forvalter Mayells efterladenskaber. Da Magens ville registrere boet, fandt han nemlig ikke i møblerne eller andre efterladenskaber det fjerneste spor af de 5400 \$, som Mayell skulle have haft. Gået nærmere på klingen indrømmede Moore, at han havde modtaget 1088 \$, som skulle være brugt til otte forskellige formål, som han ikke ville forklare nærmere om. Men så kom det frem, at Moore havde gjort store indkøb af kvæg fra Tortola, og at Mayells besiddelse af de 5400 \$ var blevet bekræftet ad anden vej. Moore fik herefter sat en smart sagfører på sagen, denne anstillede sine egne forhør, og endte med at sende en klage over Magens til den vestindiske regering, mens generalguvernøren reagerede ved at nedsætte en undersøgelseskommission. Det korte og det lange i denne indviklede sag var at Magens blev suspenderet og der blev rejst anklage mod ham, men Højesterets kendelse den 19. april 1839 frifandt fuldstændigt Magens. (Lawaetz s. 77-88). På det tidspunkt opholdt Scholten sig i København. Hertil ankom tillige Magens, hvor han var i audiens hos Christian VIII, og senere, den 9. april 1840, afleverede et klageskrift til denne, som Scholten blev bedt om at tage stilling til, og det endte med, at han anlagde sag mod Magens, som han vandt ved Københavns Hof- og Stadsret den 14. november, hvor Magens blev idømt en bøde på 500 rd, der ved højesteretsdom af 6. maj 1844 nedsattes til 200 rd. Magens tog ikke tilbage til Vestindien, men fik tilladelse til at lade embedet bestyre ved en anden, og døde så året efter. (Lawaetz s. 89-99).

Nr. 28 Christian Frederik til Peter von Scholten 16. februar 1838

Det vil interessere mig særdeles at erfare ved Dem hvorvidt De har kunnet sætte de forskellige Bestemmelser i det Kongl Resr af 22 Nov 1834 i Kraft og hvilke Hindringer eller Grunde De har fundet til at udsætte saadant. De Arbeider der skulde gaae forud for Loven mod Løsgiengerne, den for Skolevæsenets bedre Organisation ere vel for længst tilendebagte og de ville vel blive Gienstanden for den nærmere Indstilling ved Hiemkomsten.

Af de ved Adler i Sommer meddeelte Papirer har¹ de Vanskeligheder man har gjort ved Indførelsen af den humanere Fremgangsmaade ved Negernes Salg, men det har glædet mig at erfare at den ønskelige Forandring dog er iværksat.

De andre oversendte Papirer oplyste om den mod Landfoged Magens anlagte Sag, hvis retlig Afgiørelse afventes.² Jeg takker Dem for begge Meddelelser.

De vil da være istand til at give os et troe Billede af Tilstanden paa Øerne, hvilken jeg imidlertid forudsætter at være beroligende, siden De har ansøgt om at være fraværende i længere Tid.

Det vil jo mere og mere udvikle sig hvad Følger Emancipationen vil have paa de engelske Øer, allerhelst naar man seer Philantroperne ønsker det vil forkorte Lærlingetiden og frigiøre Aprenticerne aldeles til Sommer.

At disse Forhold vil have Indflydelse paa vore Øer er vist uden for al Tvivl, men jo længere man kan henholde nogen væsentlig Forandring jo bedre, hvorfor Hovedsagen altid bliver ved retfærdig Omsorg for Negerne saaledes som De udøver samme at forebygge grundet Misnøje og voldsomt Udbrud af samme.

d. 16 Feb 1838

Anm.: Der tale om et concept, der ligger blandt brevene fra Scholten i Christian VIII's arkiv.

Peter von Scholten forlod Dansk Vestindien den 18. maj 1838.

Søndag den 9. december 1838 skrev prins Christian Frederik i sin dagbog følgende: „Talt med Scholten om regeringsforanstaltninger siden 1834 for at sikre negrenes kår. Han mente, at emancipationen var uundgåelig og måtte indledes med at give de ufri en arbejdsdag til eget brug. Han vil gerne have hovedspørgsmålet afgjort inden sin afrejse.“ (Christian VIII.s dagbøger og optegnelser III, s. 160).

Tirsdag den 2. april 1839 skrev han: „Samtale med generalmajor Scholten, der vil foreslå kommissionen, at slavenavnet ophørte og man i stedet brugte ordet ufrie. De skulle have en dag til rådighed hver uge foruden søndagene. Arbejdstiden skulle fastsættes uden erstatning til plantageejerne, men mod løfte om ikke at foretage ændringer i de næste 20 år. CF: „slige løfter er farlige og kan ikke gives. Det er bedre at give ejerne en godtgørelse for den ene dags friarbejde. De ufrie skulle kunne købe sig frie. Scholten klagede over koloniernes administration.“ (samme s. 172-173).

Den 4. januar 1840 skrev Christian VIII i sin dagbog: „4. jan, Gen. Major Scholten bragte mig sin mundtlige Betænkning over Forholdet med den spanske Consul Couder paa St. Thomas, en saadan maae ej taales der i en Frihavn, og da han gerne vilde gerere som Consul uden Exequatur, gjorde Gouverneuren vel i at sende ham bort. Chicanerne fra Intendanten paa Porto Ricco's Side maatte hæves ad den diplomatiske Vej. Gen. Gouv. Scholten havde uidentvivelshedsvis handlet bedre i ej at kalde Agenten Chasseriau tilbage fra sine Functioner paa Porto Ricco, saameget mere som han vilde tiene uden Betaling. Gen. Maj. Scholten underrettede mig om, at han havde indgivet til Coms. sit Forslag om en gradviis Emancipation for Negerne paa vore Øer.“ (Christian VIII.s dagbøger og optegnelser, IV, del 1, s. 41)

Den 24. januar skrev kongen: „Gen. Scholten talte foreløbigen om sin Plan til en Gradviis Emancipation af Negerne, hvilken jeg i almindelighed maae bifalde fremfor en voldsom Overgang til Friheden.“ (samme s. 54)

Den 11. februar skrev han: „11. Febr. Generalmajor Scholten bragte mig Forslag til nogle Udnævnelser til Off. ved de vestindiske Tropper, som han meente de sidste,

der burde bevilges; talte meget om sin Plan til gradviis Emancipation.“ (samme, s. 60).

Den 27. februar skrev han: „Scholten vil ej gaae til Vestindien uden Ordre om, hvorledes der med Negeres gradviis Emancipation ved een Dags Frihed skal forholdes. Han holder i grunden ej meget paa de kostbare Regjeringsraader. Han mener, at en Brig kan undværes.“ (samme, s. 71).

Den 8. april skrev kongen: „8. I Statsraadet foredroges af Gen. Told Kamret den vestindiske Commissions Indstillinger, hvorved de hidtil trufne Foranstaltning[er] med Res. af 22. Nov. 1834, gaves Lovkraft, og et Rescript til Gen. Gouv. bifaldtes, hvorved det overdroges til ham at formaae Planterne til at give Negerne een Fridag om Ugen, hvorved de vilde faae Lejlighed til at frikiøbe sig. – I Statsraadet fattede jeg den Tanke, at den gradvise Emancipation bedst iværksattes ved at frikiøbe Børnene i den spæde Alder, for at ingen skulde fødes Slave, og vilde denne Udgift kunne lequideres i Afd. og Renten af Gielden og contant udbetales af Revenuerne. Statsraadet gik ind paa denne philanthropiske Idée, og jeg tilskriver Commissionen at tage den i Overvejelse.“ (samme, s. 75-76).

Scholten var tilbage i Dansk Vestindien den 20. juni 1840.

**Nr. 29 Peter von Scholten til Christian Frederik
31. maj 1839**

Deres Kongelige Høihed
Prinds Christian Frederik
til Danmark

Kjøbenhavn den 31 May 1839

Naadigste Prinds!

I Taknemmelig Erkjendelse af Deres Kongelige Høiheds mig stedse udviste Naade og Bevaagenhed vover jeg som en mig dyrebar og hjertestrang Pligt i Anledning den senest i Kjøbenhavnsposten fremsatte Critik angaaende de kongelige Plantagers Bortforpagtning, ved denne Leilighed med

Etatsraad Adler underdanigst at tillade mig at tilstille Deres Kongelige Høihed Copier af min Correspondance med den Kongelige Direction for Statsgjelden og den synkende Fond betræffende disse Eiendommers Bortforpagtning, hvorved jeg i en affordret Erklæring tillige har afgivet yderligere og detailleret Forklaring angaaende de i Kjøbenhavnsposten paapegede Plantager, som jeg smigrer mig med vil oplyse den urigtige og partiske Opfattelse dette Blad har givet Sagen.¹

I næste Uge reiser jeg fra Kjøbenhavn til Møen for at aflægge Hr. P. Tutein et Besøg, og staae Fadder til hans yngste Søn,² derfra agter jeg mig med Familie til Kjel over Hamborg til Driburg hvorfra jeg vil retournere hertil medio September, saaledes at jeg kan have den Ære at aflægge Deres Kongelige Høihed min underdanigste Opvartning i Anledning af Deres høie Fødselsdag.

I Morgen skal der være Møde i den vestindiske Commission hvorved dog neppe noget endeligt Resultat vil komme istand forinden min Tilbagekomst, men jeg haaber at faae en Bestemmelse betræffende Skolevæsenet, saaledes at jeg paa min Reise kan tage til Herrenhutt og dersteds træffe et Arrangement med de Mæhriske Brødre med Hensyn til de for Landskolerne paa St Croix fornødne Antal Lærere.

Anbefalende mig Deres Kongelighøi[he]ds og høie Gemalindes fremdeles Naade og Bevaagenhed har jeg den Ære at undertegne mig

Naadigste Prinds
Deres underdanigste
Pv. Scholten

Copie

Litra D

Ved ærede Skrivelse af 11te dennes har den høikongelige Direction meddeelt mig, at den Kongelige Commission for den vestindiske Gjelds Liquidation for St Croix har under 11te Februar sidstleden tilmeldt Høisamme, at have paa nærmere Approbation antaget saavel det af C. Lucas gjorde Bud af 4,590 Rdl' v C^t aarlig for Forpagtningen af Plantagen Work & Rest som Major P. Markoes Bud med en aarlig Afgift af 5,035 Rdl' v C^t for Plantagen Rust up Twist, hvorfor Contracter ere oprettede med Vedkommende.

1. Sagen ses i Kjøbenhavnsposten for 13. og 14. maj 1839, hvor der står, at guvernør Johannes Søbøtke ejede plantagerne Høgensborg og Constitution, for hvilke han skyldte den kongelige kasse meget betydelige summer, hvoraf han i mange Aar hverken havde betalt afdrag eller renter. Nu søgte han om at disse renter måtte slås sammen med den øvrige gæld, til hvis afbetaling han ønskede en ny frist på 20 år, hvilket Peter von Scholten anbefalede. I avisen var det tidligere fremført, at de kongelige plantager underhånden bortforpagtedes uden forudgående bekendtgørelse eller licitation til en uforholdsmæssig ringe sum. Men på det felt var der på det sidste sket noget, som gav håb om, at denne uskik ville ophøre. De kongelige plantager Rust up Twist og Work and Rest var blevet ledige og syntes i første omgang at skulle kunne forpagtes for årlige 2500 rd hver, men der indløb fra anden side bud på op til 4000 rd, så Statsgældsdirectionen beordrede de to plantager på fornyet auktion, der endte med forpagtningssummer på henholdsvis 4360 og 4590 rd. For så vidt skulle alt være på det bedste, men skribenten anvendte alligevel flere spalter til at indrømme at Generalguvernøren nødvendigvis måtte have noget nær enevældig magt, men argumenterede fortsat for, at konkurrenceprincippet var det sikreste ved bortforpagtning af de kongelige plantager.

2. Sønnen var Christian Ditlev Eckard Tutein.

Den Kongelige Direction har derfor behaget at underrette mig om, at høisamme agter med Hensyn til hvad der er passeret med disse to Plantager, at tilmelde Commissionen, at det førstnævnte Bud approberes, hvorimod det Sidste ikke vil kunne antages, da Plantagen Rust up Twist, ifølge Directionens under 25de Januar d.A. afgivne Resolution, er solgt til Grev Adam Moltke, under Forudsætning af, at han opfylder de indgaaede Salgsbetingelser, og vilde Markoe som Følge heraf, blive at opsiges hans Forpagtning med det i Contracten betingede Varsel, i hvilken Anledning den høie Direction har paalagt mig, forinden videre foretages i denne Sag, at afgive Formening om hvorvidt der fra min Side maatte findes noget at bemærke.

Idet jeg tjenstærbødigt skulde anbefale en snarest mulig Iværksættelse af den høie Directions ovennævnte Bestemmelse, paa det at Gjelds Liquidations Commissionen paa St Croix med mindst mulige Tidsspilde og med fornøden Lovstemthed kan foretage de med Hensyn til Plantagen Rust up Twist nødvendige Forandringer; udbeder jeg mig høisammes Tilladelse til her, i ærbødigt Henhold til mine tidligere Skrivelser af 13de October og 21de Januar sidstleden, at tilføie nogle yderligere Bemærkninger med Hensyn til den af Liqidations Commissionen i de senere Aar fulgte Fremgangsmaade med de Kongelige Plantagers Bortforpagtning, hvilke, den i Kjøbenhavnsposten senest fremsatte Critik derover synes at gjøre mig til personlig Pligt imod det høie Collegium, der stedse har bæret mig med en saa uindskrænket og smigrende Tillid, hvorimod jeg skulde ansee en offentlig Discussion af denne Gjenstand med anonyme Personer for unødvendig og i alle Henseender uhensigtssvarende.

Med Hensyn til den i Kjøbenhavnsposten anstillede Sammenligning mellem Forpagtningsafgiften af Plantagen Sionfarm og den mig af Vice Generalgouverneur v. Søbøtke tilstaaede Leie af Bülowsminde, maa jeg saaledes bemærke:

For det første, at Kammeherre Søbøtke's allerunderdanigste Ansøgning om Consolidation af paaløbne Renter o.s.v., indgaves i Anledning af hans Faders Boes saa længe ønskede Slutning, omtrent 2 Aar forinden der kunde være Spørgsmaal om noget Leie Contract imellem os, og at denne hans Ansøgning anbefaledes af Liqidations

Commissionen, fordi der dog ingen anden Maade var at sikre end mindre at inddrive de Rente Restancer, som vare paaløbne medens Boet henstod usluttet, hvorimod Eiendommens Realisation især i hiin Tid (da den senere gunstige Reaction endnu ei var indtraadt) vilde have tilintetgjort en stor og alt i flere Generationer paa Øen boesat Families sidste Haab og Støtte. Sikkerheden som erholdtes for den Kongelige Kasse, maatte alt den Gang ansees tilfredsstillende og er nu vistnok aldeles betryggende. Med Leie Contracten for Bülowsminde erholder Kammerherre Søbøtke foruden Boligen der, tilligemed Afbenyttelsen af fuldstændige Møblementer, saavel der som i Gouvernementshuset, samt brugen af Serviser, Heste, Vogne etc, hvilket var ham uundværligt under hans Function som General Gouverneur, for da hans ene Plantage aldeles intet passende Vaaningshuus har, den anden derimod ligger 11 engelske Mile fra Christiansted. Hvor meget en Embedsmand under disse Omstændigheder antager at burde anvende til ovennævnte Fornødenheders Forskaffelse udaf de ham tillagte Embedsindtægter maa vistnok mest passende og rigtigst overlades til Enhver saadan at bedømme.

Hvad angaaer Sionfarms Bortforpagtning troer jeg her at kunde bringe i Erindring, at, da jeg i 1827 overtog Generalgouvernementet, fandt jeg denne saa vel som flere andre Eiendomme i Hænderne paa Folk, der selv under visse som strængt economiske Gouverneurer anseete Formænd Rothe og Bardenfleth saare lidet havde ydet den Kongelige Kasse, saa at Gjelden til denne aarligen var voxet til samme Tid at Plantagerne og deres Bygninger samt Besætninger forfaldt. Det samme System vedbleves naturligvis i de første Aar af min Embedsførelse, indtil jeg ved egen Erfaring var kommen til den faste Overbeviisning, at en anden Fremgangsmaade maatte følges, ifald man endnu skulle kunne redde Haabet om at nyde Fordel af en bedre Fremtid.

Da den Kongelige Kasse endeligen i 1835 var kommen i Besiddelse af Sionfarm, befandtes det, at man saaledes havde tilladt den Kongelige Kasses 1ste Prioritets Fordring at forøges med over 50% af dens Beløb i 1820, at Lieutenant Christmas, der efter sin Fader havde erholdt en 2^{den}

Prioritets Fordring i Plantagen for henved 40,000 Rdl^r, saa sig berøvet sit sidste Haab om nogensinde at erholde noget deraf betalt. Under disse Omstændigheder forekom det da Liquidations Commissionen at Billighed talte for, om muligt at lindre ham dette Tab forsaavidt som det uden Meen for den Kongelige Kasses Tarv kunde skee, hvorfor han anbefaledes som en driftig og vederhæftig dansk Mand, til at erholde Eiendommene i Forpagtning (som af den under N° 1 vedlagte Extract af Contracten sees) imod en Afgift, der betydeligt oversteg hvad den i mange Aar i Forveien havde ydet. Det er den høie Direction noksom bekjendt hvorledes han senere tilstodes en Forlængelse af denne Forpagtnings Contract, imod at paatage sig Udførelsen af endeel meget betydelige Hovedreparationer samt Ombygningen af endeel af Værkerne, hvilke ville medføre svære Udgifter og saaledes maa ansees som en Forøgelse i Afgiften af flere 1000 Rdl^r om Aaret. Slutteligen troer jeg at turde gjentage, at denne Plantage vil befindes siden dens Bortforpagtning at have ydet en betydelig større aarlig Indtægt for Hans Majestæts Kasse end i mange foregaaende Aaringer, ligesom det ogsaa er notorisk, at den imidlertid istedenfor uforsvarlige Negerhuse og faldefærdige Værker har erholdt Bygninger som stemmer overens med de Fordringer Regjeringen i saa Henseende gjør til private Plantager ligesaavel som mod den Kongelige Kasses eget endelige Tarv.

Med Hensyn til den i Kjøbenhavnsposten dernæst nævnte Plantage Work & Rest skal jeg til mine ved tidligere Skrivelser desangaaende ærbødigst meddelte Forklaringer blot bringe i Erindring, at Omkostningerne paa denne Eiendom forinden dens Bortforpagtning og navnlig under Liquidations Commissionens egen Bestyrelse under hvilken jeg i 1827 forefandt den, overstige Indtægterne med flere 1000 Rdl^r aarligen, hvorimod den senere, foruden at have modtaget Forbedringer der alene i Materialier anslaaede til et Par Tusinde Rigsdaler om Aaret, har ydet en aarlig Indtægt af circa 1000 Rdl^r, og selv endnu den sidste overordentlige Stigning tilbød samme en sikker Indtægt af 2500 Rdl^r, saaledes som de under N° 1 vedlagte Notater udvise. Da Plantagen i 1837, Overensstemmelse med andre Vurderinger var anslaaet til 60,000 Rdl^r v C^t, ligesom Sionfarm til 128,000 Rdl^r, synes deres respective Forpagtnings Afgifter af

2500 Rdl^r og 6000 Rdl^r ogsaa i saa Henseende at yde en passende Forrentning af de i dem henstaaende Capitaler.

Copie af min i Kjøbenhavnsposten omtalte Skrivelse til Gjelds Liqvitations Commissionen paa St Croix, betreffende Plantagen Work & Rest har jeg den Ære at vedlægge under N° 2.

Plantagen Rust up Twist havde tidligere Intet afbetalt indtil Jürgensen købte den, som ved store Anstrængelser og især ved Udtørringen af en Mose (som derude kaldes Pond) der i de to første Aar gav saare rigelig Høst, saa sig istand til at gjøre store Betalinger. Dog maa jeg herved bemærke, at dette vistnok ogsaa foranledigede alt for megen Anstrængelse af Negerbefolkningen, fra hvilken der i hans Tid oftere indløb Klager til Politiet, af hvilke det vistnok kunde sees at deres Utilfredshed ei var aldeles ugrundet, ligesom der ogsaa til samme Tid indtraf flere Ildebrande der i Naboelauget, hvis Ophav jeg maatte antage at staae i Forbindelse med denne Utilfredshed.

Iøvrigt er Plantagen, der selv efter den indtraadte Reaction ikkun var vurderet til circa 71,000 Rdl^r, jo senere overdraget til Grev Moltke for 74,000 Rdl^r og Additionel Sikerhed for disse modtaget i en 1ste Prioritets Fordring i Plantagen Sionhill for circa 11,000 Rdl^r. Jeg antager saaledes, at det bedst mulige Arrangement for den Kongelige Kasse nu er truffen med denne Eiendom, hvorvidt Kjøbenhavnsposten i Tiden vil kunne finde sig tjent med samme vil Erfaring lære.

Hvad der egentligen har giort Bortforpagtningen af de tvende sidste Plantager det mærkelige Udseende, er den pludselige Forhøielse af Budene paa samme, hvilken vel dog, selv for de med Colonial Forholdene Ubekjendte maa kunne fattes og indsees, som en Selvfølge af de forandrede Conjuncturer, naar man betænker hvor stor en Revolution, der i nogle faae Aar er foregaaet med Landeiendommenes Værdie for Moderlandet, blot paa Grund af den temporaire Stigen i Kornpriserne. Foruden en lignende Stigen af Colonial-Producterne have i Colonierne flere vigtige Omstændigheder i den seneste Tid virket til en pludselig Forandring i den offentlige Mening betræffende Plantagernes Værd. Af disse behøver man blot at udpege Sammenstødet af 2 paa hinanden følgende gode Høst i et

Land, hvor den her næsten ukjendte Misvæxt indtræffer saa hyppigen, samt den sig nu indtrædende Beroligelse med Hensyn til Virkningerne af de engelske Negeres endelige Emancipation, hvilken i flere Aar har holdt Gemytterne i saa alvorlig en Spænding.

Ubegribeligt er det at man med den ogsaa her i Europa dagligen opfriskede Betragtning af Neger-Emancipation for Øie, kan saaledes, som i Kjøbenhavnsposten, antage en ubetinget Anvendelighed af Moderlandets Praxis paa Colonierne, hvor det, foruden den nødvendige Forsigtighed ved Afslutningen af en Contract om Med-Menneskers Underholdning, Pleie og Behandling, vistnok netop nu er høist vigtigt for Regjeringen at søge at sikkre sig et stærkt og paalideligt Baand i det mindste paa en Deel af Planterne der i Almindelighed jo maa antages at være stemte imod de Regjerings Mesurer til Forbedring af Negrenes Stiling, som Kjøbenhavnsposten uidentvilt vilde være blandt de første til at erklære for nødvendige til en upartisk og liberal Administration af Colonierne. Det engelske Gouvernements sørgelige Erfaringer synes at hæve enhver Tvivl om Tilraadeligheden af den største Forsigtighed i Valget af de Individer, som Regjeringen ved Forpagtning eller Salg af de Kongelige Eiendomme paa en Maade selv indseer til at blive dens egne enten Modstandere eller Hjælpere, og denne Forsigtighed bliver dobbelt nødvendig, men ogsaa dobbelt Vanskelig i Udøvelsen, hvor Samfundet for Størstedelen bestaaer af fremmede Speculanter, og derfor hverken kan eller bør bedømmes i Analogi med Moderlandets Borgere.

Endeligen troer jeg endnu ærbødigst at burde bemærke, at den ved samtlige Forpagtnings-Contracter stipulerede Opsigelses Ret, synes at sikkre den Kongelige Interesse imod erhvert betydeligt og varigt Tab af uforholdsmæssigt lave Forpagtningsafgifter, men ligesom jeg efter bedste Overbeviisning og Samvittighed maa fraraade at bedømme disse og de fremtidige Conjunctioner efter Øieblikkets Skin saa troer jeg det i Almindelighed tilraadeligt og i Længden gavnligst for den Kongelige Kasse ved Afsluttelsen saavel af Forpagtninger som Salg af de Kongelige Plantager, at tilstaae vedkommende Kjøbere eller Forpagtere saadanne Vilkaar at Regjeringen ubetinget og strængt kunne paastaae deres Opfyldelse, og at Hine uden at behøve at stole paa

det hidtil fulgte og næsten uundgaaelige men fordærvelige Eftergivenheds System, ved egen Interesse og Fremtids Forhaabninger kunne kiendes til en troe og samvittighedsfuld Opfyldelse af de paatagne Forpligtelser.

Kjøbenhavn den 29de May 1839.

Tjenstærbødigst
P.v. Scholten

Til
Den Kongelige Direction for Statsgjelden
og den synkende Fond.

Anm.: Alt inklusive underskriften er med skriverhånd.

Copie

Litra a

Den høie Direction tillade, at jeg i Anledning af en mig gjort Meddelelse om det ved Plantagen Work & Rests Bortforpagtning siden min Afreise fra St Croix forefaldne, ærbødigst fremkomme for samme med nærværende Fremstilling af mine Anskuelse af denne Sag i Særdeleshed, saavelsom af de Kongelige vestindiske Eiendommers Bortforpagtning i Almindelighed, da jeg smigrer med den Tanke at sammes Anvendelse, forsaavidt de maatte finde den høie Directions Bifald netop ved denne Leilighed maatte kunne komme Hans Majestæts Tjeneste og Interesse til Gavn.

Da jeg i Aaret 1827 overtog General Gouvernementet fandt jeg Administrationen af de Kongelige Plantager paa St Croix fordeelt imellem Laane Commissionens Medlemmer; denne Fremgangsmaade søgte jeg strax at afskaffe som uoverensstemmende saavel med den Kongelige Kasses Tarv som med Tjenstforholdene, og endskjøndt Tid og Omstændigheder dengang endnu ei syntes gunstige for Eiendommenes Bortforpagtning fik jeg dog saaledes den Regel fastsat, at intet Medlem af Commissionen herefter maatte befatte sig med Driften eller den egentlige Administration af de samme underlagte Plantager. Da senere ingen Udsigt syntes at ville aabne sig til at kunne sælge saadanne Eiendomme paa antagelige og betryggende Vilkaar og da imidlertid Forholdene saavel mellem Negerne og deres Herrer, som ved Plantagernes Drift og Bestyrelse i Almindelighed er blevene nøiere bestemte og forstaaede,

har jeg søgt lidt efter lidt ved Forpagtninger at sikkre Hans Majestæts Kasse en Indtægt som i hvert Fald er bestemt og sikker, og vistnok ogsaa nogenledes tilfredsstillende i Forhold til saavel til disse Eiendommers virkelige Værdie som Conjunkturerne i Almindelighed.

Jeg smigrer mig saaledes med at Sammenligningen imellem de senere og tidligere Aaringer saavel med Hensyn til Indkomsterne fra disse Eiendomme som til deres Bestyrelse og Vedligeholdelse, ei vil findes ufordelagtig for det af Laane-Commissionen senest fulgte Princip.

Med denne Overbeviisning kan jeg, saalænge antagelige Salg ei kan opnaaes og gode Udbetalinger erholdes, da ikke andet end i Almindelighed anbefale de Kongelige Eiendommers Bortforpagtning til paalidelige Mænd og under behørige Conditioner, dog skylder jeg som Medlem af Laane-Commissionen, saavelsom i min Capacitet som Generalgouverneur og min Embedspligt, paa det indstændigste at anbefale den med Forsigtighed og skarpt Hensyn til Coloniernes Fremtid i Valget af de Personer hvem Forpagtningen tilstaaes, da nogle Hundede ja Tusinde Dalers Gevinst neppe kan opveie den Skade som Exemplet af en slet Bestyrelse paa Kongelige Plantager ufeilbarligen vilde medføre, saavel i det enkelte Tilfælde som for det offentlige bedste. At Laane-Commissionens Medlemmer selv om Directionen bemyndigede dem dertil, skulde tilbagegive den Høistbydende ved en offentlig Auction uden i Faveur af den, som man foretrak ham at kunne anføre andet end den moralske Overbeviisning, at alle Interesser i Længden vilde være bedre tjent med denne, er vist neppe at vente, da et saa offentligt Skridt virkeligen synes med en Slags Billighed at give den herved Lidende Krav paa en mere offentlig Forklaring over Motiverne for den ham tilsyneladende tilføiede Tort, end man som offentlig Autoritet vilde kunne indlade sig paa.

De Reclamationer, Klager og Forestillinger som deraf vilde flyde kunde neppe andet end gjøre Forholdene endnu mere indviklede og vanskelige til herfra at bedømmes, hvorimod de hos Laane-Commissionens Medlemmer upaatvivleligen vilde frembringe en naturlig Drift til ved ligefrem Antagelse af det høieste og dog maaskee ufordeeltige Tilbud, at undvige de mange personlige Ubehageligheder man ved en anden Fremgangsmaade turde vente at paadrage sig.

Med Hensyn til den Garantie for at ei andre end vederhæftige ordentlige Folk skulde kunne aspirere til de omhandlede Forpagtninger, som synes at kunne ventes af den ved disse antagne Betingelse om 1 Aars Afgivts Forudbetaling, troer jeg at burde bemærke at ogsaa heri Localiteterne nøie maa betragtes, da det ingenlunde er sjældent at Planteurerne tilveibringer lignende Avancer ved i saa Henseende at paatage sig Forpligtelser mod vedkommende Kjøbmænd, hvilke i Længden som oftest dog ere blevne saavel Planteurerne som Eiendommene til Skade og Ødelæggelse.

For at anvende disse Anskuelser paa den nu forehavende bortforpagtning af Plantagen Work & Rest tillader jeg mig ærbødigst at anføre at den Herr Lucas hvem Laane-Commissionen har anbefalet til samme, er den Mand som under den hele forrige Forpagtning til Commissionens samt alle andre Vedkommende Autoriteters største Tilfredshed har bestyret den under Forpagteren Jachsons Sygdom, Fraværelse og Dødsfald, og at han desuden almindeligen ansees for en af Øens dygtigste og erfarenste Plantagebestyrere, hvorfor han ogsaa for Tiden er betroet Driften af nogle af de største Eiendomme paa Øen, nemlig Mount Pleasant og Plessens. Derimod har Herr Bødker ei været os anderledes bekjendt end som en Mand, der for nogle Aar siden kom til Øen som 2^{den} Styrmand med et Coffardie Skib, af hvis Capitain han blev efterladt i Christiansted for at besørge et Boutik udsalg, hvormed han tilsyneladende har ernæret sig og senest kjøbt en liden Qvægplantage paa Ostenden af Landet. Han har saaledes under sit forholdsmæssigen korte Ophold neppe havt Leilighed enten til at erhverve sig saadanne Kundskaber eller til at skaffe sig en Stilling i Samfundet der kunde afgive nogen Garantie for at hans Bud til Plantagens Forpagtning, selv med en noget højere aarlig Afgift efter Samvittighed kunde anbefales til den høie Direction, der vel ogsaa med den Laane Commissionen af Høisamme hidtil stedse udviste bærende Tillid og gunstige Opmærksomhed mueligen ville taget disse Omstændigheder i Betragtning ved Sagens Afgjørelse, dersom de af Commissionen vare blevne behørigen fremstillede og udviklede.

Forsaavidt mueligt at raade Bod paa de mange vanskeligheder som synes at møde ved Valget af den rigtig-

Plantagen Castle paa St. Croix, i forgrunden dam med et lille vandfald, negre med æsler, til venstre Vandmølle, til højre hestemølle, i baggrunden bygninger mellem Løvtræer og palmer, farvelagt tegning af Frederik von Scholten. Museet for Søfart.

ste Fremgangsmaade med de Eiendomme som tilfaldte den Kongelige Kasse, mener jeg da ærbødigst at turde anbefale til den høie Directions Overveielse og overlegne Bedømmelse. At enhver saadan Plantage, naar den er tilfalden den Kongelige Liquidations Kasse, og første Gang skal bortforpagtes, maatte 3de Gange averteres gjennem Aviserne til 5 Aarig Bortforpagtning, saa at Bud paa samme inden en passende Frist indsendtes forseglede til Commissionen, til hvilken det da maatte overlades paa den høie Directions nærmere Approbation at vælge det Bud, som den antager for det fordeelagtigste for Hans Majestæts Interesse og Tjenestens Fremme, hvorhos dog alle indkomne Bud bleve i

Copier at hjemsende til Directionen, der saaledes vilde have den bedste Leilighed til nøie at prøve og undersøge, samt bedømme den af Laane-Commissionen i ethvert Tilfælde fulgte Fremgangsmaade.

Ved enhver saadan Forpagtnings Contracts Udløb, troer jeg derimod at det vilde være hensigtsmæssigt at Laane-Commissionen var bemyndiget til uden offentligt Avertissement desangaaende, at fornye Contracten paa 5 à 10 Aar ad Gangen med samme Forpagter, forsaavidt man ere tilfreds med hans tidligere Forhold og kunde blive enig med ham om de Vilkaar man for de tilkommende 5 à 10 Aar fandt Passende. Naar man derimod ikke blev enig med den samme Forpagter om de nye Conditioner, da kunde den førstnævnte Fremgangsmaade følges til Eiendommens fremdeles Bortforpagtning.

Udsigten til en saadan Forret ved Contractens Udløb, kunde ikke feile, for Forpagteren at frembringe en Interesse for de dem anbetroede Eiendomme og en Beredvillighed til med Lyst og Opofrelse at sørge for sammes Vedligeholdelse og Forbedring, og vilde efter min bedste Overbeviisning være den Kongelige Interesse til langt større Gavn end den som oftest saare ringe Forøgelse af den aarlige Pengeindtægt, som ved For-Auctionering mueligen kunde vindes paa Forpagtnings Afgifterne.

Jeg haaber at den Frimodighed hvormed jeg saaledes har troet at burde forebringe min ærbødige Formening angaaende et Æmne, som jo saa nøie vedrører det mig allernaadigst anbetroede Embedes Forhold og Pligter, maa møde den høie Directions gunstige Modtagelse og velvillige Bestemmelse.

Kjøbenhavn den 13de October 1838

Tjenstærbødigst
P. v. Scholten

Til
Den Kongelige Direction for Statsgjelden
Og den synkende Fond

Anm.: Alt inklusive underskriften er med skriverhånd.

Fra den Kongelige Direction for Statsgjælden og den synkende Fond har jeg modtaget Afskrift af Høisammes Skrivelse til den ærede Commission, dateret 22de September sidstleden, tilligemed en Duplicat Skrivelse til Directionen fra Commissionen af 14de Juny dette d.A. betreffende Bortforpagtningen af den Hans Majestæt tilhørende Plantage Work & Rest m.m.

Foranlediget af de i Directionens Skrivelse fastsatte Bestemmelser, at stille Forpagtningerne af de Kongelige Plantager til offentlig Auction, har jeg anseet det for min Pligt til Høisamme at afgive min Formening i denne Sag; og da jeg, efter tillige at have talt med saavel Præsidenten som Directionens øvrige Medlemmer om denne Gjenstand og mine Anskuelse af den Skade en slig Forauktionering ufeilbarligen vilde medføre, har al Grund til at formode, at der vil skee Forandring i ovennævnte Resolution, saa skulle jeg ved herom at underrette den ærede Commission tjenstligst tilraade Samme at sætte Bortforpagtningen af Plantagen Work & Rest i beroe, som efter min fuldkomne Overbeviisning i enhver Henseende vil være til størst Gavn for Hans Majestæts Interesses og Tjenestes Fremme indtil Directionens nærmere Resolution erholdes, der forhaabentlig vil komme Commissionen til Kundskab med en af de første engelske Paketter.

Kjøbenhavn den 14de October 1838

Ærbødig

P.v. Scholten

Til

Den Kongelige vestindiske Gjelds Liquidations
Commission paa St Croix

Anm.: Alt inklusive underskriften er med skriverhånd.

Notater

de bortforpagtede Kongelige Plantager og de Forpagterne
paahvilende Forpligtelser betræffende

Reglement

for

Negernes Behandling m.m. paa de Kongelige Plantager som
ere bortforpagtede

- § 1 -

Negerne ere pligtige at arbeide fra Solens Opgang (det vil sige fra den Tid Listen over Arbeiderne kan læses i Marken) og til Solens Nedgang; foruden en lille Time til Græskastning og Rengjøren. Møllerne maa ikke heller sættes i Gang førend Solens Opgang og stoppes igjen ved dens Nedgang. Dog ere de Negere, som arbeide i og ved Kaagehuset pligtige at vedblive til Alt er i Orden der. Negerne tilstaaes 1 Time til Frokost og 2 til Middag. De have desuden hele Søndagen frie, og udenfor Høsttiden hver Løverdag Eftermiddag at regne fra Klokken 12.

Plantagen Work & Rest

Værdie	60,000 Rdl ^r v Ct
Arealet	465 Acres
Negernes Antal.....	123
Middelhøst pr. Aar i sidste 10 Aar	132,553 Π Netto Sukker
Forpagtningstiden	5 Aar fra 1 ^{ste} January 1834. Opsiges med 6 Maaneder til den paafølgende 15 ^{de} August. Enken er tilstaaet Forpagtningen af den ikke forløbne Forpagtningsperiode, nemlig til 1 ^{ste} January 1839.
Aarlig Afgivt.....	Det 1 ^{ste} Aar 1000 rd , og for hver efterfølgende 2300 rd v Ct at erlægge den 1 ^{ste} Januar, men ikke pr avance.
Restancer	Ingen
Sikkerhed for Afgiften	Alt, hvad der sættes paa Eiendommen ubehæftet skal tjene til Pantesikkerhed

for Contractens Opfyldelse. Forvalter Lucas er endvidere Cautionist og Selv-Skyldner for Madam Jachson, og har Han desuden Administrationen af Eiendommen.

Skatter og Onera	Udredes af Forpagteren.
Negernes Behandling.....	Dermed forholdes efter Reglementet.
Landets Dyrkning.....	Af Plantagens 465 Agre holdes i Sukker-Dyrkning, det vil sige at 40 Agre aarlig skulde holdes og Resten 160 holdes i Rør. Af de 40 Agre skal 18 aarlig gjødes, 10 Agre skal beplantes med Yams og 15 à 20 Ditto aarlig ryddes til Græsning.
Manglende Kreaturer	Ingen
Opkomne Disputer.....	Afgjøres ved 4 ^{te} uvillige, som igjen vælge en Opmand om fornøden, dog kan Commissionen vælge Rettergang, forinden Sagen voldgives dersom den vil.
Vedligeholdelsen og Reparationer	1838 Januar 1 ^{ste} E. Jachson har opført eller repareret i alt 30 Negerhuse. Ligeledes har han opført en nye Hestestald, for hvilken de halve Omkostninger bleve ham godtgjorte med 143 Rdl' 64 sk. De øvrige Reparationer som Planen omtaler ere afhjulpne med Undtagelse af et Skur over Foldene. Enken har senere Forpligtet sig til at anlægge en Rende til Sukkersaften fra Møllen til Kogehuset af Glasserede Talgsteen uden nogen Godt-Gjørelse.

Plantagen Sionfarm

Værdi.....	128,000 Rdl ^r v C ^t
Arealet.....	525 Acres
Negernes Antal.....	255
Middelhøsten pr Aar i de sidste 10 Aar	322,290 Π Netto Sukker
Forpagtningstiden	10 Aar fra 1 ^{ste} Januar 1837, opsiges med 6 Maaneders Varsel.
Aarlig Afgivt.....	6000 Rdl ^r , som erlægges ved Enden af hvert Aars Høst.
Restancer.....	Ingen

Sikkerhed for Afgivten	Diverse Obligationer deponerede i Statsgjeldskassen og iøvrigt som ved Work & Rest.
Skatter og Onera	Afholder Forpagteren.
Negernes Behandling.....	See Reglementet.
Landets Dyrkning.....	300 Acres holdes i Suk[ker] Dyrkning, af hvilke 60 skal ligge i hvile (be Fallowed) aarlig. 10 Acres skal aarlig holdes i Provisioner og 150 i Guineagræs etc.
Manglende Kreaturer	Forpagteren skal sætte 4 Muler paa Eiendommen.
Opkomne Disputer	Afgjøres som ved Work & Rest
Vedligeholdelse og Reparationer	Den almindelige Vedligeholdelse besør- ges af Forpagteren. Reparationen og Opførelsen af Huse m.m. skal han fore- tage overensstemmende med Inspec- tions-Commissionens Rapport af 1 ^{ste} Marts 1835. I Godtgjørelse derfor til- staaes ham. <u>A</u> , for Reparationen af Koge, Kyrre og Destillerhuset <u>2000 Rdlr</u> ; <u>B</u> , for Opførelsen af et nyt Magashuus <u>1062 Rdlr</u> ; <u>C</u> , for Shinglingen af 24 dob- belte Negerhuse à <u>60 Rdlr pr. Stk.</u> og <u>D</u> , for hver nyt Negerhuus <u>120 Rdlr</u> . Det øvrige i Rapporten anførte foretager Forpagteren paa egen Bekostning og skal han iligemaade forsyne alle Plan- tagens Bygninger og Værker med Talgtage.

NB Af disse Bygninger ere opførte: a: et nyt Magerhuus, og b, 20 nye Negerhuse, og har Forpagterne herfor erholdt den stipulerede Godtgjørelse.

Anmærkning. Senere har Forpagteren forbundet sig til Følgende:

A at reparere eller fra Nyt af at opføre et nyt Sæt Værker.

B at reise Møllen 6 Fod og opfylde Pladsen omkring samme, og

C at anskaffe 4 nye Sukkerkjedler.

Alle forestaaende Forbedringer indfører Forpagteren paa egen Bekostning, dog har Commissionen tilladt ham at sælge den lille Destilleringsmaskine, som ikke afbenyttes paa Plantagen, for at møde Udgifterne ved Sukkerkjedlernes Indkjøb.

Anm.: Kopier og reglement er skrevet med skriverhaand.

Nr. 30 Peter von Scholten til Christian VIII
20. maj 1840

Falmouth, d 20de Mai 1840

Til Kongen

Efter allernaadigst at være bleven stedet til Afskeds-Audients hos Deres Majestæt d 3^{die} dennes, afreiste jeg Dagen derpaa med Dampskibet til Lübeck. Over Hamburg fortsatte jeg Reisen til Rotterdam, og ankom Eftermiddag d 13 med Dampbaad til London.

Paa Grund af den korte Tid blev det mig ikkun muligt at see faae af de gieldende Personer i Ministeriet. De stedfindende Debatter i Parlamentet havde megen Beskieftigelse for disse tilfølge, og deres udeelte Opmærksomhed var henvendt paa den under Behandling værende Gienstand, Lord Stanley's Motion Irland angaaende. Af saameget desto større Vigtighed maae denne Motion ansees, som Ministeriets Skiebne med denne, vistnok synes at maatte vorde afgjort. Ifølge min Overbeviisning synes nemlig en kiendelig Reaction for Tiden at finde Sted i England til Fordel for det conservative Parties Principer. Det store Skaar som de offentlige Indtægter ved det ny indførte Brev-Porto System har lidt, i Forbindelse med det Tab i Tolden, der er forarsaget ved den mindre Tilførsel af Sukker, frembragt ved de vestindiske Coloniers, især Jamaicas slette Tilstand, har ikke lidet bidraget hertil. Tabet for Statskassen har havt tilfølge en Forhøielse af 25 pro Cent paa Afgivten af Rum og af Sukker, hvilken Foranstaltning har vakt megen Misnøie; ogsaa Forholdene i China have mødt Misbilligelse, og skulde Ministeriet nu med Hensyn til Lord Stanley's Motion lide et Nederlag, antages det for afgjort at det nærværende Ministerium ikke længere vil kunne holde sig. O'Connell og de der votere med ham vilde i saa Tilfælde negte Ministeren deres Bistand, og det Melbournske Ministeriums Skiebne vilde hermed uundgaaeligen være afgjort.

Under disse Omstændigheder synes det saameget mere at være at beklage, at den Mand til hvem alle Partier seer op med størst Tiltro og Agtelse, Hertugen af Wellington's Helbredstilstand, dagligen synes at være i Aftagende.

En Gienstand der under mit korte Ophold i London i høieste Grad maatte tildrage sig min Opmærksomhed var Tilstanden paa de engelsk-vestindiske Øer. Det var især Jamaica, den vigtigste af disse om hvilken jeg blev istand til at indhente Efterretninger, hvilke jeg hermed har den Ære i Udtog at forelægge Deres Majestæt.

Af vedlagte Copi af en officiel Oversigt jeg har været istand til at forskaffe mig over Productionen for dette Aar paa de engelske Antiller, vil Deres Majestæt erfare, at Summen af hvad der fra Ost- og Vest-Indien, under Aarets Løb kan ventes tilført, ikke vil blive istand til at dække det almindelige Sukker-Forbrug i Kongeriget. Fremmed Sukkers Indførelse i England vil saaledes endog kunne blive Nødvendighed, og Tilstanden i Vestindien er det, der for allerstørste Delen maae tilskrives Aarsagen hertil.

Af Oversigten vil det sees at Jamaica, der tidligere aarliggen producerede omtrent 120,000 Fade Sukker, i dette Aar ikkun kan regnes at ville levere 30 til 35,000, idet Overslaget bliver antaget for altfor rundeligt, og paa det klareste vil herved findes godtgiort hvor meget hiin Coloni under nærværende System er gaaet tilbage.

Ligeledes har jeg den Ære allerunderdanigst at vedlægge en Jamaica-Avis af Marts dette Aar, i hvilken en Ansøgning fra flere indflydelsesrige Indvaanere findes aftrykt, der ligefrem udtaler Ønske om Forandring i det nu bestaaende, samt General-Gouverneurens Svar herpaa. Disse Efterretninger kunne saaledes ikke ansees som løse Avis-Artikler, saa ofte læst i offentlige Blade, og nedskrevne alene for at tiene hiint eller dette Parties Anskuelse – for [at] tale Facta: Productions-Formindsnelsen aarsaget ved Negernes Ulyst til Arbeide i deres nye Tilstand, samt offielle Skridt, og imod disse maae ethvert andet Hensyn forstumme.

Med Hensyn til Meningen om de Bestemmelser der i Colonierne have frembragt denne Tingenes Tilstand, da er der i det Hele, siden jeg sidst besøgte England, ogsaa heri foregaaet en høist mærkelig Forandring; en formelig Reaction har fundet Sted, og mangen En der tidligere paa det ivrigste tilskyndede og forsvarede de giorte Skridt, sees nu, da Resultaterne vise sig, aldeles at forandre Anskuelse.

Paa en vis Maade maae jeg beklage at mit begrændsede Ophold i London ikke tillod mig at faae at see Mr Boxton,

en Mand der har havt den største Indflydelse paa det nærværende Systems Antagelse, for Tiden paa Tilbageveien fra Tyskland. Da imidlertid Indskrænkninger muligen ville finde Sted i hvad vistnok noget for philanthropiske Ideer have frembragt, kan det paa den anden Side maaskee ansees for ret heldigt ikke at være bleven afæsket nogen Formening angaaende Tilraadeligheden af Skridt af nogen lignende Natur.

Et andet virksomt Medlem af hiint, om jeg maae kalde det, philanthropiske Parti, Mr Gervay, Svoger til den ovennævnte Mr Boxton, har for nyligen bereist de vestindiske Øer for at giøre sig bekiendt med disses Tilstand, og har paa denne Reise ogsaa besøgt St Croix. Hans Dom over den derværende couleurte og sorte Befolknings Tilstand, glæder det mig at kunne indberette, viser sig at være fordelagtig i den allerhøieste Grad; han anfører i sin Beretning at ikkun Forandring af Navn staaer disse tilbage at ønske. Ogsaa Sir Robert Peel, hvem jeg tilfældigviis mødte paa Gaden, og med hvem jeg angaaende de vestindiske Forhold havde en temmelig lang Samtale, syntes aldeles at dele hine Anskuelser, og ikke lidet kiert var det mig saaledes at see, hvor høit de af Deres Majestæt paa Deres vestindiske Øer trufne Foranstaltninger, af Fremmede blive vurderede.

Med Hensyn til de under Bygning værende Dampskibes Gang, der fra næste Aar at regne skulle bruges som Paketter til Vestindien, da lod jeg mig det være magtpaaliggende, om muligt at bringe det derhen, at St Thomas vedblev at være Central-Punct for denne nye Fart. Disse Dampskibe, der ifølge Contract med Regieringen skulle have en Drægtighed af 1500 Tons, altsaa af Størrelse som svære Fregatter, skulle være armeret som Orlogsmænd, og i Tilfælde af Krig staae til Regieringens Disposition, imod Erlæggelse af den nu contraherede Betaling af £ 240,000 aarligen forøget med 15 pro Cent. Denne nye Indretning vil saaledes i Nødstilfælde sætte den engelske Regiering i Besiddelse af en endnu langt forøget Dampflaade, og vil saaledes i politisk Henseende, langtfra være uden Betydning.

Vedlagt har jeg den Ære at tilstille Deres Majestæt et Kaart over hine vestindiske Paketers Fart, saaledes som denne for Tiden er bestemt. Ikkedestomindre har jeg

Haab om at Forandring heri endnu vil kunne opnaaes til Fordel for de danske vestindiske Øer, hvilket Haab af Committee-Presidenten, Mr Irving, endnu er blevet bestyret. Ligeledes troer jeg at kunne stole paa Mr Mac-Queens Bestræbelser, en af de indflydelsesrigeste Medlemmer i denne Sag, med hvem jeg i en Række af Aar har staaet i Forbindelse, og af hvem jeg i Løbet af Aaret er bleven lovet et Besøg paa St Croix naar han, for at see om nogen endelig Forandring skulde være tilraadelig, besøger de forskellige Anløbspuncter i Vestindien.

Da jeg anseer Bibeholdelsen af St Thomas som Anløbspunct, om end Samana skulde forblive Central-Punct, som en Fordel af høieste Vigtighed, smigrer jeg mig med at Deres Majestæt allernaadigst vil tilstaae, hvad der kunde bidrage til dette Øiemeds Opnaaelse enhver mulig Lettelse, at hine Dampskibe for Eksempel, ligesom de nærværende Paketter, bleve ansete som Orlogsmænd, at Skibene der bragte de nødvendige Kul bleve fritagne for enhver Afgift m m, om hvilke Puncter jeg imidlertid forbeholder mig, i sin Tid nærmere at indkomme med allerunderdanigst Forslag til Deres Majestæt. Kan Damppaketternes Anløben i St Thomas nemlig ikke opnaaes, ville Fordelen af hine Indtægter under alle Omstændigheder gaae tabte, og den langt betydeligere, uberegnelige Fordel af det hurtigere og lettere Samqvem med Europa ville paa samme Tid ophøre til største Skade for en saa stor Handelsplads som St. Thomas for Tiden Central-Punct imellem Europa og Amerika, der hidtil ved enhver mulig Frihed og Lettelse for Handelen har vundet en saa stor Tillid, og derved indtil nu næsten udelukkende været i Besiddelse af den frie Handel i denne Deel af Antillerne.

Efter d 18 dennes at have forladt London, ankom jeg igaar Aftes til Falmouth, og da Vinden idag er gunstig, agter jeg overensstemmende med Deres Majestæts allernaadigste Befaling, om faae Timer at fortsætte Reisen med den for kort Tid siden hertil ankomne Orlogsbrig St Croix.¹

Som Følge af den korte Tid der saaledes er mig tilovers, vil Deres Majestæt allernaadigst undskylde det muligen mindre fuldstændige i denne min allerunderdanigste Rapport. Med samme Post underretter jeg General-Toldkammer og Commerce-Collegiet om min nærfore-

1. Briggen *St. Croix*, under kommando af kaptajn Hans Fisker, afsejlede den 3. maj 1840 fra København, var 16. – 20. maj ved Falmouth og nåede med Peter Scholten ombord *St. Croix* den 19. juni. Briggen blev hovedsageligt beskæftiget med opsyn i de nærmeste farvande med enkelte afstikkere til Tortola og Antiqua, i marts 1841 sendtes den med brev til præsidenten i Venezuela, ledsaget af von Scholtens søn, William, senere samme måned til La Guayra og Porto Cabello, i april Curaçao, i maj Tortola, i juli Crab Island, i august Porto Rico, den 31 samme måned for hjemgående, ankom til København den 14. oktober, kommandoen blev strøget en uge senere.

staaende Afreise, dog nødes jeg af Tiden, med Hensyn til Collegiet, at indskrænke mig til en blot Melding.

Idet jeg saaledes nu staaer paa Pointet til at forlade Europa, er min sidste Bøn til det alstyrende Forsyn at det fremdeles til Held for Danmark, dets Colonier og Undersaatter længe maae bevare Deres Majestæt og forsikre at jeg stedse med utrættelig Flid og tro Hengivenhed, paa alle Maader skal søge, vedvarende at gjøre mig Deres Majestæts Yndest og Naade værdig.

allernaadigst

Pv Scholten

Memorandum Sugar-Trade 1840 Consumption United Kingdom in pound numbers 195,000 tons.

Supply 1840		
From East-India say		tons 30,000
– Mauritius		– 25,000
Crop Demerara	27,000	hhds
– Trinidad	12,000	–
– Tobago	6,000	–
– Grenada	7,000	–
– Barbados	12,000	–
– St. Vincent	5,500	–
– St. Lucia	3,000	–
– Dominica	2,000	–
– Antique	10,000	–
– Montserrat Nevis	4,000	–
– St. Christophers	7,000	–
– Tortola	300	–
– Jamaica	<u>35,500</u>	–
	hhds 133,300	
at 15 Cwt each is tons		<u>100,125</u> 155,125
Deficiency		39,875

Nr. 31 Peter von Scholten til Christian VIII
21. juni 1840

General-Gouvernementet over
Deres Majestæts vestdiske Besiddelser, St Croix den 21 Juni
1840

Til Kongen

Afseilet fra Madera, som jeg i forrige Rapport allerunderdanigst havde den Ære at tilmælde Deres Majestæt, den 1ste dennes, ankom jeg hertil i forgaars Eftermiddag, efter den meget korte Overfart af 18 Dage.

Idet jeg forebringer Deres Majestæt min allerunderdanigste Tak for den mig viste Naade, at sætte Orlogsbriggen St. Croix til min Disposition, paaligger det mig som Pligt at bevidne for Deres Majestæt, at denne Reise, for mig en af de behageligste af de Mange jeg tilsøes har foretaget, ikke alene skyldes dette til heldige ydre Omstændigheder, men at den Forekommenhed og Velvillie, der saavel fra Briggens Chef, Capitain Fisker, som fra dens Næstcommanderende Premier-Lieutenant Krenchel, samt fra alle øvrige Officerer i enhver Henseende blev mig viist, i første Maade har bidraget hertil, og fortienner min hjerteligste Paaskønnelse.

Min Modtagelse her, fra den farvede Befolknings Side, syntes at være meget hiertelig. Saavidt jeg i den korte Tid har været istand til at dømme, forekommer mig derimod Tonen hos den blanke Befolkning, deres smigrende Modtagelse uagtet, ikke at være fuldt saa tilfredsstillende. Enkelte Individuers Fremgangsmaade, antager jeg heri ikke at have ringe Andel, dog smigrer jeg mig med det Haab, at en redelig og kraftig Stræben efter at virke til det Heles Vel, og derved at fremme Deres Majestæts Tieneste, endnu ville være istand til at hæmme dette især i en langt fraliggende Coloni, saa farlig, og saa let om sig gribende Onde.

Under Gaars Dato har jeg, ved en afholdt Militair Parol, bekendtgjort min Overtagelse af det mig allernaadigst anbefoede General-Gouvernement. En Bekendtgjørelse til Deres Majestæts herværende Undersaatter, hvilken jeg ved denne Leilighed har fundet det passende at udstede, har jeg herved den Ære at vedlægge.

1. Briggen *Mercurius* afgik under kommando af kaptajnløjtnant Conrad Emil Mourier fra København den 9. maj 1839 og var fremme to måneder senere. I august anløb briggen Cumana, La Guayra, Porto Cabello og Curaçao. I oktober og november foretoges enkelte ture mellem øerne. Ved årets udgang lå briggen ved San Juan på Porto Rico. I januar og februar 1840 foretoges enkelte småture mellem øerne, i marts anløb den Virginia Gorda. Herefter lå den stille i lange perioder, kun af og til benyttet til småture og patruljetjeneste. Først den 10. juli afgik *Mercurius* fra St. Croix og ankom til København den 13. august, kommandoen blev strøget seks dage senere.

Paa Grund af de nær forestaaende Kronings-Høitideligheder, er det mig ikke muligt for Øieblikket, at besøge de andre Øer. Kort efter den 28 Juni er det min Hensigt at begive mig til St Thomas, hvor det, næst efter at undersøge Øens Tilstand, vil være mig magtpaaliggende at indhente nøiagtig Oplysning om Indvirkningen af nærværende Forhold til Porto-Rico, paa denne Handelsplads. Det er dernæst min Hensigt at indlede Underhandlingerne med hiin Øe, ved Afsendelsen af min Adjutant, Kammerjunker, Premier-Lieutenant van Dockum, med en af Orlogsbriggerne til Sⁿ Juan, og efter de da indløbne Svar og Efterretninger, agter jeg derefter at bestemme mig, angaaende min egen Reise til Sⁿ Juan de Porto-Rico. Deres Majestæt vil være forvisset om, at her, som stedse, ligger mig Intet mere paa Sinde end Deres Majestæts Tienestes Tarv, og jeg beder Deres Majestæt modtage Forsikkring om, at jeg med Nidkierhed, og efter bedste Overbeviisning, troligen skal gjøre Alt, til mulig Opnaaelse af det forønskede Resultat.

Ved min Ankomst hertil forefandt jeg Orlogsbriggen *Mercurius*,¹ Capitain-Lieutenant Mourier. Ifølge Deres Majestæts Bemyndigelse, og paa Grund af ovennævnte Omstændigheder, er det min Hensigt, at beholde dette Krigsskib her ved Stationen.

Ved min Ankomst til Øen St Jan, agter jeg paa det nøiagtigste at undersøge de, med flere Slavers Bortrømning fra hiin Øe (allerunderdanigst rapporteret Deres Majestæt under 11 Juni dette Aar) forbundne Omstændigheder. Intet nærmere, denne Sag angaaende, er senere kommet til den Kongelige vestindiske Regierings Kundskab.

Vice-General-Gouverneur, Kammerherre Søbøtke, som ved min Ankomst er fratraad Bestyrelsen, agter snarest mulig at benytte den ham af Deres Majestæt allernaadigst forundte Reise-Tilladelse. Regieringsraad v Oxholm vil saaledes vedblive at fungere som Interims-Gouverneur paa St Thomas.

Slutteligen vover jeg at fremføre for Deres Majestæt den Bøn, at dersom Valget til den vacante Regieringsraads-Post, siden min Afreise allernaadigst maatte behage Deres Majestæt, at paalægge dette nye Medlem af Regieringen, snarest mulig at begive sig hertil, for strax fra Begyndelsen

at være i Bestyrelsen ved de forhaanden værende, indgribende Forandringer, der ifølge Deres Majestæts allerhøieste Villie, forestaae i disse Colonier.

allerunderdanigst
Pv. Scholten

Nr. 32 Christian VIII til Peter von Scholten
7. oktober 1840

H. General Gouverneur Generalmajor Scholten. Ikke kan jeg lade Deres Søn afrejse til Vestindien uden at medgive ham disse Linier. De skulle sige Dem hvor kiert det har været mig at modtage gode Tidender om Deres Ankomst og om Øernes Tilstand i Almindelighed. Den bedste Betyggelse for god Orden i Colonierne finder jeg i Deres Nærværelse paa Øerne, eftersom De ved Deres nøje Kiendskab til Forholdene vil vide at lempe disse og dertil vil de Dem tildeelte Fuldmagter give dem Myndighed og Anledning.

Min officielle Skrivelse af Dags Dato indeholde Svar paa Deres Indberetninger indtil 11 Aug saa vil jeg kun tilføje at Fregatten Bellonas (i stedet for Rota) forandrede og udvidede Bestemmelse at anløbe de Sydamerikanske Havne paa Vestkysten for der at knytte consulaire Forbindelser til Handeles Beskyttelse nødvendigviis udsatte dens Ankomst til de vestindiske Farvande og at det selv var muligt naar Forholdene med Porto Ricco i Aarets løb forandrede sig, da ganske at unnlade deres Sendelse til Øerne,* hvorom Chefen Commandeur Christian Wulff paa sin Hiemrejse i Rio Janeiro skal faae Ordre (at sige hvor han ej skal anløbe de Vestindiske Øer). Under disse Omstændigheder har jeg anset det rigtigst at sende Deres Søn directe til St Croix og jeg gjør mig en Fornøielse af at betale hans Overrejse, hvilken han ellers vilde have havt fri paa Fregatten. Jeg haaber saaledes at opfylde Deres Ønske ved derfor at see ham før denne.

Om Deres Adjoindant Capt. v Dockums Stilling som à la suite hvilken har foruroliget ham for hans Fremtid, da kan de forsikre ham, at det til alle Tider skal være mig kiert at see en saa duelig Officeer igien at indtræde i Marinens active Tieneste.

Vi ere tilbagekomne fra Vor Rejse i Provindserne d. 5 og vende efter Gaarsdagens Ophold i Kiøbenhavn i dag tilbage til Sorgenfri, hvor jeg haaber i et skjønt Efteraar at finde Erstatning for en af Vejret mindre begunstiget Sommer, der endog i September Maaned har giort Høsten vanskelig, i hvorvel den i det hele er meget riig. Min Fødselsdag tilbragte jeg i Pløen. Rejsen har overalt været os behagelig ved den Kierlighed og Hengivenhed der har mødt Os overalt fra Undersaatternes Side og Kjøbenhavn har ej staaet tilbage for andre Steder ved Vor Tilbagekomst d. 5 dennes. Mit Helbred har kiendeligen vundet ved Rejsen og Dronningen befinder sig ligeledes meget vel. Det skal glæde mig at modtage fremdeles gode Tidender fra Dem.

velvilligst
Christian R

Kiøbenhavn d. 7 Octbr 1840

*(De ville i Tide yttre Dem om denne Gienstand)

Den 13. december skrev Christian VIII: „tilskrevet General Gouverneur Scholten (med Rothe) om min Søns Forlovelse, Major Dannemands Udnævnelse o.s.v., om Forholdene med Porto-Ricco. Kun en Handels Agent og ej Couder. Bifaldet hans Eftergiveness mod Engelænderne, at udlevere den bortrømte og igjen fangede Slavinde Mary, mine Betæneligheder ved den eene Dags Frihed paa St. Jan og ej paa de andre Øer.“ (Christian VIII.s dagbøger og optegnelser, IV, 1, s. 121)

Nr. 33 Christian VIII til Peter von Scholten
14. december 1840

Kiøbenhavn d 14 Decbr 1840

H. General Gouverneur Scholten. Den gode Lejlighed der frembyder sig at tilskrive Dem med Over Rets Assessor Rothe benytter jeg for at underrette Dem om min Søns Forlovelse med Hertuginde Caroline Charlotte Mariane af Meklenborg

1. Storhertug af Mecklenburg-Strelitz var Georg Frederik Carl Joseph.

Strelitz, Storhertugens¹ yngste Datter; en Begivenhed der opfylder mig og alle gode Undersaatter med inderlig Glæde og glad Forhaabning og som med oprigtig Deeltagelse vil erfares i de fiernere Egne under dansk Herredømme. Kronprindsen har i slutningen af Novbr Maaned aflagt Besøg ved det storhertugelige Hof og været saa heldig at vinde denne elskværdige Prindsesses Hierte og han er meget lykkelig ved denne Forbindelse. Han aflægger et Besøg ved det Preussiske Hof og vender tilbage over Schwerin.

Ritmester Dannemand har jeg netop i dag efter hans Ansøgning sat à la suite i Cavalleriet med Major Character uden Anciennitet og med Tilladelse at bære Husar Regimentets Uniform. Jeg havde for nogen Tid siden foreslaaet ham at gjøre Tieneste, som Second Ritmester ved Husaresquadronen i Kiøbenhavn, men han bad sig fritaget derfra da han ej troede at kunne udrette noget i denne underordnede Stilling; den forhen omtalte Ansættelse i Kronprindsessens Stab attraaer han heller ikke af Grunde som jeg maae erkiende Gyldigheden af hvisaarsag jeg ogsaa har sagt ham at denne Anskuelse havde mit Bifald. At han iøvrigt unddrager sig den militaire Virksomhed er mig ei kiert, men Hovedsagen er at han føler sig tilfreds og dertil bidrager vist hans huuslige Forhold meget, som De ogsaa vil have Aarsag at glæde Dem ved. Jeg skal vist ikke undrage Dem min Naade og Omsorg. Deres senere Rapporter have underrettet mig om Capt. Lieutn v Dockums Sendelse til Porto Ricco og er det mig kiert at De har modtaget saa venskabelige Forsikringer af derværende Gouverneur Com. Ramos, men endelig Afgjørelse af de stedfindende Misforstaaelser med det spanske Gouvernement kunde ikke ventes førend den nye Gouverneur Mendes Vigo's Ankomst. Betingelsen paa Vor Side maae altid være, at den spanske Agent, om vi skulle modtage en saadan paa St Thomas, maatte være fra Porto Ricco for denne Øs Anliggender, men ingen spansk Consul, hvilket jeg seer at den spanske Intendant selv frygter for at kunne drage til følge – og dernæst at bemeldte Agent ej bliver Couder.

Jeg maae bifalde om De ved Udleveringen af den bortrømte og igien fangede Negerinde Mary's har forebygget videre Reclamationer fra engelsk Side. Den af Planterne paa St. Jan efter Deres Opfordring Negerne tilstaaede

Fridag kunde synes mig, saalænge saadant ej er vedtaget paa St Thomas eller St. Croix, vække bestandig Misfornøjelse blandt de Ufrie. De ville nærmere yttre Dem herover, ligesom og om disse Foranstaltningers Fremgang paa Øerne.

Det skal glæde mig at modtage gode Tidender fra mine vestindiske Øer og fra Dem, min kiere Scholten.

Velviligst
Christian R

Nr. 34 Peter von Scholten til Christian VIII
21. marts 1841

General Gouvernementet,
over Deres Majestæts vestindiske Øer
St. Croix den 21. Marts 1841

Allernaadigste Konge!

Under 17de dennes har jeg havt den Ære, ved Kammerjunker Overrets-Assessor Rothes Ankomst her til Øen, at modtage den egenhændige Skrivelse, med hvilken det under 14 December f.A. Allernaadigst har behaget Deres Majestæt at bære mig, og Deres Majestæt vil holde sig overbeviist om at jeg tilfulde paaskjønner dette ny smigrende Kongelige Naade.

I Anledning af den i samme Skrivelse indeholdte Efterretning om Hans Kongelige Høihed Kronprindsens stedfundne Forlovelse, tillader jeg mig at tilstille Deres Majestæt min Allerunderdanigste Lykønskning.

Efterretningen om denne glædelige Begivenhed, hvilken jeg festligen bragte til almindelig Kundskab, opvakte her den største Grad af Glæde, og med mig forene samtlige Deres Majestæts tro Undersaatter paa disse Øer sig i Ønsket om at Held, Lykke og Velsignelse strax maa vorde det høie Par tildeelt.

Allerunderdanigst tillader jeg mig at takke deres Majestæt for de naadige Udtryk med hvilke deres Majestæt behagede at omtale Major von Dannemand, ligesom om Forsikringen deres Majestæt giver denne, om vedvarende Yndest og Beskyttelse. Jeg føier dertil min

Allerunderdanigste Taksigelse for den Naade deres Majestæt vedvarende behager at bevise mig og min hele Familie, og beder deres Majestæt være forsikkert om at jeg stedse af yderste Magt skal stræbe at retfærdiggjøre den.

Med Glæde seer jeg af samme Skrivelse at deres Majestæts Allernaadigst har behaget at bifalde de forskellige Skridt, om hvilke jeg i Rapporter af 29de August og 12 September f. A. har havt den Ære at underrette deres Majestæt. Jeg troer ikke at burde undlade at gjøre opmærksom paa, i hvor høi Grad en saadan Billigelse er skicket til at optræde, i det deres Majestæts Anskuelse og Bifald stedse maa blive Rettesnor og Maalet for alle mine Foretagender.

Med Orlogsbriggen St Croix, hvilken jeg har anseet det passende at beordre at afgaae til Faste-Kysten af Sydamerika, har jeg afsendt min Søn paa denne Expedition. Selv var det et Øjeblik min Hensigt, efter Lægernes Raad, og gjentagne venskabelige Anmodninger fra General Paez Republikkens President og forrige President Vargas (nu President for Senatet) at søge Forandring af Luft ved at begive mig til Caracas, men da min Helbred meget har forbedret sig, og Øernes Tilstand dog stedse fraværende vilde have voldt mig Uro, opgav jeg dette Forsæt. Paa Øerne St Jan og St Thomas har jeg derimod gjort et kort Besøg i Forening med Regjeringsraad Kunzen for at gjøre ham bekendt med Alt, da jeg ansaa hans Allernaadigste Ansættelse for stor Nytte for deres Majestæts Tieneste. De stedfundne Forandringer med Hensyn til Negeres Behandling paa St. Jan, synes at have havt den bedste Indflydelse, og i det Hele forefandt jeg Stemningen bedre der end da jeg første Gang efter min Ankomst besøgte denne Øe, saavel af Eierne som de Ufrie. I længere Tid har ingen Negeres Bortgang fundet Sted, og da jeg i Forbindelse med Negeres forbedrede Kaar maa antage at det Comando af en af Orlogsbriggernes Besætning og de etablerede Patrouille-Fartøier paa Kysten ikke ville være uden Indflydelse til denne heldige Tilstands Vedvaren, formener jeg at det hidtil paa St Jan stationerede Detachment Søfolk ikke uden Skade for deres Majestæts Tjeneste for det Første vil kunne undværes.

Paa St Thomas derimod synes som tidligere indberettet, ikkun liden Tilbøielighed at yttre sig til at indgaae paa de allernaadigst gjorde Forslag om Eftergivelse i de

Ufries Arbeidstid. Handelen er imidlertid paa denne Ø Hovedkilden til Velstand, Plantagerne af underordnet Vigtighed, i det Øens Production kun kan anslaaes fra 800 til 1000 Fade aarligen, og saasnart Deres Majestæts Villie med Hensyn til den, hvad Sukker Productionen angaaer langt vigtigere Ø St Croix bliver mig bekjendt, vover jeg at haabe at ogsaa Sagerne paa St Thomas ville kunne blive ordnede paa en efter Omstændighederne tilfredsstillende Maade.

At der for Øieblikket skulde være Grund til at nære Uro for de Ufries Stemning her paa St Croix paa Grund af at de ikke have modtaget den dem af Deres Majestæt Allernaadigst tilkendte Lettelse og Forbedning i deres Kaar, efter at Negerne paa St Jan allerede er bleven en saadan tilstaaet har jeg aldeles ikke Aarsag til for Tiden at befrygte, da jeg er overbeviist om at de med Tillid stole paa de Forholdsregler ville blive trufne til at forbedre deres Stilling og med Rolighed forvente Udfaldet af de alt giorte Skridt, der ingenlunde efter den stedfundne ivrige Discussion kunne være dem ubekjendt. Jeg har stedse søgt at indprente dem at Orden og Arbeidsomhed fra deres Side var første Betingelse for Forbedring i deres Stilling, idet at kunde holde sig overbeviist om at deres Majestæt stedse havde deres Velvære og Gavn for Øie og jeg har Grund til at antage at de med Rolighed ville oppebie den paatænkte Forandring, hvilken de ikke desmindre med Tryghed forvænter.

Med Hensyn til den skeete Udlevering af den i deres Majestæts Skrivelse omtalte Negerinde ved Navn Mary og hendes Søn, der fandt Sted for paa en for de engelske Autoriteter aldeles tilfredsstillende Maade at give omtalte Person Leilighed til at gjøre Valg imellem den dem paa engelsk Grund tilbudne Frihed og deres forrige Stilling, da glæder det mig at dette Skridt Allernaadigst har mødt deres Majestæts billigelse. Sønnen der senere af egen fri Tilskyndelse vendte tilbage til St Thomas, han har saaledes for anden Gang valgt at vende her tilbage, og er som følge heraf er bleven sin forrige Ejer, nu afdøde Etatsraad Moe restitueret. Da dette Valg fra hans eller mueligen fra hans Moders Side er skeet under det engelske Loves Herredømme og uden mindste Tilskyndelse for vor Side, antages al Grund til senere Reclamation herved at være hævet.

1. Det følgende år gjorde det britiske Royal Mail St. Thomas til knudepunkt for sine dampskibsforbindelser. Det tog henved 20 dage at sejle fra Southampton til Charlotte Amalie, hvor fire andre dampskibe var stationeret for at kunne sejle videre til andre destinationer i Vestindien.

Med Hensyn til Porto-Rico, da forventes endnu stedse de Fuldmagter, der fra Spanien skulle ankomme til denne Øes Autoriteter. At Antagelsen af en Consul i St Thomas skulde kunne forandres derhen, at en Agent i hans Sted blev ansat, maa paa Sagens nærværende Standpunkt antages som rimeligt og det vil naturligen være mig magtpaaliggende at en saadan Modification søges at blive bevirket.

Den engelske Biskop af Barbados My Lord Coleridge har for kort Tid siden aflagt Besøg her paa St Croix. Det havde været mit Ønske at han skulde bivaane den høitidelige Aabning af de nyligen anlagte Skoler, men jeg antager at en Slags jalouse over at Børnene fødte af Forældre hørende til hans Kirke, erholde den første religiøse Underviisning tilfælles med alle Børnene af de andre Menigheder, bragte ham til under andre Foregivender at undslaae sig herfor. Sex af disse Skoler ere nu her paa St. Croix i fuld Activitet, og kan jeg ikke andet end glæde mig over de mæhriske Brødres Anstrængelse saavelsom Eiernes velvillige Bistand.

For faae Dage siden har dertil H^r Mc Queen, med hvem jeg en Række af Aar har staaet i Forbindelse, og der nu er Hoved-Directeur for den forventede Dampskibsforbindelse imellem Engeland og de vestindiske Besiddelser, besøgt St Thomas og St Croix. Jeg har al Grund til at vente at hans Bestræbelser ville bringe de danske Øer Fordele, forventelig Centralisation af disse Dampskibe i St. Thomas.¹

Slutteligen nedbeder jeg Himlens bedste Velsignelser over Deres Majestæt, hendes Majestæt Dronningen samt det hele Kongehuus. Gid Lykke og Tilfredshed blive deres Majestæt tildeel, og gid Held maae krone ethvert af deres Majestæts Foretagender saavel til Moderlandets som til deres Majestæts Coloniers bedste.

Allerunderdanigst
Pv Scholten

Nr. 35 Christian VIII til Peter von Scholten
26. marts 1841

Hr Generalmajor v Scholten. Mit Rescript af Dags Dato indeholder alt hvad jeg for Tiden veed at meddele om de vigtige Gienstande der angaa Vestindien. Det er nødvendigt ved en streng Undersøgelse at tilfredsstille den engelske Regierings formeentligen krænkede Territoriale Højhed. Briggen *Mercurius* og alle Paagiældende bør desaaarsag blive paa Stationen til Undersøgelsen er endt. En Yttring i en Rapport fra Capt.l. v Dockum om at Faith Island mueligen var Dansk Ejendom idet en Indbygger samme-steds Abraham Waj som nu boer paa St Thomas fordum svarede Skat af sin Ejendom paa hiin Ø til den danske Regiering, skal ej være Gienstand for Krigs Commissionens Undersøgelse, men De maae ad den administrative Vej undersøge denne Omstændighed som vel kunde gøres giældende ved diplomatiske Forhandlinger, men ej kan tiene til Retfærdiggjørelse for det forefaldne, siden lieut Hedemann selv anseer sig at være paa engelsk Grund.¹

Om den ene Fridag med Forbud at arbejde om Søndag Formiddag vil jeg ikke yttre mig førend den fuldstændige Beretning indkommer men De ville oplyse mig om hvori Udsigt findes til ved denne Vej at see den Ufri sat istand til at frikiøbe sig. Negerens Kaar forbedres ret derved men han vil vorde mere lad paa Fridagen allerhelst da paa samme Dag skal være Marked og et overdrevent strængt Arbejde skulde fordres af ham de øvrige Ugedage, hvilket er gandske mod Rescriptet af 1 Maj, der fordrede Frokost og Middags Hvile for den Arbejdende. Overhovedet havde jeg hellere seet at Rescriptet af 1 Maj ej var bleven tilsidesat ved Circul. af 29 Juli, men naar et virkeligt Gode kunde opnaaes vilde ogsaa dette erkiendes af mig.

Væsentligt er det for mig at vide Deres Helbred restitueret. Det har voldt mig inderlig Bekymring at vide Dem saa upasselig i de sidste Maaneder af Aaret, men desmere glæder jeg mig over Deres Helbredelse og beder Dem at skaane Deres Sundhed.

1. Sekundløjtnant Christian Frederik Hedemann forfulgte med chaluppen fra briggen *Mercurius* nogle flygtende slaver ind paa engelsk territorium. I anledning af en klage fra den engelske regering nedsattes i Vestindien en kommission med kommandørkaptajn Hans Birch Dahlerup som formand. Da undersøgelsen var afsluttet blev Hedemann hjemsendt, og blev ved Den kombinerede Ret idømt 2 måneders arrest i Nyholms hovedvagt.

For Deres gode Ønsker til Nytaar takker jeg dem og De vil med deeltagelse have erfaret min Søns lykkelige Forlovelse. Deres Formæling er berammet til 10 Juni.

Det skal glæde mig snart at modtage gode Tidender fra Dem.

Kiøbenhavn d. 26 Marts 1841

velvilligst

Christian R

Den 31. marts 1841 skrev Christian VIII i sin dagbog følgende: „Udfærdiget Rescript til Gen. Gouverneur Scholten i Giensvar paa hans Depeche af 13. Febr., i samme gientaget min Forskrift om Spørgsmaalet om, hvem Tatsch Island tilhørte; om Briggenernes Stationering i Vestindien mv.“

Den 1. april skrev han: „Privat svaret Gen.M. Scholten og givet ham eventuel Tilladelse til at foretage en Tour til fastlandet af Syd America til Caraccas.“ (Christian VIII.s dagbøger og optegnelser, IV, 1, s. 147-148)

**Nr. 36 Christian VIII til Peter von Scholten
1.april 1841**

Kiøbenhavn d. 1' Apr 1841

Hr General Gouverneur Scholten. Næst at meddele Dem de officielle Svar paa Deres Depecher indtil 13 Febr d.A. er det mig kiert at kunne sige Dem hvor kiert det har været mig at modtage Deres private Skrivelse af 13 Februar og deraf at skønne at Deres Helbred betydeligen har forbedret sig, men skulde samme udkræve en Rejse paa nogle Uger til Fastlandet af Sydamerica navnlig til Caraccas da har De dertil mit Bifald. De vil vist paasee at vælge Tiden til saadan Fraværelse saaledes at Forretningerne saavidt mulig ikke lide afbræk derved. Misforstaaelsen med det Engelske Gouvernement foranlediget ved det paa Tatsh-Island forefaldne anseer jeg hævet ved den Undersøgelse der nu er forordnet og ved de Befalinger til Briggenerne som

De alt forlængst vil have givet for at vogte sig for deslige Foretagender. Forholdene med Portorico kunde jeg ønske ordnede ved Dem og ikke ved nogen anden, naar General Capitainen modtager sine Instructioner i saa Henseende fra Madrid. Forlader De Øerne paa kort Tid tager vel Gouverneuren paa St Thomas Kammerherre Oxholm Commandoen.

Etatsraad Berg skulde synes mig ikke gjøre Forsøg paa at forandre de Bestemmelser De har truffet i Henseende til Negernes Arbejdsdag, hvilke Negerne med rette stole paa blive overholdte af Regjeringen, det er efter min Mening ilde nok, at Fridagen er indført paa St Jan førend paa de andre Øer, naar nu der en forskiellig Behandling indtraadt paa en Plantage fremfor paa en anden vilde endnu flere utilfredse Negere søge Tilflugt til Tortola.

Det er mig saare kiert at vide Deres Søn er kommet hos Dem, skiøndt efter en langvarig Rejse. En længere Permission om han og De maatte ønske det kunde han jo opnaae.

De vil have modtaget gode Tidender fra Deres Familie og den lille Datter Datter. Endnu igaar Aftes saa jeg dem alle velbefindende og Deres Frue var noget beroliget ved de modtagne Tidender fra Dem.

Jeg nævner mig Hr General Gouverneur v Scholten
Deres
velvilligste
Christian R

I et privat Skrivelse af 26' af hvilken jeg ikke sender Deres andet Duplicat havde jeg angaaende Negernes paatænkte ene Fridag med Forbud at arbejde om Søndagen spurgt Dem hvor Udsigt findes til ad denne Vej at see den Ufri sat istand til at frikiøbe sig? Negernes Kaar forbedres vel derved men faa vil blive mere lad paa Fridagen allerhelst da paa samme skal være Marked og at overdrevent strængt Arbejde kunne fordres af ham de øvrige Ugedage, hvilket er gandske mod Rescr af 1 Maj 1840, der fordrede Frokost og Middagshvile for den Arbejdende. Overhovedet havde jeg hellere seet at Rescr af 1 Maj ej var bleven tilsidesat ved Circulairret af 29 Juli, men naar et vanskeligt Gode kunde opnaaes vilde dette erkiendes af mig.

Den 3. Maj 1841 skrev Christian VIII i sin dagbog: „Officiel Skr. af 22., privat af 21., Marts fra Gen. Gouv. Scholten (efter Rothes Ankomst d. 17.) Han sporer ingen slemme Følger af den Negerne paa St. Jan givne Fridag, som endnu ej er tilstaaet paa de andre Øer. 5 Skoler ere nu i gang paa St. Croix. Høsten maadelig.“ (Christian VIII.s breve og optegnelser, IV, 1 del, s. 154).

Nr. 37 Peter von Scholten til Christian VIII
13. maj 1841

Allernaadigste Konge!

Dagen efter at min allerunderdanigste Rapport af 6te dennes med Paketten var afgaaet til Kjøbenhavn havde jeg den Ære at modtage deres Majestæts Allernaadigste egenhændige Brev af 26de Marts d.A. tilligemed dermed følgende Allerhøieste Rescript af samme dato. I det jeg tillader mig at tilstille deres Majestæt min Allerunderdanigste Tak for deres Majestæts Allerhøieste Skrivelse, maa samme være mig dobbelt kjær, i det jeg derved seer et nyt Beviis paa deres Majestæts Kongelige Naade.

Som ommeldt i min Rapport har Briggen Mercurius end ikke forladt de vestindiske Farvande, om end dens Afreise var berammet til Slutningen af denne Maaned. Overensstemmende med deres Majestæt Ordre vil den i Anledning af Commandeur Capitain Dahlerups Udsendelse som Præses i en Commission til Undersøgelse af det den 4de August f.A. under Thatch Island forefaldne indtil denne Commission[s] Slutning, bleve opholdt herpaa Stationen. For imidlertid saa vidt muligt at forkorte dette forlængede Ophold har jeg under 11te dennes ladet denne Brig afgaae til Portorico med min Adjutant Capt. Lieutenant v Dockum i den i Rapport af 6te dennes ommeldte Hensigt, og forventer jeg saaledes at Briggen vil være her tilbage forinden næste Pakets Ankomst der ifølge de modtagne Allerhøieste

Meddelelser vil bringe Commandeurcapitain Dahlerup her til St. Croix.

Med Briggen Mercurius vil Deres Majestæt som meldt i min sidste Rapport, igjennem deres Majestæts General Toldkammer og Commerce Collegium modtage den befalede udførlige Indberetning angaaende Resultatet af de Skridt her ere foretagne for at forskaffe de Ufri Lettelser i deres næ[r]værende Stilling. Herr Kammerjunker v Dockum, der vil overbringe Indberetningerne Resultatet af de Forhandlinger der overensstemmende med deres Majestæts Allernaadigste Rescript af 1 May f. A. her have fundet Sted.

Med Hensyn til førstomtalte Sag, Lettelser i Negernes Kaar, da være det mig tilladt med Hensyn til en Yttring indeholdt i Allerhøieste Skrivelse af 26de Marts d. A. at henvende Deres Majestæts Opmærksomhed paa, at det upassende har kunnet blive antaget overensstemmende med deres Majestæts faderlige Hensigter, at en Lettelse paa en Ugedag blev tilveiebragt selv ved den mindste forøgede Anstrængelse af de Ufries Kræfter paa Ugens øvrige fem Dage. Ei heller har dette nogensinde været bragt i Forslag og ville Allernaadigst findes aldeles uoverensstemmende med den Aand i hvilken jeg her i Colonien stedse har søgt at virke.

Hvad angaaer Sagens Realitet, at Negerne bleve tilstaaede en ugentlig Fridag, deels for saaledes at forøge deres Midler til Selverhverv og deres Velværen, deels for ved den større Anledning til frivilligen at udleie deres Arbeid at vende dem hertil, og ved dette Middel danne en Forberedelse til en Emancipation, der tidlig eller sildig vistnok vil blive nødvendig, da er det vedblivende min fuldeste Overbeviisning at en saadan Forholdsregel ikke alene vil være hensigtsmæssig, men vel endog kan ansees som nødvendig for Colonien. Jeg antager at den Opofrelse der i denne Anledning for Herrerne vil være nødvendigt at gjøre, langt fra vil staae i Forhold til det Gode der herved vil blive de Ufrie tildeel, og vil i materiel Henseende fuldkommen blive opveiet, ikke alene af den større Betryggelse der herfra vil blive Følge, men og af andre Hensyn hvilke jeg i min Allerunderdanigste udførlige Rapport forbeholder mig nærmere at udvikle.

Idet jeg Allerunderdanigst tillader mig endvidere at gjøre deres Majestæt opmærksom paa hvilken Stemning alene

1. Vielsen fandt sted den
10. juni i Neu Strelitz.

blev foraarsagede derved, at den engelske Biskop ved at inspicere de tvende engelske Kirker her paa Øen, og hvor han mødte de størst muelige Forsamlinger af alle Klasser, holdt en meget ivrig og alvorlig Tale, som udelukkende gik ud paa det Urigtige i at anvende Søndagen til at holde Market, eller til paa den Dag at foretage noget Markarbeide eller deslige, og paala[gde] Vedkommende snarest mueligt at opgive sligt Misbrug af den Dag. Hvad Indtryk en saadan Tale maa have gjort, isærdeleshed paa de Ufri, er let at begribe.

Vedlagt tillader jeg mig Allerunderdanigst at lade følge Oversættelse af et Brev til mig fra Lord Biskoppen paa Barbados, foranlediget ved hans Anmodning om at maatte blive bekendt med H^r Planter Ed. Dewhurst (denne Planter er Administrateur for endeel Plantager her paa Øen, tilhørende Personer der boe i Engeland, og er han tillige bleven den ledende Person af Oppositions-Partiet, hvilket har brugt Procurator Sarauw til dette brug) Erklæring til Søndagens Helligholdelse, i stedet for Arbeide paa den Dag, som angaaende en Fridag om Ugen isteden for Søndagen de tildeels har Lov til at anvende til Arbeide etc.

Deres Majestæt tillade mig Allerunderdanigst at frembære min Lykønskning i Anledning af den glædelige Forening der rimeligviis kort forinden dette Brevs Ankomst vil have fundet Sted og vover jeg Allerunderdanigst at forlægge deres Majestæt til de kongelige Høiheder Kronprindsen og Kronprindsessen mine underdanigste Ønsker for deres kommende Held og Lykke.¹ Gid Opfyldelsen af ethvert deres Majestæts Ønsker maa være dem forbeholdt, og gid Danmark i kommende Tider maa see sig en faderlig Regjering tilsikkert som deres Majestæt gjør til Gjenstand for Alle deres Majestæts Bestræbelser.

Allerunderdanigst
Pv Scholten

Gouvernementshuset St Croix
Den 13 May 1841

Copie

Frederikssted den 27de Februar 1841

Privat

Min kjære Hr Gouverneur

Jeg sender Deres Høivelbaarenhed Indlagte tilbage og beklager meget ligesom jeg er overbeviist om at Forfatteren vil om nogle faae Aar, at det nogensinde er bleven skrevet. De ere imidlertid til Deres Beroligelse, de selvsamme Argumenter og Indvendinger, der med Heftighed bleve fremførte i de brittiske Colonier, og de, som fremførte dem, have oplevet at føle og at anerkjende, at de havde Uret i verdslig Henseende ikke mindre end i religiøs. Deres Høivelbaarenhed vil ikke, og behøver ikke at afskrækkes fra med Varsomhed, men Fasthed, at følge Veien, som er den rette.

Den syvende Dag tilhører hverken Eieren eller den Ufrie. Den er Guds Dag, og dens Helligholdelse er ligesaa gammel som Skabelsen selv.

Paa Barbados paaberaabte vi os denne klare Grund, og forbøde paa eengang nogen som helst Vanhelligelse af nogen Deel af Sabbaten enten ved at holde Marked, ved Arbeide eller støiende Forlystelser, idet man nogle Uger før den Dag, paa hvilken denne Bestemmelse skulde træde i Kraft bragte samme til offentlig Kundskab. Intet blev sagt om nogen anden Dag for det offentlige Marked. Dette blev overladt til privat Overenskomst med Eieren. Nogle tillod en Deel af deres Folk at gaae til Markedet paa nogen som helst Dag af Ugen, naar de i denne Henseende henvendte sig til dem. Andre inddeelte deres Folk i fire Classer og gav hver Classe tourviis Leilighed til om Løverdagen at gaa til Markedet. Andre gave deres Folk hver anden Løverdag. Nogle tilstode dem Løverdagen paa eengang – og til dette Arrangement kom alle efterhaanden og i ingen lang Tid – og jeg indseer ikke, at de virkeligen have tabt noget, thi Folkene arbeidede med desto større Lyst, og Alt havde god Fremgang.

Jeg beder til Gud, at Alt maa have ligesaagod Fremgang her paa Øen, under Deres Høivelbaarenheds skjønssomme Bestyrelse – og at De maa nyde Tilfredsstillelsen af den Tanke, at de, under Gud, har været et Redskab til at restituere den rigtige Anvendelse af Hans Sabbat, og at forbedre, og med Tiden at udrydde paa disse Øer Slaveriets

Tilværelse, uden Skade for Nogen, men, som jeg oprigtigen troer, til alle Parters endelige bedste.

Med Taknemmelighedsfølelse for den Godhed, med hvilken jeg stedse er bleven modtagen af deres Høivelbaarenhed, naar jeg har besøgt Øen

har jeg den Ære at være
Deres Høivelbaarenheds
troe og hengivne Tjener
W.H. Barbados

Høivelbaarne

Hr General Gouverneur v. Scholten

Allerunderdanigst
in fidem
Pv Scholten

Anm.: Slutbemærkning og underskrift er med von Scholtens hånd, det øvrige er med skriverhånd.

Nr. 38 Peter von Scholten til Christian VIII
30. maj 1841

St. Croix

Gouvernementshuuset, den 30 May. 1841.

Allernaadigste Konge!

Ved Commandeur Capitain Dahlerups Ankomst hertil den 17de dennes havde jeg den Ære af hans Hænder at modtage den Allernaadigste Egenhændige Skrivelse, af hvilken Commandeurcapitainen var Overbringer, og for hvilken Beviis paa deres Majestæts Naade jeg herved tillader mig at udtrykke min Allerunderdanigste Tak.

Da Tiden nærmer sig paa hvilken Hans Kongelige Høihed Kronprindsens Formæling vil finde Sted, tillader jeg mig til samme Tid gjentagende i denne glædelige Anledning at tilstille Deres Majestæt som det høie Par min Allerunderdanigste Lykønskning med Forsikkring om, at denne Dag i disse fjerne Colonier vil blive feiret med samme Jubel og Hjertelighed, som den i Moderlandet i saa høi Grad vil have fremkaldt.

Med Hensyn til den Allernaadigste udnævnte Commission af hvilken Herr Commandeurcapitain Dahlerup er Præses, da vil dens Forhandlinger om faa Dage tage deres Begyndelse ved Commissionens Afseiling til St Jan. I allerunderdanigst Rapport af dags datum har jeg havt den Ære udførligen at omtale de Forstaltninger, der i denne Anledning ere blevne truffne.

Da Orlogsbriggen Mercurius rimeligen foruden min Adjutant Kammerjunker van Dockum vil have at hjembringe Commandeurcapitain Dahlerup til Kjøbenhavn har jeg paa det at Uleilighed ved min Søns Passage ombord i samme Skib ikke skulde foraarsages, igaar ladet ham afgaae til Europa med det hjemvendende Skib Johanne Maria ført af Capitain Lt Christmas.

Idet jeg ikke noksom kan takke Deres Majestæt for den mig viste særdeles Bevaagenhed ved min Søns Reise her til Colonien, vil den ham Allernaadigste Tilladelse ikke alene have været mig behagelig paa Grund af hans Besøg, men og fordi jeg maa antage at en saadan Reise, der har givet ham Leilighed til at besøge tvende saa interessante Puncter som Fastekysten af America og Portorico, i flere Henseender ikke kunne have været ham uden Nytte.

I Betragtning af hvad deres Majestæt under 1° April sidstleden behager at tilskrive mig om en forlænget Rejsepermission for ham haaber jeg ikke at deres Majestæt ugunstigen vil optage, at jeg har tilladt ham med Capitain Lt Christmas hjemvendende Familie at lande i Frankerige og paa Hjemreisen at besøge Paris. Hans Ophold der vil imidlertid inskrænke sig til nogle faa Dage, hvorefter han som snarest vil begive sig til Kjøbenhavn.

Da en Sag af efterfølgende Beskaffenhed under nærværende Omstændigheder mueligen ikke vilde ansees uden Interesse tillader jeg mig at bringe den i deres Majestæts Erindring og at henlede deres Majestæts Opmærksomhed paa en Tildragelse der i Sommeren 1799 i Helsingør skal være foregaaet idet Fanger fra et opbragt hollandsk Fartøi skulle have set sig istand til at lande paa den saakaldte Grønnehave og af de forfølgende Engelændere med Skud skulde være bleven eftersatte og i Landet indtil eller forbi Marienlyst. Kronborgs Garnison bragte saavel Hollænderne som Englænderne indtil Byen og af de optagne Forhør, der

muligen endnu vil kunne findes samt i de Forhandlinger, der af en saadan Tildragelse uidentvivil maa have været Følge forekommer det mig rimeligt at Oplysninger maatte kunne findes, der for Øjeblikket ikke kunne være uden Interesse.

Saa langt borte fra Kilderne drister jeg mig imidlertid ikke til med Bestemthed at kunne forsikre om Rigtigheden af enhver her angivet Factum om de med ved den Omstændighed at herværende Major Lomborgs Fader, dengang Compagniechef skal have præsideret i de optagne Forhør vinde i Sandsynlighed, ligesom det er vist, at hin hollandske Prises Opbringelse bragte til fra Kjøbenhavn at afsende flere Fregatter under derværende Capitain van Dockums Commando for at forhindre Prisens Bortførelse, hvilket Maal ogsaa ved den engelske Capitain Brisais Bortseiling blev opnaaet.

Slutteligen tillader jeg mig at anbefale mig i deres Majestæts Naade paa hvilken jeg saa ofte har modtaget saa smigrende Beviser ligesom jeg griber samme Leilighed til at anbefale min hjemvendte Søn til deres Majestæts Allernaadigste Bevaagenhed.

Allerunderdanigst
Pv. Scholten

1. Ikke verificeret, læsningen er usikker.

**Nr. 39 Christian VIII til Peter von Scholten
18. juni 1841**

Hr General Gouverneur Scholten. Det er mig særdeles kiert at kunne meddele Dem tilfredsstillende Tidender om Tilendebbringelsen af Vore mindre venskabelige Forhold med den spanske Regiering angaaende Puertorico. En Note af den derværende spanske Udenrigs Minister Hr de Ferrare¹ af 14' Maj afslutter denne Forhandling ad den ministerielle Vej, men De vil nu ved Forhandlinger med den spanske General Capitain, som maaske bedst sluttet personligen, bringe denne Sag til Ende paa den for Øerne mest fordeel-

agtige Maade. Valget af den spanske Handels Agent vil i den Henseende kunde øve den gunstigste Indflydelse og man tør forudsætte, at dette skeer i en forsonende Aand.

De vil glæde Dem ved at erfare min Søns fuldbyrdede Formæling d. 10 Juni og at alle Budskab[er] fra ham tale om hans Lykke og Tilfredshed. Om faae Dage venter jeg det unge Ægtepars Hidkomst ombord paa Linieskibet CVIII, og deres højtidelige Indtog vil da paafølge til Slottet Christiansborg.²

Jeg kan meddele Den de bedste Tidender om mit og Dronningens Helbred.

Det skal glæde mig snarest at modtage gode Tidender fra Dem og forbliver jeg Hr General Gouverneur Scholten Deres

venskabeligste

Sorgenfri d 18 Juni

Christian R

**Nr. 40 Christian VIII til Peter von Scholten
26. juni 1841**

Hr Generalgouverneur Scholten! Da Briggens Afseiling er udsat et Par Dage vil jeg ved disse Linier underrette Dem om de lykkelige Dage vi have oplevet ved min Søns Tilbagekomst med sin unge Brud, som ved sin Ynde og Venlighed har vunden alles Hierter. Almindelig Jubel modtog dem ved Landingen paa Slotspladsen d. 22 dennes og denne Jubel over Fremtids Familiegåde deeler jeg fuldkommen. Jeg er forvisset om Deres og mine Vestindiske Undersaaters varme Deeltagelse i denne Kongehusets Lykke og takker Dem forud derfor

velvilligst
Christian R

Jeg sender Dem en i denne glædelige Anledning præget Medalje.
Christiansborg d 26 Juni 1841

2. Linieskibet *Christian den Ottende* ankom med de nygifte den 21. juni.

Nr. 41 Peter von Scholten til Christian VIII
8. juli 1841

Allernaadigste Konge!

I en Allerhøieste egenhændig Skrivelse af 1 April d.A. behagede det deres Majestæt Allernaadigst at yttre, at i Tilfælde at jeg for kort Tid for min Helbreds Skyld muligen maatte see mig nødsaget til at forlade Øerne, overtager Gouverneuren paa St Thomas, Kammerherre F. Oxholm Commandoen i min Fraværelse.

Tildeels foranlediget af denne Yttring tildeels foranlediget af det høie Ansvar som den vigtige mig anbetroede Post maa medføre er det at jeg, vel ikke uden Overvindelse, men efter lang og alvorlig Eftertanke troer mig ved Embeds-Pligt bunden til at benytte den Vei som deres Majestæt, ved personligen at tilskrive mig, Allernaadigst synes at have udviist, og med Aabenhed at henvende mig til deres Majestæt i et Anliggende, der efter min fulde Overbeviisning i høieste Grad maa ansees skadeligt for deres Majestæts Tjeneste, ligesom Spiren i samme vil findes til en Modstræben af deres Majestæts Hensigter, de vestindiske Anliggender angaaende, der i høiste Grad maa ansees fordærveligt for disses tilfredsstillende Gjennemførsel.

Det er mig en pijnlijk Nødvendighed, at jeg, for at belyse en Gjenstand af denne Vigtighed, seer mig nødsaget til at forelægge deres Majestæt en Correspondance, der vel bærer en privat Karacteer, men i hvilken de offentlige Foranstaltninger der i saa høi Grad angaae Coloniernes vigtigste Forhold ville findes berørte.

Den Maade, paa hvilken disse findes omtalte, vil paa den tydeligste Maade fremhæve den Uoverensstemmelse i Anskuelser, der i et for disse deres Majestæts Besiddelser høist vigtigt Øjeblik har giort sig gjeldende imellem Coloniens første Autoriteter, og det er denne Uoverensstemmelse, som jeg ikke noksom kan beklage, paa hvilken jeg antager det, Pligt, paabuden ved min Embedsstilling, at henvende Deres Majestæt Allernaadigste Opmærksomhed.

Alt er henved et Aar forløbet siden hiin Correspondance blev hævet. Ved under 23 November f.A. at bemyndige Kammerherre F. v Oxholm til, uden at indhente Tilladelse, naar Opsynet med hans Plantager maatte fordre det at

begive sig til St. Croix, søgte jeg at aabne H^r Kammerherren Leilighed til, ved personligt Møde, at udslette det Indtryk som hine Meddelelser nødvendigens maatte have foraarsaget. Denne er en Officeer af en høi militair Charge af deres Majestæt bleven commanderet her [til] Øerne, dennes Stilling udenfor ethvert Tjeneste-Forhold til nogen som helst herværende Autoritet, aldeles uinteresseret i det vigtige Spørgsmaal der for Øjeblikket rører sig her i Colonierne, denne Officeers personlige Karakter endeligen syntes i enhver Henseende at maatte gjøre ham skikket til at optræde som Mellemand i det Øjeblik det maatte have været Hr Kammerherre v. Oxholms Ønske at modificere de Anskuelse han muligen efter kortere Overveielse maatte have udtalt – enhver Vei er forbleven ubenyttet. Endda er det rimeligt at fra min Side vilde hiin Correspondances Karakter have unddraget samme deres Majestæts Øie, dersom ikke en Yttring i Hr Kammerherrens sidste Brev ligefrem tilintetgjorde det Præg af privat Communication, som under andre Omstændigheder vilde have sikket den mod Meddelelse.

Det hedder i Skrivelsen af 25 August f.A., at saasom „den megen Omtale som maae følge det Passerede, ene vil komme til den rigtige Sammenhæng ved vor Correspondance, maa de komme til Publicitet,“ og jeg troer heri fyldestgjørende at finde Opfordring til i en Sag af denne Vigtighed ikke at lægge dølgemaal paa Actstykker, som muligen for enhver Anden ikke maatte forblive ubekjendte

Det er ikke for den personlige ubehagelige Stilling i hvilken en Modstræben fra den der ved sin Embedsstilling stod mig nærmest, nødvendigens siden min sidste Ankomst til Vestindien, her maatte sætte mig, over hvilken jeg for deres Majestæt fører Anke. Vel maatte denne saa meget smerteligere berøre mig, som Modstanden udgik fra en Side, hvor jeg muligen mindst burde have haft Anledning til at vente, dog Deres Majestæt, det er vigtigere Hensyn end blot personlige som her bringe mig til at henvende mig til deres Majestæt, i det deres Majestæts Tjeneste øiensynligen maa lide Skade ved en Tingenes Tilstand, som ikke alene leder til Uoverensstemmelser, men af hvilken endog Følger maa blive en skadelig Partie-Aand, der muligen mere end noget andet i en Langtfraliggende Colonie maa være at befrygte.

Med den Frimodighed som det i min Stilling anstaaer sig at jeg udtaler mig til deres Majestæt, maa jeg aabent erklære, at jeg antager at den constituerede Gouverneur v. Oxholms Anskuelse, som uforbeholdent og jevnlig af ham ere blevne udtalte, i høj Grad har havt Indflydelse paa den lydeligen udtalte Stemning paa St Thomas, der erklærede sig imod enhver Lettelse i Negernes Kaar, i hvilke der, i ligesaa høi Grad som paa St Jan, og langt mere end paa St. Croix af Øieblikket syntes at blive fordrede.

Var jeg selv, efter i Begyndelsen af July f.A. at have været paa St Jan, gaaet over til St Thomas, og havde jeg der forelagt Planterne Forslaget til en Forandring, der efter min inderligste Overbeviisning i Tiden vil vise sig i Planternes Interesse, tvivler jeg ikke om at disse jo ogsaa der af Majoriteten vare blevne antagne. Ikke alene antager jeg imidlertid at hine Anskuelse skadeligt have indvirket paa St Thomas; jeg antager endog at de ikke have været uden middelbar Virkning paa Stemningen her paa St Croix, et af den Uro i Gemytterne, som enhver Forandring nødvendigen vil frembringe, et Oppositions-Parti vil findes udgaaet, der muligen vilde have forstummet, i ethvert Tilfælde langt mindre skarpt vilde være fremtraadt, dersom man ikke i Regjeringens første Embedsmand havde været vis paa at finde Overensstemmelse i Anskuelse, der vare modsatte de, som det var den høieste Autoritets Pligt ifølge et ham særligt paalagt Erhverv at udtale.

Det er denne Tingenes Tilstand, som jeg for Colonierne maa antage i høieste Grad fordervelig.

Hvilket end være det System som deres Majestæt Allernaadigst maatte befale at skulle tjene til Rettesnor for Administrationens Handlinger, saa vil disses tilfredsstillende Gjennemførelse helst i en saa langt bortliggende Colonie stedsse blive betinget af Eenhed i Bestyrelsen, og det er denne som jeg maa beklage ikke for Tiden findes Sted.

Deres Majestæt vil af disse Omstændigheder forklare sig i hvor høi Grad omtalte Passus i deres Majestæts Allerunderdanigste Skrivelse af 1ste April d.A. hos mig maatte lede til Overveielse af de stedfindende Forhold. Mine Betragtninger over denne Gjenstand maatte være saameget piinligere som jeg ved min Ankomst her til Øen i Juny Maaned f.A. fandt en Aand under min Fraværelse at have udbredt sig, som i høieste Grad maatte vise sig fordærvelig

for deres Majestæts Hensigter angaaende et modificeret Systems Indførelse, og i det Øernes Bestyrelse under en kommende Fraværelse skulde blive overgivet i Hænder, der erklæret var imod hiin Forandring, føler jeg mig forsikkert om, at ikke alene de Skridt jeg, ifølge bedste Overbeviisning, har foretaget, vilde blive modarbejdede, men at endog en fjendtlig Aand vilde indsnige sig, der ikke vilde kunne andet end indvirke skadeligt for Deres Majestæts Tjeneste.

Jeg tilstaaer Deres Majestæt, at det er disse Betragtninger, der i sin Tid, da min Helbred, ifølge Lægernes Raad og Formening i høieste Grad gjorde Forandring at blive nødvendig, bragte mig til, min svækkede Tilstand uagtet, ikke at forlade den mig Allernaadigst anbetroede Post. Vel er hiint heftige Anfald aldeles forvundet, dog kan man under denne Himmeleegn mindre end i nogen anden svare for den kommende Tid, ikke destomindre forsikkrer jeg deres Majestæt, at hvad der end maatte paafalde mig, vil jeg antage min Pligt at byde mig, her paa St. Croix at oppebie saadanne Ordres, som deres Majestæt i denne Anledning Allernaadigst maatte bestemme med Hensyn til Øernes Forvaltning i min mulige Fraværelse, i det jeg paa denne Maade alene troer at sikkre det Ansvar, som min Post ikke mindre end min Iver for deres Majestæts Tjeneste ifølge min Allerunderdanigste Formening paalægger mig.

Jeg ledes herved atter til for deres Majestæt paany at udpege den Ulempe der i saamange Forhold nødvendigen maa flyde af den Omstændighed, at de høiere Coloniale Autoriteter som Plantage-Eiere eller Bestyrere ere interesse-rede i Spørgsmaal, der nødvendigen maae have Indflydelse paa Coloniens kommende Skjæbne. Tienestens, og den egen Interesse ville i saa danne Tilfælde ikke sjældent komme i Strid, og antages end, at for en høitbetroet Embedsmand ethvert Hensyn maa vige, hvor det kommer an paa T[i]-enestens Fremme, saa vil dog alene Muligheden af det modsatte svække den Vægt, som en fremsat uoverensstemmende Anskuelse under andre Omstændigheder maatte tillægges.

Jeg har saaledes udtalt mig for deres Majestæt. Jeg føler dermed en Vægt lettet, som jeg tør sige mere end noget Andet, siden min Ankomst her til Vestindien, har tynget paa min Helbreds[til]stand, og jeg overgiver saaledes Allerunderdanigst denne Sag til deres Majestæts vise

Bedømmelse. Fornødent troer jeg alene, til nødvendig Forklaring, at burde tilføie, at en Sætning der i hine Breve vil findes, angaaende mit Forhold til Cancellieraad Hoskjær har Hensyn til en Overenskomst, der imellem denne Embedsmand, og forrige Regjeringsraad Koefoed blev truffet, men hvilken alene Sidstnævnte blev sat istand til at begive sig til Danmark, hvor han senere erholdt Ansættelse.

Jeg troer gjentagen at burde forsikkre deres Majestæt, at enhver personlig Følelse har været langt fra mig, da jeg efter lang og moden Overveielse besluttede mig til et Skridt, som jeg antager, at Deres Majestæts T[i]estes Tarv, ligesaa vel som min egen offentlige Stilling har gjort nødvendigt, og i hvilket deres Majestæt kun vil see et Beviis for det Ønske, som stedse, under enhver Forandring har besjelet mig, samvittighedsfuldt at opfylde det Ansvar, som den mig høit-betroede Post nødvendigen maa paalægge mig.

Deres Majestæt vil modtage Forsikringen om at jeg stedse ufortrødent og efter bedste Overbeviisning skal stræbe at vinde frem efter det Maal, som deres Majestæt Allernaadigst maatte udpege, samt at mine bedste Kræfter stedse hertil skulle blive helligede, og i det jeg slutter, ned-beder jeg Himlens bedste Velsignelser over Deres Majestæt som over det hele Kongehuus

Allerunderdanigst
Pv. Scholten

Gouvernementshuuset
St. Croix den 8de July 1841

H.B. Dahlerup, der på dette tidspunkt opholdt sig i Dansk Vestindien skrev om denne strid følgende: „Kort før min Ankomst til Øerne var der opstaaet Strid mellem Scholten og Gouverneur Oxholm, der i Forbigaaende bemærket kun var constitueret i Søbøtkers Fraværelse og egentlig var Regjeringsraad paa St. Croix – surnumerair troer jeg – en Ansættelse, der i sin Tid dadledes som uforenelig med hans interesserede Stilling som Eiendomsbesidder paa Øen og Tegn paa, at Gouverneurposten allerede var bestemt for ham. Hvornaar Tvisten er opstaaet, erindrer jeg nu ikke;

men Scholten gjorde mig henimod Slutningen af mit Ophold til sin Fortrolige og viiste mig nogle Breve, Oxholm havde skrevet til ham, indeholdende de drøieste Grovheder.

De vare skrevne i et halvt officielt, halvt privat Sprog. Indholdet dreiede sig snart om Tienestesager, snart om Byenyt, obscure Anekdoter og flove Vittigheder, Alt blandet imellem hinanden paa den confuseste Maade, som om Manden var gal; ja, lige til Bogstavering og Skrift vakte disse Breve Forbauselse over, at en Mand, der kunde pretendere at regnes med iblandt dannede Mennesker, var istand til at skrive saaledes. Jeg troede, at Manden var gaaet fra Forstanden, men Scholten kiendte ham bedre og var vant til den Slags egenhændige Breve – thi de, Oxholms Privatsecretair, en meget dygtig Mand, skrev, vare naturligviis ganske anderledes.

Der forekom i disse to, tre Breve, i Forbindelse med det Tienesteanliggende, de handlede om, saa utrolig grove Yttringer, saa plumpe Hentydninger til de Magenske Beskyldninger og en saa aaben Gienstridighed imod Scholtens Befalinger, at denne ikke kunde eller vilde lade det gaa hen, og paa den anden Side, sagde han, bandt Venskabsforholdet til Broderen Hænderne paa ham. Scholten ønskede Sagen afgjort ved et Forlig, hvortil Oxholm skulde gjøre det første Skridt, og han bad mig nu _ _ _ _ at paatage mig en Mæglers Rolle.“ (Dahlerup side 279) Det ville Dahlerup ikke, men det var ham, der rådede Scholten til at sende de ovenfor anførte afskrifter af brevsvekslingen med Frederik Oxholm til kongen.

Nr. 42 Peter von Scholten til Christian VIII
30. august 1841

St. Croix
Gouvernementshuset den 30 August 1841

Allernaadigste Konge!

Jeg har havt den Lykke den 20de dennes efter Ankomsten af deres Majestæts Orlogsbrig Allart,¹ af Chefen for Samme, Capitain Lieutenant Langemark, at modtage

1. Briggen *Allart* afgik under kommando af kaptajn Jens Langemark den 27. juni 1841 fra København og ankom den 20. august til St. Croix. Om efteråret krydsedes lidt mellem øerne. Den 14 februar 1842 forliste briggen på nordsiden af Porto Rico, dog uden tab af menneskeliv. Kaptajn Langemark blev afskediget i oktober samme år.

deres Majestæts Allernaadigste egenhændige Skrivelse af 26de Juny d. A. samt den af deres Majestæt mig derved Allernaadigst tilstillede, i Anledning af Hans Kongelige Høihed Kronprindsens Formæling prægede Medaille. I det jeg herved aflægger deres Majestæt min Allerunderdanigste Tak for dette mig saa dyrebare Beviis paa Deres Majestæts Naade, er det mig en Kjær Pligt Allerunderdanigst at bekræfte den at vi kun har en dansk Præst her. Saalænge dennes Virkekreds er indskrænket til denne Øe alene, gaaer det nok an, men saa snart, som for Eksempel for Øjeblikket, og ikke sjelden er Tilfældet, at han tillige fungerer paa de to andre Øer, eller han er syg, giver dette vistnok den danske Menighed grundet Anledning til Klage og gjør et skadeligt Indtryk paa den ufrie Befolkning og foranlediger mange ubehagelige Bemærkninger for Medlemmerne af de tolererede Kirker.

Tolv Tusinde Exemplarer af den danske Præst Bagger compilerede til Brug i Landskolerne bestemte Catechismus, der er bleven Allernaadigst sanctioneret af deres Majestæt, arriverede for nogen Tid siden fra America, hvor denne Øs Borgerraad havde foranstaltet dem trykkede. Bemeldte Skoler besøges meget ordentlig, og kan Inspecteuren ikke noksom rose Børnenes Lyst til at lære og deres gode Opførsel og hvorover jeg adskillige Gange har havt Leilighed til personligen at blive overbeviist. Dog bør jeg Allerunderdanigst gjøre Deres Majestæt opmærksom paa, at det er for Øjeblikket kun Børn fra 4 til 8te Aar der hver Formiddag fra Kl. 9 til 12 besøger Skolerne, indtil deres Majestæts Bestemmelse Allernaadigst ankommer om Løverdagens Fridag og Søndagens Helligholdelse, da først vil de kunne blive sendt i de to Dage til Underviisning i Skolerne.

For nogle Dage siden havde jeg et Besøg af en H^r Pacoul fra Martinique, der af denne Øes Gouverneur var bleven mig særdeles anbefalet. Denne Mand, der har beklædt et høit civil Embede i Martinique, og der foruden eier 2de Plantager dersteds med circa 500 Ufrie var vist, med særdeles Hensyn til denne sidste Omstændighed, af den franske Regjering bleven valgt til at besøge de vestindiske Øer, for at gjøre sig bekjendt med disses nærværende Tilstand, og det er mig en særdeles Glæde Allerunderdanigst at kunne forsikkre Deres Majestæt at han, ligesom alle andre hertil

ankommende Fremmede, lydeligen udtalte sin Tilfredshed med det paa denne deres Majestæts Øe med Hensyn til de Ufrie fulgte System. Jeg lægger desto større Vægt paa denne Mands Formening, da jeg ved at gjøre ham bekjendt med Alt her, der muligen kunde interessere ham, tidt har havt Leilighed til at blive overbeviist om hans fortrinlige Sagkundskab og practiske Blik.

Slutteligen tillader jeg mig igjen Allerunderdanigst at udtale Haabet om, at det Altstyrende Forsyn længe vil bevare Deres Majestæts kostvare Liv og at kun Glæde og Lykke for deres Majestæt, som for Danmark maa flyde, af Hans Kongelige Høihed Kronprindsens Forbindelse, og nedbedende Himlens Velsignelse for Deres Majestæt, Hendes Majestæt Dronningen og Hele Kongehuset, anbefaler jeg mig deres Majestæts fremdeles Naade og Yndest.

Allerunderdanigst
Pv. Scholten

Nr. 43 Christian VIII til Peter von Scholten
5. oktober 1841

Odense d. 5 Octb.
1841

Hr General Gouverneur Scholten! Strax efter Capt.lieutn v Dockums og Comd. Capt Dahlerups Tilbagekomst vilde jeg have tilskrevet Dem og jeg havde saa meget mere Anledning dertil som jeg havde Aarsag at takke Dem for Deres udviste Deeltagelse i den glædelige Begivenhed som i Sommer har oplivet Fædrenelandets Forhaabninger og skienket mig en elskværdig Svigerdatter. Jeg ønskede imidlertid tillige at underholde mig med Dem om Coloniernes Anliggender og ventede General Told Kammerets Indberetning om de Meddelelser som De efter Befaling havde tilstillet samme ved Captl v Dockum, dog er denne Indberetning hidtil bleven forsinket og jeg var derfor nødt til at afholde mig fra at yttre mig over Gienstande jeg ikke har fuldstændig Kundskab om. Jeg ønsker desuden at sætte mig fuldkommen ind i disse Forhold førend jeg yttre mig endsige fatter en afgjørende Beslutning. Tilstanden paa vore Øer er saadan

1. Dahlerup redegjorde omstændeligt og positivt om udviklingen af skolevæsenet, som han helt tydeligt havde haft lejlighed til grundigt at sætte sig ind i. (Dahlerup s. 290-299)
2. Et ulæseligt ord.

at man kan vogte sig for enhver Overiilelse; men det er en Sag ved alle Overvejelser om Slave Emancipationen og Midlerne der skulle nærme os til samme at man saaledes kan bygge paa de Underretninger man erholder om dens Virkninger paa de engelske Øer. De engelske officielle Beretninger og Mr. Gurney's derpaa støttede Beskrivelser ere idel Berømmelse over samme medens de Franske Rapporter skildrer Dem i at andet Lys, jeg gad selv lade Tingen undersøge ved upartiske Afsendinge. Hvad der personligen er mig til Beroligelse ved disse Forhandlinger i Gen Told Kamret er at jeg har faaet Valdemar Oxholm ind i Kollegiet og at han som Committeret netop har de vestindiske Sager til Behandling. Ved ham er man sikker paa Kundskab og Redelighed og hans venskabelige Forhold til Dem vil ogsaa forvisse Dem om at han vil bidrage sit til at man ej skal bedømme Deres Foranstaltninger fra en vrang og partisk Side. At han i dette Øjeblik er meget ulykkelig ved at have mistet sin unge Kone og at han foranlediget derved gjør en kort Rejse til Hannover vil ikkun om føje Tid opholde Forretningernes Afgjørelse. Han viser megen Characterstyrke i sin store Sorg og fortæner ald Agtelse derfor.

Comd. Capt. Dahlerup har givet mig den fordeelagtigste Beskrivelse om Øernes Tilstand og om den Fremgang som Skole Underviisningen har gjort blandt den ufri farvede Befolkning.¹ Han har meget vel rygtet sit Hverv og Dom er faldet i Sagen mod lieutn Hedemann som for Mangel paa Conduite i ej at undgaae at betræde fremmed Territorium er dømt til 2 Maaneders Arrest – dermed er denne ubehagelige Sag endt og Engælænderne vil ej have Aarsag at klage over ligegyldighed mod deres Territorialhøjhed.

De spanske Anliggender med Portorico er som De officielle er underrettet om _ _ _ _² ad den ministerielle Vej, men jeg maae nu ogsaa paalægge Dem aldeles ingen Vanskelighed at gjøre ved Modtagelsen af den spanske Handels Agent fra Portorico til St Thomas. Jeg seer at de havde gjort Forestilling derimod førend de modtog den officielle Meddelelse, efter dennes Modtagelse maa Vægning eller Forestillinger herimod ej finde Sted fra Deres Side. General Intendantens Circulaire af 1839 er jo nu hævet, og om end Gouvernementet paa Portorico har gjort nogle

Indskrænkninger for Samfærselen til visse Havne paa Øen, saa er det ikke ved at nægte Handels Agentens Modtagelse men ved at underhandle med denne eller med General Capitainen directe at disse maae søges hævede. Jeg rescriberer Dem officielt om dette Anliggende.

Den meddeelte private Correspondance med interimis Gouverneuren paa St Thomas Kamj Oxholm har mishaget mig, og fortiener min Misbilligelse for den af ham brugte Tone. Denne har jeg ladet ham tilkiendegive ved Broderen og jeg vil haabe at det har forsonende Følger for hans Side hvilke De ville møde. Et saadant Forhold er skadeligt for Colonien og kan ej taales.

Deres Søns Ansættelse i Alger skal jeg gjerne begunstige ved Gesandtskabet i Paris, men jeg tvivler om at han forlader sin Moder og Sødskende saalænge Deres Datter Adelgunde Bülow er saa syg som hun for Tiden er. Som jeg med Fornøjelse hører er der dog nogen Bedring i Tilstanden indtraadt og den Søvnløshed hvoraf Hun i længere Tid har lidt har begyndt at vige for de anvendte Midler.

Capt Lieuten v Dockum vil jeg senere gjerne see vende tilbage paa sin Post hos Dem og det skal være mig kiert naar en Udsigt til en fordeelagtigere Ansættelse i Vestindien kan aabnes for ham.

Den fra Antillerne tilbagevendte Missionair af den mähriske Brødre Menighed som har berettet mig hvor fortrinlig han har fundet Negrenes Tilstand paa vore Øer og hvor meget der er udrettet for Skoleundervisningen paa Øerne. Han kan ikke noksom erkiende den Velvillie med hvilken han er bleven behandlet af Dem og hvor meget de mähriske Brødre[s] Etablissementer skylder Deres Omsorg for deres Velvære.

De vil med Fornøjelse modtage Forsikringen om min fuldkomne Helbredelse efter det uheldige Tilfælde der ramte mig for 3½ Maaned siden.³ Jeg befinder mig i disse Dage i Besøg hos min Søn og Svigerdatter men vender tilbage til Hovedstaden om faae Dage

velvilligst
Christian R

Anm.: Original, et koncept er tillige bevaret i kongehusarkivet

3. I kongens dagbog for den 21. juni 1841, den dag, da den nygifte Kronprins Frederik og hans brud ankon står der: „Jeg reed ud til Kalkbrænderiet for at see Esquadren ankomme og ankre, men havde der det Uheld ved at stige af Hesten at saare mit højre Been; jeg kiørte hiem efter at have seet Esquadren ankre Kl 4½. Med Dampskibet taget ud incognito at giøre Prinds. Bekiendtskab kl 10-12. Det Uheld, der rammede mig i dag, foranledigedes ved, at jeg for hurtig vilde stige af Hesten, saa at Adjudanten, Capt. Zahrtmann, ikke kom til at staae paa det rette Sted, men for langt tilbage; min højre Fod kom derved, idet jeg svingede den om for at stige af Hesten, i hans Skulderbaand, og da jeg ingen Fodfæste fandt, men Foden holdtes fra Jorden, kom jeg ud af Balancen og faldt, understøttet af Zahrtmann, bag om [paa] Jorden uden at støde mig, men uheldigviis gleed min venstre Fod ved sin egen Vægt ud af Bøjlen, og Sporen og Hælen tønnede ned mod højre Been under Knæet, reev Beenklæderne itu og saarede mig ubetydelig, skøndt det blødte. Justitsraad Thiele, som kom til, og en Zigarresælger hialp til at afvaske Blodet og binde en let Forbinding om Saaret. Jeg lod hente Vogn, og inden jeg kom hiem, var Knæet især svulmet; jeg gik ej til Taffels“ Resultatet var, at kongen måtte opgive fuldstændigt at kunne deltage i de følgende dages festligheder.

Genpart

St Thomas den 26de Juni 1840

Gode H^r General

Modtag mine bedste Taksigelser for al Deres Godhed under dette Besøg, som har været mig til saa stor Fornøjelse og Nytte. Da jeg fandt H^r Woodcock med en stor Familie allerede udmattet og naturligen trængende til Hvile og Pleie, satte vi dem alle meget erkjendtlige af paa Tortola og fik saaledes en lang Reise til St Thomas indtil Kl 11 om Natten. Jeg fandt, at han har megen Indflydelse som Advocatus Regius og vist er en dygtig Mand. Han tilbød at gjøre Alt sit hos det Engelske Gouvernement til Vor Faveur med Hensyn til mesures som muligen kunne blive proponerede i Anledning af vore Slavers Tilhold og Protection. Vi vilde nu faae see! Med stor Glæde sees Deres Ankomst imøde af Alle og af Ingen mere end af

Deres erbødigste, hengivneste
F. Oxholm

St Thomas den 1ste August 1940 Gode H^{rr} General

Deres kjære Skrivelse af Gaars Dato har fornøiet mig meget og takker Dem igjen for al Deres Godhed. Af min Skrivelse fra igaar vil De see hvad der er passeret paa St Jan og hvad Vedkommende tænke i denne Anledning. Jeg troer, at det Offentlige ikke bør modsætte sig Experimentet at leie Markarbeidere fra Tortola, som Eierne paa St Jan synes at vente sig meget af, fordi tilbørlig Forsigtighed vil forebygge noget Ondt at kunne flyde deraf. Flere have havt Engelske Negere i Leie og vi selv have jo paa St Georges employeret 12 fra Anguilla næsten i to Aar, som maatte sendes fra Plantagen mod deres Villie. I den senere Tid have vi anseet det for bedst at discontennuere Tortolanere. En vis Michael med Familie og 3 Sønner arbeidede her som Heste for 5 Reals om Dagen hver. De bade ofte om Grund fra Bergs Eiendom for at bygge et Huus og vilde arbeide for \$ 2 contant hver om Maaneden. Det gjør mig ondt, at de bleve bortviste, og jeg tilraader meget at forsøge paa at engagere dem og lignende Personer igjen. Det forekommer mig nu, at jo flere Concessioner gives Vore Folk, jo værre ville de blive. Det er derfor bedst for Tiden at temporisere, ikkun at overholde det allerede befalede for ikke at

give begge Parter Paaskud til Misfornøielse. Jeg har netop skrevet Dem officielt om de spanske Affairer; jeg synes De skulde være stiv, men dog høflig. Modtag min erkjendtligste Tak for Deres Bistand ved Regjerings Raads Skabet med Hensyn til Fordeling af Gagen henholder jeg mig til hvad jeg sagde Dem i Vor sidste Samtale i 1838, hvilken ogsaa gik i Opfyldelse. Det er absolut nødvendigt, at alle Gage Fordelinger udgjøres efter Anordninger og efter samme Maalestok. Jeg vil derfor, at den halve Regjerings Raads Gage 2,500 Rb Vc^t bliver mig anviist fra allerhøieste Udnævnelse og beder Dem ikke tillade at Anviisningen udfærdiges anderledes. Jeg vil naturligviis endnu mindre tillade, at Mit disponeres over uden mit Vidende og Tilladelse end jeg vilde selv uberettiget tillægges noget af en Andens. Scandal maa ikke sige, at jeg cujoneres til at opgive noget for at blive favoriseret igjen med Betalingerne og paa andre Maader, ligesaalidet som jeg modtog mere end tilkom mig og paa ingen Maade kan jeg spille den genereuse Mand, naar det som iaar er mig umueligt at dække alle Udgivter og betale hvad jeg skal. De maae derfor staae mig bi og Vi ville nok vinde Seir. Eckard, Kjellerup, Stenersen takke for Deres Hjælp. Holm vil alene paaberaabe sig sine Meriter og tiltrække sig en Slags Opmærksomhed, han er meget forslagen i saadant noget. Naar De skriver Hjem maae De erindre mig venskabeligst til Familien, til Johan Bülow og Dannemand, ligesom De selv stedse maae vedblive Deres Bevaagenhed og Velvillie for Deres erkjendtligste, ærbødigste og hengivneste.

F. Oxholm

St Thomas den 8de August 1840

Gode H^{rr} General

Det gjør mig ondt af Deres Udtryk „at jeg vilde have mere Overbærelse med Dem“ at slutte mig til, at De antager, at min Skrivemaade til Dem indeholder noget upassende mod Dem. Dette kan jeg ikke indsee. Til samme Tid viser dette Ord, at De selv indseer ikke at være on the safe side og De maae virkeligen rette herpaa for Deres egen Skyld. Af Gouvernements-Gagen er jeg; saaledes som Fordelingen ved alle Constitutioner nu gjøres, ligesaa lidet berettiget til mere end jeg nu faaer, som Boas Petersen, Hans Petersen eller de Beneficerede med mine Penge; hvem disse nu ere, kunne

have mindste Ret til mine 500 Rdl^r v C^t. Disse ville meget snart i de offentlige Blade læses at gaae indirecte ind i Deres egen Lomme. – De maae vel forstaae, at min Oprigtighed ikke bør være Dem ubehagelig, den er nødvendig for at gjøre Virkning paa Dem. Som min Portion vil der læses, at jeg er en Imbecil eller en Slyngel. Jeg vil derfor til det yderste forcere Anviisningens Udstædelse til mig for 2.500 Rdl^r v C^t. Hvad den virkelige Anvendelse af selve Pengene angaaer, da vil samme af mig blive bestemt efter hvad der nu gjøres ved denne Sag. Overvei nu dette, min kjære General, uden at blive vred og gjør saa ret og skjel, hvad der er klogt og hvad der bliver omsider dog Enden paa det.

Med Hensyn til Deres Planer for det Hele, da giv Tid. Under nuværende Conjuncterer kunne forøgede Udgifter, formindskede Indtægter og Arbeide ikke admitteres, med mindre Creditorer ogsaa renoncere i Forhold. Godt Veir og gode Priser gjøre stor Forskjel paa Vore Menneskers Villighed. Deres Taalmodighed vil i Tiden vinde ligesaa meget for Dem, som det modsatte vil medføre Misfornøjelse og daarlige Resultater. Nu for de første fem Maaneder, som udenfor Høsten, have jo Negerne Dagen fri, og er Planen god med denne Dags Opgivelse hele Aaret igjennem, ville jo Alle (de maae jo) følge Enkeltes Eksempel, som viser, at Experimentet er godt. Der er desuden en stærk Anomalie i at bruge en Slags truende Overtalelse til at gjøre Undtagelser fra Love og Sædvaner, som have gjeldt som gode som gav Dem de Motiver, hvorfor jeg under Dags Dato har tilskrevet Regjeringen og afventer jeg altsaa hvad jeg videre vil have at gjøre. Vor private Correspondance om denne Gjenstand vil jeg altsaa efter Deres med Taushed tydeligen udtrykte Bestemmelse slutte med, at jeg i Deres Sted vilde fortryde dette Væsen med en oprigtig velmenende Ven, som dog ikke er det mindste mindre stemt for Dem, fordi han kjender Deres for Dem selv saa ulykkelige Derangerings Passion, som jeg dog nu for sidste Gang beder Dem om at jage Fanden i Vold forinden det bliver for sildigt. Etr. Moes og Miss Mary's Historie truer jo med at blive til en trojansk Krig om den skønne Helene; jeg hører at 2 Engelske Chilianer have været over hos Dem for at fornemme, om Jomfruen havde. Vi faae nu see hvorledes det gaar de Danskes Ambassadeur, det er hans Lykke at være

med den berømte Diplomat, som bestandig endnu klarer Vargas Venezuelanske foruden mange andre Sager. Jeg troer, at Fisker virkeligen er en god Negotiator, naar det ikke staaer for længe paa, for saa koster Tykkerten sig selv for mange Uoverensstemmelser i Flanke og Ryg og bliver rullet ret omkuld. – Jeg havde Brev imorges fra Bonn den 8de July og mange Hilsner til Dem fra Waldemar og Prindserne som skreve at Pr. Fr. har faaet Eleph, og Pr. Chr. Storkorset efter Kammerherre Waldemars Indstilling.¹ Der bliver ikke noget af Commercen, De ventede; det vilde ogsaa blive forbandet gesvindt at komme ind i det store Laug. Vinteren vil tilbringes ikke i Brudesengen, men i Bonn og for en Deel i Genf. Fra Kjøbenhavn jeg intet denne Gang, men haaber, at De maae faae desto mere af Hjertet end af

Deres ærbødigste hengivneste
F. Oxholm

St Croix den 21de August 1840

Gode Herr Kammerherre!

Deres venskabelige Brev af 19de dennes med vedlagt Brev til Regjeringen modtog jeg igaar med Dahl; hvad det første angaaer, da takker jeg derfor, hvormed jeg ikke seer mig i Stand dertil, hvad det andet angaaer, men troer det rigtigst venskabelig at retournere det, først fordi det urigtigen er stilet til Regjeringen i steden for Gen. Gouv. N° 2, for at den Passus, der er indcirklet med Blæk, kan blive udeladt, da den efter min Mening hverken er rigtig eller klog, vel at mærke, efter min dumme Mening, hvad klogt angaaer, hvad Rigtigheden angaaer, da maa jeg ærligen bekjende, at jeg baade har hørt og troet, af mig constitueret som Gouverneur paa St Thomas, at med 10,000 vilde De være tilfreds, og nu har De 12,000, uden at faae det ½ af de senere tillagte 1000rd, læg Mærke til, at de til Dato modtagne 2000rd af Regjeringsraads Gagen er ikke, som urigtigen sagt i mit Brev til Dem, det halve af Regjeringsraads Gagen, thi det er kun 1500rd. At De, gode Oxholm, ønsker og gjør Alt hvad De kan, for at faae saa meget som muligt, deri har De Ret mod os andre Daarer, der ikke have gjort det. Husk paa, at De stedse har været i saa lykkelig og uafhængig en Stilling, at De ei har behøvet, som jeg og lignende Stakler, at gjøre nogen Opofrelse for at komme i en større og udstraktere

1. Prins Friedrich Wilhelm Georg Adolph, prins af Hessen fik elefantordenen den 28. juni 1840, og samme dag fik prins Christian af Slesvig-Holsten-Sønderborg-Glücksborg storkorset af Dannebrog.

Carriere. Efter at denne min Mening i al Venskabelighed er og dennes Sag dermed forbi for Følgerne Skyld, om end De vedbliver at forlange de 5000rd. Men hvad der er af større Vigtighed er Plantagerne, hvor jeg ei noksom bør anbefale Dem at være meget forsigtig, selv om de troer, at jeg er ganske i Vildfarelse og vil søge mig et Navn paa St Croix Planteres Bekostning jeg dog paa min Ære kan forsikkre Dem paa er ei Tilfældet. Efter min oprigtige, venskabelige Mening skylder De Dem selv og Waldemar ikke et Øieblik at betænke Dem at gaae ind paa en af de Propositioner, der ere gjort Planterne, naar De ei vil endnu mere stadfæste den saa ofte udtalte og rigtige Formening, at ingen der eier Plantager eller Forpagter bør være General Gouverneur, Vice General Gouverneur eller Regeringsraad. Medtag nu disse, som _____¹ siger, broad hints med Venskab og lad det ikke foraarsage det modsatte af hvad jeg inderlig ønsker, nemlig oprigtig Venskab og Tiltroe og ingen Stivhed.

Jeg har intet Brev havt fra Kjøbenhavn, at Waldemar blev Kammerherre er mig ikke uventet.

Hils Eckard, Precht og Kjellerup fra

Deres

P. v Scholten

St Thomas den 22de August 1841

Gode H^{rr} General

Deres Brev af 21de August har været mig meget kjærkomment og det glæder mig at see, at Deres Hjerte er kommen tilbage paa rigtig Vei, men Hovedet er jo ligesaa vildfarende endnu, hvilket ogsaa maae rettes paa. Min Regeringsraads Gage var 3000 Rdb v C^t og mit personlige Tillæg 1000 Rdb ganske afgjort aldrig uden mit Samtykke kunde blive deelt med nogen Constituerede. Jeg opgav altsaa aarligen 500 Rdb ikke, som De har troet, af Uvidenhed ikke heller af Dumhed og endnu mindre af Forfængelighed, for at være Gouverneur, hvilket de ogsaa veed. I Betragtning af Koefoed, Dem selv og Hoskjær, hvis Forhold til Dem i alle Henseender er mig bekendt, indrømmede jeg denne Gave af 500 Rd aarlig; altsaa, siden jeg selv nødes til at sige det, ifølge min Generøsitet, som jeg for resten altid har vidst, at De ikke engang kan forstaae. Ikke desto mindre skal den være til Deres Disposition, dog ikkun i Forhold til Maaden, hvorpaa den siges og kan

gives. Hvad De har indklamret er netop Hovedsagen i mit Brev (ogsaa netop) til Regjeringen, som skulde derfor have retourneret (som den var med Deres egen NB), dersom ikke Toldkamrets Papir var saa elendigt, ret det sammes Indhold nu kommer uforandret tilhænde paa et nyt Ark Papir, hvis Styrke vel rimeligen ikke vil gjøres fornøden, da det atter ventes tilbage fra Dem med næste Leilighed, naar De har betænkt Dem og har givet de uundgaaelige Ordres uden Ophold og uden Opsigt, hvorved det hele her Passende forbliver imellem Os. Jeg maa absolut gjøre Dem opmærksom paa Deres Brev kalder Dem selv „Stakkels jeg“ betænk blot at over 2 Millioner Rbd har været forbrugt af Dem siden 1815 og repeteer ikke saadant igjen for nogen Anden. Med Hensyn til hvad De skriver om Plantagerne, at jeg for egen og for Waldemars Skyld ikke et Øieblik maae betænke mig paa at indgaae i alle deres Anskuelser, da maae jeg sige Dem, min kjære Ven, at hvorledes min Erklæring vil blive, om det endog hænder sig, at den blev aldeles som De vilde have den; da maae De ikke for et Øieblik antage, at dette er Følgen af Considerationen for Dem privat eller for Gen. Gouverneur eller for Kongen selv, hvis Gemyt og Tanker ere mig iøvrigt lige saa bekjendte og ligge mig ligesaa nær som Dem selv, ikke heller Considerationen for Waldemar eller for mig selv som Forpagter, som Regjeringsraad eller efter hvad De skriver som tilkommende Gouverneur, Vice-Gen. og General-Gouverneur, men det vil være Resultatet af egne genuine ægte Overbeviisninger af denne forbandede¹ hvad De nu maatte behage at beroe med for Titeler, for hvilke jeg per antiscipation² at aflægge skyldigste Taksigelse for Deres ikke desto mindre hengivneste Ven

Friz Oxholm

Eckard, Kjellerup, Precht takker for Hilsen. Her er aldeles intet Nyt. Jo alligevel! Havnen Fachardo paa Puerto-Ricos Øst Ende siges at være aabnet igjen for St Thomas.

1. Prikkerne således sat af Oxholm.
2. Retteligt „anticipation“, forudgribelse.

Den 27. December 1841 skrev Christian VIII i sin dagbog:
„27. Skrevet til Vestindien til Gen. Gouv. Scholten, off. Ang.

Porto Ricco og sendt ham Copie af Dal Borgo's Depeche, med Ordre ved personlig Samtale med Gen. Capitainen at forvise sig om, at Øernes gienoprettede Samfær[d]sel hindres ved de nye spanske Told Anordninger, der kun vil aabne 6 Havne paa Porto Ricco. Handels Agenters Modtagelse sammesteds skulde ved hans Paategning paa manifesterne sikre den friere Samfær[d]sel.

Egenhændig: om at jeg endnu ej har modtaget hans Indberetning om de Ufrie Kaar m.v. fra G.T.K., at jeg beholder v. Dockum her, indtil den Sag er afgjort. Om „Deres Indstilling om den Magenske Godtgiørelses Sag skal G.T.K. berette, men De kan være rolig for, at De skal blive ukrævet for samme, siden jeg seer, at De sætter saa megen Værd i denne Sags Afgiørelse paa den ønskede Maade“. Om Udsoningen med F. Oxholm, om Brokdorff[s] Afskeed og de tre Secl. Udnævnelse. Om hans Søn, som jeg ej har isinde at bekoste ved den franske Armé i Alger: han bør afvente Faderen[s] Bestemmelse, enten her eller i Paris.“ (Christian VIII.s dagbøger og optegnelser, IV, 1, s. 186)

Nr. 44 Christian VIII til Peter von Scholten
27. december 1841

Hr Generalmajor Scholten! Jeg kan ikke tilskrive Dem officielt idag uden at gelejde denne Skrivelse med nogle deeltagende Yttringer i Anledning af den store Sorg der har rammet Dem. Usigelig meget have den arme Mand, Moder og Sødskende liidt ved den elskelige Adalgundes lange Sygdom og ved omsider at skulle miste den Kiere, Døden udrev af deres Arme; men hvor grusom maae den ængstelige Forventning, de foruroligende Tidender i den lange Frastand og endeligen Sorgens Budskab have været for Dem, mit første Udraab ved at modtage dette var: den arme Fader! og dette gientager jeg her med bekymret Hierte! Dog De vil som Mand med gud hengivent Sind væbne Dem mod denne store Sorg og tænke: Guds Villie skee, den er altid til det bedste for os Mennesker! De og Deres Nærmeste, som have seet den elskede lide og som have seet hendes Fatning

med hvilken Hun hengav sig i Guds Villie og selv ønskede en Overgang til det bedre have ved den haarde Skilsmisse, heri funden Deres trøst; maatte de kiere Scholten ogsaa finde den i Forvisningen om at den elskede Datters frigiorte Siel nu er langt lykkeligere end forinden stædet i svære le-gemlige Lidelser.

Saa gjerne vilde jeg bidrage til at trøste til at berolige Dem, men det formaaer De ikkun selv og Gud lade Dem finde denne Trøst.

Jeg henlever med oprigtig Deeltagelse kiere Generalmajor v Scholten Deres

velvilligst
Christian R

Kiøbenhavn d 27 Decbr

Nr. 45 Christian VIII til Peter von Scholten
27. december 1841

Hr Generalmajor v Scholten! De vestindiske Anliggender, at jeg saaledes skal kalde Deres Beretning om de paa Øerne truffne Foranstaltninger de Ufri angaaende, er endnu til Behandling ved den vestindiske Commission, jeg har endnu ikke modtaget samme, men jeg har foresat mig at paadrive samme i tilstundende Maaned, naar Budget Anliggende m.m. er frahaanden. Indtil disse vestindiske Sager ere foretagne beholder jeg Capt L. von Dockum her.

Om Deres Indstilling de Magenske Godtgjøringsespenge vedkommende skal Gen Told Kamret berette, men De kan være rolig for at De skal blive krævet for samme siden jeg seer at De sætter saa megen Værd i denne Sags Afgiørelse paa den ønskede Maade.

Valdemar Oxholm har sagt mig at have holdt sig forvisset om at hans Broder havde nærmet sig forsonlig til Dem og at han haabede at bedre Forhold vilde for Fremtiden bestaae imellem Ham og Dem, hvilket ogsaa Tienstforholdene paa Øerne skulde være mig saare kiert.

Sec Lieutn Brockdorff er afskediget med en lille Pension, de trende Sergeanter Wedege, Bügel og Piehl ere forfremmede til Sec Lieutenanter a la suite og jeg veed at de tvende af

dem, som opholder sig i Vestindien erkiende Deres Godhed mod dem.

Jeg har henholdt Deres Søns hensigtede Rejse til Frankrig og Algier formedelst hans Søsters Sygdom og da jeg ej heller veed om han har Udsigt at finde Ansættelse der; tilmed har De ej tilskrevet mig om nogen offentlig Understøttelse for ham til denne Expedition og da jeg ej heller have havt isinde at bekoste flere Officeres Ophold ved den franske Armee sammesteds saa er jeg ej gaaet ind paa Deres Søns Forespørgsel i saa Henseende. Jeg tænker han gjør bedst i at afvente Deres nærmere Bestemmelse om ej her saa i Paris.

Major Dannemand har jeg ej seet i lang Tid, jeg begriber ikke hvorfor han ej melder sig, men det skal ej skade ham naar han igien henvender sig til mig.

Mit Helbred er nu fuldkommen godt efter den lange Tid jeg maatte holde mig rolig i Sommer og jeg har i Efteraaret kunnet afholde de sædvanlige Jagter i Omegnen af Frederiksborg, hvilket har bekommet mig meget godt. Min Søn og hans Prindsesse glæder jeg mig til at besidde her i Vinter, de beboe en Deel af Christiansborg Slot, fra 1' Jan af skal han have Sæde i Admiralitets Collegiet.

Det skal meget fornøie mig fremdeles at modtage gode Tidender fra Dem.

Kiøbenhavn d 27 Decbr 1841

velvilligst

Christian R

At Sec L. Hedemann ifølge Krigs Rets Dom have udholdt 2 Maaneders Arrest , som i disse dage Udløber, og at Lieutn Wilde har holdt ham med Selskab i 1 Maaned formedelst Briggenernes Paasejling vil være Dem bekiendt.

Nr. 46 Peter von Scholten til Christian VIII
26. januar 1842

Governementshuuset
St. Thomas den 26 January 1842

Allernaadigste Konge!

Overensstemmende med min, Deres Majestæt i min sidste Allerunderdanigste Rapport tilkjendegivne Hensigt, tager

jeg mig 19de dennes med Deres Majestæts her stationerede Orlogsbrig til St. Jan. Endskjøndt jeg forefandt Rolighed og Orden iblandt Øens Ufrie, kunde jeg dog, efter de locale Omstændigheder, ikke andet end dele Planternes Anskuelse om Nødvendigheden af at Vagtholdet dersteds vedbliver, saa længe Authoriteterne og Indvaanerne af den saa nær liggende Øe Tortola vedblive at følge dens nærværende System med Hensyn til de fra Deres Majestæts Øer bortrømte Ufrie, i det disse ikke alene modtages der med den største Velvillie, men dog, som det virkeligen flere Gange har været Tilfældet ved alle optænkelige Midler forhindrede fra at udføre deres Forsæt at vende tilbage dertil. Da imidlertid Etatsraad Berg har tilbudt igjen at overlade Sygehuset paa sin Plantage til Detachmentets Udelukkende Afbenyttelse, antager jeg Allerunderdanigst at, med en ikke betydelig Udgift en langt hensigtsmæssigere Indretning af Vagtholdet vil kunne iværksættes, og saasomt som jeg har taget nogen endelig Beslutning i saa Henseende skal jeg ikke undlade derom at tilstille Deres Majestæt Allerunderdanigst Indberetning.

Da Lægerne ved min Afreise fra St Croix havde paa det strengeste forbudt mig at ride, og jeg, som følge deraf, ikke kunde love mig nogen stor Nytte af et længere Ophold paa St Jan med Hensyn til min Helbred, begav jeg mig da 21 dennes med Kammerherre Fr. Oxholm, der var kommen derover, hertil St. Thomas. Ved Nedseilingen hertil fik vi strax tvende franske Orlogsskibe i Sigte, og da vi i Nærheden af Havnen vare komne hinanden temmelig nær, gjenkjendte jeg i det store af disse Fartøjer Fregatten l'Armide, førende Flaget af min gamle Ven Vice Admiral Arnous som jeg allerede tidligere Allerunderdanigst har tilladt mig at nævne til Deres Majestæt.

Deres Majestæts Orlogsbrig var næppe gaet til Ankers, forinden Vice Admiralen kom ombord for at hilse paa mig og meddele mig, at han om Morgenens havde anløbet St. Croix og der sendt en Officeer i Land med en Skrivelse til mig, for at tilbyde mig Passagen i Fregatten til Europa, da han havde hørt om min Sygdom, og da Officeren havde bragt ham den Efterretning, at jeg var gaet til St. Jan, havde han, endskjøndt han ikke havde nogen Tid at tabe, dog besluttet at gaae hertil, i det Haab at træffe mig her for mundtliggen at kunne gjentage samme Tilbud. Han tilføiede, at han

1. Præsident over Haiti var fra 1818 til 1843 Jean-Pierre Boyer (1776-1850).

var bleven afløst i Commandoet som Høistcommanderende af den franske Escadre i Antillerne og at han ville have begivet sig directe til Frankrige, dersom en imellem Presidenten af Hayti¹ og hans Nations derværende General Consul opstaaet Dispute ikke gjorde hans Nærværelse med flere Skibe i St Domingo nødvendig, paa det Tilfælde at jeg var villig til at modtage hans Tilbud, vilde det være ham en særdeles Fornøielse, saasnart hans Forretninger paa denne Øe var tilendebagte og som han antog vilde være Tilfældet henimod Slutningen af næste Maaned, at komme til St. Croix for at afhente mig, da han i Forveien var forvisset om sin Regjerings fuldkomneste Approbation af enhver Personlig Agtelse han viste mig.

Da nu Lægerne allerede i længere Tid paa det Alvorligste have raadet mig til at foretage en Reise, med Tilføiende, at en saadan i Aarets Løb vil være uundgaaeligt nødvendig, og jeg selv føler, at min Helbreds-Tilstand, isærdeleshed mit aldeles svækkede Nervesystem gjør det til en absolut Nødvendighed og Pligt for mig for en Tidlang aldeles at løsrive mig fra alle Forretninger, har jeg været af den Allerunderdanigste Formening at det for Øjeblikket er det gunstigste Tidspunkt dertil, da den fuldkomneste Rolighed og Orden herske paa disse deres Majestæts Øer, ingen Sager af særdeles Vigtighed ere uafgiorte og i Særdeleshed da jeg ikke ønsker at være længere fraværende end min Helbredstilstand gjør det absolut Nødvendigt. Jeg har derfor Allerunderdanigst tilladt mig at give Admiralen Løfte om at reise med ham, med mindre uforudseedte Omstændigheder skulde gjøre dette Umuligt, da en i enhver Henseende saa høist behagelig Leilighed sjelden tilbyder sig, i Særdeleshed med en Mand af Admiral Arnous's Kundskaber og mange Aarige Erfaring som Gouverneur i de franske Colonier, og der, som han i Fortrolighed har meddeelt mig, af Regjeringen bleven udvalgt til at være Medlem af en Commission bestemt til at afgjøre flere vigtige Spørgsmaal Colonierne vedkommende, navnlig de Ufries Emancipation, i hvilken Henseende, som han siger, i de første 15 Aar kun forberedende Skridt, der have til Formaal de Ufries Underviisning i Religion, og den opvoxende Generations Opdragelse agtes foretaget af Regjeringen. Jeg smigrer mig derfor med det Haab

at denne min Allerunderdanigste Beslutning vil møde deres Majestæts Allerhøieste Bifald, isærdeleshed da deres Majestæt Allernaadigst har tilladt mig for min Helbreds Skyld at foretage en Reise til et forandret Clima.

Skulle Reisen komme til Udførelse, vil Kammerherre F.v. Oxholm, overensstemmende med deres Majestæts Allerhøieste Befaling, overtage General Commandoen over disse deres Majestæts Øer, og efterlader jeg Samme, efter den imellem os stedfundne Forklaring gandske Rolig i hans Hænder.

Da jeg strax efter min Ankomst til Frankrig Allerunderdanigst agter at begive mig med Admiralen til Paris, tager jeg mig herved den Allerunderdanigste Frihed at anmode deres Majestæt om, om Allernaadigst at tilstille deres Majestæts Gesandt dersteds de Befalinger, som allerhøiest Samme maate have at give mig, samt for det Tilfælde, at deres Majestæt Allernaadigst maatte befale mig at komme til Kjøbenhavn og at forestille mig for Allerhøiest Samme, at en saadan Allerhøieste Befaling blev udtrykkeligen Allernaadigst, saa fremt dette maatte møde deres Majestæt[s] Allerhøieste Bifald, indskrænket til et kort Ophold dersteds. Jeg har ingen Forretninger i Kjøbenhavn, der kunde gjøre mit Ophold der nødvendigt, men alligevel nærer det saa naturlige Ønske Personligen Allerunderdanigst at anbefale mig til deres Majestæts fremdeles naade, i det jeg derefter Allerunderdanigst Ønsker at afgaae over England med et af de nye store Dampskibe, der tilbagelægge Reisen til Vestindien i 17 Dage, til det mig Allernaadigst anbetroede General Gouvernement.

Et voldsomt Angreb, der sandsynligvis staaer i Forbindelse med mit svækkede Helbred og Nervesystem, har nødt mig igjen til at holde Sengen her i flere Dage, dog agter jeg i Morgen at vende tilbage til St Croix.

Forinden min Afreise til Europa vil flere engelske Paketers Afgang herfra tilbyde mig Leilighed til Allerunderdanigst at tilskrive deres Majestæt denne og andre Gjenstande betræffende.

Allerunderdanigst
Pv Scholten

1. Et ulæseligt ord.
2. En besynderlig sætning, men den synes ikke at kunne læses anderledes.

**Nr. 47 Christian VIII til Peter von Scholten
12. marts 1842**

H. Generalmajor Scholten! Det er mig frem for alt om at gjøre at De gienvinder deres Helbred, derfor kan jeg ikke andet end bifalde, at De har benyttet den Dem medgivne Rejsetilladelse til at overløbe med den franske Admiral Arnous til Frankrig. Jeg forventer at disse Linier komme Dem ihænde i Paris og det skal være mig kiert at see Dem her som jeg formoder i Maj Maaned, den officielle Meddelelse i saa Henseende skal vorde Dem tilstillet, men Deres foreløbige Ytring maa ligefuldt gielde

Om _ _ _ _¹ efter egen Lejlighed, jeg bliver paa Sieland indtil Juli Maaned til hvilken Tid De jo igien ønsker at vende tilbage til Deres Post. De vil da som jeg haaber kunde medbringe de Bestemmelser der fremtidig skal gielde for Negrenes Fridag over hvilket imidlertid endnu ikke er forelagt mig en Resolution.

Det er mig kiert at de roligen kan overdrage Gen Gouv Forretn til Kamh F. Oxholm. Søbøtker bliver her efter Aftale; enhver Tab og den Trøst han vil finde ved at samles med sin Familie.²

I Paris vil De vist samle alle Notitser om den franske Regjerings Planer til Coloniernes fremtidige Bestyrelse. Emancipationen, om det er altid høist interessant at samle andre Sagkyndiges Erfaring.

D. 12 Marts 1842

velvilligst

Anm.: Concept bevarer blandt Scholtens breve i Kongehusarkivet.

**Nr. 48 Peter von Scholten til Christian VIII
21. februar 1842**

St. Croix den 21. February 1842

Allernaadigste Konge!

Deres Majestæts Deeltagelse i den store Sorg, der har rammet mig og min Familie, hvorpaa jeg har erholdt et uskat-terligt Beviis i deres Majestæts Allernaadigste egenhændige

Skrivelser af 29de December f. A. har opfyldt mig med dyb Rørelse og i det jeg aflægger deres Majestæt min inderligste Tak derfor, beder jeg tillige deres Majestæt, at modtage den Forsikkring at deres Majestæts deeltagende Yttringer, der saa tydeligen bærer Præget af deres Majestæts følsomme og ædle Hjerte, have været mig en lindrende Trøst og at de væsentligen ville bidrage til at lette mine Bestræbelser for at bære dette tunge Tab som Mand og Christen.

I det jeg slutteligen Allerunderdanigst anbefaler mig og min Familie, der ligeledes med den mest levende Taknæmmelighed paaskjønner deres Majestæts Allernaadigste Deeltagelse i vor Skjæbne, til deres Majestæts fremdeles Naade, behøver jeg vel neppe at tilføie den Allerunderdanigste Forsikkring at jeg stedse af yderste Magt skal stræbe at retfærdigiøre den.

Allerunderdanigst
Pv Scholten

Nr. 49 Peter von Scholten til Christian VIII
21. februar 1842

St. Croix den 21. February 1842

Allernaadigste Konge!

Jeg har havt den Ære at modtage deres Majestæts Allerhøieste egenhændige Skrivelse af 29de December d.A. og deres Majestæt vil være forvisset om at jeg tilfulde paaskjønner det derved erholdte nye Beviis paa deres Majestæts Kongelige Naade.

Med inderlig Glæde har jeg modtaget Efterretningen om at deres Majestæts Helbred var fuldkomment restitueret og haaber jeg at den Almægtige vil skjenke deres Majestæt uforstyrret Nydelsen af dette uskatterlige Gode.

Af hvad deres Majestæt Allernaadigst har behaget at bemærke med Hensyn til de vestindiske Anliggender erfarer jeg med Glæde deres Majestæts Allerhøieste forsæt at paadrive sammes Afgiørelse, i det jeg tillader mig Allerunderdanigst at henholde mig til det af mig tidligere om disse yttrede.

For deres Majestæts Allerhøieste Tilsagn betræffende Erstatningen af den af deres Majestæts Casse Major Mogens udbetalte Godtgjørelse, undlader jeg ikke herved at aflægge deres Majestæt min Allerunderdanigste Tak, i det jeg troer ikke at burde tilbageholde for deres Majestæt, at jeg som antydet af Allerhøistsamme har sat aldeles Værd paa denne Sags Afgiørelse, som Allernaadigst af mig ansøgt, og har denne Allerhøieste Naade for mig erholdt et forhøiet Værd ved den Maade hvorpaa det Allernaadigst har behaget deres Majestæt at give mig denne behagelige Meddelelse.

Af min Allerunderdanigste Skrivelse af 11te December f. A. vil deres Majestæt have bragt i Erfaring, at det gamle Forhold imellem Gouverneur F. v. Oxholm og mig er gjenoprettet og tillader jeg mig her Allerunderdanigst at gjentage den Forsikkring, at der fra min Side ikke skal gives Anledning til sammes Afbrydelse, saalænge dette kan skee uden Skade for deres Majestæts Tjeneste.

Second Lieutenant v Brockdorffs Afskedigelse har været mig for Tjenestens Skyld en ikke ubehagelig Efterretning, hvorhos det har været mig særdeles kjert, paa Grund af den Interesse, som den høisalige Konge viste for ham, at deres Majestæt Allernaadigst har behaget at tilstaae ham Pension.

For Sergeanter Bügels og Piehls Forfremmelse til Second Lieutenanter à la suite tillader jeg mig, paa disses Vegne, at aflægge deres Majestæt deres Allerunderdanigste Tak, det vil vistnok være nødvendigt for dem at reise til Kjøbenhavn for der at gjennemgaae Exerceerskolen, men jeg har af mange Grunde anseet det for det tilraadeligste at udsætte dette til næste Foraar, da begge ere aldeles blottede for Midler til at anskaffe sig Uniform, har jeg Allerunderdanigst tilladt mig at tilstaae hver af dem, som tidligere ved lignende Leiligheder skeet, et Forskud paa 100 Piastre af deres Majestæts Casse, at tilbagebetales af dem naar de indtræde i Nummer, og haaber jeg at denne min Allerunderdanigste Forestilling vil Allernaadigst bifaldes af deres Majestæt.

Med Hensyn til den af mig attraade Ansættelse af min Søn i den franske Armee i Africa, vil deres Majestæt af min Allerunderdanigste Skrivelse af 11. December have erfaret, at jeg har anseet det for rigtigst at opgive denne Plan, i det jeg ikke undlader her at gjentage min Allerunderdanigste

Tak for den af deres Majestæt ogsaa i dette Anliggende for mig Allernaadigste udviste Interesse.

Ved deres Majestæts Yttringer om Major v Dannemand finder jeg mig opfordret til Allerunderdanigst at henvende deres Majestæts Opmærksomhed paa at Dannemand har levet den meste Tid paa Landet, og at i den korte Tid, han har været i Byen, udentvivel den store Sorg, der har rammet os, er Aarsagen i at han ikke Allerunderdanigst har fremstillet sig for deres Majestæt, thi jeg veed, at Dannemand er en Mand af meget Følelse; for Deres Majestæts Allernaadigste Forsikkring om at dette ikke skal berøve ham deres Majestæts Yndest og Beskyttelse tillader jeg mig Allerunderdanigst at takke deres Majestæt.

Af min Allerunderdanigste Indberetning fra St Thomas af 17de denne M. vil deres Majestæt have erfaret Resultatet af det Besøg som jeg, ifølge Allerhøieste Rescript af 29de December f. A. har aflagt General Capitainen paa Porto Rico, samt den sørgelige Begivenhed at deres Majestæts her stationerede Orlogsbrig Allart er totalt forulykket paa denne Øs Kyst den 14de dennes om Aftenen Kl 8½. Den ædle For[e]kommenhed og Velvillie, som General Capitainen ved denne sørgelige Anledning har vist, og som jeg i min allerunderdanigste Indberetning den 17de d.M. har tilladt mig at berøre forøger efter min Allerunderdanigste Formening dennes Krav paa deres Majestæts Allerhøieste Anerkjendelse, og tillader jeg mig i Allerunderdanigst Henhold til mine tidligere Yttringer om denne udmærkede Embedsmand, paa ny at henvende deres Majestæts Allerhøieste Opmærksomhed paa ham.

Da nu denne ulykkelige Tildragelse gør det under nærværende Forhold, som allerede i formeldte min Allerunderdanigste Indberetning af mig anførte, ganske nødvendigt at tilveiebringe en mobil Søstyrke, for derved saa godt som mueligen at sikre Opnaaelsen af det ved Orlogsbriggens Nærværelse her tilsigtede Øjemed, har jeg strax efter min Tilbagekomst hertil paa det Alvorligste beskæftiget mig med denne Gjenstand, og den bedste og for deres Majestæts Kasse mindst bekostelige Maade, der tilbyder sig dertil synes efter min Allerunderdanigste Formeening at være at beholde saa mange af Briggens Officerer og Mandskab her, som for de 3 à 4 Maaneder indtil et andet Orlogsfartøjs Ankomst ere tilstrækkeligen til at besætte den i Regjeringens Tjeneste

værende Transportskonnert og til at udføre Vagttjeneste paa St Jan, og at hjemsende Resten af Besætningen med en Skibsleilighed der tilbyder sig i Midten af næste Maaned. Jeg har dog paa Grund af min Forestaaende Reise naar Admiral Arnous kommer, fundet det for rigtigst, at udbede mig constituerede Gouverneur Oxholm og Capitain-Lieutenant Langemarcks Anskuelse om denne Gjenstand meddeelt, forinden jeg tager nogen endelig Bestemmelse i saa Henseende og saafremt dette er skeet, skal jeg ikke undlade derom strax at gøre Allerunderdanigst Indberetning.

Jeg slutter med at nedbede Himlens bedste Velsignelse for deres Majestæt, hendes Majestæt dronningen, deres Kongelige Høihed Kronprindsen og Kronprindsessen samt det Kongelige Kongehus.

Allerunderdanigst
Pv Scholten

Peter von Scholten forlod Dansk Vestindien den 6. marts 1842.

Christian VIII skrev den 19. maj 1842 i sin Dagbog følgende: „19. General Major Scholten meldte sig hos mig. Han meener, at Planterne let ville eene sig om Løverdagens Frigivelse. Jeg gav ham Coms. Forestilling til Betænkning. Han urgerede noget paa, at ingen Gouverneur burde være Plantageejer. (Oxholm). Han fortalte om sin Samtale med Louis Philippe, som meget har udmærket ham, at denne ikke er for Emancipation og glædet sig ved, at Scholten havde bidraget til at omstemme Hertugen af Broglie.“ (Christian VIII.s dagbøger og optegnelser, IV, 1, s. 219.)

Kongen skrev den 4. januar 1843 i sin dagbog følgende: „4. Aftalt med Gen. Maj. Scholten, at han bliver her til Foraaret, søgt at bekiempe hans Fordomme mod F. Oxholm, som ogsaa har Indflydelse paa hans Tillid til Waldemar Oxholm. Han beskylder ham for at holde med Planterne mod Negernes gradvise Emancipation og laster han Forholdsregel, at indskrænke Søndags Marked førend Løverdagen gives fri.“ (Christian VIII.s dagbøger og optegnelser, IV, 1, s. 263)

Den 18. februar står der i dagbogen: „Det blev i den Vestindiske Sag afgjort, at Søndagen skulde holdes hellig og Markederne ophøre, Løverdagen gives fri for Marknegerne, Kopskatten eftergives Planterne. Rescript til Gen. Gouv. udfærdiges, og befales dette indført førend d. 1. Octbr.“ (Christian VIII.s dagbøger og optegnelser, IV, 1, s. 286)

Den 22. februar skrev kongen: „22. Det bestemtes, at Rescr. til G.M. Scholten ikke skulde bekendtgøres før end hans Ankomst til Øerne, som selv gives en Copie af samme.“ (Christian VIII.s dagbøger og optegnelser, IV, 1, s. 289).

Den 25. februar: „25. Gen. Gouv. Scholten takkede for de sidste Bestemmelser om Vestindien. Indbragte Forestilling om, at han ved Afrejse fra Øerne maatte constituere til Gen. Gouv. hvilken Embedsmand, han vilde.“ (Christian VIII.s dagbøger og optegnelser, IV, 1, s. 290).

Den 3. marts: „3. Gen. Maj. Scholten indgav tvende Forestillinger om Gen. Gouv. Stilling og Uantastelighed for Retterne i Colonierne, og om, at han kunde nævne, hvem han vilde, til interim Gen. Gouv. Sendt til G.T.K.“ (Christian VIII.s dagbøger og optegnelser, IV, 1, s. 293).

Den 7. marts: „7. Gen. Maj. Scholten overbragte mig sine Indstillinger om Gen. Gouv. Stilling paa Øerne, at han maatte være uantastelig for derværende Retter og have Ret til at fjerne enhver fra Øen. (Sendt til Gen. Told Kamrets Erkl.) Ligeledes, at han ved kort Fraværelse maatte kunne constituere, hvem han behagede; ej bifaldet, men nævnet den ældste Regieringsraad, naar Vice Gen. Gouv. ej er tilstede.“ (Christian VIII.s dagbøger og optegnelser, IV, 1, s. 295-296).

Den 13. marts: „13. Til Vice General Gouverneur Søbøtke yttrede jeg, at den belejligste Tid for hans Ankomst til Øerne vilde være efter Gen. Gouv. Scholtens Ankomst; stor Conduite vilde udfordres til Behandlingen af de fremmede Handels Angenter paa St. Thomas.“ (Christian VIII.s dagbøger og optegnelser, IV, 1, s. 297-298).

Den 24. marts: „24. Gen. Maj. Scholten yttrede sig paa min Opfordring, som han før skriftlig havde yttret, at han nu ej troede det nødvendigt, at Fuldmægtig Hejlbuth fjernes fra Øerne, hvilket ogsaa er Gen. Told Kamrets Mening, skiø[n]dt af andre Grunde udviklede i en Forestilling,

concip. af den liberale Feddersen. Gen. Mj. Scholten skal afrejse i April over Kissingen, Paris, London.“ (Christian VIII.s dagbøger og optegnelser, IV, 1, s. 302).

Den 11. april: „Gen. Maj. Scholten skal snart afrejse over Paris og London til Vestindien; han skal i London indlede Forhandlingen om de muelige Begunstigelser for vore Øers Sukkeres Indførsel i Engeland.“ (Christian VIII.s dagbøger og optegnelser, IV, 1, s. 309).

Den 19. april: „Gen. Maj. Scholten talte om sin Afrejse og ytrer sig meget misfornøjet med Gen. Gouv. Oxholms Færd.“ (Christian VIII.s dagbøger og optegnelser, IV, 1, s. 314)

Den 4. maj: „Med Gen. Scholten: til Hertug Decazes om Commandeur Korset til hans Søn, om Emancipationen paa de franske Øer, anb. ham G. Scholten.

Lige[ledes] medgivet Gen. Scholten Storkorset og Brev til den spanske Gen. Cap., Gen. Mendez Vigo paa Porto Ricco.“ (Christian VIII.s dagbøger og optegnelser, IV, 1, s. 317).

Den 5. juni: „Beretning fra Gen.M. Scholten om hans Ophold i Paris. Emancipationen vil ej blive fremmet paa de franske Øer. Han er afrejst til Engeland.“ (Christian VIII.s dagbøger og optegnelser, IV, 1, s. 324.)

Den 13. august: „Gen Gouv. Scholten, St. Thomas d. 14. Juli, melder sin Ankomst, og at han strax vilde gaae over til St. Croix og sende Søbøtker til St. Thomas. Briggen St. Croix, Capt. Secher, var d. 10 afseilet hiem.“ (Christian VIII.s dagbøger og optegnelser, IV, 1, s. 355).

**Nr. 50 Peter von Scholten til Christian VIII
18. april 1842**

Allernaadigste Konge

Under den 3^{die} dennes fra Lorient tillod jeg mig Allerunderdanigst at tilmelde deres Majestæt min Ankomst med Fregatten Armide, Admiral Arnous. Min Hensigt var at reise med ham til Paris, men da hans Ophold i Lorient blev forlænget bestemte jeg mig at afrejse, og er lykkeligen ankommen hertil for 2 Dage siden. Endskjøndt Reisen og den

usædvanlige Kulde uagtet Aarstiden har angrebet noget mit Hoved, saa finder jeg mig nu atter bedre. Her havde jeg den Lykke at forefinde deres Majestæts Allernaadigste Skrivelse af 12 Marts. Den naadige og godhedsfulde Omsorg deres Majestæt ytrer om mit Helbred og min Velværen behøver jeg ikke at forsikre deres Majestæt om jeg tilfulde paaskjønner.

Marin Ministeren Admiral Duperre har modtaget mig som jeg ventede af en gammel Ven, jeg ser ham næsten dagligen, da jeg har et couvert hver dag ved sit Bord. Af de Conversationer jeg har havt saavel med ham som med flere Medlemmer af den Commission der er nedsat til at undersøge hvorvidt Emancipationen kan indføres paa de franske Øer, kan jeg slutte mig til at man her aldeles gaae ind paa de Anskuelser, nemlig at forhale Hovedsagen saalænge som muelig, indtil i det mindste alle Forberedelserne ere giorte. Admialen har anmodet mig om at give ham alle Oplysninger om vores Fremgangsmaade, ligesom han har lovet mig at gjøre mig bekendt med hans og Commissionens Anskuelser etc. ligesaasnaart som dette er skeet. Senest den 5te May afreiser jeg lige til Kjøbenhavn, ifølge deres Majestæts Allernaadigste Tilladelse, hvor jeg mundtligen haaber at kunne forklare mig for deres Majestæt, thi hvor kjært det end vil være mig at gjensee min Familie, saa haaber jeg ikke at forsikre deres Majestæt, at jeg hovedsageligen kuns tænker paa deres Majestæts Tjeneste allerhelst i en Sag, som i saa mange Aar har beskjeftiget mig.

Mit Ønske er at fortjene deres Majestæts Allernaadigste Tillid og Ynderst og i dette Haab henlever jeg

Allerunderdanigst

Paris den 18 April 1842

Pv. Scholten

Nr. 51 Peter von Scholten til Christian VIII

14. september 1842

Kiel den 14 September 1842

Allernaadigste Konge

I dette Øjeblik ankommen til Kiel paa Hjemreisen fra den mig Allernaadigst tilladte Badereise, anseer jeg det for Pligt

1. Kongen havde opkoldt sig på Pløn slot fra 6 – 22 september, hvor fødselsdagen den 18 således blev fejret.

Allerunderdanigst at tilmelde deres Majestæt at jeg saaledes i morgen vil indtræffe i Kjøbenhavn, for der at afvente deres Majestæts Tilbagekomst til at modtage de Bestemmelser deres Majestæt maatte Allernaadigst behage at fatte de vestindiske Forhold og mig selv angaaende.

Nødvendigheden af itide at være hjemme for ved deres Majestæts Tilbagekomst, efter Allerhøieste Befalinger at kunne imødesee hver Bestemmelse, og Frygten nu kun at falde til Besvær med min Nærværelse ved at forstyre deres Majestæts, af mangfoldige andre Forretninger, optagne Tid, ere Grundene for at jeg paa min Hidreise ikke vovede at gjøre min personlige Allerunderdanigste Opvartning i Pløen.¹

Men jeg kan derfor ikke undlade at tilfredsstille mit Hjertes Trang ved i dybeste Underdanighed at frembære mine hjerteligste Ønsker i Anledning af den forestaaende Landets Fest.

Jeg tør haabe at deres Majestæt er overbevist om at Ingen her i Landet, som i deres Majestæts vestindiske Besiddelser af oprigtigere Hjerte og med mere tro Hengivenhed og undersaatlige Følelser paa denne Dag nedbeder Himlens Velsignelse om deres Majestæt, end jeg; og jeg troer at bringe deres Majestæt den bedste Hyldest ved at fornye Forsikringen om, fremtidig, som hidtil, med sand velmeent Iver og tro Hengivenhed at ville varetage deres og mit Fædrelands Interesser ved Opfyldelsen af de Pligter, som Allernaadigst maatte paalægges mig, og stedse at mindes den Taknemlighed og undersaatlige Hengivenhed, jeg som Embedsmand skylder og personligen nærer for min allernaadigste Konge.

Denne Dag vil i deres Majestæts vestindiske Besiddelser hilses med samme Jubel som trindt her i Landet; fyldt som her ville paa denne Dag alle Partier forenes i inderlige Ønsker for deres Majestæt, og der vil Festen feires under saameget mere udeelte Glædesyttringer, som Forsynet ved en velgjørende Regn har beroliget de ved særdeles lang Tørke fremkaldte Bekymringer.

Gud bevare deres Majestæt i mange mange Aar, bedes daglig af deres Majestæts

Allerunderdanigste
Pv. Scholten

Nr. 52 Christian VIII til Peter von Scholten
11. maj 1843

Hr. Generalmajor Scholten! Ved Deres Afreise modtog De ikke nogen særdeles Instruction for Deres Sendelse til Paris, jeg anseer den nemlig som mere confidentiel end officiel, hvisaarsag Dem ikke heller er medgivet noget Brev til Kongen eller til den udenrigske Minister sammesteds. Mit Ønske er imidlertid, at De ved at have Leilighed at nærme Dem til Kong Louis Philip formelder Ham min venligste Hilsen, og paa given Anledning meddeler ham hvad Vi have isinde at foretage for ydermere at sikre Negernes Velvære og deres moralske Forbedring ved et ordnet Kirke- og Skolevæsen. Unægteligen forberedes Emancipationen af de Ufrie ved disse Foranstaltninger til denne Befolknings Forbedring i fysisk og moralsk Henseende, men det er ligesaameget vor Hensigt derved at gøre Emancipationen saalænge som mulig unødvendig, thi naar de Ufrie behandles lovmæssigt og vel, træder Nødvendigheden af en saa kostbar Measure mindre afgjørende frem. Imidlertid maa man aldrig tabe af Sigte at den kan vorde nødvendig og et vigtigt Moment vilde Emancipationen paa de franske Antiller være. Derfor maae De ei alene gjøre Dem nøie bekendt med denne Plan, men de maae, ledet af Deres Erfaring discutere dens Bestemmelser med Hertugen af Broglie og andre Vedkommende. Jeg har nu modtaget bemeldte Plan (igiennem General Toldkammeret) men seer mig ei endnu istand til at yttre mig om samme, hvilket ogsaa vilde være for tidligt. Kun synes mig den gradvise Emancipation har meget for sig, og navnlig at alle Børn skulle fødes frie, og erstattes Moderens Eier, hvilket De veed at være min Yndlings Idee, men jeg veed tillige, at Erfaringen paa de engelske Øer skal være imod den gradvise Frigiørelse.

I det Brev som De medbringer til Hertug Decazes omtaler jeg at De reiser over Paris for at gjøre Dem bekiendt med den franske Plan til Emancipationen, og anbefaler jeg Dem til den Tienstvillighed De vist vil møde hos denne vor Landsmand, ifølge sin Tittel. Jeg har tillige sendt Hans Søn, Hertug Louis af Glücksbjerg, dansk Kammerherre,

Commandeur Korset af Dannebrog, hvilket vil glæde Faderen meget.

Til London er sendt en vidtløftig Instruction til vor Gesandt, hvilken ogsaa vil tiene Dem til Veiledning, og med ham ville De aftale de mundtlige Meddelelser som De vil gjøre til Ministrene og andre Statsmænd i England for muligen at opnaae de ønskede Begunstelser for Sukker-Tilførselen i Danske Skibe fra vore Øer til Engeland. En formelig Convention hvori Emancipationen skulde omtales ligger ganske udenfor min Hensigt. De engelske Statsmænd skulle kun vide hvad Vi have udrettet for Negerbefolkningen og hvad vi agte at gjøre for den, for at de deraf kunne udlede Motiver for at begunstige Sukkertilførselen fra vore Colonier (at sige naar dette alligevel passer i deres Interesse).

Endnu tilføies at jeg i Brevet til General-Capitain Mendez-Vigo har yttret, at De selv overbragte Ordenen til Taksigelse for hans Bistand ved Briggen Allarts Skibbrud og at jeg, uagtet Kammerherre Søbøtke gaaer ud herfra, har givet ham Permission til 1ste August, inden hvilken Tid De vil være paa Øerne. Hans Hensigt er at gaae til et Badested paa Øen Nevis. Det skal glæde mig snart at høre gode Tidender fra Dem.

Velvilligst
C.R.

Da jeg ei har Tid at tage Copie af dette Brev, saa ønsker jeg at De lader v. Dockum tage Copie deraf, og at D. tilstiller mig samme.

Nr. 53 Peter von Scholten til Christian VIII
22. maj 1843

Allernaadigste Konge

Afgaaet fra Kiøbenhavn om Eftermiddagen den 4de dennes, ankom jeg til Paris den 14de om Formiddagen, efterat have lagt Veien over Hamborg, Bremen og Cøln. Fra sidstnævnte Sted til Achen, og fra Lüttich til den franske Grændse benyttede jeg de etablerede Jernveie, hvilke rime-

ligviis om kort Tid ville være aldeles fuldbragte paa den hele Strækning, ligefra Cøln indtil Nærheden af Valenciennes.

Strax ved min Ankomst til Paris overleverede jeg til Hertugen af Decazes den Skrivelse, som Deres Majestæt allernaadigst havde paalagt mig at overbringe, og med Taknemmelighed modtog Hertugen Efterretning om den smigrende Udmærkelse, som det har behaget Deres Majestæt at tildele dennes Søn, Hertugen af Glücksbjerg.

Det maatte naturligvis i høieste Grad være mig interessant at ankomme til Paris i det Øieblik, da Spørgsmaalet om Runkelroe-Fabrikernes Tilintetgjørelse blev debatteret i Deputeret-Kammer, og ligesom de Oplysninger som Hertugen af Decazes med sin vante Forekommenhed strax ved min Ankomst meddeelte mig, satte mig ind i Forhandlingernes daværende Stilling, saaledes kan jeg ikke andet end i høi Grad paaskjønne den Beredvillighed og den Velvillie, som denne høistaaende Embedsmand under mit hele Ophold her har vist mig.

Ved Hertugen af Ducaze blev mig strax meddeelt Hertugen af Broglies Rapport angaaende Neger-Emanipationen, hvis Trykning netop kort i forveien var bleven fuldbragt, og idet hiint Spørgsmaal i Forbindelse med Runkelroe-Sukkernes Skiebne, hvorved et Marked muligen kunde blive aabnet for de Danske Øers Producter, for Øieblikket maatte ansees som de to Hoved-Spørgsmaal for Colonierne, maatte det være mig dobbelt kiert, strax paa denne Maade at blive sat ind i Forholdene.

Angaaende Emancipations-Spørgsmaalet, da bragte mig strax ved min Ankomst, min Samtale med Hertugen af Decazes, samt en senere Samtale med Conseils-Præsidenten Ms Guizot til at betvivle, at Hertugen af Broglies Forslag vilde blive bifaldet af Regjeringen. I en Audients som jeg den 16de havde hos Kongen i Neuilly, udtalte Hans Majestæt sig endnu med mere Bestemthed, om end i Korthed angaaende denne Sag, og da jeg netop havde opsat at træffe Hertugen af Broglie indtil Hans Majestæts Formening var mig bekiendt, havde jeg Dagen derpaa Leilighed til uforbeholden at fremhæve for Hertugen de Vanskeligheder, som der forekom mig at staae i veien for de af ham giorte Forslags Iværksættelse.

Med Hensyn til Børnenes Frigivelse, da tilstillede jeg ham en Oversættelse af de Forhandlinger som med Hensyn til dette Punct have fundet Sted i Deres Majestæts Colonier, og han indrømmede at denne Maade at emancipere Neger-Populationen vel maatte ansees som den meest hensigtsmæssige. Det tiltalende i denne Plan, den tilsyneladende umærkelige Maade paa hvilken Overgangen vilde skee, samt den mindre Udgift som ved samme vilde blive gjort nødvendig, havde imidlertid bragt Commssionen til at foreslaa hiin Plan som et Alternativ, dog var han senere, ved indhentede Oplysninger og nærmere Overveielse bleven bragt til at antage samme som mindre betryggende for Colonierne. De meddelte Forhandlinger i de Danske Colonier bestyrkede ham endmere i denne Formening.

Angaaende Negrenes Frigivelse om 10 Aar imod en Erstatning til Planterne af 150 Millioner francs, da besvarede han min Indvending om den store Betydning som denne Foranstaltning vilde medføre for Moderlandet dermed at en Godtgjørelse i det Tilfælde at en Emancipation blev iværksat, maatte ansees for en ligefrem Retfærdigheds Gierning, og at han var vis paa at en Neger-Frigivelse ingenlunde i Frankrig vilde blive besluttet, uden at en saadan Skades-Erstatning vilde blive Planterne tilstaaet. Da jeg derpaa udviklede for Hertugen den Vei, som man i de Danske Colonier hidtil havde fulgt, samt mundtlig gjort ham bekendt med de Forandringer som ifølge Deres Majestæts Befaling, om kort Tid ville træde i Kraft i Negrenes Stilling, indvendte Hertugen herimod, at denne forbedrede Tilstand dog ikke var Frihed, og at denne, efter hans Formening, ikke burde vedblive at være Negerne berøvet. Jeg bemærkede hertil at efter den franske Commissions Forslag, skulde Emancipationen ikke træde i Kraft før om 10 Aar, at Negrene derefter endnu i 5 Aar, ved Tvang skulde holdes til Arbeid, hvilket var uforeneligt med Frihedens sande Betydning, og at paa denne Maade i ethvert Tilfælde, dog en Mængde Aar vilde hengaa inden Negernes Baand blive løste, et Tidsrum som var saa langt, at det maatte ansees umuligt at forudsee og beregne den Indflydelse, som muligen indtræffende Omstændigheder kunde medføre. Det maatte derfor vistnok efter min Formening, ansees utilraadeligt saalænge forud at træffe

Foranstaltninger, hvorved Regieringens Hænder, i en kommende Tid vilde være bundne.

Ved Hertugen af Decazes velvillige Bistand blev det mig muligt, uagtet det store Tilløb til de Deputeredes-Kammer, som et saa vigtigt Spørgsmaals Afgjørelse havde tilfølg, at overvære Debatterne og Tilendebringelsen af Striden imellem de forskjellige Interesser, som udtalte sig for Colonial- og de indenlandske Sukkere. Resultatet er Deres Majestæt bekendt, og jeg vil kun her tilføie, at de sidste Møder vare stormende i høieste Grad, samt at Hans Majestæt alt forud havde udtalt for mig sin Tvivl om at Regieringens Forslag vilde blive antaget, samt sin Beklagelse herover, da han mente at neppe noget Parti vilde blive tilfreds med nogen anden Afgjørelses-Maade.

Efterat have været indbudet til Hertugen af Decazes, efter senere at have været samlet med saagodtsom alle Ministrene hos M. Guizot, blev jeg tilsagt til Taffel igaar paa Nully. I henved 1½ Time havde jeg her den Lykke at tale med Hans Majestæt, og jeg kan ikke andet end i høiste Grad paaskionne den Uforbeholdenhed med hvilken Hans Majestæt indlod sig med mig, ikke alene angaaende Colonierne, men angaaende flere Gienstande af høieste Interesse.

Hans Majestæt erklærede ligefrem at han ansaa Hertugen af Broglies Emancipations-Planer at være imod Coloniernes, som imod Moderlandets virkelige Interesse, at en Godtgjørelse til Planterne vistnok maatte ansees overensstemmende med Billighed, men at Kamrene, ganske sikkert, ikke vilde beqvemme sig til et Offer af 150 Millioner francs, som Commissionen havde foreslaaet; at Børne-Frigivelsen maatte ansees for utilraadelig, samt at han i det Hele, personligen var overbevist om, at ingen Emancipations-Plan for Tiden vilde kunne iværksættes, uden at styrte Colonierne i Fordærvelse. Hans Majestæt erklærede at saalænge han levede, var han derfor bestemt paa at afvente en Emancipations Indførelse, som han maatte ansee for uforberedt, at han antog at man efter ham vilde hylde samme Anskuelse, og at han med Hensyn til Commissionens Indstilling hverken havde læst denne, eller havde isinde at læse samme. Hans Majestæt yttrede at Hertugen af Broglie var bleven henreven af exalterede philanthropiske Anskuelser, at han vel var

1. Dronningen var Marie-Amélie af Neapel og Sicilien (1782-1866).

overbeviist om, efter sit Kundskab til Hertugens Karakter, at han vilde hænge fast ved sin yttrede Anskuelse, og at muligen endog et Parti vilde hylde samme, men at det dog saagodtsom udelukkende vilde være Journalisterne der vilde optræde som Forfægtere af den foreslaede Plan.

Hans Majestæt yttrede dernæst sin fulde Billigelse af den Vei, som i de Danske Colonier var bleven betraadt i den Hensigt at forbedre Neger-Populationens Stilling, saasom derved alene en tilfredsstillende Emancipation vilde kunne blive forberedt, dersom en saadan overhovedet, ifølge Hans Majestæts Formening, kunde ansees for mulig. Hans Majestæt antog at et vigtigt Skridt endnu vilde blive giort fremad i samme Retning ved Indførelsen af de Forstaltninger, som Deres Majestæts allernaadigst har befalet at skulle bringes i Udførelse i de Danske Colonier, og han haabede at samme uden altfor heftig Rivning, maatte kunne iværksættes. I de franske Colonier, yttrede Hans Majestæt, vilde et saadant Skridt være Uudførligt, thi deels gjorde Coloniernes Udstrækning det umuligt, nøiagtigen at overholde lignende Bestemmelser, deels var den Aand, der besjælede alle vestindiske Coloniernes Plantere en Vanskelighed, som kun med største Vanskelighed lod sig overvinde. Under alle Omstændigheder vilde Hovedsagen imidlertid være at sikre Planterne et Marked for deres Producter, og i saa Henseende yttrede Hans Majestæt at de franske Plantere maatte ansees i en bedre Stilling end de Danske, helst naar om faa Aar Lighed vilde være tilveiebragt imellem Beskatningen af de indenlandske og Colonial-Sukkerne.

Efter at have giennemlæst Bestemmelserne, som ifølge Deres Majestæts Befaling om kort Tid ville træde i Kraft i Deres Majestæts Colonier, yttrede Hans Majestæt paany sin Overbeviisning om hine Foranstaltningers Ønskelighed, og forsikrede gientagen om det sande venskabelige Sindelag, som Deres Majestæt under enhver Omstændighed, uforandret vilde finde hos ham.

Som et Beviis paa den mig af de Franskes Konge beviste Naade, troer jeg at burde anføre, at jeg, efter Hans Majestæts Opfordring, havde den Lykke at føre Hendes Majestæt Dronningen¹ til Taffels, ligesom at Hans Majestæt med største Aabenhed, yttrede sig om forskellige Gienstande, hvilke imidlertid maa ansees at være

min Sendelse til Paris uvedkommende, og som jeg derfor afholder mig fra, i denne allerunderdanigste skriftlige Indberetning, videre at omtale.

Da jeg troer, efter det foranførte, at have bragt til Vished, at den franske Regjering ingenlunde vil findes stemt for nogen Emancipation, som kunde have Indflydelse paa Deres Majestæts Coloniers Stilling, antager jeg Formaalet for mit Ophold her i Paris at være opnaaet, og det er derfor min Hensigt i morgen at afgaae til London, overensstemmende med Deres Majestæts Befaling, hvor alt skal være mig magtpaaliggende nøie at følge de Forskrivter, som det har behaget Deres Majestæt at meddele mig i allernaadigst egenhændig Skrivelse af 11te dennes, som jeg under 18de har havt den Lykke at modtage. Den Afskrift af samme allerhøieste Skrivelse, som Deres Majestæt har befalet mig at fremsende, har jeg den Ære allerunderdanigst at vedlægge.

Under 19 dennes har jeg tilskrevet Deres Majestæts Minister i London, for at underrette ham om min forestaaende Ankomst, og det vil være mig en kier Pligt, derfra at rapportere til Deres Majestæt, forinden jeg efter Deres Majestæts Ordre afgaaer til den mig allernaadigst anbefroede Post, angaaende det Resultat, som de der foretagne Skridt maatte have tilfølge.

Paris den 22 Mai 1843

allerunderdanigst
P Schovelin

Anm.: Brevet er ikke egenhændigt skrevet, men det drejer sig ikke om en professionel skriverhånd. Underskriften er dog Scholtens.

Nr. 54 Peter von Scholten til Christian VIII
14. juli 1843

Til Kongen

Ankommen til St Thomas idag Morges Kl 6½, benytter jeg de Par Timer som Dampskibet opholder sig her, til allerunderdanigst at tilmelde Deres Majestæt min Ankomst til de vestindiske Øer.

1. Briggen *Mercurius* forlod under kommando af Kaptajnløjtnant John Christmas Københavns Rhed den 5. maj 1843 og ankom til St. Croix den 7. juli. I august krydsedes imellem Øerne, i oktober var der anløb af Port Spain og La Guayra, hvor der krydsedes, mens chefen rejste til Caracas, hvorefter han kunne rapportere hjem til Admirallet om de „maadelige“ forhold i Venezuela. I januar 1844 blev St. Kitts anløbet, i februar og marts fortoges enkelte ture mellem øerne. Mandskabet ramtes i forårsmånederne af en del sygdom. *Mercurius* afgik den 19. juni og ankom den 24. juli til Tanger, hvor den sluttede sig til eskadren i Middelhavet, først den 31. maj 1845 var den tilbage i København.

Overensstemmende med min sidste allerunderdanigste Indberetning, begav jeg mig fra London til Southhampton d 15de f.M. Den 16de afgik jeg med Dampskibet Dee til Falmouth og den 18de atter derfra, over Madera til Barbados. Efter et Ophold her af 1 Dag, afgik jeg til Grenada, hvorfra jeg, efterat være gaaet over fra Dampskibet Dee til Dampskibet Severn, overensstemmende med den nye Plan for Dampskibs-Linierne fortsatte Reisen over St Vincent, St Lucia, Martinique, Dominique, Guadeloupe, Antigua, Montserrat, Nevis, St Kitts, Tortola til St Thomas.

Ved min Ankomst hertil har jeg forefundet Alt roligt, og saavidt den korte Tid har tilladt mig at skønne, i den bedste Orden. Med Orlogs-Briggen *Mercurius*,¹ som jeg har forefunden her paa Reden, er det min Hensigt endnu iaften, tilligemed min Adjudant Capitain-Lieutenant van Dockum, at fortsætte Reisen til St Croix, hvorfra jeg ved første Leilighed skal have den Ære allerunderdanigst at tilstille Deres Majestæt udførligere Beretning om Øernes Tilstand. Jeg tillader mig kun her foreløbigen at indberette, at Øen St Croix i længere Tid har liidt Mangel paa Regn, hvilket i Forbindelse med de slette Conjunctioner synes at have nedslaaet Planternes Mod.

Ved min Ankomst til St Croix er det min Hensigt strax, overensstemmende med Deres Majestæts Ordre, at lade Kammerherre Søbøtker afgaae til St Thomas for der at overtage Commandoen.

Slutteligen tillader jeg mig at indberette at Orlogs-Briggen St Croix, Capitain-Lieutenant Secher, d 10' dennes har forladt St Thomas for at begive sig til St Croix, hvorfra den næste Dag har fortsat Reisen, overensstemmende med allerhøist modtagen Ordre.

St Thomas, d 14 Juli 1843 allerunderdanigst
Pv Scholten

Nr. 55 P.v. Scholten til Christian VIII
22. juli 1843

Til Kongen

General Gouvernementet over

Deres Majestæts

Vestindiske Øer, Ste Croix den

22de Juli 1843

Overensstemmende med min sidste allerunderdanigste Indberetning, dateret St Thomas den 14de denne Maaned, afgik jeg endnu samme Dags Aften derfra med Deres Majestæts Orlogsbrig Mercurius og ankom den følgende Morgen ved Daggry paa Frederiksteds Reed. Jeg gik straks i Land og begav mig uopholdeligen i al Rolighed til Christiansted, da jeg af mange Grunde ønskede at undgaae enhver offentlig Demonstration i Anledning af min Tilbagekomst hertil. Ved at kjøre igjennem Landet, havde jeg til min store Bekymring Leilighed til at bemærke de ødelæggende Virkninger af den langvarige Tørke gav hele Vegetationen af denne Deres Majestæts Ø, thi endnu aldrig i den Række af Aar, jeg har tilbragt i disse Deres Majestæts Besiddelser, har jeg seet denne Ø saa tør og Vandløb som, saavidt min Erfaring gaaer, aldrig have manglet Vand, forefandt jeg aldeles udtørrede og, som jeg hører, have de været saaledes i længere Tid. Nogle partielle Byger, der ere faldne i de sidste Dage, have paa enkelte Steder oplivet de unge Planter lidt, og der kan vel neppe være nogen Tvivl om, at en snart indtrædende gunstig Forandring i Veirliget endnu vilde kunne gjøre meget godt, og jeg haaber, at en saadan Velsignelse vil blive Øen snart tildeel og i Forbindelse med bedre Conjunctioner gjenoprette Planternes faldne Mod. Ligesom paa St Thomas forefandt jeg ogsaa her fuldkommen Rolighed.

Som allerunderdanigst berørt i min sidste Rapport til Deres Majestæt, har H^r Vice Generalgouverneur v. Søbøtker den 19de dennes overtaget den ham allernaadigst anbeforede Commando over Øerne St Thomas og St Jan, ligesom ogsaa H^r Kammerherre F.v. Oxholm fra 15de dennes har tiltraadt sit Embede som 1ste Medlem af Deres Majestæts vestindiske Regjering, uden dog for Øieblikket at tage nogen activ Deel i Forretningerne, da han har ønsket sig indtil 1ste August næstkommende fritagen herfor.

Jeg skal snarest muligt allerunderdanigst iværksætte de fornødne Foranstaltninger med Hensyn til Skolegangen af de ufrie Børn overensstemmende med Deres Majestæts allerhøieste Villie, og saasnart dette er skeet, agter jeg at begive mig til St Jan, hvor Stemningen af den ufrie Population synes at være Tilfredsstillende. Under mit Ophold paa St Thomas begjærede jeg specificerede Lister over samtlige i Tidsrummet fra 1ste Marts 1842 til 15de Juli dette Aar fra St Thomas og St Jan bortrømte Ufrie, af hvilke jeg i dag tilstiller Deres Majestæts General Toldkammer og Commerce Collegium Gjenparter. Ifølge disse beløber hele Antallet sig til 16 for St Thomas og 4 for St Jan, for St Croix have derimod i det nævnte Tidsrum ingen Bortrømmelse fundet Sted.

Min Adjutant Capitain Lieutenant van Dockum afgik igaar med Orlogsbriggen Mercurius til Porto-Rico for at overbringe General Capitainen H^r General Lieutenant Mendez de Vigo Deres Majestæts allernaadigste Skrivelse og Dannebrogordenens Storkors, hvormed det allernaadigst har behaget Deres Majestæt at hædre denne. Af min Skrivelse til General Capitainen i denne Anledning tillader jeg mig allerunderdanigst at vedlægge Gjenpart.

Deres Majestæts alleehøieste Rescript til General Toldkammeret og Commerce Collegiet af 25de Marts dette Aar angaaende Fuldmægtig Heilbuth's Forhold, har jeg communiceret denne, og haaber jeg at dette vil have den forønskede Virkning baade paa ham og adskillige andre.

Den af den Venezuelanske Regjering beskikkede Handelsagent paa St Thomas, H^r Vincent Benedetti har jeg meddeelt den fornødne Tilladelse til at fungere, overensstemmende med Deres Majestæts allerhøieste Resolution af 16de Mai dette Aar, betreffende Udstrækningen af slige Agenters Virksomhed, og har jeg derom tilstillet Deres Majestæts General Toldkammer og Commerce Collegium udførligere Indberetning.

Det har været høist interessant for mig i disse Dage at modtage et Besøg af H^r General Bertrand, en Mand, der saa at sige allerede tilhører Historien og til hvis Navn der knytter sig saa mange Erindringer. Han var ledsaget af sin Søn, Napoléons Adoptivsøn. Generalen eier Plantager paa Martinique, og da han paa en Tour, som han gjør for sin Helbreds Skyld i en Orlogsbrig, som den commanderende

Admiral paa Stationen i dette Øiemed har stillet til hans disposition, hørte paa Guadeloupe, at jeg just var vendt tilbage fra Europa, besluttede han sig til at komme hertil. Som Planter interesserede han sig naturligt meget for Alt hvad angaaer Tilstanden og Behandlingen af vor ufrie Population, hvorom han, som han sagde, havde hørt saa meget, og jeg tør allerunderdanigst forsikkre Deres Majestæt, at han efter 2 Dages Ophold er afreist herfra med den Overbeviisning, at i intet slaveholdende Land Slavernes Tilstand kan taale nogen Sammenligning med Forfatningen af den ufrie Deel af Deres Majestæts herværende Undersaatter.

Jeg opfylder en sørgelig Pligt ved slutteligen allerunderdanigst at maatte tilmelde Deres Majestæt, at den 3^{die} Artillerie Officeer i Vestindien, H^r Capitain v. Hoff, der ikkun siden den 4de denne Maaned havde tiltraadt sin Post, den 19de dennes om Aftenen Klokken 11½ endte sine Dage ved et uheldigt Fald ud af et Vindue. Den Afdøde, der henimod Klokken 11 om Aftenen var kommen hjem fra en diné hos en Planter paa Landet, hvor han skal have været meget opvakt og munter, har sandsynligvis, uvant som han var til det vestindiske Clima, følt sig lidt échaufferet og paa Grund deraf sat sig ned paa Karmen af et aabent Vindue for at afkjøle sig. Her er han formodentligen falden i Søvn og er derved kunne saa sørgelige Tildragelse uidentvivil bleven foranlediget. Han er død paa Stedet, da han strax efter fandtes med brækket Hals og sønderslaet Hoved.

Jeg beklager, at mit personlige Ubekjendtskab med den Afdødes Enke, som blev givt med ham nogle faa Dage forinden hans Afreise til Vestindien, eller med Nogen af hans eller hendes Paarørende, gjør det umuligt for mig at forberede den Første paa det tunge Budskab, der forestaaer hende, thi Efterretningerne om den Afdødes Ankomst hertil og om hans Død ville i al Rimelighed naae hende omtrent paa samme Tid. Jeg har igjen overdraget Artillerie Officeers Posten til H^r characteriseret Capitain v. Castonier og har Deres Majestæts 1ste Artillerie Officeer i Vestindien H^r Major v. Hingelberg overtaget Udførelsen af de dertil henhørende civile Forretninger, og beder jeg Deres Majestæt allerunderdanigst, at den herved opstaaede Vacance maa blive besat med en dygtig og kyndig Officeer hjemmefra, idet jeg i allerdybeste Underdanighed tillader mig at anbefale dertil H^r

Premierlieutenant v. Wegener af Deres Majestæts Artillerie, der, som mig bekjendt, attraaer denne Post og er fuldkommen qualificeret til samme.

Allerunderdanigst
Pv. Scholten

Anm.: Hele brevet med undtagelse af underskriften er skrevet af en skriver.

A Son Excellence
Monsieur le Général Mendez de Vigo,
Grand Croix de l'ordre du Dannebrog
Capitaine Général de l'île de Porto Rico

Votre Excellence

Chargé par le Roi mon maître de vous présenter la lettre de la part de Sa Majesté, que ci-jointe j'ai l'honneur de vous faire parvenir, accompagnée de la décoration de Grand Croix de l'ordre du Dannebrog, comme témoignage de la reconnaissance de Sa Majesté pour les soins que vous avez portés aux Officiers et à l'équipage du Brick de Sa Majesté l'Allart, ainsi que pour l'empressement, avec lequel vous avez pu pour sauver ce qu'il était possible d'emporter de ce bâtiment, lors de son naufrage sur vos côtes, je m'empresse d'exécuter un ordre, que je regarde comme un des devoirs les plus agréables, qui m'aient été conférés par mon Souverain. Le plaisir que j'en ressens, aurait encore été plus vif, s'il m'eût été possible, comme Sa Majesté se plut à en manifester le désir lors de mon départ de Copenhague, de vous porter moi-même la lettre de Sa Majesté ainsi que les insignes de la dite décoration. Les affaires nombreuses qui sont la suite inévitable d'un changement dans le commandement de cette satisfaction, et ne pouvant ainsi me rendre personnellement auprès de vous, je ne sais mieux conférer un si agréable devoir qu'à mon premier aide-de-camp, M' van Dockum, Capitaine de corvette, qui tout comme moi a eu l'occasion maintes fois de se louer de votre provenance et de vos bontés.

M' van Dockum sera porté à Porto-Rico par le Brick de sa Majesté le Mercure Commandé par M' le Capitaine Christmas, que je me permets d'introduire et de recommander auprès de Votre Excellence.

En priant Votre Excellence de recevoir l'assurance de ma
haute consideration, j'ai l'honneur d'être

De Votre Excellence
le très humble et très obeissant

serviteur
P.v. Scholten
Gouverneur Général

in fidem copia
allerunderdanigst
Pv. Scholten

Anm.: Alt undtagen den sidste underskrift er skrevet med skriverhånd.

Nr. 56 Peter von Scholten til Christian VIII
29. juli 1843

Til Kongen

General Gouvernementet over
Deres Majestæts vestindiske Øer, Ste Croix den
29de Juli 1843

Under 22de dennes havde jeg den Ære at tilmelde Deres
Majestæt at jeg med Orlogsbriggen Mercurius, Capitain
Lieutenant Christmas havde afsendt min Adjutant Capitain
Lieutenant van Dockum til Porto Rico.

I det jeg indsluttet allerunderdanigst har den Ære at
tilstille Deres Majestæt den hermed følgende Skrivelse
fra General Capitain Mendez de Vigo, som Capitain
Lieutenant van Dockum ved sin Tilbagekomst har over-
leveret i mine Hænder, tillader jeg mig, i Anledning af
enkelte andre Puncter der stode i Forbindelse med H^r
Capitainlieutenantens Mission, at fremsende vedlagte
Rapport, som Capitain Lieutenant van Dockum ved sin
Tilbagekomst har tilstillet mig. Jeg finder mig kun foran-
lediget til at tilføie, med Hensyn til et i samme Beretning
fremhævet Punct, at jeg fuldkommen maa billige den
Anskuelse, der bragte H^r Capitain Lieutenanten under
de forefundne Omstændigheder til at tilbageholde enhver
bestemt Erklæring med Hensyn til den forrige spanske

Handels Agents Antagelse paany i St Thomas, og haaber jeg, dersom H^r Lino Cosio y Veles virkelig paany skulde blive udseet til at gjenindtræde i sin forrige Post, at kunne opnaae Garantier for hans fremtidige Handlemaade, der ville kunne give tilstrækkelig Betryggelse mod enhver Vanskelighed af den Beskaffenhed, der tidligere har givet Deres Majestæts General Gouvernement grundet Anledning til Anke.

Med Hensyn til den af Deres Majestæt allernaadigst befalede forandrede Organisation af Neger Forholdene, da har jeg indledet disse Forandringer ved i disse Dagen igjennem Stadshauptmandskabet, at begjære Lister indsendte over samtlige Plantagers unge Negere i en Alder fra 8 til 16 Aar, ved hvis Modtagelse Skolegangen for denne Klasse af Befolkningen snarest mulig vil tage sin Begyndelse. Det er derefter min Hensigt at begive mig til St Thomas og derefter til St Jan, for ogsaa der at fornemme Skolernes Organsation, samt for nærmere at gjøre mig bekjendt med disse Øers Tilstand, hvorm jeg derpaa vil lade det være mig magtpaaliggende snarest mulig at tilstille Deres Majestæt allerunderdanigst Indberetning.

Tørken her paa St Croix vedvarer og med Længsel see Planterne en frugtbar Regn imøde, der alene vil være istand til at oplive deres sprunkne Forhaabninger.

Allerunderdanigst
Pv. Scholten

Anm.: Alt undtagen den afsluttende underskrift et skrevet med skriverhånd.

Copie

Overensstemmende med Herr Generalens Ordre af 20de dennes, afseilede jeg fra Frederiksted den paafølgende Dag til Porto-Rico ombord i Orlogsbriggen Mercurius. Den 22de ankom Briggen til Ste Juan, og efter en Dags Qvarantaine havde jeg den Ære den 23de ledsaget af Briggens Chef, Capitain Lieutenant Christmas, at fremstille mig for General Capitain Mendez de Vigo, og at overrække Hans Excellence den allernaadigste Skrivelse fra Hans Majestæt, som det var mig paalagt at tilstille H^r Generalen, ligesom og at overgive i Hans Excellencens Hænder Insignierne af Dannebrog's Ordenens Storkors, overensstemmende med den mig af Deres Høivelbaarenhed tillagt Ordre.

Med Udtryk af dybeste Taknemmelighed modtog Hans Excellence disse Beviser paa Hans Majestæts Naade, og ligesom Hans Excellence bad mig at tolke for H^r Generalen, hvor smigret han maatte føle sig ved en saa hædrende Udmærkelse, saaledes føler jeg mig overbeviist om at H^r Generalen vil finde Forsikringen om General Mendes de Vigos dybtføjte Erkjendtlighed for den ham tildeelte Naade, i den Skrivelse fra H^r General Capitainen til Deres Høivelbaarenhed, som jeg indsluttet har den Ære at vedlægge.

Jeg leverede Hans Excellence ved samme Leilighed den officielle Skrivelse fra det danske General Gouvernement, samt de forskjellige private Skrivelser til General Capitainen som var bleven overgivne i mine Hænder og vedlagt har jeg Ære at tilstille H^r Generalen, General Mendez de Vigos Svar paa disse.

Efter skeet Indbydelse fra General Capitainen bivaanede jeg den paafølgende Dag, den 24de tillige med Briggen Mercurius Chef og Officerer en Lever i Gouvenementshuset i Anledning af den nuværende Dronnings Moder,¹ D^{na} Marie Christine af Bourbons Navnedag, hvilken Dag blev festligholdt i Porto Rico med høitideligt Te Deum, Flagren fra Forter og Skibe, samt Salut fra de tvende Nationers Orlogsmænd, som fandtes paa Reden: Hans Majestæts Orlogsbrig Mercurius, den spanske Corvet Cobano, samt den franske Orlogsbrig le Mercure, som samme Dags Eftermiddag afgik vester efter for at bringe General Bertrand, over St Domingo, Jamaica og Cuba til Pensacola i de Nordamericanske Stater.

Med Hensyn til de Forestillinger, som det af H^r Generalen var bleven mig paalagt at gjøre til General Capitainen, betrefende H^r Lino Cosio y Veles' Gjenindsættelse som spansk Agent paa St Thomas, da havde jeg Anledning, i en fuldkommen privat Samtale med General Capitainen som fandt Sted i hans Kabinet udførligen at yttre mig angaaende dette Punct. Efterat have omtalt St Thomas Forhold, fremhævede jeg de Ubehageligheder til hvilke Dom Lino Casio's Opførsel der havde givet Anledning, og endte med at yttre, hvor ukjert det maatte være for de danske Coloniers Bestyrelse om denne Mand, efter det saaledes forefaldne, efter indløben Permission, af det spanske General Gouvernement atter skul-

1. Mærkeligt, for Louis Philippes dronning, Marie-Amélie's moder var Maria Carolina af Østrig 1 (1752-1814).

de blive udseet til sammes Agent paa de danske Øer, og det til Efterfølger for H^r Zarate, en Mand der ved sin Opførsel og sin Personlighed havde vundet almindelig Agtelse og Velvillie.

Efter at Hans Excellence havde udtrykt nogen Forundring over Stemningen imod H^r Lino Cosio, anmærkede han at Hr Zarates interimistiske Udnævnelse til Handels Agent paa St Thomas var en personlig Opoffrelse, som han, General Capitainen havde bragt for at sikkre det gode Forhold imellem Øerne, som det til alle Tider havde været hans Formaal at befæste. At Savnet af H^r Zarate, der ikke alene var hans Adjutant, men der var i Besiddelse af hans uindskrænkede Fortrolighed, med hver Dag blev ham føleligere, og at hvor meget det end i enhver Henseende stedse vilde være hans Ønske at gjøre Alt for at fjerne mulige Vanskeligheder, saa vilde det netop paa Grund af det nære Forhold i hvilket H^r Zarate stod til ham, næppe engang være passende, under nærværende Omstændigheder, at udnævne ham til Agent paa St Thomas, da man i saa Tilfælde alene vilde søge Aarsagen til Lino Casio's Fjernelse i personlige Bevæggrunde.

Paa min Bemærkning at hvor kjær end H^r Zarate's Vedbliven i den af ham for Tiden beklædte Post, saa maatte dette dog meest ansees som Erkjendelse af denne Officeers Egenskaber, hvorimod H^r Lino Cosio's Afløsning maatte ansees som det egentlige Maal for det danske General Gouvernement, hvilket efter H^r Lino Cosio's seneste Opførsel i St Thomas vistnok maatte ansees som høist naturligt de opstaaede Vanskeligheder, der havde givet Anledning til en Commissions Udnævnelse fra spansk Side og ligesaa vist som Hr Lino Cosio's Bortfjernelse idet mindste for en Tid havde været Følge af denne Commissions Undersøgelser, ligesaa vist vilde den danske Embedsmand som denne Sag angik være bleven fjernet, dersom Skylden var bleven funden at være paa hans Side. H^r Lino Cosio's Fjernelse maatte saaledes ansees ligefrem at være en Følge af Billighed, ikke at tale om at den Heftighed med hvilken H^r Lino Cosio havde yttret sig, endog kunde ansees som fornærmende for den danske Regjering.

Til Støtte herfor anførte jeg enkelte Details i H^r Lino Cosio's Udtryk og Opførsel, som General Capitainen erklærede hidtil at have været ham ubekjendte, da de ellers

vistnok, efter Hans Excellences Ord, vilde have foranlediget ham til at yttre sig med end større Strengthed angaaende H^r Lino Cosio's Opførsel i den Beretning, som han havde tilstillet sin Regjering angaaende det forefaldne. Han saae sig imidlertid ikke istand til, da H^r Lino Cosio's med den spanske Regjeringens Bifald var bleven ansat i sin nuhavende Post, at forandre Regjeringens Valg uden Regentens Indvilligelse, og da jeg hertil anmærkede at det kun var som ansat af den Coloniale Bestyrelse, at den spanske Agent blev anerkjendt og ansat af det danske General Gouvernement, saa indvendte General Capitainen at vel var dette Tilfældet, dog havde han, især med Hensyn til de tidligere Forviklinger, maattet indberette det gjorte Valg til Regjeringen, hvorved hans Hænder tildeels fandtes at være bundne.

Han yttrede imidlertid at dette ingenlunde i særdeles Tilfælde kunde afholde ham fra at foretage en saadan Forandring som maatte ansees ønskelig for den gjensidige Interesse, dog følte han sig overbeviist om, at H^r Lino Cosio fremtidig ikke vilde give Anledning til Klage, idet hans Heftighed og hele Opførsel snarere maatte lægges enkelte i St Thomas bosatte Spaniere til Last end H^r Lino Cosio's egen Karacteer og Anskuelser.

Paa mit Spørgsmaal herom, forsikkrede General Mendez de Vigo, at H^r Lino Cosio neppe i dette Aar vilde tiltræde paany sine Functioner i St Thomas. Dette, i Forbindelse med den Samtale med hvis Hoved Indhold jeg har gjort H^r Generalen bekjendt, bragte mig til at antage, at den bestemte Erklæring, at H^r Lino Casio under ingen Omstændighed vilde blive antaget som Handels Agent paa St Thomas af det danske General Gouvernement muligen for Øieblikket kunde ansees som utidig, idet derved ny Forviklinger mueligen vilde tilveiebringes, som under en Tidsfrist af henved $\frac{1}{2}$ Aar muligen ad andre Veie kunde blive foretrukne. Jeg fandt det derfor passende af afholde mig fra nogen saadan bestemt Yttring i saa Henseende og haaber at H^r Generalen om kort Tid paa St Thomas vil have Leilighed til personligen at tale til General Mendez de Vigo's homme de confiance Mr Zarate om denne Gienstand, og at i ethvert Tilfælde uventede Omstændigheder under Aarets Løb kunde indtræffe, der mere eller mindre kunne have Indflydelse paa Sagernes nuværende Stilling.

Efter at have modtaget fra General Capitainen om Eftermiddagen den 24de vedlagte Skrivelse til Hans Majestæt Kongen, ledsaget af indsluttede officielle Skrivelse til Generalgouvernementet, afgik Briggen ½ Time derefter fra Porto Rico, og efter at have havt Communication med St Thomas for at erfare om Paketten fra England skulde være ankommen, ankom Orlogsbriggen Mercurius den 20de om Eftermiddagen hertil Christiansted.

Christiansteds, St Croix den 27de Juli 1843

Ærbødigst

C. van Dockum

Høivelbaarne

H^r Generalmajor, Kammerherre v. Scholten

Storkors af Dannebrog og Dannebrogsmænd

Storofficer af Æreslegionen, Commandeur af Guelphe Ordenen

Ridder af Ordenen „du mérite militaire“, General Gouverneur

Over de danske vestindiske Øer,

in fidem

Allerunderdanigst

Pv. Scholten

**Nr. 57 Peter von Scholten til Christian VIII
12. september 1843**

General Gouvernementet over

Deres Majestæts

vestindiske Øer. Ste Croix den

12te September 1843

Til Kongen!

Under 27de forrige Maaned havde jeg den Ære allerunderdanigst at indberette til Deres Majestæt, at det ved allerhøieste Rescript af 18de Februar dette Aar befalede Skolevæsen for de ældre Børn paa Ste Croix var traad i Virksomhed, ligesom ogsaa at jeg havde gjort flere af Øens Plantere bekendt med samme allerhøieste Rescripts

Indhold, hvorved Løverdagen fremtidigens befalede at skulle blive Negrene tilstaaet.

Faa Dage efter omtalte Rapports Afsendelse den 31te forrige Maaned, afgik jeg til St Thomas ombord i deres Majestæts Brig Mercurius, Capitain Lieutenant Christmas, for ligeledes der at træffe de nødvendige Forberedelser til omtalte allerhøieste Rescripts Iværksættelse, og efter paa St Thomas at have opholdt mig i 5 Dage, afgik jeg til St Jan den 6te dennes, hvorfra jeg den 9de atter er indtruffen her til St Croix.

Under mit Ophold paa St Thomas lod jeg mig det Militaire, saavel det regelmæssige som det borgerlige, præsentere, og fandt jeg mig foranlediget ved den tilfredsstillende Tilstand i hvilken jeg forefandt de forskjellige Corpser til skriftligen at tilkjendegive saavel Stadshauptmanden, Major Ridder Precht, som samtlige øvrige Officerer min Paaskjønnelse og Tilfredshed. Det er mig til samme Tid en kjær Pligt at indberette, at jeg paa Øerne forefandt Alt i den bedste Orden.

Efter min Tilbagekomst hertil har jeg ladet udfærdige de nødvendige Ordre paa det at Løverdagens Frigivelse, paa passende Maade kan blive bekendtgjort for Øernes Befolkning. Som jeg i min forrige Rapport allerunderdanigst havde den Ære at indberette, vil denne Kundgjørelse finde Sted paa deres Majestæts allerhøieste Fødselsdag. Af dertil udnævnte Plantere, vil allehøieste Rescript af 18de Februar dette Aar blive oplæst, paa Dansk og paa Engelsk, for et Udvalg af Plantagernes Negere i samtlige Landskoler paa alle Øer. Rescriptets Indhold vil derefter blive forklaret for de Tilstedeværende, og Handlingen vil i alle Skoler ende med en Bøn, fremsagt af en af deres Majestæts Brødre Menigheds Geistlige, der nærmest vil have Dagen, og den taknemmelige Følelse som til samme stedse vil knytte sig, til Formaal.

Deres Majestæt vil tillade mig at jeg i Anledning af samme Høitidsdag, forud allerunderdanigst vover at forebringe Udtrykket af mine inderlige Ønsker for deres Majestæts Vel, samt at den Almægtige, til Landets og Deres Majestæts Undersaatters Bedste, maa skjenke deres Majestæt en lang og lykkelig Regjering. Indbyggerne i disse Colonier slutte sig i Bøn herom til Deres Majestæts trofaste Undersaatter i

Moderlandet, og den ufri Befolkning, som paa denne Dag vil blive skjenket et saa stort Gode, vil i en fjern Fremtid nedbede Himlens bedste Velsignelser over den, ved hvis Naade en saa stor Velgjerning er bleven dem tildeel.

Allerunderdanigst
Pv. Scholten

Nr. 58 Peter von Scholten til Christian VIII
26. september 1843

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
vestindiske Øer. Ste Croix den
26de September 1843

Til Kongen!

Jeg benytter Pakettens Afgang til allerunderdanigst at indberette til Deres Majestæt, at det allerhøieste Rescript af 18de Februar dette Aar, hvorved een ugentlig Fridag bliver Negerne tilstaaet, paa Deres Majestæts høie Fødselsdag, den 18de dennes, er traadt i Virksomhed paa samtlige deres Majestæt vestlige Øer.

Bekjendtgjørelsen, der gik for sig paa den i min foregaaende Rapport allerunderdanigst omtalte Maade har, som man kunde vente, opvakt en høi Grad af Tilfredshed blandt de Ufrie, paa hvilken jeg allerede har havt flere Beviser. Ogsaa fandt Oplæsning af samme allerhøieste Rescript Sted i Gouvernements-Huset ved den festlige Lever til hvilken Dagens Høitid var Anledning.

Det er mig en Glæde, efter saa lang Tids Forløb, at kunne indberette til deres Majestæt, at en jevn, frugtbargjørende Regn er falden paa alle Øerne, hvorved Planternes Haab om den kommende Høst atter er begyndt at stige. Med nogen Afbrydelse er her paa Ste Croix falden Regn i 10 Dage, og det er at haabe, at Bække og Kilder, der tidligere vare udtørrede, atter vilde begynde at tage deres sædvanlige Løb. Intetsteds har Regnen været saa stærk, at Skade derved er bleven foraarsaget.

Orlogsbriggen Mercurius, som jeg har beordret til Trinidad og derfra til La Guayra, for at undgaae Slutningen af Orkan-Tiden, er den 24de dennes afgaaet paa dette Togt. Jeg har paalagt dens Chef, Capitain Lieutenant Christmas, personligen at overbringe til Republikken Venezuelas Præsident¹ i Caraccas en Skrivelse, i hvilken jeg forsikrer Hans Excellence om Deres Majestæts Regjerings venskabelige Sindelag, paa hvilket Anerkjendelsen af den Republikken udnævnte Handels-Agent i St Thomas, afgiver et nyt Vidnesbyrd.

1. Præsidenten hed Carlos Soubllette.

Slutteligen tillader jeg mig allerunderdanigst at anføre, at jeg har tilladt Kammerjunker Rothe for kort Tid at begive sig til St Jan, da Forandring af Luft antoges at ville virke heldbringende paa hans egen og Kones Helbred, og tillader jeg mig at yttre det Haab at denne Hensigt fuldkommen maa blive opnaaet, da det er min Overbeviisning at dersom Klimaet skulde nøde Kammerjunker Rothe til at forlade Colonierne, saa vil deres Majestæts Tjeneste herude lide et Tab i det Kammerjunker Rothe maa henregnes blandt dem af deres Majestæts faste Embedsmænd i Colonierne, der med Iver og Forretnings-Dygtighed forener en klar Anskuelse om Coloniernes nærværende Stilling.

Allerunderdanigst
Pv. Scholten

Nr. 59 Peter von Scholten til Christian VIII
29. september 1843

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
vestindiske Øer. Ste Croix den
29de September 1843

Til Kongen!

Jeg har herved den Ære i Continuation af min allerunderdanigste Rapport af 26de denne Maaned at indberette til deres Majestæt, at der om Natten fra den 27de til den 28de og igaar Morges er falden en meget svær Regn her paa Øen, og endskjøndt denne paa flere Steder i Særdeleshed

i Nærheden af Frederiksteds Bye og paa Nordsiden af Øen har anrettet ikke ubetydelig Skade, ved at bortskylle alle Broer og enkelte Negerhuse og ved at ødelægge Landeveiene, saa tvivler jeg dog ikke paa, at deres gavnlige Følger ville betydeligt overveie det Tab, som derved for Øieblikket er bleven paaført enkelte Plantere.

Fra Chefen for deres Majestæts Orlogsbrig Mercurius, Capitain Lieutenant Christmas, har jeg modtaget Melding om at han, paa Grund af Modvind, først den 26de dennes har kunnet forlade St Thomas for at afgaae paa det allerunderdanigst indberettede Togt til Trinidad og Faste Kysten.

Sundheds-Tilstanden i Garnisonerne er god.

Allerunderdanigst

Pv. Scholten

Nr. 60 Peter von Scholten til Christian VIII
13. oktober 1843

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
Vestindiske Øer. Ste Croix den
13de October 1843

Til Kongen!

I den Continuations Rapport som jeg med forrige Paket, under 29de forrige Maaned havde den Ære allerunderdanigst at tilstille Deres Majestæt, indberettede jeg at et heftigt Regnskyl, Natten imellem den 27de og 28de samme Maaned havde fundet Sted, der i særdeleshed i Nærheden af Frederiksted havde anrettet betydelig Ødelæggelse. Efterat jeg senere flere Gange har besøgt de Steder hvor Vandet har anrettet meest Skade, er det med Sorg at jeg maae indberette, at denne langt overgaaer hvad jeg i første Øieblik havde ventet, da Broer ere afbrudte, enkelte Veie bortskyllede, andre meget beskadigede, vil Landkassens Bistand blive nødvendig til at afhjælpe den skete Ødelæggelse, der desforuden vil ramme flere Plantager haardt, i det flere Sukkerstykker ere bedækkede med tilført Muld, andre aldeles bortførte, saa at der ikke er Spor af Sukkerplantning tilbage, medens

Farvelagt tegning formodentlig af Frederik von Scholten fra 1840'erne. Prospekt fra St. Croix vestende med dansk orlogsbrig i Butler's Bay ud for plantagen Sprat Hall. Der ses hovedbygning, og foran denne en mængde små slavehuse og til højre og til venstre en sukkermølle. Museet for Søfart.

oprevne og af Vandet bortskyllede Træer paa flere Steder have anrettet betydelig Skade.

Efterat deres Majestæt under 21de Marts 1843 har befale-
let, at jeg ved min Ankomst til Vestindien skulde undersøge
hvorvidt de af Premier Lieutenant ved deres Majestæts vest-
indiske Tropper v. Raupach med Ansøgning om Ægteskabs-
Tilladelse indsendte Beviser for at han var i Besiddelse af
tilstrækkelig Formue maatte ansees for tilfredsstillende,
hvorefter da den ansøgte Tilladelse kunde meddeles ham,
har jeg fundet mig foranlediget til at tilstille Garnisons
Auditeuren de omtalte Documenter, og afæsket dennes
Erklæring angaaende disse. Da denne indhentede Erklæring
gik ud paa, at de for Deres Majestæts Tjeneste reglemente-
rede Betingelser til Ægteskabs-Tilladelse vare opfyldte, er

Udsigt fra Generalguvernørens landsted, Bülowsminde på St. Croix. Man ser ned over Christianssted med fæstning og havn. De to herrer er tilvenstre Peter von Scholten og til højre guvernøren over St. Thomas, Johannes von Søbøtke. Bülowsminde blev bygget for at Scholten kunne have et sundt opholdssted på en af de højeste bakker på St. Croix i 600 fods højde. Landstedet stod færdigt i september 1833. Farvelagt tegning af Frederik von Scholten. Museet for Søfart.

denne Tilladelse under 9de denne Maaned bleven Premier Lieutenant v. Raupach tilstaaet.

I det jeg har den Ære at indberette saadant, troer jeg for Deres Majestæts Tjenestes Tarv i Colonierne allerunderdanigst at burde henlede Deres Majestæts Opmærksomhed, at da Officererne ved Deres Majestæts vestindiske Tropper ifølge de bestaaende Regler, skulle boe enten i Kaserne eller i Forterne, hvor Beboelses-Leiligheden for subalterne Officerer ikke kan ansees tilstrækkelig for Familie; da dertil Hjemreise eller Sygdom i en anden Garnison, jevnlig maa gjøre Forflyttelse nødvendig, der for en enkelt Mand langt lettere lader sig iværksætte end for en Officer med Familie,

hvis pecuniaire Omstændigheder endog ved en saadan Forflyttelse i de fleste Tilfælde ville lide betydeligen, saa er det min allerunderdanigste Formening, at Meddelelse af Ægteskabs Tilladelse for subalterne Officerer i Vestindien maa ansees lidet overensstemmende med deres Majestæts Tjenestes Bedste idet de smaae Garnisoner i Colonierne, og Tjenestens Forskjellighed, medfører væsentlige Afvigelser i saa Henseende fra Forholdene i Moderlandet.

Kammerherre Oxholm, der havde bestemt sig til at foretage en Reise til Trinidad, og der i den Anledning afgik herfra til St Thomas for at afgaae med Damppaketten, ankom forsilde dertil, idet Dampskibet allerede var afseilet. Han befinder sig nu her paa Øen, og da nogle af hans Plantager have lidet endeel ved Regnskyllet, giver dette ham for Øieblikket endeel Beskjæftigelse.

Allerunderdanigst
Pv. Scholten

Nr. 61 Peter von Scholten til Christian VIII
11. november 1843

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
vestindiske Øer. Ste Croix den
11te November 1843

Til Kongen!

Ligesom jeg i de senere Rapporter har havt den Ære allerunderdanigst at melde deres Majestæt at Veirliget, efter en lang og vedholdende Tørke, havde forandret sig til det Bedre, saaledes er det med Tilfredshed at jeg seer mig istand til at indberette, at det gode Veirlig vedbliver, idet jevnlig Regn i de sidste 2 Maaneder har oplivet Planternes Forhaabninger, og Øen atter har erholdt det friske, grønne Udseende, som det paa en saa sørgelig Maade i flere Aar tildeels har været berøvet.

Da Regnen imidlertid først saa seent er indtruffen har man ikke været istand til ganske at oprette den tidligere anrettede Skade paa Høsten, idet flere Sukkerstykker ere

saagodtsom aldeles afbrændte af Solheden, og Sukker-Planterne i det hele savne den Kraft som en tidligere Regn vilde have givet dem, ligesom Høsten af samme Aarsag vil blive udsat til langt senere end den under almindelige Omstændigheder regnes at indtreffe.

Paa samme Tid som denne for Productionen heldige Forandring er det mig imidlertid en sørgelig Pligt at indberette til deres Majestæt, at Børnekopper af hvilke allerede tidligere enkelte Tilfælde havde viist sig paa St Thomas, i den senere Tid have udbredt sig der i en foruroligende Grad, saaledes at de Angrebnes Antal ifølge Indberetning af 8de dennes, for Tiden beløber til 600, hvilket Antal jeg endog har Anledning til at antage for at være meget lavt beregnet. Henved 40 Mennesker, mest at de lavere Klasser angives at være døde, og da Sygdommen bestandig er i Tiltagen, er det med Bekymring, at jeg seer dette Onde gribe om sig, der uagtet alle anvendte Forholdsregler, truer med at udbrede sig til alle Øerne.

I Anledning af at Sygdommen mest synes at rase blandt de fattigere Klasser, har jeg igaar tilskrevet Gouverneur, Kammerherre Søbøtke for at paalægge ham, ved ethvert Middel, der staaer i Administrationens Magt at sørge for at de Uformuende ikke komme til at savne nødvendig Pleie og Lægehjælp, og har jeg yttret det Haab, at St Thomas Borgere i dette Tilfælde ville staae de Fattige af deres egen midte bi med samme Beredvillighed, som de ved saa mange andre Leiligheder ere komne fremmede Colonier tilhjælp.

For faae Dage siden er bleven mig tilmeldt, at enkelte Tilfælde af Sygdommen havde viist sig paa St Jan, ligesom ogsaa 4re Tilfælde, uagtet al anvendt Omsorg, hidtil have viist sig paa St Croix, det Første hos en Kone, 12 Dage efter hendes Hidkomst fra St Thomas, det Andet hos en Jordemoder som assisterede hende ved hendes i Løbet af omtalte 12 Dage indtrufne Nedkomst, og det Sidste hos en igaar fra Orlogsbriggen Mercurius til Hospitalet indsendt Mand af dens Besætning. Samtlige Patienter har jeg ladet afsondre i en egen, udenfor Byen dertil anviste Bygning, men uagtet enhver truffen Foranstaltning nærer jeg den Frygt, da al Forbindelse med St Thomas ifølge Forholdenes Natur, ikke ganske lader sig afskjære, at Sygdommen dog tilsidst ogsaa vil hjemsøge Ste Croix, hvor det for Planterne

i saa Tilfælde foraarsagede Tab ved Formindskelse af Arbeidskraft under Sygdommen, ikke vil være et af de mindste dermed følgende Onder.

For resten har jeg givet Befaling at samtlige Militaire skulle undergaae Revaccination som det allerede her er iværksat, samt at enhver Neger, der ei bærer tydelige Spor af Vaccine, skulle underkastes samme Operation. Jeg har dertil ladet Byerne inddele i Qvarterer efter Lægernes Antal, hvem jeg har paalagt, i Tilfælde af Sygdoms Udbrud, at komme den forarmede Deel af Befolkningen til Hjælp og ligesom jeg smigrer mig med at de saaledes trufne Foranstaltninger vilde møde deres Majestæts Bifald, saaledes haaber jeg, dersom Ondet skulde blive almindeligt, at de trufne Foranstaltninger ville have en velgjørende Indflydelse.

Fra St Jan ere atter 7 Negere bortløbne til Tortola. Da imidlertid dette for en stor Deel maa ansees som Følge af Eiernes egen Ligegyldighed, idet disse have viist Negerne en altfor uindskrænket Tillid, og for trygt stolet paa disses Hengivenhed, uden at agte paa den Tilløkkelse som Tanken om fuldkommen Frihed maa føre med sig, saa nærer jeg det Haab, at dette Bortrømnings Tilfælde ikke vil have videre Følger end det Eierne ved samme tilføiede Tab.

Løverdagens Tilstaaelse viser sig at have de mest tilfredsstillende Følger med Hensyn til Negernes Stemning, og ved alle Leiligheder yttre disse deres høieste Grad af Paa-skjønnelse over den dem af Deres Majestæt viste høie Naade.

Fra General Capitainen paa Puerto Rico har jeg modtaget Communication om Handels-Agenten paa St Thomas Hr Lino Cosio y Veles's Tilbagekomst, efter en Reise paa nogle Maaneder til Mexico. Da jeg ikke anseer mig bemyndiget til, efterden stedfundne Afgjørelse af de Vanskeligheder til hvilke omtalte Agent paa St Thomas gav Anledning, nu at nægte ham Exeqvatur, har jeg tilskrevet General Capitainen at han vilde blive modtaget, dog under den Betingelse, at Hr Lino Cosio's Functioner, ved første grundede Anledning til Klage, strax ville blive hævede. Til samme Tid har jeg fundet det passende, i Anledning af en Yttring i General Capitainens Brev, nemlig, at han uden at Brevvexle med sin Regjering ikke saa sig befuldmægtiget til Agentens Tilbagekaldelse, at henvende hans Hans Excellences Opmærksomhed paa, at ifølge den i Madrid

afsluttede Overeenskomst, maa omtalte Embedsmand være at ansee som udnævnt og ansat af General Capitainen, uden nogen særegen Fuldmagt fra den spanske Regjerings Side, og at jeg kun under Anerkjendelse heraf seer mig istand til omtalte Agents Modtagelse.

Paa Grund af Deres Majestæts allerhøieste Befaling, at Kammerjunker, Capitain Lieutenant van Dockum, skulde være tilbage i Danmark forinden Udcommandoen finde Sted tidligere næste Foraar, er det min Hensigt, hvor ugjerne jeg end seer Capitain Lieutnanten forlade mig, saasart de vigtigste Forretninger ere afgjorte, paa Grund af den indtrædende strænge Aarstid, at give Capitain Lieutnanten Ordre til at tiltræde sin Hjemreise. Da jeg seer mig nødsaget til at frafalde det Ønske, at Kammerjunker van Dockum's Ansættelse for mig i Colonierne maatte vedblive, haaber jeg ved ham, dersom hans Indtræffen i Kjøbenhavn maatte tillade det, at tilstille Deres Majestæt mine allerunderdanigste og bedste Ønsker i Anledning af de ny Aars Begyndelse, og veed jeg ikke at overdrage en saa behagelig Pligt i bedre Hænder, eller at Nogen bedre vil være istand til at tolke mine Følelser for deres Majestæt end Capitain Lieutnanten, der efter flere Aars Ansættelse hos mig, har erhvervet sig saa grundet Krav paa min Velvillie og Hengivenhed.

Allerunderdanigst
Pv. Scholten

Nr. 62 Peter von Scholten til Christian VIII
25. november 1843

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
vestindiske Øer. Ste Croix den
25de November 1843

Til Kongen!

Da jeg antager at denne allerunderdanigste Rapport vil komme Deres Majestæt tilhænde ved det nye Aars Begyndelse, tillader jeg mig at frembære for Deres Majestæt de Følelser, der besjele samtlige Deres Majestæts tro

Undersaatter, saavel i Moderlandet som i Colonierne. De forene sig i Ønsket om at Forsynet maa holde sin beskjærmende Haand over Deres Majestæt som over det hele Kongehuus og at Deress Majestæt til Fædrelandets Bedste maa nyde den Tilfredshed at see de Foranstaltninget bære Frugt, som skyldte Deres Majestæts ophøiede Villie deres Tilblivelse og fortsætte Udvikling.

Som jeg i forrige Rapport af 11te dennes allerunderdanigst havde den Ære at indberette, har jeg paa Grund af den sig nærmende strænge Aarstid, og i Henhold til Deres Majestæts Ordre af 21de Januar dette Aar, givet Captain Lieutenant van Dockum Ordre, med Paketten at afgaae til Danmark, Capitain Lieutenant van Dockum vil saaledes have den Ære at overlevere disse Linier i Deres Majestæts Hænder, og idet jeg har paalagt ham, mundtligen at tolke mine Følelser for Deres Majestæt, saaledes veed jeg Ingen til hvem jeg med større Tillid kan anbetroe et saa smigrende Hverv.

Capitain Lieutenant van Dockum har jeg til samme Tid paalagt at overbringe saadanne Details og Oplysninger angaaende Stillingen herude, samt angaaende Iværksættelsen af deres Majestæts allerhøieste Rescript af 18de Februar dette Aar, som bedst maatte ansees skikkede til oplyse de nærværende Forhold her, samt hvad der med Hensyn til Løverdagens Frigivelse og Skolevæsenets Organisation for de Ufrie, fra General Gouvernementets Side er iværksat. Samtlige disse Papirer har jeg adresseret til Deres Majestæts General Toldkammer og Commerce Collegium.

Jeg har til samme Tid tilstillet Collegiet tvende Andragender fra Skole-Commissionerne paa St Thomas og St Jan om Laan af deres Majestæts Kasse, under Landkassens Garanti, til nødvendige Skolehuses Opførelse paa disse Øer, hvilke Andragender jeg paa Grund af Ønskeligheden af omtalte Foranstaltnings snarest mulige Iværksættelse, har fundet mig foranlediget til at anbefale til Deres Majestæts gunstige Afgjørelse.

Jeg har ligeledes tilstillet bemældte Collegium det Forslag som det ved allerhøieste Resolution af 7de Juni dette Aar er bleven mig befalet at indgive, for at opnaae Ligevægt imellem Ste Croix^s Landkasses Udgivter og Indtægter, og jeg har endeligen, igjennem samme Collegium, allerunderdanigst tilstillet Deres Majestæt en Plan til Reduction af det her-

værende Militaire, til hvilket Forslag jeg fornemmeligen har fundet mig foranlediget ved den Betragtning, at Rolighedens Overholdelse formeentligen ikke ved samme vil udsættes for Fare, efterat Negernes forbedrede Kaar med saa stor Sandsynlighed kunne antages at ville virke til sammes fremtidige Betyggelse.

Deres Majestæt vil allernaadigst finde at bemeldte Forslag i det væsentlige gaaer ud paa Inddragelse af det i St Thomas stationerede 2^{det} Infanterie Compagnie, hvorved, samt ved andre foreslaaede Besparelser, en Formindskelse i Udgifter for de Militaire i Colonierne forventeligen vil kunne opnaaes til Beløb fra 57 til 58000 Rbdl^r. I Forbindelse med samme Plan har jeg dertil tilladt mig at bringe i Forslag en successiv Overgang af de vestindiske Troppers Officer Corps til at udgjøre endeel af Armeen, ved Commando hjemmefra af Officerer til for visse Aar at tjene i Colonierne, og smigrer jeg mig allerunderdanigst med at dette Forslag vil møde deres Majestæts Bifald, idet jeg nærer den Overbeviisning, at en høist vigtig Forbedring derved vil være opnaaet for Deres Majestæts Tjeneste i det Hele, som og med Hensyn til Troppernes Aand i Colonierne.

Jeg vover saaledes med Varme at anbefale samme Forslag til Deres Majestæts allerhøieste Overveielse og allernaadigste Afgjørelse.

Veiret, som jeg i min sidste Rapport indberettede i senere Tid at have været gunstigt, vedbliver at være tilfredsstillende. Jeg maa kun beklage at denne heldige Forandring er indtraad noget silde, forsaavidt som den nærværende Høst angaaer.

Paa den anden Side er det mig en sørgelig Pligt at maatte indberette. at Kopperne vedblive at udbrede sig paa St Thomas, og at det, alle trufne Foranstaltninger uagtet, er at frygte at Sygdommen ikke vil kunne holdes borte fra Ste Croix. De Angrebnes Antal beløber sig for Tiden her paa Øen til 7, Alle tildeels hidbragte fra St Thomas. Da imidlertid Revaccination, saavel af den blanke som af den ufrie Befolkning er fremmet ved ethvert Middel, er det at haabe, at om end Sygdommen videre skulde udbrede sig, vil den være mindre ødelæggende end den paa St Thomas har vist sig.

Angaaende de Foranstaltninger som af General Gouvernementet ere trufne, deels for at hindre Sygdommens Udbredelse, deels for at mildne dens Karakter, er med for-

rige Engelske Paket under 11te dennes, afgaaet Indberetning til Deres Majestæts General Toldkammer og Commerce Collgium.

I forrige allerunderdanigste Rapport havde jeg den Ære at indberette, at jeg havde tilskrevet General Capitainen paa Porto Rico i Anledning af den forrige Spanske Agent, H^r Lino Cosio y Velez's forventede Tilbagekomst til St Thomas. Copi af den Correspondance som i denne Anledning har fundet Sted, har jeg den Ære allerunderdanigst at vedlægge, ligesom jeg og har anført det passende at tilstille Deres Majestæts Chargé d'affaires i Madrid afskrift af samme, paa det at denne fuldkommen kan være bekjendt med Alt hvad der foregaaer, som maatte kunne have Indflydelse paa Forholdene imellem St Thomas og Porto Rico.

Slutteligen tillader jeg mig, i det Capitain Lieutenant van Dockum fra 1ste Marts at regne formeentligen forlader den Stilling hos mig som han nu i flere Aar til min fuldkomne Tilfredshed har beklædt, at yttre for Deres Majestæt, at ligesom jeg i Kammerjunkeren van Dockum har fundet en Mand, der i høi Grad forener Kundskaber med Forretnings Dygtighed, saaledes forøger hans nøie Kendskab til Forholdene herude det Savn, som hans Bortgang vil medføre for mig. Om jeg saaledes end med Sorg seer ham fratræde sin Stilling her i Colonierne, anseer jeg det paa den anden Side for en kjær Pligt paa det varmeste at anbefale ham til Deres Majestæts fremtidige Naade og Velvillie.¹

Allerunderdanigst
Pv. Scholten

Ste Croix le 8. Novembre 1843

A Son Excellence
Monsieur le Général Mendez de Vigo,
Grand Croix de l'ordre du Dannebrog,
Capitaine General de l'isle de Porto Rico

Votre Excellence

C'est avec le plus grand Plaisir que je viens de recevoir la nouvelle de la naissance de votre petit-fils, et je m'empresse de vous en faire parvenir mes compliments ainsi qu'à Madame Mendez Vigo à Madame votre fille et à Monsieur

1. Den fratrædende var ligeledes positivt stemt, for i sine erindringer bemærker van Dockum side 13, at han i 1843 ankom til København „efter i henved fem høist interessante og behagelige Aar at have været knyttet til Colonierne.“

votre beau-fils. Je ne doute point que le nouveau né ne fasse dans son temps honneur à sa patrie ainsi qu'aux colonies que l'ont vu naître, et ayant moi même une petite fille à Copenhague qui fait la joie de ses grands parents, se suis en état de me fournir une idée du Plaisir qu'a dû vous causer l'arrivée au monde du jeune Monsieur Echaque que je recommande aux faveurs et à la bienveillance d'une providence profuse.

Quant à ce que Votre Excellence m'écrivez de Monsieur Lino-Cosio, je vous avoue, Monsieur le Général, qu'après les investigations emenées par le sentiment de justice de Votre Excellence je m'étais flatté, que son absence de St Thomas devait être regardée comme un premier pas vers son éloignement définitif du poste qu'il avait occupé, et que seulement pour ne pas nuire à sa carrière future on avait voulu lui fournir les moyens de se retirer sans éclat, et j'étais d'autant plus porté à envisager la chose de la sorte, que mon gouvernement, en cédant aux vœux du gouvernement Espagnol par l'admission d'un agent commercial à St Thomas, avait fait un sacrifice dans le but d'assurer la bonne intelligence entre les colonies respectives, pour lequel jusqu'à présent il n'a reçu en compensation que de très-faibles avantages. Tout en pensant aux difficultés qui pourraient se présenter à Monsieur Lino-Cosio pour se rendre dorénavant le séjour à Ste Thomas agréable je partageais enfin la crainte que sa présence ne fût exercer une influence funeste sur les relations que les deux gouvernements se sont efforcés à placer sur un pied satisfaisant, et pour le maintien desquelles je suis persuadé que le chef de la police à St Thomas aurait été obligé de résigner sa place, dans le cas où les plaintes de Monsieur l'agent eussent été fondées.

Je vois par Votre lettre, général, que ces raisonnements m'ont induit en erreur, et que bientôt nous pouvons nous attendre à revoir Monsieur Lino-Cosio à St Thomas. Votre Excellence dit dans sa lettre qu'elle est extrêmement sensible au déplaisir que j'ai témoigné quant à son retour, et Votre Excellence termine en me donnant l'assurance formelle que Monsieur Lino-Cosio s'efforcera dorénavant à faire son possible pour consolider les liens de confiance et de bonne volonté, qui si heureusement existent entre nos Souverains

comme entre les colonies don't le gouvernement nous a été confié:

Une telle assurance de la part de Votre Excellence don't naturellement écarter toute hesitation de ma part.

Pour écarter cependant dans le future autant que possible toute cause de mésintelligence que l'expérience a malheureusement prouvé pouvoir être occasionnée par des causes exclusivement personnelles, je crois de mon devoir de faire remarquer à Votre Excellence la nécessité dans laquelle devra se trouver le Gouvernement general de ces êtes, de faire cesser immédiatement l'exequatur donné à Monsieur Lino-Casio dans le cas ou cet employé donnerait de nouveau aucune cause de plainte.

Une telle mesure etant la seule manière d'éviter que les soins pris par Monsieur Zarate pour assurer les relations amicale entre nos êtes ne soient frustrés, j'ai cru dans la circonstance présente devoir mentionner particulièrement l'existence d'une telle nécessité à Votre Excellence à laquelle observation les constructions de mon gouvernement me portent à ajouter qu'aux termes de la convention, passée à Madrid entre nos deux gouvernements, et a été pose comme base que les agents commerciaux nommés pour St Thomas devaient être regardés comme accrédités par le gouvernements respectifs en Europe fût necessaire ni pour faire cesser leurs fonctions d'une part ni pour la cessation de leur exequatur de l'autre. Par conséquent il doit m'être impossible de recevoir aucun agent commercial d'aucune nation à St Thomas, dont la nomination ne serait point en tout conformé aux dispositions de la dite convention, don't le but a dû être de placer l'arrangement des différens, que pourrais s'élever au nombre des attributions des gouverneurs respectifs en évitant le délai qui necessairement doit résulter d'une correspondance à travers l'Atlantique. Avant de quitter ce sujet, je remplis un agréables devoir, en mentionnant de nouveau les services rendus par Monsieur le Colonel Zarate aux relations de St Thomas avec Porto Rico. Monsieur le Colonel emportera avec lui l'estime et la confiance des autorités comme des habitants de la colonie Danoise, et le gouvernement de Sa Majesté la Reine d'Espagne en acquerra la conviction que les difficultés qui plusieurs fois se sont renouvetées, ont leur source non pas

dans la difficulté de ces mêmes relations, mais dans les irritabilités tout à fait personnelles. Il aurait ainsi été d'autant plus à désirer que Monsieur le Colonel Zarate ait pu continuer les fonctions que pendant si long-temps il a remplies à la satisfaction de toutes les parties intéressés.

Lors du retour de Monsieur van Dockum de Porto-Rico il me fit part des difficultés qui malheureusement s'offraient à la nomination de Monsieur Zarate à l'agence de St Thomas, d'après ce que Votre Excellence lui avait fait l'honneur de lui communiquer, et tout en honorant les raisons émises par Votre Excellence, je ne puis m'abstenir de témoigner mon regret de leur existence.

Je saisis avec empressement cette occasion pour répéter à Votre Excellence l'assurance de la considération distinguée et de l'amitié personnelles, avec lesquelles j'ai l'honneur d'être

De Votre Excellence

Le service très humble et très obéissant

P.v. Scholten

--

In fidem

Allerunderdanigst

P.v. Scholten

Puerto Rico 20 de Oct de 1843

Esmo Sor.

Muy Sr mio y de mi mas distinguida consideracion y aprecio: Es con el mayor gusto que tengo el honor de Ofrecer á Muñero Servidor, habiendo dado á luz en la mañana del 15 del Corriente mi hija un robusto niño con toda felicidad y puer VE ha tenido la bondad de manifestarme en sus últimas Cartas el mas vivo interés hacia aquella, con motivo de la grave enfermedad que sufrió en el mes de Junio invitandola á que parare á esta Isla para restablecerse en ella, no dudo que le sera grato el saber que asi ella como el recién nacido siquien perfectamente. Reciba VE de su parte y de la de su Esposo y de mi Muger los mas afectuosos recuerdos y seguridades de su partientas aprecio.

Pos el Sr Zarate hi tenido el gusto de saber que continua VE con salud, lo que hemos celebrado mucho y lo

mumi del Sor de Oxholm y Mr Rothe á queines saludo afectuoramente.

El micono Coronel me indica en su Altima Carta haberle manifestado Mr Ecard habea recibido una carta de VE en que espresaba mucho disqusto por el regreso á Sr Comas del Sr Agente D Lino de Cosio y Velez, y como esta indicano me hace premmir que no han satisfecho á VE las razones que sobre este particular tuve el honor de manifestar á VE verbalen^{te} por conducto del baballero Van Dockum tyud^{te} de VE cuando en su nombre me hizo relacion de los motivos que le asestran para oponerse a sa regreso, me en sumam^{te} sensible et que VE ensista al parecer en el muno proposito cuando yo creca que habian desaparecido las causas de desgusto entre las Autoridades de St Tomas y aquel encargado Espan l, despues de la satisfaccion dada a las mismas por mi Autoridad ase por eserito como de palabra en las conferencias tenedas en esa Isla con el referido Sr General Oxholm y mes Comissionados el Sr D. Antonio de Uloa y el mencionado corl Zarate. En la epoca á que me refiero de me conferencia con el baballero van Dockum manifesté a'este, y así lohabra trasmetido á VE que a'pesar di que et Sr de Cosio habea sido nombrado por me Autoridad en virtud de la autorizacion que me conferia el convenio celebrado en Madrid entre nuestros respectivos Gobiernos, no me era posible subscribes á su separacion del destino que desempeñaba sen contar antes con el beneplacito de mi Goburno á gunos habea dado conocimiento de este nombramiento y como desde entonas aca nohe recibido ninguna comunicacion de VE sobre este particular, he cresdo deber atribuir el sitoneco de VE á una conformidad absoluta de su parte con las razones por mi emitidas.

En tal virtud, y tomandome la libertad de reconundas á VE lo conveniente que es á ambos paises el no promover cuestiones que aunque no puedan enfluir jamas en la buena armonie, podrian un embargo ser causa de contestaciones entre ambos Goburnos, en las cuales tal vez se tuvieren en cuenta otras de epoca bien desagradable que recordará VE me atrevo á esperar de sue repetida demostraciones y testimonios de amistad con que me ha honorado, que se prestará á desister de la oposicion que ultemam^{te} ha manifestado á M.D. Eckard respecto al regreso del Sr D' Lino de

Cosio, en la seguridad que doy á VE de que este empleado se esmerará constantem^{te} en hacerse acreedor á la benevolencia de VE y demas autoridades de las Islas enyo mando esta dignam^{te} confiado á VE.

Con este motive tengo el honor de repetir á VE. las seguridades de mi mas distenquida consideracion y fina Amistad que dando de muy alt^o apas^r y S.S.

Z. B. L. M. de VE.

Esmo Sor

Santiago Mendez Vigo

Esmo Sr Ten^{te} Gr^b P. Scholten

Govr G^l de las Islas Danesas

— —

in fidem

allerunderdanigst

Pv. Scholten

Nr. 63 Peter von Scholten til Christian VIII
26. november 1843

St. Croix den 26 November 1843

Allernaadigste Konge

Jeg har den Ære at tilstille Deres Majestæt disse Allerunderdanigste Linier med Capitain Lieutenant van Dockum, der afgaaer med den engelske Paket. Hvor ugjerne jeg end seer Capitain Lieutenant Dockum forlade den Stilling som han nu næsten i 4 Aar har indtaget hos mig, da hans udmærkede Forretningsdygtighed i Forbindelse med hans elskværdige Personlighed og Characterfasthed ikke har kunnet andet end tilsikkre ham den Agtelse og personlige Hengivenhed, som jeg allerede ved flere Leiligheder har havt den Ære Allerunderdanigst at udtale for Deres Majestæt, saa har jeg dog ikke villet søge at overtale ham til mod hans eget Ønske at forblive længere herude, hvor behagelig end en saadan frivillig Beslutning fra hans Side ville have været mig, da jeg vidste af Erfaring, at deres Majestæt Allernaadigst ville have tilstaaet mig denne Behagelighed. Jeg har derfor, paa Grund af den allerede langt fremrykkede

Dette portræt af Christian VIII blev malet af Wilhelm Marstrand (1810-1873) enten i 1843 eller i 1844, kongen sad ifølge sin dagbog for denne maler begge disse år. Karakteristisk for Christian VIII er, at han almindelig blev portrætteret i civil, thi han havde ikke sin forgængers glæde ved uniformer.

Aarstid givet ham Tilladelse til at afgaae, for derved at sætte ham i Stand til at tilbringe nogen Tid hos sin Familie, forinden han tiltræder den ham af deres Majestæt Allernaadigst tilsagte Commando, og bliver der saaledes kun tilbage for mig endnu engang paa det varmeste at anbefale Capt. Lieutenanten til deres Majestæts Naade, som særdeles værdig dertil.¹

Da jeg haaber at Capt. Lieutenanten i Begyndelsen af det tilstundende Aar vil have den Ære, at overlevere disse Linier i deres Majestæts Hænder, har jeg overdra-

1. Carl Edvard van Dockum var 1844-45 chef for briggen *St. Croix* til Vestindien og New York.

2. van Dockum meldte sig ifølge kongens dagbog hos denne i audiens den 26 februar 1844, og den følgende dag skrev monarken til von Scholten og takkede for hans meldinger med van Dockum.

3. Dermed menes naturligvis Frederik von Scholten.

get ham det Hverv, at fremføre for Deres Majestæt mine Allerunderdanigste Lykønkninger i denne Anledning samt at tolke mine oprigtigste Følelser for deres Majestæt, Hendes Majestæt Dronningens og hele Kongehusets uforstyrrede Lykke og Vel.

Capt. Lt. Van Dockum der er i Besiddelse af min uindskrænkede Fortrolighed og der, som en naturlig Følge af din Stilling hos mig er paa det nøieste bekendt med mine Anskuelser og de Principer der lede mig i den mig Allernaadigste betroede Administration af disse deres Majestæts Øer, vil være i Stand til at give deres Majestæt enhver Oplysning, som deres Majestæt maatte ønske med Hensyn til vestindiske Anliggender eller til mig personligen,² og troer jeg ikke her at burde tilbageholde den aabne Tilstaaelse, at jeg har Grund til at antage, at et ikke ubetydeligt Partie af Embedsmænd og Plantere vilde med Glæde at see mig forlade Colonierne, men jeg beder Deres Majestæt at være forvissat om, at saadanne Personlige hensyn, saa længe jeg har den lykke at være i Besiddelse af deres Majestæts Tillid og Yndest og min Sundhedstilstand tillader det, aldrig skulle afholde mig fra at handle saaledes som jeg anseer det for min Allerunderdanigste Pligt og stemmende med deres Majestæts Tjenestes Tarv, men for at gjøre dette med den fornødne Kraft, er det, som jeg allerede Allerunderdanigst har tilladt mig at udtale, nødvendigt, at jeg føler mig overbeviist om at besidde deres Majestæts Tillid og dette saa meget mere, da endeel Embedsmænd fra den ældre Tid ikke synes at kunne sætte sig ind i de nye Forhold, og derfor mangle de i deres Embedsførelse den Kraft og Energie, som ere fornødne, i Særdeleshed i en Overgangsperiode, som denne hvori Colonierne for Tiden befinde sig. En høist roesværdig Undtagelse herfra danner Kammerjunker, Overrets Assessor Rothe, og anseer jeg det for min Allerunderdanigste Pligt igjen her at henvende deres Majestæts Allerhøieste Opmærksomhed paa hans Forretningsdygtighed, Activitet og Character, der ikke alene have sikkert ham min uindskrænkede Tillid, men ogsaa almindelig Agtelse her paa Øen, og jeg tager ikke i Betænkning her allerunderdanigst at yttre som min Overbeviisning, at han og Kammerjunker v. Dockum (uden paa Grund af Familieforhold at nævne min Broder)³ ere de

Frederik von Scholten (1796-1853), generalguvernørens yngre broder var toldinspectør i Frederiksted på St. Croix og havde en kunstnerisk åre, hvad der fremgår af en del af denne bogs illustrationer. Ophavsmanden til dette portræt ukendt. Det kongelige Bibliotek.

eneste Embedsmænd, der have vidst at tilegne sig den Aand, [som] under Øernes nærværende Forhold udfordres til sammes Bestyrelse.

Hvad Øernes Tilstand i det hele angaaer, saa hersker Rolighed og fuldkommen Orden overalt, og den Ufries Forhold er i enhver Henseende tilfredsstillende, men desværre klager Handelsstanden paa St Thomas og vel ikke uden Grund over Mangel paa Forretninger, ligesom Planterne har, endskjøndt deres Forhaabninger med Hensyn til den tilstundende Høst ved det senere indtrufne Veirlig ere blevne igjen oplivede, bestandigen klage over Conjunctionerne og de betydelige Omkostninger, de[r] ere forbundne med Drivten af deres Plantager og der sætte dem ud af Stand til paa det amerikanske Marked at concurrere med fremmede Sukkere. Det kan ikke nægtes, at disse Klager for en stor Deel ere grundede og at den største Deel af Plantere befinde sig som Følge af de senere Aars daarlige Høste, i Forbindelse med de uheldige Conjunctioner for Tiden i en høist betrykkende Tilstand, og der er efter min Allerunderdanigste Overbeviisning kun eet Middel for deres Redning, nemlig dersom deres Majestæt i Allerhøistsammes

Visdom maatte befale saadanne Foranstaltninger, hvorved Landets Producter bleve tilsikkrede en Planterne remunerende Priis enten i Moderlandet eller paa fremmede Steder.

I det jeg slutteligen Allerunderdanigst tillader mig at anbefale mig selv og min Familie til deres Majestæts vedvarende Naade, nærer jeg det Haab at vi alle vil ved vores Forhold gjøre os værdig til deres Majestæts Velvillie og Beskyttelse.

Allerunderdanigst
Pv. Scholten

Nr. 64 P.v. Scholten til Christian VIII
30. november 1843

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
Vestindiske Øer, St Thomas den
30te November 1843

Til Kongen

I Forbindelse med min Rapport af 25de dennes har jeg den Ære allerunderdanigst at indberette, at jeg afgik den 27de fra St Croix over til St Thomas ombord i Orlogsbriggen Mercurius Capitain Lieutennt Christmas.

Den nærmeste Anledning til denne Reise var Ønsket personligen at gjøre mig bekjendt med de Foranstaltninger som i Anledning af Koppe-Epidemien paa St. Thomas vare blevne tagne, samt med Sygdommens Udstrækning i det Hele, og er det med Sorg at jeg maa indberette at det herskende Onde griber mere og mere om sig.

Dagen efter min Ankomst præsiderede jeg [i] et Møde af deres Majestæts herværende Raad, i hvilket det kom under Forhandling, hvilke Forholdsregler der for Øieblikket maatte ansees hensigtsmæssige eller nødvendige. Det blev her besluttet, af det som her er opsparet til Fattig-Forsørgelse, hvilket paa St Thomas, hvor en saa hurtig Vexlen af Befolkningen finder Sted hensigtsmæssigen er traadt istedetfor et fast Fattigvæsen, at tilstille Borgerraadet en Sum af 1000 Rdlr v Ct til Anvendelse ved fattige Syges Forpleining. I et Møde som fandt Sted af Byens Borgere

blev faa Timer efter at denne Sum i deres Majestæts Navn, var blevet Borgerraadet anvist, subscriberet en Sum af henved 8000 Rdlr v Ct til samme Øiemed, og det er at vente, da Sygdommen for største Deel næres blandt de fattigere Klasser, at de saaledes anviste Fonds anvendes paa passende Maade væsentligen ville bidrage til at mildne Sygdommens Karacteer. Dette er saa meget mere at haabe som de Quarantainer der paa Porto Rico og andre Øer er paalagt Fartøier fra St Thomas nødvendigen virke skadeligen paa St Thomas Handel og det er atter Overbeviisningen herom der har bragt Handelsstanden her til at gjøre Offere, om end desværre noget silde, til Afhjælpelse af de Onder, der saavel true dem selv og deres Omgivelse, som deres Handels-Virksomhed.

I samme Møde af deres Majestæts Raad kom under dets Beslutning, at opbygge et Fattig-Hospital, samt dets Ønske at erholde Grund dertil ved Tilstaaelse af en tidligere bebygget, nu øde Strækning, i Nærheden af Exerceer Pladsen. Idet jeg paa deres Majestæts Vegne under enkelte Betingelser tilstod dette Andragende der i ringere Henseende kan være forbundet med noget Tab for deres Majestæt Kasse, smigrer jeg mig med at have handlet overensstemmende med deres Majestæts allernaadigste Villie idet en Foranstaltning derved vil blive fremmet til hvilken Communen alt i lang Tid har følt Trang.

Den Skrivelse som jeg i Anledning af disse Grundes Afstaaelse har tilskrevet Øens Gouverneur vedlægges allerunderdanigst i Afskrift.

Efterat det gamle Gouvernementshuus her i St Thomas i Aaret 1807 afbrændte, har Grunden paa hvilken samme stod været ubebygget.

Da den herværende hollandske reformeerte Menighed har besluttet at opbygge en egen Kirke, have Kirke Værgerne henvendt sig til mig med Ønske om at købe bemeldte Grund, for en Sum af 2000 \$. Ligesom Tegning har været mig forelagt over den Bygning de agtede at opføre, hvilken syntes fuldkommen at svare til sin Bestemmelse, saaledes have Værgerne gjort opmærksom paa at Menigheden alt tidligere til den danske Lutherske Kirke har indbetalt en Sum af 5000 Rdlr v Ct, og de smigre sig med, at dette muligen maatte tale for deres Opfyldelse, hvilket jeg saaledes foreløbigen tillader mig at anbefale til Deres Majestæt.

I Forbindelse med den Anbefaling fra Deres Majestæts vestindiske Regjering som vil komme Deres Majestæt tilhænde med denne Paket, angaaende Laan til Actionairene i den her indrettede Ophalings Bedding for Skibe der behøve Reparation, i Anledning af hvilket Andragende den vestindiske Regjering have [seet] sig nødsaget til at bemærke at nævnte endnu ikke ganske var fuldført, undlader jeg ikke, idet jeg allerunderdanigst tilstiller Deres Majestæt vedlagte Skrivelse fra Directionen, til samme Tid at indberette, at jeg igaar har beseet samme Bedding, paa hvilken et Skib i min Nærværelse, med største Lethed blev ophalet ved Dampkraft, og siden atter sat i Vandet. Ligesom dette Arbeid er udført i en overordentlig stor Stiil, saaledes at de største Skibe der kunne ophales, saaledes kan man ikke andet end beundre den Soliditet hvormed Alt er opført, idet ikkun Sten og Jern ere anvendte til Arbeidet. Det er saaledes min Overbeviisning at dette Værk væsentligen vil bidrage til at sikre St Thomas den Vigtighed blandt Vestindiens Havne, som det maa være saa magtpaaliggende at vedligeholde, og i det den derpaa anvendte Bekostning af henved 180,000 \$ langt overstiger den fra første Begyndelse beregnede Sum, vover jeg paany at anbefale den Ansøgning som Actionairene, igjennem den vestindiske Regjering allerunderdanigst have stilet til Deres Majestæt, idet det uidentivl vilde virke afskrækkende for lignende storartede og nyttige Foretagender i Fremtiden som et saa vellykket Værk strax ved dets tråden i Virksomhed skulde blive at bortsælge ved offentlig Auction.

Om faae Timer agter jeg at afgaae til St Jan, hvor jeg har beordret Orlogsbriggen Mercurius at forvente min Ankomst. Som det altid gaaer naaer først Hang til Bortløben begynder at vise sig blandt Negrene, saaledes har atter, efter den under 25de dennes indberettede Bortrømning af Negre, Andre søgt at følge disses Eksempel, hvilket Forsøg dog itide blev opdaget.

Fra St Jan er det min Hensigt, ombord i Orlogsbriggen atter at vende tilbage til St Croix.

Ogsaa afgaaer i Eftermiddag herfra Damp Paketten Teviot, ombord i hvilken min Adjutant, Capitain Lieutenant van Dockum, herfra til Kjøbenhavn. Idet han vil have den Lykke at overbringe disse Linier i Deres Majestæts Hænder,

slutter jeg med i Henhold til mine tidligere Skrivelser,
gjentagen at anbefale Herr Capitain Lieutnanten i Deres
Majestæts Naade og Bevaagenhed

Allerunderdanigst
Pv. Scholten

1. Fem ulæselige signaturer.

St. Thomas 29th November 1843

Sir!

We avail ourselves of your Excellency's arrival in our Island to represent, that at the time we submitted the Petition to His Majesty for the loan of Fifty thousand dollars, the Marine Repairing Ship was not in that state of forwardness to permit vessels to be taken up, we are happy to state however that since that period the advancement to a conclusion has been rapid, we have under your Excellency's own observation this day been enabled to make a trial of handing up, which has been happily performed, so that it is quite ready to commence business.

We therefore solicit your Excellency as the head of the Government in the Colonies to represent to His Majesty the effective state of the Railway, and to recommend that the prayer of our Petition be granted.

We have the honor to be
Your Excellency Obl Servs¹

To His Excellency
Governor, General von Scholten

I Anledning af derom gjort Andragende fra Borgerraadet om Afstaaelse af nogle Hans Majestæt tilhørende Grunde Norden for Exerceer Pladsen, for derpaa at opføre et Fattig Hospital, skulde jeg ikke undlade at meddele deres Højvelbaarenhed, at jeg paa Grund af den tilsigtede Foranstaltning's Nytte ikke tager i Betænkning paa Hans Majestæts Vegne, at tilstaae det saaledes gjorte Anliggende, dog under følgende Betingelser: At det forbeholdes Administrationen Ret til, dersom saadant i Fremtiden maatte ansees nødvendigt, at opføre separat Militair Syge Locale i Forbindelse med nævnte Hospital; at Exerceer-Pladsen ved Hospitals-Grundens Anviisning ikke bliver indskrænket, at

Hospitals-Bygningerne bliver opførte paa passende Afstand fra samme, samt endeligen at der til samme Bygnings Opførelse bliver valgt et saa høitliggende Sted som muligt.

Til den saaledes tilstaaede Grunds nærmere Anviisning ville Deres Høivelbaarenhed behage at udnævne en Commission bestaaende af Medlem af det Kongelige Raad Etatsraad Ridder Berg, Stadshauptmand, Borgerraadsmellem Ridder Precht, den Høistcommanderende over det militaire, Landmaaler Capitain v Strandgaard samt Regimentschirurg, constitueret Landphysicus Dollerup; og forventer General Gouvernementet at modtage Underretning. Generalgouvernementet over de vestindiske Øer,

St Croix den 30te November 1843.

P.v. Scholten

Anm.: Det hele er med skriverhaand.

Nr. 65 Peter von Scholten til Christian VIII
26. december 1843

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
Vestindiske Øer, St Croix den
26de December 1843

Til Kongen!

Min sidste underdanigste Rapport af 25de og 30te November, haaber jeg ville i disse Dage være overleverede deres Majestæt ved Capitain Lieutenant van Dockum og stoler jeg paa at denne med Varme og Sandhed vil tolke de Følelser og Ønsker for deres Majestæts og Kongehusets Held og Tilfredshed hvoraf jeg og deres Majestæts herværende tro Undersaatte besjæles i Anledning af Aarsskiftet.

Efter Capitain Lieutenant van Dochums Afrejse fra St. Thomas begav jeg mig til St. Jan for der personlig at iagttagende de Virkninger, som Indførelsen af deres Majestæts allerhøieste Rescript af 18te Februar dette Aar paa denne Øe havde havt. Efter at jeg har truffet de mindre bety-

delige Foranstaltninger, som det havde viist sig at denne Øes særegne Forhold gjorde nødvendige, vover jeg det sikre Haab at deres Majestæts Landsfaderlige Hensigter ogsaa her ville vorde opnaaede. Der hersker fuldkommen Orden og Rolighed samt en god Forstaaelse imellem de Ufrie og Planterne. I Anledning af de Desertioner af Ufrie for denne Øe som jeg i mine tidligere allerunderdanigste Rapporter har tilladt mig at omtale modtog jeg fra Planterne forskjellige Forslag, men har endnu ikke herover taget nogen Bestemmelse, deels fordi jeg indsaar at det paa Grund af de engelske Øers Nærhed ikke ved nogen som helst Foranstaltning vil være muligt aldeles at forhindre og deels fordi jeg haaber, at de Ufries Erkjendelse af den ved deres Majestæts seneste Lovgivning opnaaede store Forbedring i deres Kaar, mere end nogen præventiv Foranstaltning vil betage dem Lysten til at ombytte Fødested, Huus og Hjem med den arbejdende Befolknings lidet misundelsesværdige Stilling paa de engelske Øer. I de nuværende Jule-Helligdage har jeg imidlertid sendt Orlogsbriggen Mercurius over til Øen og jeg stoler paa at dennes Chef, Capitain Lieutenant Christmas vil i Forening med Øens Autoriteter vide at tage saadanne Forholdsregler at Desertioner ikke fortiden ville indtræffe. Med Opførelsen af Skolehuse der paa Øen gaar det fremad og navnlig er Bygningen af det største af disse paa Midten af Øen, der indrettes saaledes at det tillige kan afbenyttes til Gudstjeneste for den Dansk lutherske Menighed, ved Stadshauptmand Knevels i dette som i saamange tidligere Tilfælde fortjenstfulde Virksomhed betydeligt fremmet. Bygningen af Skolehusene paa S^t. Thomas har endnu ikke kunnet paabegyndes deels paa Grund af Koppe Epidemien, deels paa Grund af at de fornødne Fonds endnu ei har været at tilveiebringe. Jeg tillader mig allerunderdanigst heraf at tage Anledning til atter til deres Majestæts Naade at anbefale begge disse Øers Borgerraads Anliggender om Laan til Bestridelse af Udgifterne ved Skolehusenes Opførelse.

Paa St Thomas er Koppe-Epidemien, der ogsaa skjøndt i en meget ringe Grad havde udvidet sig til St Jan ifølge de indkomne Rapporter noget i Aftagende, da saavel af Autoriteterne som Borgerne paa førstnævnte Sted tage Forholdsregler, hvorved den fattigere Klasse som var meest

udsat for Angreb af Smitten forskaffedes fornøden Pleie og Tilsyn, havde virket heldbringende og skjøndt det paa et Sted som St Thomas, hvor Tilstrømningen af fremmede er saa stor, ikke lader sig vente at Sygdommen saa hurtigt aldeles vil ophøre, er der dog Grund til at haabe at en stadig Fremgang til det bedre vil efterhaanden afhjælpe de beklagelige Følger denne Epidemie har medført for St Thomas. Ved de her paa Ste Croix i Anledning af denne Epidemie trufne Foranstaltninger, som jeg i mine sidste allerunderdanigste Rapporter tillod mig at indberette, er en almindelig Udbredelse af Smitten hidtil forhindret og skjøndt i de senere Dage tvende ny Tilfælde ere indtrufne, haaber jeg dog, at med den Almægtiges Bistand og stadig Agtpaagivenhed paa mistænkelige Sygdomstilfælde, vil dette Onde for denne Gang blive afvendt her fra Øen, hvor det navnlig i den nu forestaaende Høsttid vilde kunde have særdeles sørgelige Følger.

Veiret har i den senere Tid været gunstigt og dersom dette endnu i nogen Tid vil vedblive, ere Udsigterne til Høsten ret gode.

Der hersker her paa Øen almindelig Rolighed og Planterne vedblive i Almindelighed at vise Redebonhed til at arbeide frem efter de Grundsætninger som ere udtalte i Deres Majestæts seneste Lovbud angaaende den Ufrie Befolkning. At enkelte Tilfælde indtræffe, hvor misforstaaet og kortsynet Egennytte eller indgroet Fordom foranledige vrang Fortolkninger af deres Majestæts Love er ikke mere end naturligt i en Overgangsperiode som den nærværende, hvor Gemytterne ere letbevægelige og hvor ofte de egentlige Opponenten, der af forskjellige Grunde ikke ville være deres Mening bekendt og tillige mistvivle om at sætte deres Ønsker igjennem instigere letsindige og ukyndige Mennesker til at træde frem og lægge Vanskeligheder i Veien for de Forandringer og Forbedringer som deres Majestæt har bestemt at gennemføre. Disse Tilfælde ere imidlertid ikke hyppige eller af synderlig Betydenhed og jeg nærer ikke nogen Frygt for at jeg jo ved Ufortrødenhed og Fasthed skal kunne overvinde saadanne mindre betydelige Vanskeligheder naar den Almægtige forunder mig Helbred og deres Majestæt vil vedblive at skjænke mig Tillid.

Efterat i de sidste Dage i August Maaned en Forvalter og en Underforvalter paa Plantagen Rallan vare pludselig døde under saadanne Symptomer, at Lægerne antage at de var forgiftede ved Plantegift og de foreløige Forhører, som ikke havde ledet til noget Resultat vare sluttede, beordrede jeg Kammerjunker, Overretsassessor Rothe og Cancelliraad, Advocatus regius Auditeur Øgaard at sammentræde i en Commission for videre at undersøge denne Sag. Giftmord og Ildspaesættelse have til enhver Tid været de farligste Forbrydelser i de vestindiske Colonier, deels fordi den sorte Befolkning have viist Hang til paa disse Maader at tage Hævn over deres Herrer og Foresatte, deels fordi Opdagelsen altid er forbundet med særdeles Vanskeligheder. Jeg har derfor stedse havt min Opmærksomhed henvendt paa saadanne Tilfælde, hvor Mistanke om disse Forbrydelser vare tilstæde og maa beklage, at der i Løbet af de sidste Aar er givet mig grundet Anledning til at antage, at Giftmord ikke ere saalidet hyppige her paa Landet. Saameget vigtigere var det mig derfor i nærværende Tilfælde, hvor det maatte antages at Forbrydelsen havde krævet tvende Offere, at forsøge Alt muligt til sammes Opdagelse. De tvende Embedsmænd af hvem Commissionen blev sammensat, have fuldkomment svaret til mine Forventninger om deres Dygtighed og kraftige Udholdenhed idet de efter i 9 Uger uafbrudt at have fortsat Undersøgelsen blandt Plantagens 140 Ufrie, have af en Mulatinde erholdt Tilstaaelse om at hun, hvis Datter, der ligeledes hørte til Plantagens Besætning levede med Forvalteren og havde et Barn med denne, var med fuldkomment Overlæg at komme Gift i hans Kaffekande af hvilken Underforvalteren ogsaa kom til at drikke, har begaaet Forbrydelsen. Hendes Motiver have været Had til Forvalteren over at han ikke til Fremmede vilde anerkjende Datterens Barn og forbyde det i Forbindelse med Misfornøielse over at han behandlede hende selv strengt og haardt. Hun paastaaer at hun ikke tillige har tilsigtet at dræbe Underforvalteren, men at dette er foraarsaget ved Tilfælde og Uforsigtighed. Undersøgelsen fortsætter endnu for udførlig at oplyse alle med Forbrydelsen forbundne Omstændigheder, og der vil sikkert derved bringes Lys i mange hidtil direkte og ubekjendte Forhold. Det

Frederikssted på St. Croix set fra højderne ved plantagen Prosperity. I forgrunden til venstre ses tegneren med sin skitsebog, til højre rytter holdende hans hest. Der ses marker med palmer og løvtræer, til venstre sukkermølle og -køgeri, i baggrunden til højre havet med skibe, til venstre selve byen. Farvelagt tegning af Frederik von Scholten. (Museet for Søfart).

vundne Resultat som skyldes Commissionens Dygtighed og Udholdenhed er af stor Vigtighed og det har i det Hele gjort et godt Indtryk her paa Øen at denne Sag bliver Oplyst.

Sundhedstilstanden, naar undtages Kopperne, er i det Hele god paa Øerne. Paa de fremmede Øer er Intet af Interesse forefaldet naar undtages at den franske Escadre er gaaet til St Domingo som det siges for at bevirke Afgjørelsen af en resterende Termin af en Frankrig skyldig Capital, men sandsynligviis mere for at afbenytte den gunstige Stemning som paa en stor Deel af Øen blandt den coule-urte Befolkning nærer for Frankrig, og derved muligviis som en Forberedelse for større Planer at skaffe dette Land

Besiddelsen af en god Havn paa denne Øe. Den engelske Escadre er ogsaa gaaet derhen, formodentlig for at observere de Franskes Foretagender.

Slutteligen har jeg den Ære allerunderdanigst at tilmelde deres Majestæt, at Premier Lieutenant v. Wanding og Second Lieutenant Kleist ere ankomne hertil den 15de dennes med Skibet Triton, ført af Capitain Poulsen. Premierlieutenant Wanding har jeg beordret til S^t. Thomas, hvor han indtil videre har overtaget Commandoen af 2^{det} vestindiske Infanterie Compagnie og Capitain og Compagniechef v. Gjellerup er forsat som Chef for 1ste Compagnie her paa Ste Croix hvorved ogsaa Second Lieutenant v. Kleist er ansat til Tjeneste.

Allerunderdanigst
Pv. Scholten

Nr. 66 Peter von Scholten til Christian VIII
30. december 1843

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
Vestindiske Øer, S^t. Thomas den
30te December 1843.

Til Kongen

I Continuation af min allerunderdanigste Rapport af 26de dennes, er det mig en tung og sørgelig Pligt allerunderdanigst at maatte indberette at deres Majestæts herværende Toldintendant Etatsraad, Ridder Eckart ved Døden er afgaaet den 27de dennes om Formiddagen.

Efter Afsendelsen af ovennævnte allerunderdanigste Rapport modtog jeg pr Express, den 27de om Morgenen Klokken 8, det sørgelige Budskab om Etatsraadens farlige Tilstand, og jeg besluttede strax at begive hertil for om muligen endnu at træffe min mangeaarige hengivne, maaskee oprigtigste af alle mine Venner her ilive. Med det Kongelige Transportfartøi Vigilant forlod jeg St. Croix samme Dags Formiddag Klokken 11 og ankom hertil om Aftenen omtrent ved samme Tid, hvor min smertelige Anelse om at

denne trofaste Ven og retskafne Embedsmand ei var mere, desværre bekræftede sig. Etatsraaden som allerede i længere Tid ikke følte sig ganske vel, havde ved en Overfart til St Jan udsat sig for Solheden ved Strandbredden i et Par Timer for at vente paa et Fartøi, og uagtet han ved Ankomsten til St Jan var meget fatigueret, vilde han paa ingen Maade lade sig overtale til at forblive der, men tog strax tilbage til St Thomas, hvor han meget syg ankom om Natten og først den paafølgende Morgen lod Doctoren kalde, der fandt ham laborere under en stærk Apoplexie som nogle Dage efter, i hvilke han henlaae maalløs, blev Aarsag til hans død. Den 28de om Morgenen blev denne, som Menneske, Fader og Embedsmand, lige agtværdige, brave og nidkjære Mands jordiske Levninger høitideligen stedte til Hvile, ledsaget af et talrigt Følge af alle Stænder, og bliver nu høiligen beklaget og savnet af Alle.

Etatsraad Eckarts Fuldmægtig Hr van Vlierden er af St Thomæ Kongelige Raad indtil videre meddeelt Autorisation i Embedet og vil deres Majestæts vestindiske Regjering nærmere efter de rimeligen mange derom indkommende Ansøgninger, bestemme hvem Constitutionen i Embedet vil blive at overdrage, indtil det allernaadigst maatte behage deres Majestæt at bestemme Besættelsen af dette vigtige Embede.

Ved min Ankomst hertil forefandt jeg et med Hensyn til Aarstiden ikkun ringe Antal Skibe og Handelsstanden derfor ikkun i liden Virksomhed og det en Tid hvor ellers den største Travlhed pleier at herske. Aarsagen hertil ligger tildeels i politiske Intriguer fra de fremmede Øer, der af Jalousie med St Thomas søge at udsprede Rygter som angive den hersteds herskende Koppe-Epidemies Farlighed og Udstrækning for langt større end den i Virkeligheden eksisterer, for derved af afskrække Fartøier fra at anløbe St Thomas og saaledes skade Øens Handel – deels i den besværlige Quarantaine, nemlig 15 à 20 Dage, som Fartøier herfra er underkastede paa Fastekysten og paa alle Øerne, saa at Handelen indskrænker sig næsten alene til med Skibe fra Europa og Middelhavet.

Ihvorvel alle mig herfra tilstillede Rapporter angive Koppe-Epidemien at være i Aftagende, kan jeg dog ikke

efter Alt hvad jeg her personligen har overbeviist mig om, ganske tiltræde denne Formening, thi uagtet Sygdommen nu næsten har gjennemgaaet de fattigere Klasser og de Syge af disse paa Grund af den dem tilstaaede virksomme Hjælp af fornøden Pleie og Lægehjælp for en stor Deel ere helbredede, saa viser Epidemien sig ind imellem [i] Familier af de bedre Klasser, men da næsten Alle ere revaccinerede, viser Sygdommen sig af en meget mild Natur og de angrebne ere saaledes uden Fare naar de blot ville vogte sig for den Forkjølelse, som Aarstiden[s] kolde Vinde og fugtige Veir fører med sig.

Da det var min Bestemmelse i Begyndelsen af næste Aar at begive mig hertil og derefter til St Jan, dels for selv nøie at erkyndige mig om og undersøge Koppe Sygdommens Gang og de dersteds i den Anledning trufne Hensigtsheds-Regler, men tillige for at træffe Afgjørelse af de i min sidste underdanigste Rapport af 26de dennes omtalte, fra Planterne dersteds modtagne forskjellige Forslag til yderligere Forebyggelse af Desertioner af Ufrie, saa agter jeg strax efter Nytaar at begive mig til St Jan i ovennævnte Øiemed.

Endeligen tager jeg mig den allerunderdanigste Frihed at tilmelde Deres Majestæt, at min Secretair H^r Capitain og Kongelig Fuldmægtig F.W. Bentzon, en duelig Kundskabsrig Mand og en Søn af afdøde General Gouverneur Bentzon, som har overtaget Kammerjunker Capitain Lieutenant van Dockum's Forretninger, havde det Uheld Aftenen forinden jeg ankom hertil, ved at forlade et Selskab hos Hr Kammerjunker Rothe, hvor jeg selv var tilstede, at træde udenfor Trappen og i det derved bevirkede Fald at brække Benet tværs over lidet ovenfor Ankelen.

Den engelske Damppaket er i dag ankommet hertil og har medbragt Brev fra Danmark indtil 20de November; det glæder mig saavel som enhver af deres Majestæts tro Undersaatter deraf at erfare deres Majestæts Velbefindende og som jeg haaber endnu i mange Aar til Danmarks Lykke maa vedblive

Allerunderdanigst
Pv. Scholten

**Nr. 67 Peter von Scholten til Christian VIII
29. januar 1844**

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
Vestindiske Øer, Ste Croix den
29de Januar 1844

Til Kongen

Overensstemmende med min allerunderdanigste Rapport, dateret St Thomas den 30te December forrige Aar, begav jeg mig derfra til St Jan, for der personlig at tilkjen- degive Autoriteterne og Planterne mine Anskuelser med Hensyn til de derfra modtagne, berørte Forslag til Forøgelse af eller Forandring i det dersteds etablerede Vagthold for at forebygge Ufries Rømning. Da jeg efter modent Overlæg af denne for St Jan's Velfærd saa vigtige Gjenstand var kommen til den Overbeviisning, at Vagtholdet under dets nærværende Organisation selv om samme blev betydeligen forøget, ikke vilde afgive nogen effectiv Betyggelse imod Ufries Desertion og da den mest virksomme Forholdsregel, der efter min allerunderdanigste Formening tilbyder sig i saa Henseende, bestaaer i Oprettelsen af et Slags Indvortes lønnet Politie, hvis Personale burde bestaae af de meest betroede og paalideligste Ufrie af de respective Plantager og hvis Antal for hver Plantage vilde blive at bestemme i Forhold til Størrelsen af deres Besætning, og dens mere eller mindre exponerede Beliggenhed henstillede jeg i en Forsamling af Øens Autoriteter og Plantere denne min Anskuelse til disses nøieste Overveielse. Endskjøndt nu Iværksættelsen af en saadan Foranstaltning desuden vilde medføre den store Fordeel, at derved alle Collisioner med Autoriteterne af de Britiske Nabo Øer, hvortil Vagtholdets nærværende Organisation, selv med den største Vaersomhed fra vor Side, saa letteligen giver Anledning, vilde undgaaes tilligemed de mange Sygdomme, for hvilke dét tjenstgjøren- de Mandskab, ifølge Tjenestens Beskaffenhed, er udsat, saa syntes samme dog i Begyndelsen ikke ganske at behage St Jans Plantere, og Grunden hertil var udentvivl, at de frygte- de for, at en Deel af den dem tilkommende Myndighed over de af deres Ufrie, der vilde blive ansatte som Opsynsmænd vilde derved blive overdraget til det Offentlige. Det var

af samme Grund at man ligeledes her paa St Croix i Førstningen havde saameget imod Bestemmelserne angaaende Driverne. De synes imidlertid at være kommet over denne Betænkelighed, thi jeg har i disse Dage igjennem Deres Majestæts Gouvernement paa St Thomas modtaget et Andragende fra St Jans Borgerraad, hvori Samme erklærer, efter Gjenstandens nøieste Overveielse, at være kommet til den Overbeviisning, at Iværksættelsen af den her allerunderdanigst omhandlede Plan vilde afgive det eneste effective Middel til at værne imod Ufries Desertion fra Øen, og skal jeg derfor efter modent Overlæg af den bedst mulige Maade at bringe samme til Udførelse, have den Ære desangaaende at indkomme med nærmere allerunderdanigst Indstilling til deres Majestæt. Endskjøndt jeg under mit korte Ophold paa St Jan i det Hele taget havde Grund til at være fornøiet med Tingenes Gang dersteds, saa troer jeg dog, at et længere Ophold dersteds fra min Side ikke vilde blive uden nytte i flere Henseender, hvorfor jeg har fattet den Beslutning snarest muligt at tilbringe 14 Dage der. Jeg beklager, at en Mand af Stationen er druknet ved at kæntré med Fartøiet. Da en anden Matros, der havde været i Fartøiet, af den tjenstgjørende Officeer befandtes beskjenket, saa antager Chefen, H^r Capitain Lieutenant Christmas, at det samme har været Tilfældet med den Drukne.

Strax efter min Tilbagekomst hertil modtog jeg ved en Deputation af flere Ufrie den her i Gjenpart allerunderdanigst vedlagte Adresse fra de til næsten samtlige Plantager i Frederiksteds Jurisdiction henhørende Haandværksfolk, hvori de paa Plantagernes Ufries Vegne bede mig om at tolke for deres Majestæt deres Taknemmelighed for den dem allernaadigst tilstaaede frie Løverdag, hvilket Hverv jeg herved har den Ære allerunderdanigst at udføre, idet jeg ikke kan nægte, at dette saa ganske uventede Skridt fra den meest intelligente Deel af Plantagernes ufrie Befolkninger har gjort et behageligt Indtryk paa mig. Det er besynderligt nok, at Adressen er conciperet af Hr Procurator Sarauw, som blev hjemsendt¹ af endeel Plantere, for at forhindre Dagens Tilstædelse for de Ufrie, hvilket iøvrigt maa være et for Alle iøjnefaldende Beviis paa, at jeg ikke har havt nogen Deel deri. De til Plantagerne i Christiansteds Jurisdiction henhørende Ufrie have derimod da de boe nærmere Alle i

1. En lidt mærkelig formulering, eftersom Sarauw tidligere havde arbejdet for „Oppositionspartiet“, sammenlign med nr. 37.

flere Løverdage efter hinanden, hver Plantages Befolkning for sig, indfundet sig Personligen for at yttre de samme Taknæmmelighedsfølelser. Jeg forefandt en Løverdag Aften, ved min Hjemkomst fra Byen henimod 10 à 1100 Ufrie forsamlede i dette Øiemed paa Bülowsminde.

Allerede under mit Ophold paa St Thomas bragde jeg i Erfaring, at den der ansatte Handelsbetjent H^r Cosio y Velez havde begivet sig fra Puerto Rico til Spanien og modtog jeg strax efter min Tilbagekomst hertil fra denne Øes General Capitain Hr General-Lieutenant Mendez de Vigo, i en af Hans Excellence til mig i Anledning af Etatsraad Eckards død rettet Condolance Skrivelse, Bekræftelse herpaa. General Capitainen berører imidlertid ikke videre, om det er Herr Cosio's Hensigt at forblive i Spanien eller om denne agter at vende tilbage til sin Post paa St Thomas.

At det første maatte blive Tilfældet er et almindeligt, vel begrundet Ønske paa St Thomas og tillader jeg mig derfor allerunderdanigst at henstille til Deres Majestæts udenlandske Departement at foretage Skridt til at forhindre Hr Cosio's Tilbagekomst til St Thomas.

I det ved Etatsraad Eckards død vacante Told Intendant Embede paa St Thomas har Deres Majestæts vestindiske Regjering constitueret Hr Borgerraad's Incassator van Vlierden, en paa St Thomas almindeligen agtet Mand, der i en Række af Aar har beskæftiget sig med de under dette Embede sorterende Forretninger og der i 2de ham tidligere, under Etatsraad Eckards Fraværelse i Europa, betroede Constitutioner i samme, har vidst at erhverve sig saavel Deres Majestæts Auroriteters fuldkomne Tilfredshed som i høi Grad St Thomas Handels Velvillie, udentvivil den vanskeligste Opgave i Røgtelsen af dette saa vigtige Embede. Saasnart den brugelige Frist af 6 Uger er forløben, ville de til deres Majestæts vestindiske Regjering indkomne allerunderdanigste Ansøgninger om Ansættelse i dette Embede blive fremsendte af Samme, dog skal jeg allerede nu allerunderdanigst tillade mig at bemærke, at efter min Formening af alle Supplicanter herfra kun tvende ville kunne komme i Betragtning, nemlig først og fremmest Hr Kammerherre Regjeringsraad F^r v. Oxholm og derefter H^r Etatsraad, Raads Medlem, Byfoged og Politiemester Berg. Begge qualificerer sig ved deres nøie Bekjendtskab med

St Thomas Handelsforhold og ved andre Egenskaber fortrinligen til Embedet og der taler desuden for begge mange andre Grunde som De selv udentvivel ville vide at fremhæve i deres allerunderdanigste Ansøgninger, og tillader jeg mig, som General Gouverneur allerunderdanigst at fremhæve som et særdeles vigtigt Hensyn, at de begge ere Eiere eller Bestyrere af meget betydelige Plantager og at jeg mere og mere er overbeviist om, at dette vil være til Hinder for deres gavnlige Virksomhed i almindelige administrative Embedsstillinger, hvor deres Interesse som Plantere saa ofte maa komme i Collision med deres Embedspligter.

Kopperne ere, ifølge den sidste Indberetning fra Deres Majestæts Gouvernementet paa St Thomas betydeligt i Aftagende i Byen, hvorimod dette desværre ei er Tilfældet paa Landet og vedbliver Epidemien at udøve den skadeligste Indflydelse paa Øens Handel og Samfærsel med Naboe-Øerne og Fastekysten, endskjøndt Kopperne efter Rygtet skulle grassere paa næsten alle Engelske Øer. Gouvernementet paa St. Christopher er efter Anmodning bleven forsynet med Vaccine Lymphæ fra St Thomas. Paa St Jan have de strax i Begyndelsen tagne hensigtsmæssige Forholdsregler modvirket Smittens almindelige Udbredelse og her paa St Croix have vi hidindtil været saa heldige at indskrænke Epidemien til Byerne, hvor de angrebnes Antal i de til deres Indlæggelse bestemte Hospitaler beløber sig til 10 Individuer.

De tvende til Plantagen Mount Stewart henhørende Ufrie Abel og Bob af deres Majestæts vestindiske Lands-Overret vare, for Forgiftelse af Plantagens driver blevne dømt til at miste Livet, har jeg i den offentlige Sikkerheds og Samfundets Interesse, anseet det for min allerunderdanigste Pligt at lade Dommen fuldbyrde i Overensstemmelse med allerhøieste Rescript af 12te August 1820 og bleve de domfældte, som Følge heraf, den 20de dennes om Morgenen hængte. Forbrydelsens Afskyelighed i sig selv, de Ufries velbekjendte Hang til ved Anvendelse af Gift eller ved Ildspaaættelse at tage Hævn for deres formeentligen tilføiet Uret, den overordentlige Lethed, som deres udbredte Bekjendtskab med de giftige Planter tilbyder dem til Iværksættelsen af denne Forbydelse, den særdeles Vanskelighed, der er forbunden med dens Opdagelse da

vegetabiliske Gifte ikke, som de mineraliske, efterlade noget Spor og deres Virkning ikke stedse, som i nærværende Tilfælde, følger umiddelbart paa eller kort efter Nydelsen, men længere Tid kan hengaae, indtil den Forgiftede bortrives ved Sygdom, hvis sande Oprindelse ingen Læge er i Stand til at udfinde, alt dette i Forbindelse med den Omstændighed, at som Deres Majestæt bekjendt, senere Giftmord af samme Beskaffenhed her ere opdagede, har bidraget til at henvende Indvaanernes Opmærksomhed paa den store Fare, som Samfundet vilde være udsat for, dersom en saadan forbryderisk Tendents ikke itide modarbeides med Kraft og gør det udentvivil til Pligt for Øvrigheden at benytte ethvert Middel, der er lagt i deres Haand til at gjøre Retshaandhævelsen indtrængende og exemplarisk. En Omstændighed, der i dette Tilfælde var vel beregnet paa at gjøre Indtryk paa den ufrie Befolkning, var denne, at Forbrydelsen, hvorfor de Paagjældende bleve dømte fra Livet, var af dem begaaet mod et Individ af deres egen Classe og den forfeilede heller ikke denne Virkning, thi iblandt de meget talrige Ufrie der bivaanede Executionen, var der kun én Stemme med Hensyn til Dommens Retfærdighed. Jeg bør ikke forbigaae allerunderdanigst at anføre, at den fornødne Oplysning i Sagen bør for en stor Deel tilskrives den constituerede Underdommer, Herr candidatus juris Sarauws Flid og Omhue, til hvem Sagen af Deres Majestæts Landsoverret i dette Øiemed var bleven tilbagesendt, paa Grund af deres mangelfulde Oplysning.

Jeg beklager af mange Grunde, at den i min allerunderdanigste Rapport af 20de December forrige Aar ommeldte; til Plantagen Rallan henhørende Mulatinde, der havde tilstaaet for Commissionen at have forgiftet Plantagens Forvalter og Underforvalter (denne sidste dog imod hendes Villie) har fundet Leilighed til at hænge sig selv i Arresten. Nogle Dage forinden hun begik Selvmord fragik hun Alt hvad hun havde sagt for at ruinere adskillige Ufrie, der havde vidnet mod hende, men da hun snart efter kom ud til Plantagen med Commissionens Medlemmer for at paavise det Træ, hvorhen hun havde angivet at have taget de Bær, hvilke hun havde anvendt til Forgiftningen, udbrod hun paa eengang, efter at have gjort dette, i de Ord „Mine Herrer, jeg veed at jeg er skyldig og at jeg vil blive hængt, men jeg er ikke den

Værste her paa Plantagen, i en Uge ville de have at komme herud igjen og finde Værre end jeg.“ Da en til Plantagen henhørende Ufrie strax løb bort uden at Forvalteren kunde angive nogen Grund hertil, opvakte dette Commissionens Mistanke og besynderligt nok, efter at han var bleven greben fandtes endeel af de selv samme Bær i hans Lommer. Undersøgelsen fortsættes af Commissionen med den samme Iver og Ufortrødenhed der fra Begyndelsen have characteriseret dens Medlemmers Bestræbelser og hvorved de have erhvervet sig vel grundet Krav paa Samfundets Paaskjønnelse og Taknemmelighed!

Herr Regjeringsraad Kunzen har været voldsomt angreben af Feber og er endnu yderst svag, dog haaber jeg, at han snart vil være fuldkommen restitueret. Der hersker i det Hele taget en selv for den kolde Aarstid betydelig Sygelighed her paa Øen og i særdeleshed iblandt Plantagernes Ufrie. Deres Majestæts Orlogsbrig, Capitain Lieutenant Christmas, har jeg den 22de dennes beordret at afgaae paa et Togt indtil 26 à 27 Grader Nordefter for en 14 Dage, da en saadan Tour antages at ville have gavnlige Følger med Hensyn til Besætningens Sundhedstilstand.

Der er intet politisk nyt i denne Verdensdeel, der kunde være af Interesse for deres Majestæt; fra St Domingo høres intet videre. Jeg modtog i disse Dage et Brev fra General Paez, hvor han tilkjendegiver mig, at han agter i Aarets Løb med Familie og nogle Venner at aflægge et Besøg hos mig.

Jeg har Grund til at antage, at det er Generalens Hensigt at reise til Europa og at forblive der i nogen Tid, da det siges at være et Parties Ønske og Hensigt at faa ham valgt til Republikkens Præsident for Livstid.

Allerunderdanigst
Pv. Scholten

Da Negerbefolkningen paa de her efter nævnte Plantager have følt Trang til at udtale deres Taknemmelighed i Anledning af den Plantageslaverne tilstaaede Fridag, have de bemyndiget os Undertegnede til at tolke deres Følelser i saa Henseende. Idet vi derfor nu paa deres og egne Vegne paa det nye Aars første Dag bringe Deres Høivelbaarenhed vore bedste Ønsker, bede vi Dem tillige at fremsende vor

inderligste Tak til vor allernaadigste Konge for den Gave han har formaaet vore Eiere at tilstaae os, ligesom vi ogsaa takke Deres Høivelbaarenhed for den Deeltagelse og Iver de saavel ved denne Leilighed, som tidligere, har vist for Slavernes Sag. Vi vide ei bedre at slutte, end med den Forsikkring, at vi haabe at Ingen iblandt os vil vise sig uværdig til Gaven ved Misbrug af den forøgede Fritid.

St Croix 1. Januar 1844

Navne	Haandværk	Plantage
Benjamin	Murer	Mount Pleasant
Zacharias	Ditto	
Willy	Tømmermand	
Peter	Bødker	
William	Tømmermand	Carlton
William	Murer	
Philip	Grevsmed	
Paimas	Bødker	Store la Grange
Cious	Grovsmed	
Andreas	Murer	
John	Tømmermand	

med Flere

In fidem
 Allerunderdanigst
 Pv. Scholten

Nr. 68 Peter von Scholten til Christian VIII
12. februar 1844

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
Vestindiske Øer. St Croix den
12te Februar 1844

Til Kongen

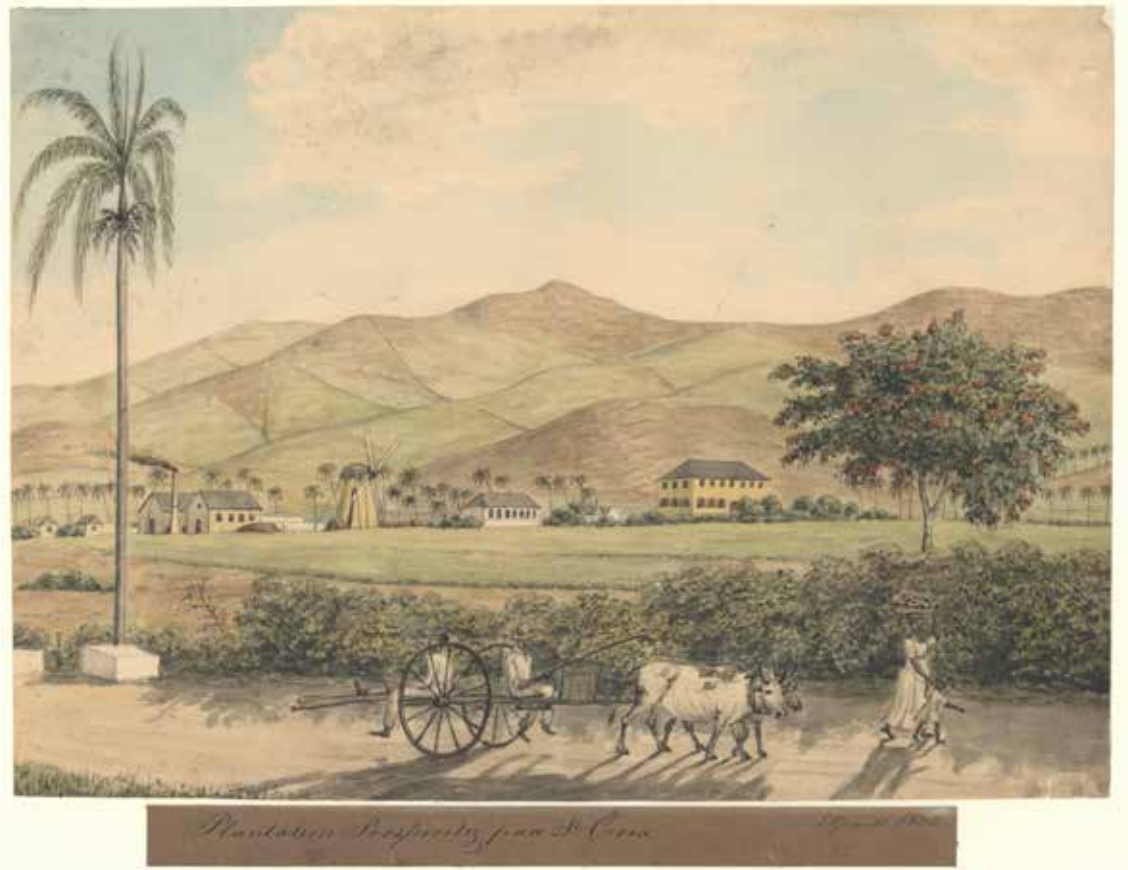
Jeg har herved den Ære allerunderdanigst at indberette, at deres Majestæts Orlogsbrig Mercurius Capitain Lieutenant Christmas, er den 6te dennes vendt tilbage fra Toget Nordpaa og beklager jeg, at denne Tour ikke har havt den forønskede Virkning paa Mandskabets Helbredstilstand, thi Chefen melder mig, at han har faaet 2de additionelle Feber Patienter, af hvilke den ene senere er død. Ligesom ombord i Orlogsbriggen, hersker der ogsaa i Garnisonen og iblandt Øernes Indvaanere i Almindelighed megen Sygelighed, og endskjøndt Mortaliteten ikke er videre betydelig, saa synes det dog at være det Characteristiske af de her for Tiden grasserende intermitterende Febere, at der medgaaer en meget lang Tid forinden Reconvalescenterne komme til Kræfter igien. Da dette Sidste i Særdeleshed er Tilfældet med Orlogsbriggens Mandskab, saa er det min Hensigt om føie Tid at beordre samme at afgaae paa et nyt Togt Syd paa, og haaber jeg at dette vil have et bedre Udfald. Hr Regjeringsraad Kunzen, der nu er Reconvalescent, agter at gjøre denne Tour med Orlogsbriggen og tvivler jeg ikke paa at denne vil effectuere ham en fuldkommen Restitution.

Iblandt det Militaire er Sygeligheden, som allerunderdanigst anført ligeledes meget stor, paa Hospitalet i Christiansted henligge 35 Mand Syge og af Garnisonen i Frederiksted, hvis hele Styrke beløber sig til 44 Mand ere 33 Syge indlagt paa Hospitalet. Paa St Thomas var der ifølge den sidste Rapport 10 Mand af Garnisonen dersteds.

Kopperne ere ifølge Gouvernementets sidste Indberetning betydeligt i Aftagende paa St Thomas. Paa St Jan beløb de Angrebnes Antal sig til 6 og her paa St Croix ere ingen senere ny Tilfælde indtrufne, og de faae Syge ere alle i god Bedring eller Reconvalescentere.

Jeg har i disse Dage modtaget af Deres Majestæts Chargé d'affaires i Washington, Hr Steen Bille, udførlig Underretning om Udfaldet af hans Communication til de Forenede Staters Regjering angaaende en Handelsagents Tilstaaelse paa St Thomas. Da Statssecretairen i sit Svar til Deres Majestæts Chargé d'affaires, som gaaer ud paa, at de Forenede Staters Regjering under de anførte Omstændigheder ikke for Tiden vil tage i Betænkning at benytte sig af det fra Deres Majestæts Side gjorte Tilbud om, at Samme maatte udnævne en Handelsagent paa St Thomas med consulare Attributer, – synes at lægge særdeles Vægt paa dette Sidste, har jeg anseet det for vigtigst at tilstille Deres Majestæts Charge d'affaires Gjenpart af en mig af Deres Majestæts General Toldkammer og Commerce Collegium afæsket ved Deres Majestæts Resolution af 10de Mai 1843 foranlediget Betænkning med Hensyn til de Vilkaar, der saafremt det maatte behage Deres Majestæt at functionere disse, eller hvilke andre Bestemmelser som fremtidigens maatte blive at foreskrive for Handelsagenters Antagelse paa St Thomas, for at forebygge mulige Misforstaaelser med Hensyn til de en saadan Agent tilkommende consulære Rettigheder og Prærogativer.

Da af de ved Deres Majestæts vestindiske Tropper ansatte Officerer H^r Oberstlieutenant v Lønborg og H^r Secondlieutenant v Harboe ere hjempermitterede og den Sidstes Helbredsforfatning neppe vil tillade ham at vende tilbage hertil, og det desuden er min allerunderdanigste Hensigt at hjemsende H^r Secondlieutenant à la suite v Piehl med en af de første Leiligheder, for at han kan gjøre Tjeneste i nogen Tid hjemme, maa jeg allerunderdanigst andrage paa 2de Secondlieutenanten à la suite snarest mulige Udsendelse og tillader jeg mig allerunderdanigst at udbede af Deres Majestæt, at H^r Baron Rosenkrands maatte blive den ene af disse, da jeg veed, at dette er overensstemmende med hans eget Ønske. Disse Officerers Udsendelse bliver desto nødvendigere, da Hr Premierliutenant v Meincke, efter et uafbrudt Ophold af 11 Aar herude, i hvilke han har været ansat som Adjutant for mig samt har forestaaet Bestyrelsen af Deres Majestæts herværende militaire Depot

Plantagen Prosperity på St. Croix. I forgrunden negre med oksekærre, i mellemgrunden marker og plantagens bygninger, i baggrunden nøgne bjerge. Farvelagt tegning af Frederik von Scholten. Museet for Søfart.

til min fuldkomne Tilfredshed, vil være nødt til for sin Helbreds Skyld i Aarets Løb at gjøre en Reise til Europa og da jeg frygter for, at Hr Secondlieutenant v Stemann efter et syvaarigt Ophold herude og efter gjentagende voldsomme Angreb af Feber vil befinde sig i samme Nødvendighed.

Med Hensyn til Veiret da trænger vi alle til Regn og vil Ønsket herom snart realisere sig, vil Høsten efter al Sandsynlighed blive ret god, ihvorvel meget sildig, da vi ere saa langt tilbage at den endnu ei er paabegyndt.

Allerunderdanigst
Pv. Scholten

Plantagen Morningstar på St. Croix, i forgrunden vej med gærde, i mellemgrunden hestegang og mølle, der kunne anvendes til at knase sukkerrør i tilfælde af vindstille, i baggrunden marker og bjerge. Farvelagt tegning af Frederik von Scholten. Museet for Søfart.

**Nr. 69 Christian VIII til Peter von Scholten
24. februar 1844**

Kjøbenhavn d. 24 Fbr 1844

Hr General Gouverneur v Scholten. Strax efter Capitain v Dockums Tilbagekomst vilde jeg have tilskrevet Dem og yttret for Dem hvor kierkomne de Tidender vare som han saavel skriftlig som mundtlig medbragte fra Dem, men da flere Gienstande af Vigtighed krævede Overveielse og skulde resolveres paa Indstilling af General Toldkammeret, saa har jeg hidtil udsat at yttre mig over samme med dem, dog denne længere Udsættelse af skriftlig Meddelelse vilde ej samstemme med mine Følelser i et Øieblik hvor

De atter ved Modtagelsen af et Sørgebudskab vil finde Trøst i Bevidnelsen af en Vens Deeltagelse, levende kan jeg forestille mig hvad De maae lide ved at modtage Tidende om Deres yngste Datters Fru Dannemands død. Hendes Tilstand pludseligen og en rolig og blid Overgang til det bedre Liv sparede Hende for de Lidelser som Hendes Søster Adelgunde bortreven af lignende Brystsyege, maatte friste paa et længere Sygeleje. For saavidt maae man takke et naadigt Forsyn, der frelste Hende fra samme Lidelser, men Savnet er ikke mindre stort for hendes Efterladte, for Dem, Deres Frue og Børn. Med hvor inderlig Deeltagelse jeg tænker paa Dem og ønsker at kunne bidrage til Deres Trøst, det vil De ej omtvivle. Jeg indseer at den udfordrer ald den Fatning der gives en Mand af Deres Karakterstyrke og Religiositet til at overvinde en saa stor Hjertesorg og at det er dobbelt tungt i slige Tilfælde at være saa langt fiernet fra sine Nærmeste.

Jeg tilføjer videre at Major Dannemand har været hos mig og at jeg nu efter hans Sorgs første heftige Udbrud fandt ham fattet.

De gjorde hiin Dag til en mindeværdig Glædesdag for den ufrie Befolkning ved Bekjendtgjørelsen af det Kongl Rescript af 18 Febr f.A. og det er mig kiert at De kan berette denne Foranstaltnings gode Følger i det den ved at forøge de Ufries Tilfredshed synes at sikre Coloniernes Rolighed.

Det fordeelagtige Veirligt, usædvanlig megen Regn (som desværre endog har bortskyllet Agre og Veje) lovede derfor en god Høst og jeg vil haabe at Koppe-Epidemien, der var saa heftig paa St Thomas, ved de trufne Foranstaltninger er standset uden i betydelig Grad at naae St. Croix hvilket ellers kunde blive en stor Ulykke for denne riigt befolkede Colonie.

Meget beklager jeg Etatsraad Eckards død, jeg ansaa ham for en meget retskaffen og duelig Mand paa sin Post, og De har vist i ham tabt en prøvet Ven.

Kiert har det været mig at læse den Roes De har ydet Over Rets Assessor Rothe og navnlig at det skyldes Duelighed og ufortrødne Iver at et Mord iværksat ved Gift er bleven opdaget, hvilket man maae haabe forhindrer anden lignende Udaad. Det var vist ønskeligt at Rothe forblev i Vestindien, allerhelst da andre Medlemmer af Retten nok ikke svarer til den Forventning man gjorde sig om dem.

Endnu vil jeg tilføje gode Tidender om mit Helbred saavel som om Dronningens, en glædelig Familiebegivenhed er min Neveu's Prinds Friderik af Hessens Formæling med den russiske Storfyrstinde Alexandra, en udmærket skøn og elskværdig Prindsesse (d. 28 Jan, hvilket vi have fejret, dog ej ved offentlige Fester). Kronprindsen og Kronprindsessen ventes hertil fra Odense i næste Maaned. Dog ere vi endnu omspændte af Iis saa at Foraaret udentvivl kommer seent.

Skal glæde mig snart at modtage gode Tidender fra Dem og jeg henlever med Højagtelse og Venskab Hr General Gouverneur v Scholten Deres

velvilligste
Christian R

Anm.: Et koncept, der er bevaret blandt Peter von Scholtens breve i Kongehusarkivet.

Nr. 70 Peter von Scholten til Christian VIII
27. februar 1844

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
Vestindiske Øer, Ste Croix den
27de Februar 1844

Til Kongen

Det glæder mig allerunderdanigst at kunne tilmelde Deres Majestæt, at Øen den 25de denne Maaned har haft en fortræffelig Regn, der ledsaget af et for denne Aarstid ualmindeligt stærkt Tordenveir, faldt i henimod 5 Timer. Denne Regn var destomere velkommen, da Tørkens skadelige Indvirken havde allerede begyndt at vise sig paa den største Deel af Øen og vil den paa Grund af at Sukkerrøret er endnu saa langt tilbage iaar ikke alene udøve en gunstig Indflydelse paa Resultatet af den nu tildeels begyndte Høst, men ogsaa sætte Planterne i Stand til at retablere deres Plantninger til næste Aars Høst, hvilket under de nærværende Omskifteligheder er af særdeles Vigtighed for dem. Det var kun at ønske, at Conjuncturerne maatte blive bedre

og Planterne erholde en nogenlunde remunerende Priis for deres Producter, hvorved da ogsaa Deres Majestæts Intrader ville blive forøget.

Den store Sygelighed, der som Følge af de prevalerende kolde Nordenvinde, havde i Særdeleshed hersket iblandt de Militaire, er nu betydeligt i Aftagende, vi have her for Øieblikket kun 16 Syge, der dog ei ere videre stærkt angrebne, paa St Thomas er der næsten ingen Syge iblandt de Militaire. Hvad angaaer Kopperne, da have vi i de sidste 3 Uger ikke havt noget nyt Tilfælde her paa Ste Croix og Patienternes Antal, der for resten ere Reconvalescenter, beløbe sig til 3 og haaber jeg snart at kunne have den Glæde allerunderdanigst at indberette Epidemiens totale Ophør. Da der i en Dag eller to ikke var tilkommet noget nyt Tilfælde i Byen paa St Thomas, havde Deres Majestæts Gouverneur dersteds fundet sig foranlediget til ved et Avertissement i Øens Tidende at lade bekjendtgjøre Epidemiens Ophør, men da der vare endnu endeel Syge-Tilfælde paa Landet og da et Par Dage efter 4te Personer bleve angrebne i Byen selv, har jeg, med særdeles Hensyn til Gouvernementerne paa Nabo-Øerne, hvor, som allerede allerunderdanigst indberettet, alle fra St Thomas kommende Fartøjer ere underkastede Quarantaine, anseet det for min Pligt at henvende Gouverneurens Opmærksomhed paa det overilede i denne vistnok velmente Bekjendtgjørelse fra hans Side, med Tilføje, at en saadan vilde bedst overlades til Avis Redactionen, da man med en sliq officiel Bekjendtgjørelse maatte fremgaae med yderste Varsomhed og derhos være fuldkommen overbeviist om Epidemiens virkelige Ophør for ei at svække fremmede Gouvernements Tillid til dennes fuldkomne Troværdighed. Paa St Jan ere siden Afsendelsen af min sidste allerunderdanigste Rapport af 12te denne Maaned, ingen nye Tilfælde indtrufne.

Jeg beklager allerunderdanigst at maatte indberette, at H^r Major Sempill, Chef for Vestende Center Divisionen afgik ved Døden den 17de dennes efter et Par Dages Sygdom, som en stræng retskaffen Mand var han i Besiddelse af den almindelige Agtelse og hans Død er et føleligt Tab for hele Samfundet. Han efterlader en Enke og 5 uforsørgede Børn.

Med Hensyn til Besættelsen af den ved hans Død vacante Chefspost, skal jeg tillade mig at indkomme med allerunderdanigste Indstilling til Deres Majestæt.

Da Orlogsbriggen Mercurius's Togt Nordpaa ikke har havt den forønskede Virkning paa Besætningens Helbredstilstand, som allerede under 12te denne Maaned allerunderdanigst indberettet, og der igjen er død en Mand af samme, har Captain Lieutenant Christmas, uagtet hverken han eller jeg har troet at Grunden til denne Sygelighed muligen kunde ligge i en eller anden Omstændighed i Skibet selv, dog løbet ind her i Christiansteds Havn, hvor han har taget hele Lasten ud, for at reengøre Skibet. Hermed vil Capitain Lieutnanten om et Par Dage være færdig og vil han da, efter først at have overført mig til St Thomas og St Jan, tiltræde den i min Allerunderdanigste Rapport af 12te i denne Maaned ommeldte Tour Syd paa.

Et Angreb af Podagra, der har varet over 14 Dage og forvoldet mig megen Smerte, da den ei har villet tage noget fast Sæde, men flyver omkring i Legemet er Aarsag i, at jeg ei før har begivet mig til St Jan og seer jeg mig derfor heller ei i Stand til med denne Paket at fremsende min nærmere allerunderdanigste Indstilling angaaende den i min allerunderdanigste Rapport af 29de Januar dette Aar omhandlede Foranstaltning for at forhindre Ufries Desertion fra St Jan, der skulde træde i Stedet for det i dette Øiemed dersteds etablerede Vagthold. Da imidlertid denne min allerunderdanigste Indstilling vil i Særdeleshed gaae ud paa, at det Beløb, circa 3,600 Rdl^r d: v C^t, som for Tiden udredes af Deres Majestæts Kasse for de overtallige 2 Underofficerer og 16 Mand, der, paa Grund af Vagtholdet paa St Jan, medgives de hertil Stationerede bestemte Orlogsskibe, allernaadigst maa blive stillet aarligen til Deres Majestæts Generalgouverneurs Disposition for af denne at anvendes til Bestridelsen af de med Udførelsen af den formeldte Foranstaltning til St Jans Sikkerhed forbundne Omkostninger, saa tillader jeg mig herved foreløbigen, saafremt Ovenstaaende maatte møde Deres Majestæts allernaadigste Sanction allerunderdanigst at andrage paa, at de omhandlede 2 Underofficerer og 16 Mand for Fremtiden ei medgives Orlogsmændene.

Den 14de denne Maaned ankom de nordamericanske Staters Corvette Preble, Capitain Treelon, paa Frederiksteds

Rhed og seilede igjen derfra den 16de om Natten, hvorimod samme Staters Fregat Potomook paa 60 Kanoner, Capitain Neville, havende ombord Commodore Conner, som ankom den 15de, ikke er afgaaet førend igaar. Endskjøndt syg, har jeg ikke kunnet undgaae at modtage disse Skibes Officerer og give flere Selskaber i denne Anledning.

Allerunderdanigst
Pv. Scholten

Nr. 71 Peter von Scholten til Christian VIII
28. marts 1844

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
Vestindiske Øer, Ste Croix den
28de Marts 1844

Til Kongen

Jeg har herved den Ære allerunderdanigst at indberette til Deres Majestæt, at den forbedrede Sundhedstilstand ombord i Orlogsbriggen Mercurius, Capitain Lieutenant Christmas, har gjort dennes i mine sidste allerunderdanigste Rapporter omhandlede Togt Syd paa unødvendigt, og har jeg saaledes den 21de denne Maaned afbenyttet Orlogsbriggen til en Tour til St Thomas, hvorfra jeg haabede at ville være i Stand til at udføre mit længe intenderede Besøg paa St Jan, men desværre blev jeg skuffet i dette Haab, da jeg efter 2 Dages Ophold paa St Thomas ved Upasselighed blev nødsaget til at vende her tilbage. Denne Opsættelse af mit Besøg paa St Jan er mig af mange Grunde ubehagelig, men i Særdeleshed fordi jeg derved sættes ude af Stand til at fremsende med nærværende Paket min allerunderdanigste Indstilling om Forandring i det dersteds etablerede Vagthold, der dog snarest muligt skal blive Deres Majestæt allerunderdanigst tilstillet.

Hvad angaaer Koppe-Epidemien er der for Tiden intet Tilfælde i Byer paa St Thomas og endskjøndt man der ogsaa hører jevnlig tale om Sygdommens Ophør paa Landet, saa har jeg dog under mit sidste Ophold havt Leilighed til

at overbevise mig om det modsatte, hvorfor jeg heller ikke af de tidligere allerunderdanigst anførte Grunde har villet sanctionere nogen officiel Bekjendtgjørelse i saa Henseende. Det glæder mig derimod at kunne meddele Deres Majestæt den behagelige Efterretning om Epidemiernes totale Ophør paa St Jan og her paa Øen, hvor den sidste Patient for nogle Dage siden, fuldkommen helbredet, har forladt Koppe-Hospitalet. Sundhelbredstilstanden i Almindelighed er her ligesom paa de andre Øer god.

Den til Undersøgelse paa Plantagen Rattan stedfundne mistænkelige Dødsfald af Forvalter og Underforvalter nedsatte Commission har nu fuldendt det Samme overdragne Hverv og anseer jeg det for min allerunderdanigste Pligt her gjentagende at henvende Deres Majestæts allerhøieste Opmærksomhed paa den ufortrødne Iver og Udholdenhed, hvormed Commissionens Medlemmer og i Særdeleshed H^f Kammerjunker, Overrets Assessor Rothe have fremmet Undersøgelsen i Sagen, hvorved ene og alene Opnaaelsen af det vundne Resultat, der, paa Grund af locale Omstændigheder, maa ansees af største Vigtighed for hele Samfundet i Deres Majestæts Colonie og i Særdeleshed for denne Deel af samme, hvis Bestillinger bringe dem i en nærmere Berørelse med de Ufrie paa Plantagerne, thi foruden at Undersøgelsen med Hensyn til det Tilfælde, der nærmest foranledigede samme, har opnaaet sin Hensigt, idet Forbrydelsens Tilværelse derved er bleven godtgjort, den skyldige – som i min allerunderdanigste Rapport af 26de December f. A. indberettet til Deres Majestæt – bragt til Bekjendelse og Motiverne til Forbrydelsen og alle dermed forbundne Omstændigheder tilstrækkeligen opfyldte, indeholde meget vidtløftige Forhører, der paa Grund af Sagens Beskaffenhed omfatte saamange forskjellige Forhold, den ufrie Befolknings Tænkemaade og Tilstand vedkommende, Meget, der selv uden Hensyn til nærværende Sag er af stor Interesse og Vigtighed. Hele Sagen vil med det Første blive tilstillet Deres Majestæts Danske Cancellie.

Høsten er nu i fuld Gang paa samtlige Øer og endskjøndt man endnu ei kan plage over Tørke, saa vilde dog vistnok en god Regn for Øieblikket være meget velkommen paa alle Øer.

Advocatus regius og Garnisons-Auditeur paa St Thomas, H^f Brandmajor Kjellerup, der efter Ansøgning er bleven

meddeelt Ansættelse til Europa, afgaaer dertil med nærværende Paket og er H^r Procurator V. Kjerulff bleven constitueret som Advocatus regius og Auditeur, da han var den Eneste der havde ansøgt derom.

Flere Handelshuse paa St Thomas have modtaget Underretning om en alvorlig Opstand i den forhenværende Spanske deel af St Domingo, der har til Hensigt at gjøre denne Deel af Øen uafhængig af Republikken Haiti,¹ – og disse have derfor ansøgt om at Deres Majestæts Orlogsbrig maatte nedsendes dertil for at varetage deres Eiendommers Interesser, men da slige Uroligheder der oftere tage Sted og jeg endnu ingen paalidelige officielle Efterretninger derom haver modtaget, har jeg, da Øen tillige er saa langt fraliggende og Orlogsbriggens Tjeneste muligen her kunde behøves, ikke fundet mig foranlediget til at opfylde dette de Handlendes Ønske. Saasnart jeg modtager de nærmere Details, skal jeg have den Ære allerunderdanigst at meddele Deres Majestæt disse.

Ogsaa i Venezuela have Uroligheder fundet Sted og vil H^r General Paez under disse Omstændigheder der neppe være i Stand til at forlade Republikken og gjøre mig det lovede Besøg.

Da den af den Spanske Regjering udnævnte nye Intendant for Puerto Rico er ankommen dertil og denne ifølge Deres Majestæt Chargé d'affaires i Madrid H^r Kammerherre Dal Borgos Skildring til mig skal være stemt for en større Handels Frihed mellem Deres Majestæts Øer og Puerto Rico og i det Hele taget skal være besjælet af den bedste Aand, har jeg med Hensyn til hertil anseet det for Hensigtsmæssigt at medgive H^r Etatsraad Berg, som jeg vidste om kort Tid vilde ansøge om Reisetilladelse til Puerto Rico i Forretninger i hans Plantage der vedkommende, breve til General Capitainen og Intendanten og vil en Gjenpart af min Skrivelse i denne Anledning til H^r Etatsraaden, som allerunderdanigst vedlægges, bedst kunne forklare mine Motiver hertil, og haaber jeg, at disse ville møde deres Majestæts Bifald. Da det er Deres Majestæts Autoriteter og St Thomæ Handelsstands almindelige Ønske at beholde H^r Oberst Zarate som Handelsagent dersteds, eftersom han ved sit Forhold har erhvervet sig Alles Agtelse og Tillid, og da jeg ligeledes deler disse Anskuelse, som af største Vigtighed

1. Santo Domingo blev en uafhængig nation den 27. februar 1844, men der var resten af året fortsat kampe mod Haiti.

for Vedligeholdelsen af den gode Forstaaelse imellem Colonierne, beder jeg allerunderdanigst Deres Majestæt om at der igjennem Deres Majestæts udenlandske Departement maatte i Madrid andrages paa Colonel de Zarate's vedvarende Ansættelse som Spansk Handelsagent paa St Thomas.

Igaar afseilede det første Danske Skib, Briggen Niord, Capitain Quade til Kjøbenhavn, ladet med Sukker af dette Aars Høst.

Allerunderdanigst
Pv. Scholten

Copie

Da den af den Spanske Regjering udnævnte nye Intendant for Puerto Rico er ankommen dertil og jeg ifølge mig meddeelte Oplysninger om denne Embedsmand har Grund til at antage, at han er stemt for en større Handelsfrihed imellem St Thomas og Puerto Rico samt i det Hele taget er besjælet af den bedste Aand og Villie, synes Øieblikket at være gunstigt til et Forsøg fra vor Side at opnaae en Forandring i de for St Thomas Samfærsel med hiin Øe høist trykkende tildeels exceptionelle Bestemmelser, som for Tiden der ere i Kraft. Udførelsen af dette for St Thomæ Handel saa vigtige Hverv troer jeg efter at Hans Majestæts Tjeneste har tabt H^r Etatsraad Eckard, ikke at kunne betroe i bedre Hænder end H^r Etatsraads, og da jeg har Grund til at antage, at De dog om kort Tid vilde have søgt om Tilladelse til i private Forretninger at gjøre en Tour til Puerto Rico, tvivler jeg ikke paa at De med Fornøielse vil opfylde mit Ønske at iværksætte samme nu med det første dertil afgaaende Dampskib.

I denne Anledning tilstiller jeg H^r Etatsraad medfølgende 2de Breve, et til General Capitainen og et til Intendanten, som De ved Deres Ankomst til Staden i en Visit, som De i mit Navn aflægger hos disse Herrer, ville behage at overlevere til dem. Endskjøndt H^r Etatsraads nøie Bekjendtskab med St Thomæ og Puerto Rico's gjensidige Handelsforhold og med de Omstændigheder, der udøve en skadelig og forstyrrende Indflydelse paa disse i Forbindelse med den Deres egen Conduite og Tact synes at gjøre Instructioner fra min Side unødvendige, skal jeg dog til Overflødighed bemærke, at De under Deres Ophold paa Puerto Rico,

– uden dog at indlede nogen officiel Underhandling i saa Henseende – vil have at henvende vedkommende Autoriteters Opmærksomhed alene paa Billigheden af at de Baand, som ere lagte paa St Thomæ Samfærsel med Øen ophæves, men i Særdeleshed søge at gjøre det indlysende for disse, hvilket ikke vil falde H^r Etatsraad vanskeligt, at Bortryddelsen af disse Hindringer ligge i Puerto Rico's egen velforstaaede Interesse. Disse for St Thomæ Handel generende og trykkende Bestemmelser bestaae, som Dem bekjendt, i Særdeleshed i Lukningen af Havnene paa 5 nær og i den større Afgift, som kræves af Fartøier fra St Thomas end fra andre længere bortliggende Øer. De ville i Særdeleshed henvende Opmærksomheden paa den exceptionelle Character af denne sidste Bestemmelse samt paa den Omstændighed, at Havnenes Lukning, endskjøndt en almindelig Bestemmelse, dog maa antages at være udelukkende rettet mod St Thomæ Handel, da denne alene føler dens generende Virkning, hvilket stedse desto meer imod Billighed siden Hans Majestæt allernaadigst har tilstædet en Spansk Handelsagent paa St Thomas, uden at vi hidindtil have modtaget noget som helst Vederlag for denne Begunstigelse.

De maa især søge at gjøre den Mening gjeldende, at vore Interesser saa langt fra at være i Strid med hinanden, ere de samme og at det er en vrang og for begge Colonier skadelig Politik, der søger at fjerne dem fra hinanden, de vil give Autoriteterne at forstaae at Hans Majestæt vor allernaadigste Konge sætter megen Priis paa, at vi staae med vore gamle Venner, Spanierne, paa den venskabeligste Fod og at Generalgouverneuren saavel som Hans Majestæts øvrige Autoriteter besjæles af samme Aand.

En anden Gjenstand hvorpaa Hr Etatsraad ville behage at henvende General Capitainens og Intendantens Opmærksomhed er Hans Majestæts Autoriteter og St Thomæ Handelsstands almindelige Ønske at beholde H^r Oberst de Zarate som Handelsagent dersteds, da han ved sit Forhold har erhvervet sig Alles Agtelse og Tillid, hvilket er af den største Vigtighed for Vedligeholdelsen af den gode Forstaaelse imellem Colonierne, som Erfaringen desværre har viist, saa letteligen bliver udsat for at compromitteres ved Handelsagentens Personlighed.

Idet jeg saaledes overdrager Udførelsen af dette Hverv til H^r Etatsraad, kan jeg, naar jeg henseer til Deres Forretningsdygtighed og Nidkærhed, i Forbindelse med den venskabelige Fod, paa hvilken De staaer med Puerto Rico's Autoriteter og de meest anseete Individder der i Staden, ikke andet end smigre mig med det Haab, at Deres Tour ikke vil blive uden nyttige Følger for Hans Majestæts Tjeneste og St Thomæ Handelsstand.

Med det Dampskib, som 14 Dage efter Deres Ankomst til Puerto Rico atter vil indtræffe der, venter jeg dem tilbage og imødeseer derefter Deres behagelige Indberetning med Hensyn til Resultatet af Deres Reise.

P.v. Scholten

Velbaarne

H^r Etatsraad Ridder Berg

— — — —

In fidem

Allerunderdanigst

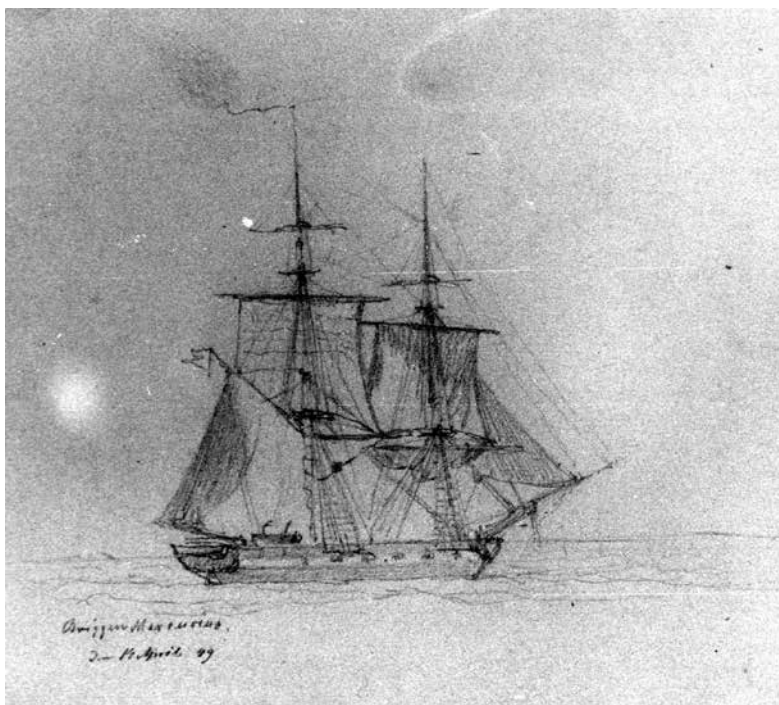
P.v. Scholten

Nr. 72 Peter von Scholten til Christian VIII
13. april 1844

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
vestindiske Øer, St Croix den
13de April 1844

Til Kongen!

Overensstemmende med min sidste allerunderdanigste Rapport af 28de forrige Maaned har jeg herved den Ære at meddele Deres Majestæt de efterfølgende mig tilhændekomne Details betreffende Urolighederne paa St Domingo. Indvaanerne i den østlige eller forrige Spanske Deel af Øen have virkeligen revet sig løs fra Republikken Hayti og erklæret sig uafhængige under Navn af Republikken Dominica, som vedlagt, af den nye Republiks Central Commission til deres Majestæts Gouverneur paa St Thomas i denne

Briggen *Mercurius* var bygget i 1837 og var i Dansk Vestindien 1839-1841 kommanderet af kaptajnløjtnant Conrad Emil Mourier (1795-1865) og igen 1843-45, da chefen var kaptajnløjtnant John Christmas (1799-1873). Tegning af ukendt oprindelse.

Anledning adresserede Skrivelser vil udvise. Ifølge private Breve til St' Thomas har denne Republik sendt 8000 Mand til Grændserne, for at forsvare sin Uafhængighed, og skal Præsidenten af Hayti være marcheret imod disse med en Styrke af 22,000 Mand. Det er mig under disse Omstændigheder meget kjært at jeg ikke, som i min sidste Rapport allerunderdanigst indberettet, har sendt Deres Majestæts her stationerede Orlogsbrig derhen, da det uden tvivl er den eneste rigtige Fremgangsmaade fra vor Side at iagttage den stricteste Neutralitet.

Jeg har i disse Dage modtaget Underretning om at General Capitainen paa Puerto Rico, H^r General Lieutenant Mendez de Vigo er bleven remplaceret af en Greve de Mirasol, der ventes dagligen fra Havanna, hvor han hidindtil har været ansat. Jeg antager, at H^r Etatsraad Berg ved sin Tilbagekomst fra Puerto Rico vil bringe mig denne ubehagelige Meddelelse fra General Capitainen selv.

Jeg beklager at maatte allerunderdanigst tilmelde Deres Majestæt at Hr Doctor Medicinæ, Ridder Stedmann den

7de denne Maaned er afgaaet ved Døden, hvorved hele Samfundet har lidt et meget føleligt Tab, thi den Afdøde havde ved sin næsten 60aarige Praxis her paa Øen og mange fortræffelige Egenskaber baade som Læge og Menneske i en sjælden Grad erhvervet sig Alles Tillid og Agtelse.

Veiriget har i den seneste tid været særdeles gunstigt, hvorved Planterne ere blevne satte i Stand til at etablere Plantningerne til næste Høst, hvorimod den megen Regn, som er falden, uidentvivel endnu mere vil forsinke Aftagelsen af indeværende Høst. Haabet om bedre Conjuncturer synes desværre ikke at ville blive realiseret, da hidindtil kun en meget ringe Deel af de virkede Producter har fundet Kjøbere til nogenledes taalelige Priser.

Sundhedstilstanden vedbliver at være god paa samtlige Øer, dog har jeg selv endnu ei befunden mig saa vel, at jeg, i det for Tiden her værende meget ustadige Veir, har kunnet begive mig til St Jan.

Slutteligen har jeg den Ære allerunderdanigst at tilføie, at Fuldmægtig for Deres Majestæts vestindiske Embedsmænd, Hr Kammerjunker Bauditz, der af Deres Majestæts vestindiske Regjering er bleven meddeelt Reisetilladelse til Europa, afgaaer dertil i morgen med Skibet Allert, Capitain Hjorth.

Allerunderdanigst
Pv. Scholten

At jeg i Dag med Dampskibet Thames er fra Puerto Rico retourneret hertil giver jeg mig herved den Ære at melde. Efterat at have modtaget Deres Høivelbaarenheds høigunstige Skrivelse, hvor det Hverv overdrages mig at gjøre en Tour til Puerto Rico, for det om muligt at virke noget til Fordeel for vore Interesser, gjorde jeg mig strax reiseferdig og, om Natten den 30te f. Md. Embarquerede jeg mig i Selskab med den spanske Handelsagent Oberst Zarate i Danpskibet Acteon, som den følgende Dags Eftermiddag bragte os til Staden St Juan paa Puerto Rico. Strax efter min Ankomst havde jeg den Ære i Deres Høivelbaarenheds Navn at gjøre General Capitainen, General Lieutenant Mendez de Vigo min Opvartning, som modtog mig paa hans sædvanlige

aimable Maneer. Jeg overrakte ham Deres Brev som han strax gennemlæste med Opmærksomhed. Han yttrede sig i de meest forbindtlige Udtrykke om hvor meget han ønskede at kunde bidrage til at lette vore Forbindelser og om hvor kjært det var ham at være venskabeligt erindret af Deres Høivelbaarenhed, at han imidlertid for ganske nyligen siden var bleven rappelleret og at Greven af Mirasol var udnævnt i hans Sted og kunde ventes i Løbet af indeværende Maaned.

Den paafølgende Morgen hilste jeg ligeledes paa den nye Intendant H^r Imbrecht og afleverede til ham Deres Høivelbaarenheds Brev. Han lader til at være en meget dannet og fordomsfrie Mand og dersom man tør dømme af hans Udtrykke saa er han meget fordeelagtigen stemt for at lette Forbindelserne mellem Puerto Rico og denne Øe, og synes han at helde til en Forandring i de Principer som hans Formand have fulgt, nemlig ved coercive Midler at fremtvinge en directe Handel mellem Europa og Puerto Rico.

Under de forskjellige Leiligheder som jeg under mit Ophold i Puerto Rico har havt til at berøre vore Anliggender til Autoriteterne dernede, og i Særdeleshed til General Capitainen og Intendanten, har jeg i Overensstemmelse med de mig af Deres Høivelbaarenhed i bemeldte Deres Skrivelse meddeelte Instruxioner søgt at give dem at forstaae at Hans Majestæt vor allernaadigste Konge sætter megen Priis paa at den gamle venskabelige Forbindelse med vore Naboer Spanierne cimenteres, at General Gouverneuren og alle Autoriteterne besjæles af samme Aand, at man nu da man har modtaget en Handelsagent, saa meget mere venter, at de Baand og Byrder hæves som besværliggjør og lammer Forbindelserne, saaledes at Havnene forsaavidt de endnu ere lukkede aabnes, og Afgivterne for Handelen med St Thomas lettes paa samme Fod som de tilforn vare, at det vilde være til fælleds Interesse og vel endnu mere til Fordeel for Portorico, hvis jordbrugelige Interesser i Særdeleshed lider formedelst Mangel af Concurrence, da det er for byrdefuldt at sende Producter til St Thomas, hvorved Frugterne af Agerdyrkningen bliver til et Monopol for enkelte Kjøbmænd i Puerto Rico, som ovenikjøbet størstedeels ere Fremmede m.m.

Derfor yttrede jeg, fornemmeligen til General Capitainen hvor ønskeligt det ville være at Oberst Zarate forblev paa

St Thomas for fremdeles at bevare den gode Forstaaelse. General Capitainen svarte mig herpaa, at det var ham kjært at finde at Obersten var vel anseet, at han havde svaret til hans Forventning og at det fra hans Side var en personlig Opofrelse, da han sendte Zarate til St Thomas; denne var nemlig hans Adjutant og de staaer paa en særdeles venskabelig Fod med hinanden. Forresten vil saa vidt jeg kan forstaae intet som helst blive bestemt forinden den nye General Capitain ankommer, til hvem jeg forstod at general Vigo, som er en Ven af ham, vil anbefale vore Anliggender. Efter hvad jeg har hørt er der Grund til at troe at Greven af Mirasol vil være stemt for at hæve de Baand som nu trykke Forbindelserne med Puerto Rico, man gjør denne Slutning ei alene af hans personlige Character, men og fordi at han i flere Aar har været i den blomstrende Colonie Cuba, hvor saadanne Vanskeligheder ei existere.

Intendanten forsikkrede mig gjentagne Gange om at der fra hans Side vilde blive Alt muligt gjort for at lette Forbindelserne, han er en særdeles artig Mand og viste mig den særdeles Opmærksomhed at sætte hans armerede Skonnert, den saakaldte Guarda Costa til min Disposition, hvilken Attention jeg dog ei troede at burde benytte mig af, saameget mere som netop dampskibet tilbød mig endnu beqvemmere Leilighed til at retournere med. Han gav mig et Slags Løfte om at gjøre en Tour til St Croix for at gjøre Deres Høivelbaarenheds personlige Bekjendtskab, jeg opmuntrede ham naturligviis dertil efter bedste Evne da det ville være særdeles ønskeligt om han opfyldte dette Løfte, da fælles Interesse ei kunne andet end at vinde ved at være bedre kjendte. Han sagde mig at han havde leveret til Capitainen af la Guarda Costa hans Svar til Deres Høivelbaarenhed. Til den gode General Ulibarre havde jeg ligeledes den Ære at aflevere Deres Brev og vedlægger jeg herved, saavel et Svar fra ham som og et fra General Capitainen.

Med Spaniere isærdeleshed er det ei let muligt i en kort Tid at udrette noget, imidlertid vil jeg smigre mig med at min Tour, hvorfor jeg takker Deres Høivelbaarenhed, ei har været ganske unyttig.

Jeg bør ei lade ubemærket at den Franske Consul Hr Chassériau beviste mig særdeles Velvillie og Fore-

kommenhed under mit Ophold i Puerto Rico, og at han, der fremdeles er vel anseet hos alle Autoriteterne, vedbliver af egen Drift at interessere sig for vore Anliggender.

St Thomas den 13de April 1844

underdanigst
H.H. Berg

Høivelbaarne
H^r Generalmajor, Kammerherre v. Scholten
Storkors af Dannebrog og Dannebrogsmænd,
General Gouverneur

in fidem
Allerunderdanigst
Pv. Scholten

Nr. 73 Peter von Scholten til Christian VIII
27. april 1844

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
vestindiske Øer, St Croix den
27de April 1844

Til Kongen

Jeg har herved den Ære allerunderdanigst at tilmelde Deres Majestæt, at H^r Etatsraad, Ridder Berg er den 13de dennes vendt tilbage fra den i min allerunderdanigste Rapport af 28de forrige Maaned indberettede Tour til Puerto Rico, og da Indholdet i denne Anledning til mig indgivne Rapport vil være bedst i Stand til at give Deres Majestæt enhver Oplysning som Deres Majestæt maatte attraae med Hensyn til Resultatet, tillader jeg mig her allerunderdanigst at vedlægge gjenpart af samme, i det jeg med Etatsraaden nærer det Haab, at hans Reise ei vil blive uden nyttige Følger for St Thomæ Samfærsel med Puerto Rico.

Overensstemmende med den i min allerunderdanigste Indberetning af 13de dennes yttrede Formodning, modtog

Plantagerne Montpellier & two Friends på St. Croix, vej med rytter og og vogn, sukkermarker, palmer og buske, dal med lave bjerge, plantager og møller. Farvelagt tegning af Frederik von Scholten. Museet for Søfart.

jeg med Herr Etatsraad Berg fra General Captainen H^r General Lieutenant Mendez de Vigo Underretning om hans Tilbagekaldelse samt Forsikringen om at ville paa det bedste anbefale vore Anliggender til hans Efterfølger, H^r Greve de Mirasol, der for resten endnu ei er ankommen til Puerto Rico. Ogsaa fra Intendanten, H^r Imbrechts, har jeg senere modtaget en særdeles artig og tilfredsstillende Skrivelse samt Løftet om hans Besøg, saa snart han seer sig i Stand dertil.

Med Hensyn til Tingenes Tilstand paa Ste Domingo seer jeg mig ei [i] Stand til med denne Leilighed at fremsende videre Details, da disse først kunne ventes til St Thomas med det samme Dampskib, hvormed denne min allerunderdanigste Rapport vil afgaae derfra.

I Byen paa St. Thomas udbrød der den 20de dennes om Aftenen Ildløs i et i dennes vigtigste Deel beliggende Romoplag, men det lykkedes Brandcorpsets og Indvaa-

nernes forenede Anstrengelser efter et Par Timers Forløb at faae Bugt med Ilden og at Indskrænke dens Ødelæggelser til den Bygning, hvori den var opkommen.

Med Hensyn til Kopperne paa St Thomas har jeg anseet det for min Pligt at paalægge Gouvernementet dersteds at indhente de nøiagtigste Oplysninger saavel i Byen som paa Landet og skulde disse – som jeg tør haabe – lede til det glædelige Resultat, at ogsaa der, ligesom her og paa St Jan, Epidemien er aldeles ophørt, agter jeg snarest at begive mig til St Thomas, for efter personligen at have overbeviist mig herom, at foranstalte den i saa Henseende officielle Bekjendtgjørelse.

Sundhedstilstanden i Almindelighed vedbliver at være god paa samtlige Deres Majestæts Øer, hvilket ogsaa er Tilfældet med det Militaire og ombord i Deres Majestæts her stationerede Orlogsbrig.

Veiret vedbliver særdeles gunstigt, og endskjøndt dette nu, da vi ere allerede saa langt rykkede frem i Tiden ei kan have nogen synderlig Indflydelse paa Resultatet af indeværende Høst, saa er det dog af den væsentligste Nytte med Hensyn til næste Aars Høst, og det glæder mig allerunderdanigst at kunne forsikre Deres Majestæt om, at det er længe siden at jeg har seet de unge Plantninger saa veletablerede som for Tiden.

Allerunderdanigst
Pv Scholten

Nr. 74 Peter von Scholten til Christian VIII
27. april 1844

1. Datteren Franciska var død.

Gouvernementshuset St. Croix den 27de April 1844
Allernaadigste Konge

Jeg har havt den Lykke at modtage Deres Majestæts Allernaadigste egenhændige Skrivelse af 24de February d. A. med forrige engelske Paket og i det jeg med dyb Rørelse aflægger Deres Majestæt min inderligste Tak for den hjertelige Deeltagelse i den store Sorg, der atter har rammet mig og min Familie,¹ beder jeg tillige deres Majestæt at være

2. Et ord som dette syntes at mangle – det er ved et sideskift.

forvisset om, at dette uskatterlige beviis paa Deres Majestæts Naade, der saa lydeligen vidner om Deres Majestæts ædle og følsomme Hjerte, har været mig en lindrende Trøst og vil ei bidrage lidet til at lette mine Bestræbelser for at bære denne Forsynets tunge Tilskikkelse med christelig Resignation, endskjønt jeg derved seer en af mine Kiereste [Tanker]² for Fremtiden tilintetgiorte, nemlig den engang at kunne tilbringe mit Livs Aften i mine kjære hensovede Børns Familieliv, hvortil jeg, der nu næsten i 30 Aar har maattet undvære et Familielivs Glæder, saa meget mere kunde trænge.

Det har været mig i min Kummer en Trøst at erfare af Deres Majestæt at min Svigersøn viser characterstyrke og bærer sin store Sorg med Fatning, som en Mand og Christen bør, og tillader jeg mig her igjen Allerunderdanigst paa det varmeste at anbefale denne til deres Majestæts vedvarende Naade og Omsorg, da jeg er overbeviist om at han vil bestræbe sig for at være denne værdig. Deres Majestæt ville ogsaa Allernaadigst tilgive, at jeg har dristet mig til atter Allerunderdanigst at anbefale min Kone, ene Datter og Søn til deres Majestæts vedvarende Beskyttelse og haaber jeg, at denne Sidste med sit Forhold stedse vil retfærdiggjøre den, og følge sine Forfædres Eksempel, der i flere Aarhundreder have søgt deres Hæder i at hellige Kongen og Fædrelandet deres bedste Kræfter. Jeg har dvælet ved Familienanliggender, men Deres Majestæts Hjerte er mig Borgen for, at jeg i saa Henseende tør stole paa deres Majestæts Overbærelse og Skaansel.

Med Glæde har jeg modtaget de gode Tidender om deres Majestæts og hendes Majestæt Dronningens Helbred og nærer jeg det Haab, at den Almægtige stedse vil skjenke deres Majestæt Nydelsen af dette Lands uskatterlige Gode, ligesom jeg ogsaa, i Anledning af den mig Allernaadigst meddelte Formæling af deres Majestæts Neveu, Prinds Frederik af Hessen med Storfyrstinde Alexandra tillader mig at tilstille deres Majestæt som det høie Par min Allerunderdanigste Lykønskning.

De gode Følger af de den ufrie Befolkning ved deres Majestæts Allernaadigste Rescript af 18de February f. A. tilstaaede Lettelser har jeg næsten dagligen Leilighed til at iagttage, de Ufrie ere virkeligen tilfredse, meget villige til at arbeide om Løverdagen og i det Hele saa vel disponerede,

at man i denne Henseende vistnok kan være ganske rolig for Coloniens Fremtid og vilde jeg kun ønske, at de øvrige Omstændigheder, hvorved i Særdeleshed St Croix fremtidige gode Existents er betinget, maatte blive ligesaa gunstige og at Planterne maatte ved forbedrede Conjunctioner blive satte i Stand til at erholde nogenlunde remunererende Priser for deres Producter, saa at Plantagerne i det mindste med de nu bestaaende Regulationer, kunde udrede de med deres Drift forbundne Omkostninger, hvilket desværre i de senere Aar ei har været Tilfældet med den større Deel af dem, en Omstændighed hvorpaa jeg allerede gjentagende Allerunderdanigst har tilladt mig at henvende Deres Majestæts særdeles Opmærksomhed, og hvorved ogsaa udentvivl en vis Uvillighed, der nu og da viser sig endnu hos enkelte Plantere og en Tendents til at søge at eludere de med Hensyn til de Ufrie gjeldende Bestemmelser vilde bortfalde. Denne Tendents gjør det til en Nødvendighed for deres Majestæts General Gouverneur, – saafremt denne vil opfylde sin Allerunderdanigste Pligt – selv at vaage over disse Bestemmelser nøiagtige Efterlevelse, da de ellers snart vilde sættes saa godt som ud af Kraft, men saa længe jeg tør smigre mig med at være i Besiddelse af Deres Majestæts Tillid og Naade disse Øers Bestyrelse bliver mig allernaadigst betroet, tør Deres Majestæt være forvisset om, at jeg skal gjøre Alt hvad der staaer i min Magt for at sikre Efterlevelsen af Deres Majestæts Villie med Hensyn til de Ufries Behandling, hvor vanskeligt dette end er undertiden, da jeg desværre savner hos de Embedsmænd paa hvis Medvirkning jeg i Særdeleshed burde kunne Stole, nemlig Politimesteren, den fornødne Aand og Energie.

Landskolerne besørges meget ordentligen af de ufrie Børn paa de almindelige Skoledage, hvorimod de mæhrske Brødre have klaget over, at dette ei er Tilfældet om Løverdagen og Søndagen, og har jeg havt Leilighed til personligen at overbevise mig herom. Grunden hertil ligger tildeels i Forvalternes Hang til paa disse Dage at tilbageholde paa Plantagerne det største mulige Antal af Ufrie til Qvægrøgtning, Vagthold m.m, og endeligen i Forældrenes egen Interesse, da disse istedetfor at deres Børn sendes til Skolerne, bruge dem i deres egen Tjeneste, hertil kommer endnu at en vis Uvillighed hos catholske Eiere og forvaltere

til at sende de dem vedkommende til Skolerne, desværre ei modarbeides af Præsterne og kan saaledes ikke forblive uden skadelig Indflydelse paa disses Besøg. Jeg har anseet det for rigtigt at vente i nogen Tid, for at see om ikke de mæhriske Brøders Forestillinger til Vedkommende ville have den forønskede Virkning i saa Henseende, men skulde dette, som jeg desværre har Grund til at formode ei blive Tilfældet skal jeg ei undlade at træffe de fornødne Foranstaltninger til ogsaa med Hensyn hertil at sikre Udførelsen af deres Majestæts Allernaadigste Befalinger.

Med oprigtig Glæde har jeg læst deres Majestæts Ytringer om afgangne Etatsraad Eckard[s] Verd som Menneske og Embedsmand hvilke den Afdøde fuldkommen fortjener, og har jeg, som Deres Majestæt Allernaadigst har villet bemærke, tabt i ham, en mangeaarig prøvet og trofast Ven.

Hvad deres Majestæt Allernaadigst har behaget at yttre med Hensyn til Overrets-Assessor, Kammerjunker Rothe har været mig særdeles kjært og tillader jeg mig her, i Henhold til mit tidligere Allerunderdanigst om ham anførte, gjentagende at udtale som min Allerunderdanigste Overbeviisning, at han frem for alle andre Embedsmand har qualificere[t] sig til Ansættelse i Coloniernes vigtigste administrative Embeder, og i det saadant vilde kunne virke med særdeles Nytte for deres Majestæts Tjeneste. Paa hans ufortrødne Iver og nyttige Virksomhed som Medlem af den i min Allerunderdanigste officielle Indberetninger omhandlende Commission har jeg i disse tilladt mig at henvende Deres Majestæts Allerhøieste Opmærksomhed, og glæder det mig at kunne tilføie at hans Bestræbelser i saa Henseende møde her almindelig Anerkjendelse. Endskjøndt Assessor Rothe og hans Frue for Tiden ere vel, saa have dog begge under deres 3aarige Ophold her været udsatte for temmelige voldsomme Anfald af Feber, der vistnok om kortere eller længere Tid vilde gjøre en Reise til Europa meget tilraadelig og hvor nødigen jeg end vilde see Assessor Rothe forlade Vestindien, saa meget mere som jeg - dersom jeg undtager min Sekretair, Colonial Adjutant Bentzon, der desværre endnu lider af Følgerne af sit uheldige Beenbrud – derved vilde tabe det eneste Menneske til hvem jeg hvad baade Hovedet og Hjertet angaaer kan have uindskrænket Tillid, saa har jeg dog som stedse, med udelukkende Hensyn til Deres Majestæts Tjenestes Interesse,

besluttet, saafremt Kammerjunker Rothe skulde i Løbet af Aaret, som ikke er usandsynligt, ansøge om Reisetilladelse, ei at fraraade Ham dette, og Grunden hertil fra min Side er den inderlige Overbeviisning om at for det Tilfælde Deres Majestæt maatte ved finansielle eller andre Grunde finde Sig foranlediget til at befale nogen Forandring i Coloniernes Administrationmaade og disses fremtidige Bestyrelse maatte Allernaadigst blive betroet til mig eller til nogen Anden, Kammerjunker Rothes fortrinlige Qualification til at deeltage i samme vilde gjøre til den Tid hans Nærværelse her særdeles ønskelig og denne vil desbedre kunne sikkres paa en længere Tid, saafremt han i Aar erholdt Tilladelse til at gaae hjem og smigrer jeg mig med det Haab, at disse mine Anskuelser Allernaadigst vil møde med deres Majestæts Bifald.

Mit eget Helbred har desværre i længere Tid ikke været saa godt som jeg kunde ønske. Podagraen vedbliver at forvolde mig mange Smerter, men deres Majestæt kan være forvissat om at kun Nødvendighed skal drive mig til at afbenytte den mig Allernaadigst meddeelte Reisetilladelse og haaber jeg, at dette paa ingen Maade vil blive Tilfældet forinden i løbet af næste Aar, til hvilken Tid dog en Reise efter Lægernes Formeening vil være nødvendig for mig.

Saasnart mit Helbred tillader det, agter jeg at gaae over til St Thomas og derfra at gjøre mit længe forehavende Besøg paa St Jan.

Veiret vedbliver at være særdeles gunstigt, men tilige meget extraordinairt, thi den 12te d. M. faldt her i et Tordenveir, ledsaget af et overmaade stærkt Regnskyl, og en orkanagtig Storm, en Mængde Hagel og store Iisklumper, et paa disse Breder gandske ualmindeligt Phenomenen, der ogsaa vakte megen Forbauselse i Særdeleshed for en stor Deel af de Indfødte. En anden mærkelig Omstændighed er denne, som berettes fra de franske og engelske Øer, at Søen der pludseligen steg flere Fod, hvorved endeel Fartøjer forliste, og dette har udentvivel været Forløberen af en ikke ubetydelig Jordrystelse, der følte her den 16^d om Formiddagen og der, som i Almindelighed pleier at være Tilfældet, har været meget stærkere paa St Thomas uden dog at anrette nogen væsentlig Skade.

Etatsraad Berg er vendt tilbage fra Porto Rico, men dette vil ligesom Urolighederne paa St Domingo blive Gjenstand

for Allerunderdanigst officiel Indberetning til deres
Majestæt.

At Himlens bedste Velsignelse maa blive deres Majestæt
tildeelt, er den daglige inderlige Bøn af deres Majestæts

Allerunderdanigste
Pv. Scholten

1. På briggen *St. Croix* højste kaptajnløjtnant Mathias Poulsen Secher kommando den 13. april 1842, dagen efter afsejledes der, og briggen ankom til *St. Croix* den 3. juni, hvor der først sejledes småture omkring øerne, i juli blev Porto Rico anløbet. I september gjaldt det Cumana og Porto Cabello, i november sejledes på krydstogt mellem øerne, i december blev La Guayra anløbet. Januar 1843 sejledes enkelte småture mellem øerne, i februar var briggen ved Guadeloupe, i marts ved *St. Kitts*, i april sejledes småture mellem øerne, det samme skete i juni, den 11 juli afsejlede *St. Croix* med kurs mod Gibraltar, flaget vistes ved Tanger, inden kursen gik hjemefter, København nåedes den 3. oktober og kommandoen blev strøget seks dage senere.

Nr. 75 Christian VIII til Peter von Scholten 1.maj 1844

Hr General Gouverneur Scholten! Deres Rapporter af 26' og 30' Decbr 1843, 29 Jan, 12 og 27 Febr 1844 har jeg modtaget siden jeg sidst tilskrev Dem; det glæder mig at Sundhedstilstanden, navnlig hvad Koppe Epidemien angaaer, var bedre og skyldes vist Deres trufne Foranstaltninger at denne ikke udbredte sig i nogen foruroligere Grad til *St Croix*.

At Udsigterne for Sukkerhøsten vare ønskelige kunne [være] til stor Opmuntring for Planterne og det er meget sikrende for Coloniernes Roelighed at den Ufrie Befolkning erkender den Velgierning der er blevet den til Deel ved den frie Løverdag.

At denne gode Stemning, som gjør det tilraadeligt for Dem at foreslaae, for mig at bifalde det vestindiske Militairs Indskrækning ved Reductionen af et Compagnie til betydelig Besparelse i de aarlige Udgivter kan ikke andet end være mig kiert. Compagniechefen Obl Lønborg ønsker ej at vende tilbage og afgaaer paa Vartpenge.

Ved Vagtholdet paa *St Jan* kan der ikke skee nogen Forandring førend Deres Forslag indkommer og er derfor ej heller Briggen *St Croix* Besætning formindsket.¹

Det kunde være ønskeligt om der i den Ufrie Befolkning sammesteds kunde findes de behøvende Antal paalidelige Folk for at passe paa de andre og forhindre disses Rømning, uagtet de Fristelser der i Frihedens Navn byder en og hver af disse. Planterne ere i øvrigt selv saa interesserede i at dette Uvæsen standses at Landkassen vel kunde bære disse Bekostninger.

Særdeles beklager jeg det Tab Statens Tieneste har liidt i Toldforvalteren Etr Eckard i hvem De har mistet en prøvet Ven. Endnu er Embedet ej indstilt til Besættelse.

Det er mig kiert at De ytrer Dem saa tilfreds med Over Rets Assessor Rothe, formedelst den nøjagtige Undersøgelse om de forefundne Giftmord hvilke endnu fortsattes. Det er at haabe at de Executioner De har været i den beklagelige Nødvendighed at lade fuldbyrde paa tvende Giftblandere vil afskrække fra saadan Udaad.

Jeg vil haabe at Sundhedstilstanden har forbedret sig ombord i Briggen Mercurius.

Kiert er det mig at oversende Dem dette Brev med Chefen for Briggen St Croix Capt. Liuten v Dockum, hvis Nærværelse paa Stationen i Vestindien vil være Dem kier, eftersom De med god Føje takker denne udmærkede Officeer og dygtige Mand i enhver Henseende, Ugjerne saa jeg ham forlade sin Stilling hos Dem, nu vil han atter kunne være Dem til Nytte. Han vil bevidne Dem den Tillid og Velvillie jeg altid nærer for Dem og med hvilken jeg nævner mig Hr General Gouverneur Scholten Deres

Kiøbenhavn d. 1 Maj 1844

Anm.: Der er tale om et koncept, der ligger i kongehusarkivet blandt Peter von Scholtens breve.

Nr. 76 P.v. Scholten til Christian VIII
30 maj 1844

Original

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
Vestindiske Øer, St Thomas
Den 30te Mai 1844

Til Kongen!

I Continuation af min sidste allerunderdanigste Rapport til deres Majestæt af 27de f. Md. har jeg den Ære at melde at jeg har modtaget Efterretninger om Tilstanden paa St Domingo hvorom jeg skal have den Ære gjennem det

kongelige General Toldkammer og Commerce Collegium at forelægge deres Majestæt de nærmere Details, kun skal jeg her allerunderdanigst tillade mig at bemærke at deres Majestæts Undersaatter paa St Domingo har modtaget al mulig Understøttelse af det franske Flag, og at deres Eiendomme ere fuldkommen sikrede under Beskyttelse af de derværende franske Krigsskibe under Admiral de Mages's Commando, hvorfor det glæder mig end mere at jeg, i fuld Overbeviisning herom, ikke afsendte Deres Majestæts herværende Orlogsbrig, og det saa meget mere som dens Forblivelse her paa Stationen ikke har været unødvendig med Hensyn til de armerede Fartøier som begge Parter paa St. Domingo har ude. En Melding om at et saadant mistænkeligt Fartøi havde Aftenen i forveien viist sig under den sydvestlige Kyst af St Croix, modtog jeg den 22de dennes ved Daggry, hvilket foranledigede mig til at give Chefen for deres Majestæts herværende Orlogsbrig, Captainlieutenant Christmas Ordre til uopholdelig at forlade Havnen ved Christiansted, hvor han laae for at føre mig over til St Thomas og St Jan, men hvilken Reise jeg havde været tvunget til at udsætte paa Grund af en Nordost Vind, der med usædvanlig Voldsomhed vedblev at blæse i næsten 3 Uger, og som gjorde det til et farligt Foretagende for ethvert Skib at varpe ud imellem Skjærene. Captainlieutenant Christmas udførte imidlertid sit Hverv med den ham egne Kraft og Bestemthed i langt kortere Tid, end man efter Omstændighederne kunde vente, til samme Tid som jeg over Land begav mig til Frederiksted, for personligen derfra at give de i Tilfælde af Nødvendighed fornødne Ordres. Fartøiet der imidlertid ikke mere var at opdage, havde vist sig at være en tremastet Spansk Felucca, der sandsynligviis efter det vedvarende stormende Veir havde lagt under Kysten for at reparere.

Da nu Orlogsbriggen var ude af Havnen troede jeg, ihvorvel Blæsten vedvarede ikke at kunde opholde min Reise til St Thomas og St Jan et Øieblik længere, saameget mindre som jeg med sidste Dampskib havde havt den Ære at modtage Deres Majestæts allernaadigste Rescript af 2^{den} fr Md samt Det kongelige General Toldkammer og Commerce Kollegies Skrivelse af 6te f Md med Tilkjendegivelse om at det har behaget Deres Majestæt under 26 May sidstl; allernaadigst at

approbere mit allerunderdanigste Forslag af 26' November f. A. til en Reduction af den regulaire militaire Styrke.

Jeg begav mig følgelig øieblikkeligen til St Thomas, hvor jeg endnu befinder mig, og her ved et med Det Kongelige Raad og St Thomæ Borgerraad afholdt Møde, betydet sidste at, da et af Hovedpuncterne i den af Deres Majestæt allernaadigst bestemte Forandring af den militaire Styrke er, at samme med Hensyn til St Thomas caserernes i Landet, saa kan den hidtil brugte Fremgangsmaade at hensætte de civile Arrestantere i samme ikke længer bestaae, hvorimod den saa længe paatænkte Opførelse af et civilt Arresthuus, uden videre Opsættelse forventes udført, i hvilken Anledning jeg derhos, ved at tilstille Gouvernementet en Plan over Fortet, hvorpaa er afsat det Punkt under samme, der efter min Overbeviisning afgiver den mest hensigtsmæssige Beliggenhed for et Arresthuus, har anmodet Gouverneuren om ved Correspondancen med Borgerraadet, at arrangere det videre Fornødne med Hensyn til en ufortøvet Begyndelse af det fornødne Arbeide, og skal jeg have den Ære saasnart jeg dertil seer mig istand, allerunderdanigst at fremlægge Deres Majestæt de videre Details herom.

Imidlertid har Oberstlieutenant Lønborg ved Skrivelse dateret d 3^d fr M Underrettet mig om at den allernaadigst befalede Inddragelse af en Compagnie Chefs Post ønsker at afgaae med den for dette Tilfælde bestemte Pension af 1500 Rbd r S, ligesom Premierlieutenant v. Wanding og den ældste Secondlieutenant, characteriseret Premierlieutenant v Hahn have overleveret mig deres Ansøgninger om at fratræde med den for disse Poster fastsatte Pension af 800 Rd rC/ 800 Rbd r S og 600 rC/ 600 Rd rC/ 600 Rbd r S. – Saavel betreffende dette Punkt, som med Hensyn til den øvrige Iværksættelse til 1 July næstkommende af den allernaadigst befalede Reduction, skal jeg have den Ære allerunderdanigst afgive nærmere Rapport.

Med Hensyn til Kopperne paa St Thomas da har jeg under mit nærværende Ophold her personligen overbeviist mig om at Epidemien saaledes som af Gouvernementet og Landphysicus indmeldt er nu aldeles ophørt og vil følgelig de Foranstaltninger, der i den Anledning til den offentlige Sikkerhed vare truffne vorde inddragne.

Veirliget glæder det mig allerunderdanigst at kunde melde Deres Majestæt vedbliver at være særdeles gunstigt, de unge Plantninger gaae frodigen, og for Øieblikket ere Udsigterne til en god Høst næste Aar vel begrundede. – Sundhedstilstanden er i Almindelighed god, dog have nogle faa Tilfælde af Gulsot viist sig, og iblandt andre angrebet Premierlieutenant Aggerskov af deres Majestæts her stationerede Orlogsbrig, dog er han nu Reconvalescent, hvilket jeg beklager ikke at kunne melde om Næstcommanderende, Premierlieutenant Thulstrop, der paa Grund af et ondartet Saar i Benet er indlagt paa det militaire Hospital i Christiansted.

Slutteligen tillader jeg mig allerunderdanigst at melde deres Majestæt at St Croix Borgerraad kort forinden min Afreise fra St Croix, tilstillede deres Majestæts vestindiske Regjering en Status over Landkassens Tilstand, hvorefter den ikke havde tilstrækkelig Beholdning til Betaling af de udstedte Udgivts Anviisninger.

Efterat Regjeringen, der ikke har anseet sig competent til i foranmeldte Anledning at tage nogen Bestemmelse, havde afgivet denne Sag til General Gouvernementet, samlede jeg Borgerraadet i Gouvernementshuset for at tage denne for Commerciens saa vigtige Gjenstand i alvorlig Overvejelse, og vil Deres Majestæt med Hensyn til denne Sag ligeledes gennem det Kongelige General Toldkammer og Commerce Collegium modtage nærmere allerunderdanigst Indberetning, kun skal jeg her foreløbigt allerunderdanigst tillade mig at bemærke, at naar de for Aaret 1843 nu forfaldne Skatter indkommer, er det min allerunderdanigste Formening at St Croix Landkasse vil kunne dække samtlige deres Udgifter, indtil Udgangen af indeværende Aar, hvori- mod der ikke vil være Fonds til Bestridelse af Udgifterne fra 1' Januar til 1' Juny næste Aar, forinden Skatterne for dette Aar til den Tid forfalde.

Den i Gaar hertil ankomne Damp-Pacquet medbragte den Catholske Biskop fra Trinidad Lord Smith.

I Morgen agter jeg at begive mig til St Jan og derfra tilbage til St Croix, og beklager allerunderdanigst at melde Deres Majestæt at Gouverneuren Kammerherre Søbøtke,

hvis Helbred i det Hele synes svagelig, har under mit Ophold her lidt af Podagra, der bestandig flyver ham omkring i Kroppen.

Allerunderdanigst
Pv Scholten

Nr. 77 Peter von Scholten til Christian VIII
9. juli 1844

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
Vestindiske Øer, Ste Croix den
9de Juli 1844

Til Kongen

Da de i mine sidste allerunderdanigste Rapporter omhandlede Examinationer i Landskolerne her paa Øen nu ere tilendebragte, gjentager jeg med Glæde til Deres Majestæt min allerunderdanigste Forsikkring om disses høist tilfredsstillende Udfald, og agter jeg nu om føie Tid at sammenkalde et Møde af den for disse Skoler nedsatte Commission og af andre Plantere, for at søge paa denne Maade ogsaa at opnaae Løverdags- og Søndags-Skolernes ordentlige Besøg, da de mähriske Brødres Bestræbelser i denne Retning hidindtil ei have været saa heldige som havde været at ønske.

Da mit Helbred i den senere Tid atter har begyndt at lide og jeg føler Symptomer, som jeg af Erfaring har Grund til at antage for foreløbere af alvorligere Angreb, havde jeg ifølge Dr Wm Steven's Raad, besluttet at afbenytte den af Deres Majestæt ved allernaadigst Rescript af 8de Marts 1843 mig tilstaaede Tilladelse og at begive mig for et Par Maaneder til Badet Saratoga i de forenede nordamerikanske Stater, da jeg er overbeviist om at Brugen af Vandet dersteds vilde have den meest velgjørende Virkning paa mit Helbred og maaskee sætte mig i Stand til at forblive næste Aar herude. Dette havde netop nu været saa meget behageligere for mig, som Dr Stevens selv, min mangeaarige Ven og en udmærket Læge, for en kort Tid reiser til bemeldte Badested, men da Ste Croix's Borgerraad, med Hensyn til den i min allerun-

derdanigste Rapport af 30te Mai d A berørte Underbalance af Landkassen, synes at Misforstaae sit Forhold baade til Deres Majestæts Colonial Bestyrelse og til Commünen og istedetfor enten at gaae ind paa mine Forslag eller Selv at gjøre Propositioner for at tilveiebringe fornødne Midler til at dække den omhandlede Underbalance, taler om Nødvendigheden af yderligere Reductioner i Communal-Udgivterne samt om sin Hensigt at indgaae med en allerunderdanigst Ansøgning til Deres Majestæt om Nedsættelse i Udførselstolden paa Øens Producter, har jeg under disse Omstændigheder anseet det for min allerunderdanigste Pligt at lade den Behagelighed og Nytte som Reisen kunde have for mig vige for disse vigtigere Hensyn og beslutet ei at forlade Landet. Jeg tilstiller med denne Leilighed Deres Majestæts General Toldkammer og Commerce Collegium Gjenpart af den hidtil i denne Anledning førte Correspondance.

Jeg fremsender ligeledes med denne Leilighed til bemeldte Collegiums Approbation en Indstilling fra St Thomæ Borgerraad om at der maatte skrides til 3de extraordinaire Paalæg for at tilveiebringe Midlerne til Opførelsen af det tidligere allerunderdanigst berørte civile Arresthus dersteds, som ved den af Deres Majestæt allernaadigst approberede Reduction af den regulaire militaire Styrke i Colonierne er blevet uundgaaeligen nødvendigt. Det vilde være meget at ønske, at Collegiet ved de særdeles Omstændigheder maatte finde sig foranlediget til at approbere disse Paalæg, da de afgive et Beviis paa St Thomæ Borgerraads gode Villie til at tilveiebringe Midlerne til at møde nyttige og hensigtsmæssige Communal Udgifter, en Fremgangsmaade, der contrasterer stærkt med det herværende Borgerraads berørte Forhold. Ved Collegiets Approbation vilde St Thomæ Landkasse fremdeles sættes i Stand til at iværksætte Opførelsen af et længe dersteds savnet Fattig Hospital, hvilken Mangel i Særdeleshed under den sidste Koppe-Epidemie har været meget følelig. Jeg har udbedet mig Collegiets Decision i Sagen snarest muligt meddeelt, da jeg, indtil Fuldførelsen af Arresthuset, vil være i den Nødvendighed at lade 30 Mand mere forblive paa St Thomas, end Detachmentets Størrelse dersteds af Deres Majestæt er befaleet.

Da jeg af de foreløbige Debatter i det Britiske Underhuus, angaaende Indførselen af fremmede Sukkere til Storbritannien, havde Grund til at antage, at man nærede den falske Mening, at denne Deres Majestæts Øe ei var aaben for Britiske Skibe, har jeg anseet det for min alleunderdanigste Pligt at tilstille Deres Majestæts befuldmægtigede Minister¹ i London et Exemplar af Forordningen af 6te Januar 1833, hvorved St Croix aabnes for alle Nationers Skibe, og en gjenpart af en Storbritannisk Geheimeraads Befaling, hvorved til Gjengæld Danske Fartøier meddeles Tilladelse til at fare paa de Britiske Colonier samt andre Oplysninger, som jeg antog muligen kunde afbenyttes af Grev Reventlow for at fremme de ham overdragne Interesser. Med sidste Paket har modtagne private Breve indeholde² den Efterretning, at Sukkerne fra disse Deres Majestæts Øer ere inkluderede i den af Ministeriet propo- nerede Measure og haaber jeg paa Planternes Vegne, at den næste Paket vil bringe Bekræftelse herpaa. Endskjøndt den store Qvantitet af Sukker, der som Følge af dette Skridt fra Regjeringens Side vil gaae til England, i Forbindelse med den for britiske Colonial-Sukkere intenderede Protectionstold, ei ville kunne andet end reducere Priserne for samme der meget betydeligen, saa vil dog derved Speculationer i denne Artikel encourageres, der forhaabent- ligen ville udøve en gunstig Indflydelse paa Priserne i det nordamericanske Marked.

Da Lieutenant à la suite ved Deres Majestæts vestindi- ske Tropper v. Bügel attraaer at vedblive i sin nærværende Stilling og hans Tjeneste og Forhold i det Hele have været høist tilfredsstillende, har jeg allerunderdanigst tilladt ham at forblive her, ei alene paa Grund af den flere af de Herrer Officerer tilstaaede Reisepermission, men ogsaa fordi jeg anseer det for meget ønskeligt stedse at have en Officeer overcomplet ved Styrken her i Colonierne. Idet jeg haaber at dette vil møde Deres Majestæts allerhøieste Bifald, til- lader jeg mig tillige allerunderdanigst at andrage paa at Secundlieutenant v. Harboe maatte blive beordret hertil.

Da Herr Kammerjunker, Overretsassessor Rothe og Frue hjemgaar med denne Leilighed [med] Skibet Johanne Marie, tillader jeg mig har gjentagende, i Henhold til mit tidligere om denne brave og særdeles duelige Embedsmand

1. Den danske gesandt i London var fra 1841 til 1851 Frederik Ditlev Reventlow.
2. Dårligt sprog, men der er ikke tvivl om læsningen.

Anførte, allerunderdanigst at anbefale ham til Deres Majestæts særdeles Naade.

Det glæder mig slutteligen allerunderdanigst at kunne tilføie, at Sundhedstilstanden og Veirliget vedblive, som jeg i min sidste allerunderdanigste Rapport havde den Ære at indberette.

Allerunderdanigst
Pv. Scholten

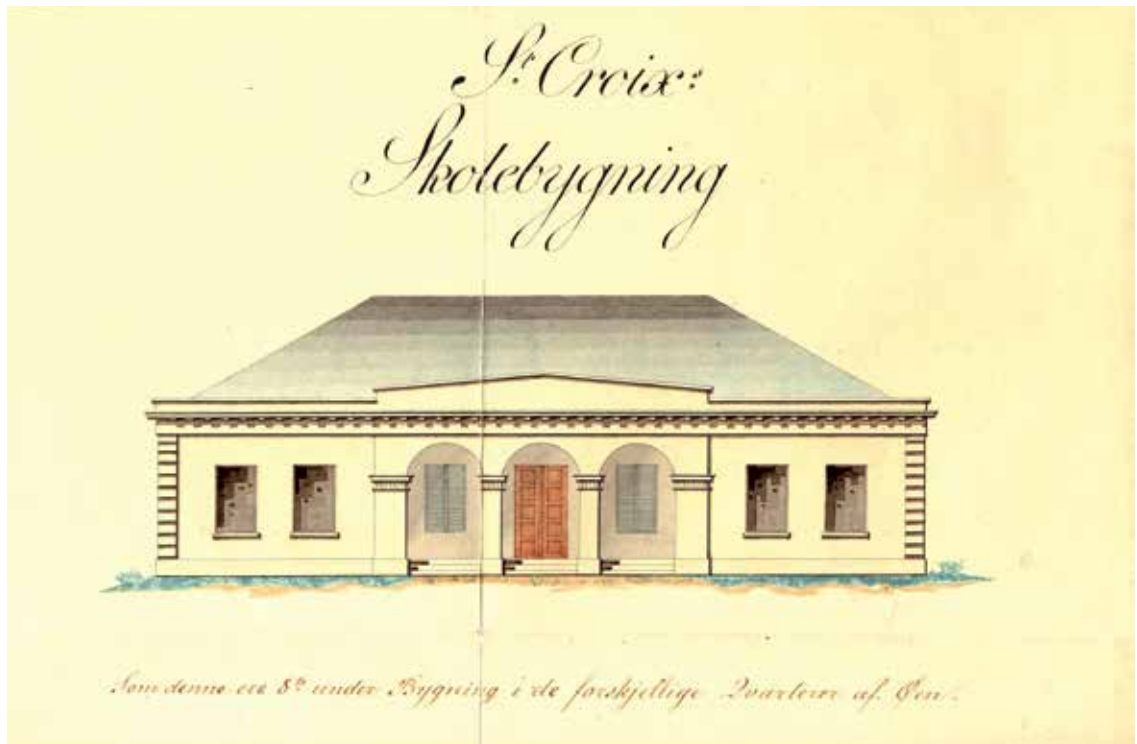
Nr. 78 Peter von Scholten til Christian VIII
13. juni 1844

Gouvernementshuset
St. Croix den 13 Juny 1844

Allernaadigste Konge

Deres Majestæts Allernaadigst Skrivelse af 1ste May d. A. har jeg havt den Ære at modtage af Chefen for Briggen St. Croix, Capitain Lieutenant van Dockum, der efter en meget heldig Reise ankom hertil den 11te om Aftenen; Alt vel inden Borde, og i det jeg beder Deres Majestæt at modtage min Allerunderdanigste og inderligste Tak for den gjentagne Forsikkring om deres Majestæts Tillid og Velvillie, behøver jeg vel neppe at tilføie, at jeg stedse skal af yderste Magt bestræbe mig for at vise mig disse værdig, og vil Overbeviisningen om at være i Besiddelse af deres Majestæts Naade give mig fornyet Lyst og Kraft til at røgte det mig Allernaadigst anbefroede Embede saaledes som jeg efter Samvittighed ansaa det for meest stemmende med deres Majestæts Tjenestes Tary, uden Hensyn til de personlige Ubehageligheder som dette nu og da maa medføre for mig saa meget mere, som jeg ei altid finder den Medvirkning hos Embedsmænd jeg med Føje skulde kunne regne paa. Ogsaa for Capitain Lieutenant van Dockums Nærværelse her paa Stationen, som jeg skylder deres Majestæts Naade maa jeg aflegge min Allerunderdanigste Tak og har jeg læst med oprigtig Glæde deres Majestæts Allernaadigste Ytringer ham betræffende.

Af min Allerunderdanigste officielle Rapport, dateret St Thomas d. 30te f M, vil deres Majestæt have erfaret

Dette er et typehus. Som billedteksten fortæller skulle otte som denne opføres i de forskellige kvarterer af øen. Det kan tilføjes, at der tilsvarende skulle bygges fem på St. Thomas og fire på St. Jan. Tegning af arkitekt Albert Løvmand (1806-1847), som kom til Vestindien i 1832. Generaltoldkammeret, Rigsarkivet.

Koppernes fuldkomne Ophør paa St Thomas, hvorom jeg har ladet indrykke den fornødne officielle Bekjendtgjørelse i St Croix^s og St Thomas^s Aviser samt af denne tilstillet deres Majestæts General Toldkammer en Gjenpart og vover jeg det Haab at St Thomas Handel snart vil være i Stand til at forvinde den skadelige Indflydelse, som Epidemien naturligen har maattet udøve paa dens Handel og som Følge deraf paa deres Majestæts Intrader, endskjøndt jeg ei kan tilbageholde den Yttring, at den Omstændighed, at næsten ingen Producter komme til St Thomas for at afskibes derfra, synes ei at kunne blive uden megen skadelig Indvirkning paa Handelen.

Hvad angaaer Høsten saa vil den omtrent blive den samme som forrige Aar, et bedre Resultat end Planterne i Almindelighed havde Grund til at vente, men desværre vedblive dog disse ugunstige Conjunctioner, der gjøre Salget af Producter selv til lave Priser, her kun mulig under meget trykkende Vilkaar. Til Amerika gaaer næsten ingen Sukkere.

Reductionen af den militaire Styrke her i Colonierne vil, overensstemmende med deres Majestæts Allerhøieste Befaling sættes i Kraft den 1ste July næstk. Forsaavidt Omstændighederne tillade det, og deres Majestæt kan være forvisset om at det uafladeligen skal være Formaalet for alle mine Bestræbelser at bringe deres Majestæts Allerhøieste Rescript snarest muligt i dets hele Omfang i Udførelse.

Mit Allerunderdanigste Forslag om Forandring i Vagtholdet paa St Jan, skal jeg snarest muligt have den Ære at forelægge deres Majestæt, idet jeg her kun foreløbigen skal Allernaadigst tillade mig at yttre som min Overbeviisning, at Planterne ifald vi ville være i Stand til at bære de med Planens Udførelse forbundne Omkostninger, og disse deres Majestæts tro Undersaatter synes med Billighed at kunne giøre Fordring paa samme Beskyttelse som deres Majestæts øvrige Øer stedse have nydt.

Kammerjunker Overrets-Assessor Rothe vil i Overensstemmelse hvad jeg under 27 April d. A. havde den Ære at tilmelde deres Majestæt, i Begyndelsen af næste Maaned tiltræde sin Reise til Danmark.

I denne Tid finde de offentlige aarlige Prøvelser i Landskolerne Sted og da jeg anseer det for min Pligt at bivaane disse, glæder det mig at kunne tilmelde Deres Majestæt at Resultatet af 3de af disse, der allerede have taget Sted, har oversteget mine Forventninger, hvilket ligeledes var Tilfældet med den romerskatholske Biskop fra Trinidad, Doctor Smith, der for Tiden er her paa Øen og var tilstede med mig ved en af disse Prøvelser. Jeg kan ikke noksom rose de mæhriske Brødrers Iver i Udførelsen af dette dem betroede møisommelige Hverv, og det var kun at ønske at flere Plantere deelte denne Interesse for Sagen.

Den engelske Biskop fra Antiqua vil ankomme her den 18de, saa jeg om føie Tid vil have endeel Gjæster her. For to Dage siden i Gouvernementshuset til en Diner for den Katholske Biskop var blodt af Geistligheden 3 danske, Pastor Bagger, Pastor Tolderlund (som er for Øjeblikket her fra St Thomas) og Carechet Henschel. 5 Catholske, Biskopen med hans Præst, een fra St Thomas og de To her paa Øen, 2 engelske Præster og 4re mæhriske Brødre i Alt 14.

Sundhedstilstanden ombord i Orlogsbriggen Mercurius er for Tiden god med Undtagelse af de tvende i min sidste

Allerunderdanigste Rapport nævnte Officerer der endnu er i Hospitalet. Orlogsbriggen Mercurius, Capitain Lieutenant Christmas, vil efter deres Majestæts Ordre afgaae herfra Stationen den 18de dennes.

I det jeg slutteligen Allerunderdanigst anbefaler mig og min Familie til deres Majestæts vedvarende Naade og Beskyttelse, beder jeg dagligen Forsynet at bevare Deres Majestæt for vort Fædrelands Held og Lykke.

Allerunderdanigst
Pv. Scholten

Nr. 79 Peter von Scholten til Christian VIII
13. juli 1844

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
vestindiske Øer. Ste Croix den
13de Juli 1844.

Til Kongen!

I Continuation af min sidste allerunderdanigste Indberetning af 9de denne Maaned, af hvilken Duplicat fremsendes med denne Paket har jeg den Ære hermed allerunderdanigst at tilmelde Deres Majestæt at jeg, ifølge Ansøgning, har meddeelt Gouverneuren over Deres Majestæts Øer St Thomas og St Jan, H^r Kammerherre, Vice Generalgouverneur v. Søbøtker Reisetilladelse for 2 à 3 Maaneder til de forenede nordamericanske Stater, da dennes i den senere Tid meget svækkede Helbred synes at gjøre en saadan Tour for ham meget tilraadelig.

H^r Kammerherre, Regjeringsraad v. Oxholm vil, ifølge ham af mig meddeelt Constitution, under H^s Kammerherre v. Søbøtker's fraværelse fungere i dennes Sted som Gouverneur.

Allerunderdanigst
Pv Scholten

Nr. 80 Peter von Scholten til Christian VIII
29. juli 1844

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
vestindiske Øer, Ste Croix den
29de Juli 1844

Til Kongen!

Under 13de denne Maaned havde jeg den Ære allerunderdanigst at tilmelde Deres Majestæt, at jeg havde meddeelt Herr Gouverneur, Kammerherre v. Søbøtke Reisetilladelse til de forenede nordamericanske Stater, og har jeg nu den Ære allerunderdanigst at tilføie, at Herr Gouverneuren den 20de dennes har tiltraadt Reisen, samt at H^t Kammerherre, Regjeringsraad Oxholm fra samme Dag af har overtaget den midlertidige Commando over Deres Majestæts Øer St Thomas og St Jan.

Da der var opstaaet Stridigheder i den israelitiske Menighed paa St Thomas, der havde givet Anledning til temmelig alvorlige Uordener i Synagogen dersteds og som Følge deraf en Deputation fra hver af de 2de stridende Parter var kommen herover, for at forelægge mig Sagen til Afgjørelse, ansaae jeg det for rigtigst, endskjøndt jeg var upasselig, selv at gaae over til St Thomas, hvorfor jeg den 17de dennes begav mig dertil med Deres Majestæts Orlogsbrig St Croix, Capitain Lieutenant van Dockum. Endskjøndt jeg strax ved min Ankomst fik et temmelig voldsomt Angreb af Podagra, der nødte mig til at holde Sengen der i næsten 3 Dage, og jeg som Følge heraf antog det for bedst at vende directe tilbage hertil, saa haaber jeg dog, at de af mig under mit Ophold trufne Foranstaltninger med Hensyn til de berørte Uenigheder imellem Medlemmerne af det mosaiske Troessamfund ville have den tilsigtede Virkning og formaae begge til at forholde sig rolige uden videre Indblanding fra det Offentliges Side, indtil jeg igjen med Deres Majestæts danske Cancellie til hvilket Collegium en tjenstærbødigst Indberetning og Indstilling om denne Gjenstand snarest muligt vil blive fremsendt, modtager nærmere Forholdsregler i Sagen.

Ved min Tilbagekomst her til Øen fandt jeg, at der ogsaa imellem den engelske Præst her i Christiansted og en Deel

af hans Menighed var opstaaet Uenighed, som herefter ei var uventet og haaber jeg at jeg skal være i Stand til at jævne og bilægge samme.

Da jeg for Øieblikket befinder mig lidt bedre, saa er jeg i færd med at søge at erholde en Leilighed paa St Jan, hvor jeg, som tidligere allerunderdanigst indberettet at være min Hensigt, kan tilbringe 14 Dage à 3 Uger, og føre den mig allernaadigst betroede Commando over disse Deres Majestæts Øer i den Tid derfra, uden at incommodere nogen, da jeg ønsker Selv at iagttage Tingenes Gang der idet jeg er overbeviist om, at et saadant Ophold i mange Henseender ei vil blive uden nyttige Følger. Skulde jeg gjøre denne Tour, agter jeg efter min Tilbagekomst hertil, saafremt ei til den Tid uforudsete Omstændigheder skulde fraraade det, at sende Deres Majestæts Orlogsbrig, Capitain Lieutenant van Dockum enten til Syd eller Nord America, og da en saadan Tour ei alene maa ansees for nyttig og interessant for de Herrer Officerer men ogsaa af stor Gavn med Hensyn til Besætningens Helbredstilstand, haaber jeg allerunderdanigst at dette vil møde Deres Majestæts Bifald.

Veiriget vedbliver i det Hele taget gunstigt og skulde den nu paabegyndte Orkantid føre med sig den Regn, som vi i Almindelighed pleie at faae i samme, vil Høsten blive baade tidlig og stor, da Udsigterne for Øieblikket ere meget gode.

Allerunderdanigst
Pv. Scholten

Nr. 81 Peter von Scholten til Christian VIII
12. august 1844

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
vestindiske Øer. Ste Croix den
12te August 1844

Til Kongen

I min sidste allerunderdanigste Rapport af 29de forrige Maaned havde jeg den Ære at tilmelde Deres Majestæt, at det var min Hensigt at begive mig til St Jan og derfra i

14 Dage à 3 Uger at føre det mig allernaadigst anbetroede Generalgouvernement, Ildebefindende, sandsynligviis foranlediget ved Podagraens Omløben i Kroppen, har imidlertid nødsaget mig til, overensstemmende med Lægernes Raad, at udsætte Udførelsen af denne Tour indtil efter Orcantiden.

Veiret havde begyndt at blive lidt tørt, men da Heden i den senere Tid har været overmaade stærk, havde vi Grund til snart at vente Regn, der nu ogsaa siden iforgaars har indfundet sig, og haaber jeg, at en Fortsættelse af de fortræffelige Byger, som vistnok ere faldne paa hele Øen, vil sikre Planterne Realisationen af deres store Forventninger med Hensyn til Resultatet af næste Høst. Den berørte Hede har sandsynligviis været Aarsag i, at en Mand af Deres Majestæts Orlogsbrig Ste Croix, da han neppe var kommen i Land paa St Jan, faldt om, død paa Stedet, efter al Rimelighed Følgen af et Solstik.

Jeg har allerede havt den Ære allerunderdanigst at meddele Deres Majestæt min Hensigt at sende Deres Majestæts Orlogsbrig St Croix, saafremt ei særdeles Omstændigheder skulde forhindre dette, enten til Syd eller Nordamerica; jeg har nu bestemt mig til at lade samme gaae til sidstnævnte Sted, tildeels fordi det er længe siden at noget af Deres Majestæts Skibe har været i de forenede nordamericanske Stater og tildeels fordi disse tilbyde store Fordele fremfor Sydamerica med Hensyn til Briggens Proviantering. Denne vil derfor afgaae herfra Stationen den 22de dennes og har jeg tillagt Chefen H^r Capitain Lieutenant, Ridder van Dockum Ordre til at forlade Staterne igjen den 5te October, saaledes at han er her tilbage henimod Slutningen af Orcantiden og smigrer mig allerunderdanigst med det Haab, at denne Sendelse vil møde Deres Majestæts allerhøieste Bifald.

Slutteligen har jeg den Ære allerunderdanigst at tilføie, at Sundhedstilstanden saavel i de forskjellige Garnisoner som iblandt Indvaanerne i Almindelighed vedbliver at være god.

Allerunderdanigst
Pv. Scholten

Circulaire!
Mine Herrer!

De vare forinden min Ankomst hertil bekjendte med Hensigten af mit Ophold her paa Øen, thi det oprigtige

Ønske fra min Side stedse i Udførelsen af Hans Majestæts allerhøieste Befalinger at handle i Forening med Planterne og at imødekomme deres Ønsker for saa vidt som muligt, bevægede mig til, ved Skrivelse af 5te August sidstleden til Landfoged Brahde i Forveien at underrette Dem derom. Naar jeg nu denne Gang endnu ikke har udført denne min Hensigt i hele Omfanget og søgt paa samtlige Plantager at komme til tilforladelig Kundskab om hvorvidt Hans Majestæts allerhøieste Befalinger med Hensyn til de Ufrie overholdes af Vedkommende, saa er dette ingenlunde skeet, fordi jeg efter de her paa Stedet selv indhentede Oplysninger, ei har fundet nogen Anledning til en saadan Undersøgelse fra min Side, men fordi jeg har Grund til at befrygte, at et saadant Skridt fra min Side vilde, uagtet det givne Varsel, paa mange Steder medføre ubehagelige Følger for vedkommende Eiere, i Særdeleshed paa Grund af den Sensation som dette sandsynligviis vilde vække iblandt de Ufrie. For at give Eierne Leilighed til efterhaanden at sætte sig ind i de nye Forhold imellem dem selv og de deres Raadighed undergivne Ufrie og angaaende den ufrie Befolknings Kaar paa disse Hans Majestæts Øer, ansaa jeg det for rigtigst i sin Tid at instruere Øens Landfoged til kun for det Tilfælde at Ufrie henvendte sig med Klage til ham at interferere imellem disse og deres respective Eiere. Idet jeg nu ei uden Bekymring seer mine Forventninger med Hensyn til Resultatet heraf tildeels skuffede, byder mig det mig paaliggende vigtige Ansvar ei at lade Tingenes Nærværende Tilstand vedblive længere, og har jeg derfor under Dags Dato tilbagekaldt den forberørte Landfogden givne Instruction og tilkjendegivet Hans Højvelbaarenhed Gouverneuren, under hvem Øen umiddelbart sorterer, samt dennes locale Øvrighed Landfogden, at jeg under deres Ansvar forventer for Fremtiden samtlige Hans Majestæt Kongens allerhøieste Befalinger den ufrie Befolknings Kaar paa disse, Hans Majestæts Øer, ansaae jeg det for rigtigst i sin Tid at instruere Øens Landfoged til kun for det tilfælde at Ufrie henvendte sig med Klage til ham at interferere imellem disse og deres respective Eiere. Idet jeg nu ei uden Bekymring seer mine Forventninger med Hensyn til Resultatet, heraf tildeels skuffede, byder mig det mig paaliggende vigtige Ansvar ei at lade Tingenes nærværende Tilstand vedblive længere og har jeg derfor under Dags Dato

Hambay på St. Croix. I forgrunden en vig og en belæstet neger med hund, til højre bevoksning, i baggrunden plantagen på en bakke og en vingeløs mølle. Farvelagt tegning af Frederik von Scholten. Museet for Søfart.

tilbagekaldt den forberørte Landfogden givne Instruction og tilkjendegivet Hans Høivelbaarenhed Gouverneuren, under hvem Øerne umiddelbart sorterer, samt dennes locale Øvrighed Landfogden, at jeg under deres Ansvar forventer for Fremtiden samtlige Hans Majestæt Kongens allerhøieste Befalinger, den ufrie Befolknings Kaar paa Plantagerne vedkommende nøie overholdte, med Hensyn til de for de Ufrie anordnede Fødemidler naturligviis i Overensstemmelse med de af Planterne her paa Øen, ifølge Generalgouvernementets Skrivelse af 29de September f. A., med deres respective Ufrie indgaaede Overenskomster. Jeg anseer det for rigtigst ved denne Leilighed tillige at tilbagekalde i De Herrers Erindring den tidligere Ordre, ifølge hvilken alle gamle Folk, Børn og

saadanne Ufrie, der som Følge af Legemsbræk ei ere i Stand til at erhverve for sig selv, skulle erholde den fulde reglementerede „Allowance“, navnlig ugentligen 7 Sild hver eller et dertil svarende Quantum af salt Fisk og 6 Qvarter Mayismeel, det halve Quantum for Enhver imellem 6 og 10 Aar og forholdsmæssigt til Alle under 6 Aar. De Ufrie skulde desuden til Juul erholde hver 4 Π Flesk, 4 Qvarter Hvedemeel og 1 Quart Sukker. Jeg finder mig tillige foranlediget til herved at befale, at for Fremtiden den de Ufrie Tilkommende Allowance uddeles til dem paa en bestemt Dag i Ugen.

I Klæder i det Hele, i 2de Terminer skal enhver Ufrie over 15 Aar gives 6 yards Bamboo, 12 yards Broun og Hue eller Tørklæde, samt hvert 3^{die} Aar et uldent Teppe. Til de Ufrie under 15 Aar gives efter deres Alder et forholdsmæssigt Quantum.

Slutteligen seer jeg mig i den ubehagelige Nødvendighed at gjentage mit tidligere Tilhold om at bringe Plantagernes Neger- og Syge-Huse i vedbørlig Stand og at indrette forsvarlige Arrester paa disse. Jeg agter i dette Øiemed i Begyndelsen af næste Aar at udnævne en Commission for at undersøge disse Bygningernes Tilstand paa samtlige Øers Plantager og at afgive Betænkning med Hensyn til hvor mange Huse enhver Plantage især, paa hvilken i hver Henseende maatte findes Mangler, uden Skade for deres Kultivation og uden derved at paaføre vedkommende Eier et altfor føleligt Afsavn, kan antages i Stand til hvert Aar at opføre, for derefter at udstede de fornødne Ordres. Endskjøndt det vilde være altfor sanguinskt at vente, at Frihedens stærke Tiltrækkelser, i særdeleshed ved Øens saa nære Beliggenhed ved de Britiske Øer, ei, selv under de Ufries bedste Kaar, skulde give Anledning til enkelte Rømningsforsøg fra disses Side, saa er jeg dog paa den anden Side ligesaa moralsk overbeviist om, at de Ufries Behandling, overensstemmende med hans Majestæts allernaadigste Befalinger og i Særdeleshed Opførelsen af gode og hyggelige Huse til dem, i hvilken Henseende Øen desværre endnu staaer saa langt tilbage, vilde væsentligen bidrage til at gjøre Desertioner mere og mere sjeldne og da desuden først naar Hans Majestæts allerhøieste Bestemmelser ogsaa i denne Henseende ere efterkomne Øvrigheden kan ansee sig for aldeles fri for Ansvar saa forventer jeg at De Herrer Plantere deri saavel som i deres egen Interesse ville finde

en Tilskyndelse til med Alvor og Iver at beskæftige sig med denne Gjenstand.

Jeg kan ligeledes ei tilbageholde yttringen af min Misfornøielse med de langsomme Fremskridt der ere gjorte med Hensyn til Opførelsen af de for Deres ufrie Ungdom bestemte Skolehuse, naar jeg derved nu seer mig nødsaget til paa en for de Herrer Plantere mindre behagelig Tid at befale disses Opførelse uden videre Udsættelse, saa have de at tilskrive sig selv dette.

Slutteligen bemærker jeg med Glæde, at der ere enkelte Plantager her paa Øen, der i enhver Henseende bestyres overensstemmende med Hans Majestæts allerhøieste Bestemmelser, og idet jeg nærer Haabet at disses Eksempel snart vil blive fulgt af flere, kan jeg ei undlade at tilføie, at dersom nogen Planter i muligen paakommende Tilfælde af Klage fra de til hans Plantage henhørende Ufrie skulde erklære sig ude af Stand til at give disse de dem tilkommende Fødemidler og Klæder m.m. vilde de fornødne Skridt blive tagne for fra det Offentliges Side at sikkre de Ufrie af en saadan Plantage Alt som de ifølge de bestaaende Anordninger kunne gjøre Krav paa.

General Gouvernementet over de danske vestindiske Øer,
St Jan d. 26. Novbr 1844

P.v. Scholten

in fidem

Allerunderdanigst

Pv. Scholten

Nr. 82 Peter von Scholten til Christian VIII
30. november 1844

St Thomas den 30 November 1844
Allernaadigste Konge

Overensstemmende med min Allerunderdanigste Indberetning af 12te d. Md. begav jeg mig den 17de dennes med deres Majestæts her stationerede Orlogsbrig til St Jan

og efter et Ophold af 10 Dage dersteds ankom jeg den 27de om Eftermiddagen hertil da Paketten fra Europa, endskjøndt forfalden for allerede to Dage siden, endnu ei er ankommen, saa skal jeg her kun Allerunderdanigst tillade mig at yttre den Forhaabning, at mit Ophold paa St Jan ei vil forfeile det ved samme tilsigtede Øiemed, i det jeg Allerunderdanigst forbeholder mig ved min Tilbagekomst til St Croix, hvortil jeg agter at afgaae i morgen, at fremsende til deres Majestæt min udførlige Allerunderdanigste Rapport desangaaende. Paa en Gjenstand, der har alvorligen beskjæftiget mig kan jeg imidlertid ei undlade Allerede nu Allerunderdanigst at henvende deres Majestæts Allerhøieste Opmærksomhed, nemlig paa det paa Øen stationerede Sødetachment.

Deres Majestæts her commanderende Skibschefer have i længere Tid været meget imod denne Station og det samme er Tilfældet med den nærværende H^r Capitain Lieutenant v. Dockum, og har denne af Alle maaskee meest Grund dertil, da samtlige Sygdoms og Dødstilfælde iblandt Briggens Besætning maae tilskrives Opholdet paa St Jan, uden Tvivl i Forbindelse med den ringe Grad af Forsigtighed fra Folkenes Side. Siden mit Ophold dersteds ere 3de af Stationen døde, og det er meget at beklage, at 2de af disse, der vare meget flinke Folk, og der hver efterlader sig en Enke og 5 Børn, ønsker saa meget at blive fritagen for denne Tjeneste, en Omstændighed, der ved den nu indtrædende sygelige Tid i Særdeleshed efter den megen Regn i denne Maaned letteligen kunde udøve en høist uheldig Indflydelse paa Skibets Organisation og Mandskabets Stemning, og paa en foruroligende Maade svække sammes effective Styrke. Da nu St Jans Plantere i den senere Tid synes at have næret den Formening, at Stationens Tilstedeværelse egentlig ei er til nogen væsentlig Nytte, og denne vistnok efter de Locale Omstændigheder altid kun paa en meget ufuldkommen Maade vil kunne opnaae det ved samme tilsigtede Øjemed, saa vilde jeg ei have taget i Betænkning at borttage Stationen, dersom jeg ei frygtede for, at et saadant Skridt fra min Side, ved at have den moralske Indflydelse, som Detachmentets Tilstedeværelse stedse maa antages at udøve paa Øens ufrie Befolkning, strax vilde give Anledning til Desertions som da vilde blive lagte mig til Last, thi disse Sidste begynde allerede nu, da de have Grund til at antage, at Stationen muligen kunde blive borttagen, at være

af den Formening, at de skal ikke kunne undvære samme. Men da jeg paa Grund af de allerunderdanigst fremførte Omstændigheder, ansee det for min Pligt efter bedste Evne at træffe saadanne Foranstaltninger, hvorved Stationens Inddragelse kunde blive mulig, uden at udsætte Øen for Desertioner fra de Ufries Side, har jeg under Dags dato beordret Etatsraad Berg, som den i Sagen mest Interesserede, at begive sig til St Jan, for der at søge at blive enig med Planterne om Oprettelsen af en Kystbevogtning ved frie Folk, der, indtil Modtagelse af deres Majestæts Allerhøieste Bestemmelser, i saa Henseende, imidlertidigen kunde remplacere Stationen, og der saa længe vil erholde en billig Godtgørelse af deres Majestæts Kasse.

Det glæder mig at kunne Allerunderdanigst tilmelde Deres Majestæt, at Handelsstanden her paa St Thomas er for Øieblikket meget vel fornøiet, thi Handelen er meget levende, da endeel Kjøbere fra St Domingo, Cuba og Porto Rico have, paa Grund af locale Omstændigheder i deres respective Colonier været nødte til at indfinde sig her, for at gjøre deres Indkjøb. Aabningen af Porto-Ricos Havne af 2^{den} Classe har ogsaa bidraget dertil. Som følge deraf have deres Majestæts Toldintrader i den sidste Maaned været meget betydelige. Ogsaa Veirliget har i den senere Tid atter været særdeles gunstigt, paa samtlige deres Majestæts Øer, Dagen af min Afreise fra St Croix ødelagde det stærke Regnskyld Veiene, og 2 store Broer, og enkelte Creture druknede, og jeg erfarer, at siden den Tid Veiret er vedblevet meget favorabelt.

Sundhedstilstanden er endnu saavel iblandt Indvaanerne i Almindelighed som i de forskjellige Garnisoner upaaklagelig undtagen hvad Fortet i Frederikstæd angaaer, men det meget fugtige Veir giver desværre Anledning til at befrygte en ugunstig Forandring i saa Henseende.

Deres Majestæt vil modtage disse mine Allerunderdanigste Linier henimod det nye Aars Begyndelse, og benytter jeg derfor med Glæde denne Leilighed til atter at fremføre for deres Majestæt mine inderligste og oprigtigste Ønsker for deres Majestæt og hendes Majestæt Dronningens uafbrudte Lykke og Velfærd.

Allerunderdanigst
Pv. Scholten

Nr. 83 Peter von Scholten til Christian VIII
12. december 1844

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
vestindiske Øer. Ste Croix den
12te December 1844

Til Kongen!

I Henhold til min allerunderdanigste Skrivelse dateret St Thomas den 30te forrige Maaned, har jeg herved den Ære at tilstille Deres Majestæt Gjenpart af et Circulaire til samtlige Eiere og Administratorer af Plantager paa St Jan, som jeg under mit sidste Ophold paa denne Øe har fundet mig foranlediget til at udstæde samt Gjenpart af en med samme i Forbindelse staaende Skrivelse til Øens constituerede Landfoged og haaber jeg, at disses Indhold vil sikre Opnaaelsen af Hensigten med dette mit Besøg, nemlig Efterlevelsen dersteds af samtlige Deres Majestæts aller-naadigste Anordninger angaaende Deres Majestæts ufrie Undersaatters Kaar, samt fremskynde Fuldførelsen af de for den ufrie Ungdom bestemte Skolehuse.

Med Hensyn til en anden i formeldte min allerunderdanigste Skrivelse berørt Gjenstand, nemlig Ophævelsen af det paa Øen stationerede Detachment fra Deres Majestæts Orlogsbrig, efter at samme er blevet remplaceret ved en Politievagt bestaaende af Øens egne Frifolk, tilstiller jeg med denne Leilighed Deres Majestæts Generaltoldkammer og Commerce Collegium en allerunderdanigst Indstilling til Deres Majestæt om at de paa denne Politievagts Indretning og Vedligeholdelse medgaaende Omkostninger maae blive afholdte af Deres Majestæts Kasse og tillader jeg mig atter paa St Jans Planteres Vegne paa det varmeste at anbefale Tilstaaelsen af denne allerhøieste Naade, hvorpaa disse i deres vistnok høist precaire Stilling synes at sætte saa megen Priis, idet jeg er overbeviist om, at Efterlevelsen af Deres Majestæts allerhøieste Bestemmelser med Hensyn til Behandlingen af de deres Raadighed undergivne Ufrie, med Tiden vil gjøre Desertioner fra disses Side mere og mere sjeldne.

Jeg har tidligere allerunderdanigst tilladt mig at henvende Deres Majestæts allerhøieste Opmærksomhed paa de ved

Landskolerne her paa Øen ansatte mæhriske Brødrers klager over disse Skolers uregelmæssige Besøg af Øens ældre Ufrie Børn om Løverdagen og Søndagen og har jeg anseet det for min allerunderdanigste Pligt at henlede Planternes Opmærksomhed herpaa og i saa Henseende at gjøre dem nogle Forslag, for at sikkre Skolerne regelmæssige Besøg og derved Opnaaelsen af det ved disse tilsigtede Formaal. I et Møde som jeg havde sammenkaldt for at høre Planternes Formening over disse dem i Forveien ved et Circulaire meddeelte Forslag, erklærede en betydelig Majoritet af dem sig for mine Propositioner, men Hr Capitain Planter H. de Nully overrakte mig en af Planterne undertegnet Protest imod disse, hvilken Protest desuden indeholder, at de i denne Anledning agte at indgaae med en allerunderdanigst Forestilling til Deres Majestæt. Idet jeg ei kan andet end beklage disse Herrers Fremgangsmaade, forbeholder jeg mig snarest muligt at tilstille Deres Majestæt igjennem Deres Majestæts General Toldkammer og Commerce Collegium, min udførlige allerunderdanigste Indberetning om denne Gjenstand.

Veirliget vedbliver meget gunstigt og ere Udsigterne med Hensyn til Resultatet af den nu paa enkelte Plantager paabegyndte Høst særdeles gode og haaber jeg kun at Conjuncturene ville ogsaa blive fordelagtigere for Planterne, end de desværre have været i de sidste Aar.

Jeg beklager at maatte allerunderdanigst tilmelde Deres Majestæt, at Deres Majestæts 1ste Artillerie-Officeer i Vestindien, Hr Major v. Hingelberg i nogen Tid har laboreret af Følgerne af et meget voldsomt Angreb af en nervøs Natur der gjør det til en absolut Nødvendighed for denne brave Officeer og almenagtede Mand at reise til Europa saasnart Aarstiden tillader dette.

Jeg beklager ligeledes at Chefen paa Deres Majestæts Orlogsbrig Hr Capitain Lieutenant van Dockum, lider ligeledes af Feber, som jeg dog haaber ei er af videre Betydenhed, men da han haver havt Feber i 3 Dage ombord, ansaaes det for rigtigst for ham at indlægge sig paa Christiansteds Hospital, hvor han for Tiden er og staaer saaledes under hans Sygdom Deres Majestæts Orlogsbrig under Hr Premier Lieutenant Paludan's Commando. Desværre ere 2de Mand af Briggens Besætning senere døde paa St Thomas Hospital.

Sundhedstilstanden i det Hele paa disse Deres Majestæts Øer har været mindre tilfredsstillende, som vel tildeels bør tilskrives den megen Regn som er falden i den senere Tid, og gjelder dette i Særdeleshed om St Thomas hvor ondartede Febere have grasseret.

Allerunderdanigst
Pv Scholten

Nr. 84 Peter von Scholten til Christian VIII
3. marts 1845

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
vestindiske Øer. Ste Croix den
[3^{die} Marty 1845]¹

Til Kongen

Da jeg nu med denne Leilighed Skibet Alert, Capitain Baagøe, afsender til Deres Majestæts General Toldkammer og Commerce Collegium den i min allerunderdanigste Rapport af 12te December f. A. berørte allerunderdanigste Indberetning og Erklæring angaaende de senest af mig trufne Foranstaltninger til Skolevæsenets Fremme for de Ufrie her paa Øen samt angaaende de Besværinger, der i denne Anledning ere bleven indgiven af enkelte Plantere samt de catholske Præster her paa Øen, og af hvilke sidste Duplicaterne, fremsendte af Vedkommende selv maae allerede være komne Deres Majestæt tilhænde, saa tager jeg mig tillige den allerunderdanigste Frihed her at oplyse enkelte med denne Gjendstand i Forbindelse staaende ikke uvigtige Omstændigheder, hvilke jeg, da de tildeels angaaer herværende Personer af Rang og i Besiddelse af Kongelige Naadesbevisninger, ei har anset for passende i en officiel allerunderdanigst Embedserklæring at berøre, endskjøndt jeg med Hensyn til Sagen selv aldrig vilde tage i Betænkning offentligen at udtale det Samme.

Da jeg aldrig har truffet nogen Foranstaltning angaaende det her omhandlede Skolevæsen, uden i Forveien at raadføre mig desangaaende med H^r Pastor, Ridder Bagger,

1. Med blyant forneden påskrevet „3/3 45, jfr Duplicat af denne Dato“, hvor dette duplicat så er at finde!

hvertil denne saavel ved sin Embedsstilling som ved sin utrættelige Iver for denne Gjenstand af Alle bedst qualificerer sig og da jeg desuden maatte ansee ham for meest competent til at yttre sig angaaende mit hele Forhold til Præsterne af de i Deres Majestæts Colonier tolere[re]de Troesbekjendelser, har jeg anseet det for rigtigst at indhente hans hermed følgende Erklæring over begge de formeldte allerunderdanigste Andragenders Indhold. Denne Erklæring er i enhver Henseende saa tilfredsstillende for mig og H^r Pastor Bagger, at jeg navnlig hvad angaaer de catholske Præsters Besværing, trøstigen allerunderdanigst kan henholde mig til det af ham fremførte, idet jeg med Hensyn til denne Gjenstand kun allerunderdanigst skal tillade mig at tilføie Følgende:

Naar de catholske Præster sige, at deres nærværende Besværing indgaaer med deres Biskops Samtykke og ifølge dennes Raad, da kan jeg ei bestemt modsige denne deres Paastand, da jeg ei har troet det passende hverken officielt eller af den private Vei at henvende mig angaaende denne Gjenstand til Biskoppen af Olympus, H^r Doctor Smith med hvem jeg stedse har staaet paa en venskabelig Fod, men en saadan Fremgangsmaade fra dennes Side vilde kun lidet stemme overens med hans Yttringer til mig, angaaende Ordningen af Øens her omhandlede Skolevæsen hvormed han ligesom hans fornyligen afdøde Forgjænger, H^r Doctor Mr Donnel, er nøie bekjendt, da han i en Række af Aar under Titel af Biskop af Agna har været dennes Coadjutor. Den nærværende Biskop har stedse ytret sin fuldkomne tilfredshed med det her paa Øen fulgte System og de gjeldende Bestemmelser med Hensyn til den ufrie Ungdoms Underviisning, har overværet med mig Examinationerne i Landskolerne og yttret sig meget fordeelagtigen om disses Resultat og hans Forgjænger, H^r Doctor Mr Donnel, har dengang, da Skolevæsenet skulde indrettes, med mig aflagt de mæhriske Brødre et Besøg og i meget smigrende Udtryk opmuntret dem til med Alvor og Iver at tage sig af det dem betroede vigtige Hverv. Den nærværende Biskop har endnu under sit sidste Ophold her paa Øen i July Maaned f. A. gjentaget denne sin gunstige Dom om Skolevæsenet, med Tilføiende, at han havde tilkjendegivet Præsterne, at de aldrig maatte glemme, at de som tolererede i et prote-

stantisk Land vare nødte til at underkaste sig de Love og Bestemmelser, som Landets Regjering maatte finde passende at udstede, idet han tillige bemærkede, at dersom der skulde vise sig her nogen Modstand imod Skolevæsenet, vilde en saadan ei gaae ud fra de romersk catholske Præster, men sandsynligere fra et Partie af Plantere. Jeg anseer det er overflødigt her at vedlægge det sidste af mange Breve i min Besiddelse, som Biskoppen af Olympus kort Tid efter sit sidste Besøg her paa Øen tilskrev, da han i samme berører mit Forhold til Øens catholske Geistlighed og Menighed.

Naar H^r Pastor Butler i Slutningen af Besværingen fører Anke over, at jeg i det nævnte Møde har tiltalt ham paa en krænkende og truende Maade, da beklager jeg at være i den Nødvendighed at sige, at H^r Butler ei har taget i Betænkning ligefrem at fremføre en Usandhed, idet jeg allerunderdanigst tillader mig med Hensyn til de af mig brugte Udtryk at referere til den igjennem Deres Majestæts General Toldkammer og Commerce Collegium fremsendte Udskrift af vedkommende Commissions Forhandlings Protocol, i hvilken disse ere noksom ordret gjengivne og Deres Majestæt kan desuden være forvisset om at dersom jeg i Virkeligheden havde gjort brug af de paaklagede Udtryk vilde saadant sikkerligen være blevet berørt af de meget arrige catholske Plantere, der findes iblandt dem der have underskrevet det allerunderdanigste Andragende til Deres Majestæt.

Hvad angaaer dette sidste, da skal jeg med Hensyn til det som i samme anføres om Tonen, hvori mit circulaire af 15de November f. A. er affattet og af hvilket Copie af den danske Original allerunderdanigst vedlægges, kun tillade mig allerunderdanigst at bemærke, at Intet er lettere for en i dette Øiemed engageret og derfor betalt Sagfører, – der desuden synes at spille en betydelig Rolle i det herværende Oppositionspartie, – end at finde Feil med enkelte Udtryk i den Engelske Oversættelse eller udlede fra disse Trudsler, hvor intet Saadant ifølge Circulairets øvrige Indhold har kunnet være tilsigtet og om det saaledes end er muligt, at en Enkelt af De Herrer Plantere, der have underskrevet det allerunderdanigste Andragende, er blevet tilskyndet dertil ved en fuldkommen Misforstaaelse af hele Tendentsen og Hensigten med de i mit Circulaire indeholdte Forslag, saa er jeg dog i det Hele forsaavidt de fleste af de underskrevne

angaaer fuldkommen overbeviist om, at dette Skridt maa tilskrives en dem bevidst planmæssig Bestræbelse for kun at taale det eengang indførte Skolevæsen, saalænge samme kan holdes paa et Standpunkt, hvor det blot udvortes frembyder Skinnet af en vis Humanitet, men derimod Skridt for Skridt at lægge alle mulige og optænkelige Hindringer iveien for enhversomhelst fra det Offentliges Side, der kan forudsees at ville give samme nogen effectiv Betydning med Hensyn til opvoxende ufrie Populations Uddannelse, ved Siden af de øvrige i den nyere Tid i samme Retning truffne Foranstaltninger i hvilket Øiemed de nu have grebet et af de catholske Præster, om hvis Virksomhed for Skolevæsenets Fremme man tidligere aldeles Intet har hørt, fourneret et Paaskud ved at modsætte sig Søndagens Anvendelse til Skolegang, da de smigre sig med det Haab i Særdeleshed derved muligen at kunne indvirke fremmende paa det hele Skolevæsens fremtidige Organisation og kan jeg derfor ei undlade allerunderdanigst at henlede Deres Majestæts særdeles Opmærksomhed paa Indholdet af H^r Pastor Butler's Skrivelse til mig, som er vedlagt. Præsternes Andragende, der ligefrem gaaer ud paa at kuldkaste det allerede fuldkommen indførte Skolevæsen med Hensyn til Børn under det 8de Aar, da Vedkommende selv, med Hensyn til disses Opdragelse i den catholske Religion vil have et selvstændigt catholsk Skolevæsen med Understøttelse af Landet, indført.

At Hr Kammerherre Ferrall har fundet sig foranlediget til at sætte sit Navn i Spidsen kan jeg paa Grund af hans Rang og Stilling her paa Øen, kun meget beklage, saameget mere som den Lemfældighed og Skaansel, som stedse er bleven ham vist ved hans Plantagers høist involverede Forfatning, synes at burde have afholdt ham derfra.

Endmere maa jeg beklage, at H^r Kammerherre, Regjeringsraad v. Oxholm, der fra Begyndelsen af har været imod Indretningen af Skolevæsenet for den ufrie Population, vedbliver uagtet gjentagne mundtlige Advarsler fra min Side, denne sin Opposition, som de Deres Majestæts General Toldkammer og Commerce Collegium tilstillede Lister til Oplysning om Landskolernes høist uregelmæssige Besøg af Øens ældre ufrie Ungdom ville vise, om Fremgangsmaaden, der ved H^r Kammerherrens Stilling som Medlem af Deres Majestæts Colonialbestyrelse

og som Forpagter af Deres Majestæt tilhørende Plantager erholder en forøget Betydning og hvis skadelige Indflydelse derved kun bliver desto større, og man kan derfor heller ei undres over, at en Opposition med DeHerrer Kammerherre Regjeringsraad von Oxholm, Kammerherre, Capitain Ferrall og Kammerjunker, Capitain de Nully samt flere Borgerraad's Medlemmer i Spidsen finder mange Tilhængere her og griber dagligen mere og mere om sig.

Jeg kan slutteligen ei undlade allerunderdanigst at henvende Deres Majestæts Opmærksomhed paa en Passus i Planternes allerunderdanigste Andragende, hvori det hedder „vi kunne ikke undlade ved denne Leilighed at aflægge for Deres Majestæt den Erklæring, at vi ere os bevidste hverken directe eller indirecte, aabenbart eller i Skjul, ved foretagne eller forsætliggen undlode Handlinger at have vanskeliggjort Udførelsen af de til den ufrie Populations Underviisning indførte offentlige Foranstaltninger og vi kunne forsikre Deres Majestæt, at intet Tilfælde er os bekjendt om det Modsatte,“ medens dog de formeldte Deres Majestæts General Toldkammer og Commerce Collegium tilstillede Lister udvise, at Børnene, henhørende til flere af De Herrer's Plantager f. Ex. Hr Kammerherre Ferralls og De Herrer Mac Evoy's siden April Maaned f. A. aldrig hverken om Løverdagen eller Søndagen have besøgt Skolerne.

Denne Opposition imod Skolevæsenet er desto ubehageligere, da den ringe Deel af Planterne, fra hvilken den udgaaer, vel med Grund kan siges at arbeide imod deres egen vel forstaaede Interesse paa en Tid, hvor Emancipationen om længere eller kortere Tid synes mere og mere at blive en uundgaaelig Nødvendighed, og med den sørgelige Erfaring paa de Britiske Øer for Øiet, havde man vel havt Grund til at antage, at Planterne vilde have indseet, at den eneste Garantie for denne Begivenheds Indtrædelse uden at medføre deres egen Ruin og til virkelig Gavn for de Emanciperede selv maa søges i at den opvoxende ufrie Population erholder den ved Deres Majestæts allerhøieste Bestemmelser befalede religieuse og moralske Uddannelse og derved vænnes til Vindskibelighed og Orden.

Allerunderdanigst
Pv. Scholten

Herefter følger på et totalt ulæseligt engelsk en skrivelse dateret den 4. September 1844 underskrevet af Rich. P. Smith, biskop af Agna

Mine Herrer!

Strax efter min Tilbagekomst fra Europa i 1843 gjorde jeg dem bekendt med Hans Majestæt Kongens allerhøieste Villie angaaende de ufrie Børns Skolegang her paa Øen, ifølge hvilken ei alene Børnene fra det 4de til det fyldte 8de Aar, men ogsaa den øvrige ældre Deel af den ufrie Befolkning til heni- mod det 16de Aar skulde erholde Underviisning i Læsning og den christelige Læres Grundtræk, der ere tilfældes for alle Troesbekjendelser og saaledes som disse indeholdes i den for Landskolernes Brug udarbeidede Catechismus.

Dengang blev man enig om, at i dette Øiemed Børnene fra det 8de til det 11te Aar skulde besøge Skolerne om Løverdagen og Børnene fra det 11te til det 14de Aar om Søndagen.

Tiden er nu kommen, at jeg ifølge Hans Majestæts Befaling maa forelægge Allerhøistsamme til allernaadigst Sanction saadanne Bestemmelser og Regulationer for Landskolerne, som Erfaringen har udpeget som nødvendige til Opnaaelsen af det ved disse tilsigtede Øiemed. Denne har viist, at disse Skolers Besøg om Løverdagen er forbundet med store Vanskeligheder, der synes i særdeleshed at hidrøre fra Børnenes Forældre: Følgen heraf er, at Skolerne staa næsten tomme paa denne Dag og en anden Indretning bliver derfor i høieste Grad nødvendig.

Da det stedse har været mig magtpaaliggende at søge i Udførelsen af Hans Majestæts allerhøieste Befalinger at handle i Forening med Øens Plantere og Geistlighed og at imødekomme disses Ønsker, forsaavidt dette har været mig muligt, saa sammenkaldte jeg det under 17de August sidstleden paa Friedensfeldt afholdte Møde af Skolecommissionen og Plantere for at tage denne Gjenstand under alvorlig Overveielse og at afgive Betænkning med Hensyn til den hensigtsmæssigste Maade at opnaae dette Skolernes saa vigtige Formaal paa.

En Beretning fra Inspecteuren angaaende Skolernes nærværende Tilstand og fremtidige Udsigter, blev forelagt Mødet, ligesom ogsaa adskillige Forslag, iblandt hvilke vare de efterfølgende:

1. at en Deel af Løverdags Skolerne, nemlig Børnene fra det 8de til det 9de Aar skulde føies til den daglige Skole, samt at de øvrige, nemlig Børnene fra det 9de til det 11te Aar, skulde besøge Skolerne om Søndagen, hvorved det paa Grund af Børnenes store Antal, vilde være blevet nødvendigt i flere Skolehuse at holde Skole to Gange om Søndagen.

2. At eet Barn fra enhver Plantage skulle besøge Skolen 2 Aar længere end de øvrige, for som „Moniteur“ at være behjælpelig i Underviisningen.¹

Denne sidste Proposition var den eneste der blev eenstemmigen antagen i det nævnte Møde, samme finder ogsaa mit fuldkomne Bifald, og jeg beder dem, mine Herrer, at modtage min oprigtige Tak for den Beredvillighed, hvormed de haver antaget samme.

De øvrige Forslag fandt Bifald hos nogle Plantere og Medlemmer af Commissionen, men Majoriteten var dog mod dem. Søndagsskolerne i Særdeleshed mødte megen Opposition fra enkelte Geistliges Side, der indvendte, at den til deres respective Kirker henhørende Ungdom vilde blive forhindret fra at bivaane Gudstjenesten, naar de bleve nødte til at besøge Skolerne om Søndagen.

Da nu dette Møde ei har ledet til det forønskede Resultat, maa jeg dog uforandret oprigtigen attraae at træffe saadanne Foranstaltninger, som vilde møde Ønskerne af Pluraliteten af de i Sagen Interesserede, og derved bidrage til Vedligeholdelsen af Enighed og god Forstaaelse, saa er det min Hensigt at sammenkalde en af de første Dage i næste Maaned et andet Møde af dH^{re} Præster og Plantere paa Friedensfeld (Montbijou) for at forelægge samme de efterfølgende Forslag.

1. alle ufrie Børn skulle fra det 4de Aar eller 5te Aar besøge Skolerne om Ugen² indtil deres fyldte 9de Aar.

2. Fra enhver Plantage skal eet Barn, Valget af hvilket overlades til vedkommende Lærer, besøge Skolen 2 Aar længere end de øvrige, hvilket for resten, som ommeldt allerede er blevet antaget.

1. Dette synes at være en reminiscens af principperne for den indbyrdes undervisning, der var så yndet af Frederik VI, hvor tanken var at lade de ældre, dygtige „monitører“ udstyret med fløjter stå for undervisningen af de yngre.
2. Antallet af ugentlige skolebesøg er desværre faldet ud.

3. Alle Børn, der have fyldt deres 9de Aar skulle besøge Skolerne om Søndagen, indtil de have fyldt deres 12te Aar, efter hvilken Tid Tilladelse til at forlade Skolerne kan meddeles dem. Men de Børn, der selv maatte ønske at vedblive længere at besøge disse Skoler om Søndagen eller at begynde hermed i en yngre Alder skulle kunne gøre det med Lærernes Samtykke, og ingen skal under noget som helst Foregivende have Tilladelse eller Ret til at lægge dem nogen Hindring i Veien.

4. Søndagsskolen holdes kun een Gang hver Søndag fra Klokken 9 til Klokken 2 om Formiddagen.

5. Børnene dimitteres to Gange om Aaret fra Skolerne, nemlig i Juni og December, for derved at forebygge, at i noget Tilfælde den Dimitteredes Alder meget overskrider 9 Aar.

6. Der afholdes een offentlig Examination om Aaret, nemlig i Juni Maaned.

Disse mine Propositioner har jeg anseet det for rigtigst i Formen at meddele dem, mine Herrer, for at sætte dem i Stand til at tage dem i moden Overvejelse og dermed at fremme Forhandlingerne i Mødet selv, saa meget mere som jeg har bragt i Erfaring, at flere Medlemmer af Commissionen og flere Plantere, som bivaanede det første Møde, ei kunde bestemme sig til at antage de i dette gjorde Forslag, da de ei havde havt tilstrækkelig Tid til at behørigen at drøfte dem. Jeg skal selv være tilstede i Mødet og laane et villigt Øre til alle fornuftige og velgrundede Indvendinger, der muligen maatte kunne blive fremførte imod mine Forslag, og skal det være mig kjært, om dH^{re} kunde udpege nogen hensigtsmæssigere Maade at opnaae Hans Majestæt vor allernaadigste Konges ædle Formaal og bestemte Befalinger paa. Kun i saadant Tilfælde ville dH^{re} finde mig villig til at gøre nogen Forandring i de Bestemmelser, som jeg herved forelægger i Dem til Overveielse, forinden jeg alleunderdanigst forelægger dem Hans Majestæt til allerhøieste Sanction.

Med Hensyn til de Indvendinger, som Præsterne af den romersk catholske Kirke have fremført, ei alene, men ogsaa senere i private Meddelelser til mig angaaende denne Gjenstand, kan jeg kun antage, at disse Herrer ei have vel overlagt Sagen, thi den Underviisning, som Børnene erholde i Landskolerne er vistnok saavel for Børnene af den her-

skende som af de tolererede Religioner det bedste Middel til at aabne deres Gemytter for Andagt og for den videre Uddannelse, der sætter dem istand til med virkelig Nytte for dem selv at bivaane Gudstjenesten. Jeg forventer derfor af Øens Gejstlige, hvilken som helst Kirke de end maatte henhøre til, at de med Taknemmelighed ville paaskjønne, at Regjeringen har paataget sig Udførelsen af et Høist nødvendigt Værk, hvis Fuldførelse oversteg deres individuelle Kræfter og at de deri ville finde en ny Tilskyndelse til med Kraft og Iver at opfylde deres Pligter med Hensyn til den Deel af den opvoxende Generation, der have fyldt deres 12te Aar, og hvilken Klasse endnu desværre er meget forsømt

Lad alle de unge Folk fra det 12te til det 16de eller 18de Aar blive meddelte og underviste i Læsning og den christelige Læres Grundbegreber, overensstemmende med de respective Kirkers dogmer! Naar dette skeer, er jeg overbeviist om, ville Kirkerne og Søndagsskolerne i Forbindelse med dem ei alene være fulde, men der er al Grund for at antage, at de ville befindes langt for smaa til at rumme Alle, og der vilde saaledes ei være nogen Nødvendighed for de yngre Børns tilstedeværelse i disse. Det bør derfor aldrig tabes af sigte, at det er Hans Majestæts udtrykkelige Befaling, at Børnene skulle besøge Søndagsskolerne.

Skulde desuagtet nogle Gejstlige eller Plantere, henhørende til en af de her paa Øen tolererede Kirker, vedblive i deres Indvendinger imod Søndagsskolen, som ovenfor foreslaaet, vil jeg være nødt til for at gjøre Ende paa disse Scrupler, allerunderdanigst at indstille til Hans Majestæt at befale, at Børnene af saadan Kirke skulle besøge Skolerne paa nogen anden Dag i Ugen; Løverdagen undtagen.

Slutteligen erklærer jeg ei at ville indlade mig paa Disputer angaaende Meningsforskjellighed i religieuse Anliggender, alt dette er for Landskolernes Vedkommende afgjort ved den for de Ufrie udarbeidede Catechismus, som i sin Tid er bleven forelagt Biskopperne og Præsterne af de forskjellige Kirker, der bifaldt samme, og som senere er bleven forsynet med Hans Majestæts allerhøieste Approbation, og det maa være indlysende, at vi ei kunne forfatte nye Skoleregulationer og en ny Catechismus hver Gang at en ny Præst kommer her til Øen, hvis Anskuelse ere afvigende fra hans Forgængers.

Det er og skal altid være Formaalet for alle mine
Bestræbelser at see Hans Majestæt Kongens Villie og
landsfaderlige Hensigter med Hensyn til de Ufries Velfærd
udførte ei alene i Navn men i Gjerningen, og enhver trofast
Undersaat vil vistnok med Glæde bidrage Sit til Opnaaelse
heraf.

General Gouvernementet over de danske vestindiske Øer.

St^e Croix den 15de November 1847

Pv. Scholten/F W Bentzon

in fidem

Allerunderdanigst

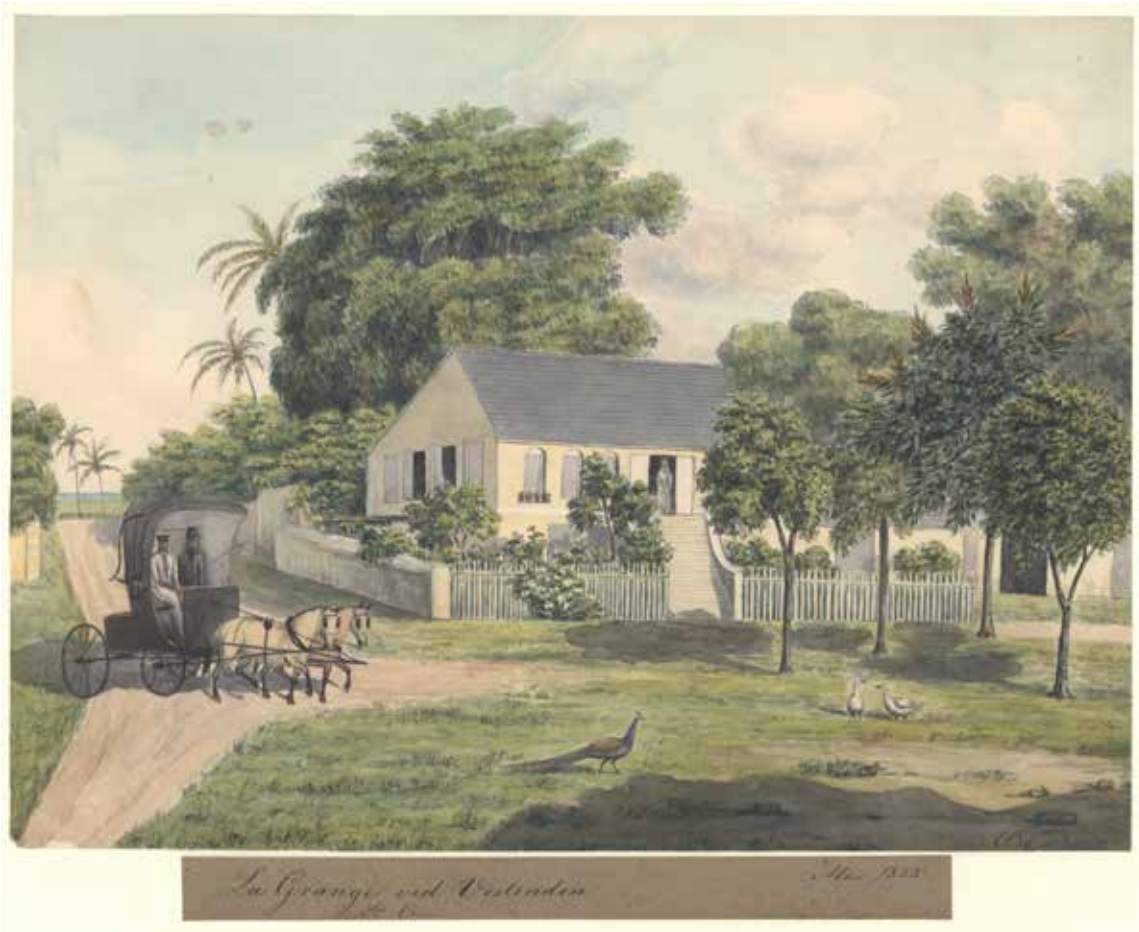
P. Scholten

Anm.: Uanset F.W. Bentzons navns tilstedeværelse er afskriften faktisk
egenhændig.

Ved en Skrivelse af 20de December 1844 har Hans
Høivelbaarenhed General Gouverneur v. Scholten tilstil-
let mig to allerunderdanigste andragender fra nogle af
Øens Plantere og fra de tvende herværende romerskca-
tholske Præster betreffende de i hans Circulaire af 15^{de}
November f. A. med Hensyn til den fremtidige Indretning
af Skolevæsenet for den ufrie Ungdom gjorde Forslag,
med Anmodning om at afgive Erklæring over begge
Andragendernes Indhold.

Med disse fulgte foruden ovennævnte Circulaire
og den ved sidstafvigte Møde paa Friedensfeldt
Generalgouverneuren af Kammerjunker W de Nully over-
rakt Protest, en privat Skrivelse fra den catholske Præst i
Christiansted, Butler, til General Gouverneuren. Da dette
sidste Brev saavel formedelst sit Indhold, som formedelst
Sagen der her omhandles, staar i nær Forbindelse med
bemeldte Andragende, finder jeg det nødvendigt og[saa] til
dette at tage bestemt Hensyn.

Circulairret var af mig, som Hans Høivelbaarenhed vil
erindre, bekjendt forinden dets Circulation begyndte.
Det var ikke et Foster af Øieblikkets Lune eller et pludse-

Plantagen la Grange ved Verstenden – Frederiksted. Foran hovedbygningen ses en plæne med en påflugt, til vestre en forspændt vogn med to personer på bukken. I baggrunden et glimt af Havet. Farvelagt tegning af Frederik von Scholten. Museet for Søfart.

ligt Indfald eller en blot Lyst til at forandre det eengang Bestaaende. Det havde sin gode Rod i den vel almindelige antagne Erkjendelse af at hvor en gavnlige Indretning trænger til Forbedring, da skal man søge at fremme samme. Med denne Anskuelse af Sagen veed jeg, med hvem General Gouverneuren i Forening med Landskolernes Inspecteur Jarden og de Mæhriske Brødres Forstander, Häuser, gjentagne Gange har drøftet samme, at Hans Høivelbaarenhed er gaaet til Værks. – Han havde selv overbeviist sig om, at det paabegyndte Værk trængte til Forbedring og Flere, hvem Sagen maatte ligge paa Hjerte, og som vare istand til at dømme derom, gjorde ham endydermere opmærksom derpaa. Og han anfører endvidere i sit Circulaire en anden

Grund. „Tiden er nu kommen“ hedder det „at jeg ifølge Hans Majestæts Befaling maa forelægge Allerhøistsamme til allernaadigst Sanction saadanne Bestemmelser og Regulationer, som Erfaringen har udpeget som nødvendige til Opnaaelsen af det ved disse tilsigtede Øiemed“. Jeg indseer ikke, at Hans Høivelbaarenhed i Kraft af den Stilling han beklæder i dette Samfund kunde handle anderledes, end han har gjort.

At ville forbedre et Værk, der som et Menneskeligt maa være menneskelige Ufuldkommenheder underkastet, og derfor trænge til stadigt Tilsyn og jævnlige Forbedringer røber intet Mindre end en god Villie, naar de Midler som anvendes svare dertil. General Gouverneuren kan have feilet i sin Anskuelse af Sagen, men derfor har han, forinden den skulde forelægges til allerhøieste Sanction underkastet sine Propositioner Vedkommendes Bedømmelse. Jeg tør derfor paastaae, at han har allerede fra denne Synspunkt, strengt opfyldt sin Pligt. Hvad der derfor paaligger mig at gjøre, er at underkaste de denne Sag betræffende Documenter til ligemed Oppositionspartiets hele Fremgangsmaade i denne Henseende en nærmere Bedømmelse.

Naar Pastor Butler siger i sit private Brev til Generalgouverneuren „I never could directly or indirectly give my consent to such a mesure“ o.s.v., og strax derefter: „I could not recomment it to our people“, og endelig i sin Explanation af hine Ord som han havde yttret ved et foregaaende Møde paa Friedensfeld; „I will take a neutral part in the school question“ – da staaer Præsten her, efter min Formening, om ikke i et positivt, saa dog et negativt Oppositions Forhold til Landskolerne. Det kan ikke være Hans Majestæt Kongen nok, at denne eller hiin af hans Undersaatter lover ikke at disrecommandere hans Befalinger, naar det paaligger dem, hver i sin særegne Stilling, efter Evne at anbefale samme, og saaledes kan det i dette Tilfælde ligesaalidt være Kongen, som Generalgouverneuren eller nogen Anden, som interesserer sig for disse Skoler, nok at Pastor Butler erklærer sig for neutral, thi det er netop fra de forskjellige Præster her paa Øen, at en stadig og kraftig Opmuntring til Deeltagelse i denne saa vigtige Sag bør gaae ud. Dersom hine Frelserens Ord „den, som ikke er med mig, er imod mig,“ indeholde

en almengjældende Sandhed, da forekommer mig et saadant Forhold, som det H^r Butler vil sætte sig i til Skolerne for mere end mistænkeligt. – Vil han ikke virke for en Sag, som hans Konge har befalet, mod hvis Fremme hans egen Biskop Intet har indvendt, og med Hensyn til hvilken han med sin egen Underskrift i Skolemødet den 20de October 1843 har erklæret sig enig med Skolecommissionens øvrige Medlemmer, da er han neppe paa sin rette Plads. Det er mig bekjendt, at General Gouverneuren af Kongen er bemyndiget til at kunne bortsende saadanne tolerede Præster, der virker i en skadelig Retning for de paa disse Øer med Hans Majestæts Sanction bestaaende Forhold. Jeg formener af det ovenanførte at have beviist, at Pastor Butler ikke kan sige fri for at høre til et saadant Parti. – Hvorfor har General von Scholten ikke her afbenyttet en saadan Bemyndigelse? – Fordi han i et Tilfælde som dette, hvor han selv er personligt og paa en saa krænkende Maade angreben, ønskede at gaae saa skaansomt til Værks som muligt, og ikke at foregribe Nogens Dom fra den Øverstes til den Lavestes, som her bør komme i Betragtning.

Hvad Pastor Butler dernæst ytrer om sine egne Skoler og hans Erklæring, hvad de kunne blive til under hans egen Bestyrelse, da skal jeg intet Hensyn tage til hans Ord, saa længe de ikkun staae paa Papiret som tomme og pralende, men ubeviste Ytringer. At han iøvrigt har erholdt den, som jeg formoder, fornødne Tilladelse til at oprette Skoler, maa jeg antage.

Pastor Butler gjør dernæst opmærksom paa den ringe Fremgang Eleverne hidtil have gjort. „And here en passant o.s.v.“ – Den Bemærkning, han her fremkommer med, er ikke gjort, siger han, i den Hensigt: „of throwing any uncharitable reflections on the Moravian Brethren.“ Jeg tør ikke bedømme Motivet til den her fremførte Anke. Men bedre havde det vistnok været, om han, som Medlem af Skolecommissionen, havde paa Stedet selv gjort Vedkommende opmærksom derpaa, eller ogsaa henvendt sig først til Skolecommissionen og Skolernes Inspecteur desangaaende. Desuden burde Hr Butler vide, at i en saa talrigt besøgt Skole, hvor Stove's System er sanctioneret og følges,¹ vil der findes mangt et indskrænket og uagtsomt Barn, der uden at altid Lærerne blev opmærksomme

1. Det har ikke været muligt at udfinde hvad der menes med dette.

derpaa, eftersnakker, hvad Bihjelperne og de flinkere Elever sige, og at det saaledes kan hændes, at en Elev kan lære en Lectie udenad, førend han tilgavns kan læse den indenad.

Vel er det saa, og ingen indrømmer det villigere end Skolernes Inspecteur og deres Lærere selv, at mange af Børnene ikke have gjort den Fremgang, som kunde ønskes, men Grunden dertil maa ikke søges i de Mæhriske Brødres Underviisnings-Methode eller i nogen Mangel paa Duelighed og Slid fra deres Side. Vi skulde derimod erindre her, ikke blot hvor forskjellige de forskjellige Børns Evner ere, men tillige, at disse Børn begynde deres Skolegang i en Alder, da de neppe kunne tale, og ophører dermed (i det mindste med den daglige Skolegang) i en Alder da de først ret kunne høste Nytte af Underviisningen, ligesom det heller ikke maa tabes af Sigte, at den daglige Underviisnings Tid er ulige kortere end den, der gives i andre Skoler, og endelig at disse Børn, hvorom Talen er, kunne ikke i deres Hjem finde det Tilsyn og den Veiledning fra Forældres Side, der – som oftest – bliver Børn i gunstigere Vilkaar tildeel, og hvoraf deres Fremgang i Skolen saa meget afhænger. Dog maa man i en vis Henseende være Pastor Butler Tak skyldig for ovenanførte af ham gjorte Bemærkning, thi han har derved, om muligt (skjøndt neppe i den Hensigt) bidraget til at bestyrke General Gouverneuren i Udførelsen af dette, Skolevæsenet betreffende, Anliggende, som maatte ligge ham meget paa Hjerte.

I det Følgende yttre Pastor Butler sin Frygt for den Indflydelse Søndagsskolerne, efter hans Formening, ville have paa den romersk-catholske Kirke. Med hans Yttringer i denne Henseende troer jeg passende at kunne sammenholde det allerunderdanigste Andragende, hvilket han senere men i samme Anledning har i Forening med den catholske Præst i Frederiksted skreven til Hans Majestæt Kongen.

Naar de catholske Præster her sige, „It has been made known to us by His Excellency P.v. Scholten, that it is his wish to extend the system of public education further by obliging the children from their ninth to twelfth year to attend the schools on Sundays“, da besvære de sig her over en, som de troe, vilkaarlig Handling af General Gouverneuren, medens de synes baade at forglemme, at de stille sig i et bestemt Oppositions Forhold til Hans Majestæts allerhøieste Villie, den navnlig, at „ei alene Børnene fra det 4de til det

fyldte 8de Aar, men ogsaa, hvad meerbemeldte Circulaire minder dem om, – den øvrige Deel af den ufrie Befolkning til henimod det 16de Aar skulde erholde Underviisning i Læsning og den christelige Læres Grundtræk, der ere tilfælleds for alle Bekjendelserne“, og desuden, at man den Gang blev enig om, at Børnene fra det 11te til det 14de Aar skulde besøge Skolerne om Søndagen. – Det er altsaa langt fra at General v. Scholten har havt til Hensigt at forlænge den af Hans Majestæt befalede Underviisningstid, at han tvertimod har søgt at komme Planternes og de tolererede Kirkers særegne Interesser imøde ved at foreslaae Indskrænkning af samme. General v. Scholten har, opfordret dertil af gyldige Grunde, foreslaaet en Forandring i, ei en Forlængelse af den hele Underviisningstid, og medens han forelægger Præsterne og Planterne en Plan, der forekommer ham bedst at kunne lede til det tilsigtede Maal, erklærer han sig villig til at opgive den for enhver anden, der maatte befindes hensigtsmæssigere. Hvad Grund er her til Anke? – Sin Konges Villie maa han, som Øernes General Gouverneur, see paa bedste Maade udført. Som nidkjær Embedsmand kan han ikke blive gjort opmærksom paa at Skolevæsenet ei svarer til sit Øiemed uden at undersøge denne Sag, og bestræbe sig for at forbedre, hvad der trænger til Forbedring. Dette gjør han, og, efter min Formening, paa den liberaleste Maade, idet han, vel med bestemte Ord, viser Nødvendigheden af en Forandring i bemeldte Skolevæsen, og efter bedste skjønnende foreslaaer Midlerne dertil, men underkaster den tilige saadanne Mænds foreløbige Bestemmelse, hvem Sagen nærmest vedkommer, og opfordrer dem i Forening med ham at discutere derom, fordi han med det oprigtige Ønske, at god Forstaaelse maa bevares mellem alle Parter, ikke blot vil, at deres Mening skal høres, men ogsaa, om den befindes hensigtssvarende, tages til Følge.

Men medens jeg her nærmest har for Øie, hvad de catholske Præster have skrevet om Skolesagen, da sees det, at de modsætte sig Søndagsskolerne, fordi disse ikke blot ville forhindre Børnene af deres Troesbekjendelse, indtil det 12te Aar at møde i deres egne respective Kirker, men de frygte ogsaa for dem som Instituter for Proselytmagerie.

I Forbigaaende være det her sagt, end det ikke kan andet end fremkalde et Smil paa Læben, naar en catholsk

2. A catechism of scriptural truths, principally designed for the use of the country schools in the Danish West India Inlands.

Præst vil gjøre Protestanten opmærksom paa en Sandhed, hvis Magt Ingen bør og kan føle mere end han, den nemlig, at Christus er Kirkens Hovedhjørnesteen, og det er, efter min Formeening en til Fripostighed grændsende Opførsel, naar han, den tolerede Præst, i et Brev til sin lutherske General Gouverneur, hvis Troesbekjendelse er hans Konges Troesbekjendelse, og under hvis Bestyrelse Religionsunderviisningen i bemeldte Skoler ikke blev ordnet eller af Kongen sanctioneret, førend den catholske Biskop deri havde indvilliget, lader Ord falde som disse, „then I say Adieu Religion! It never can consist of such a heterogenous composition o.s.v.“ Hans egen Biskop, hvem den endnu utrykte Catechismus blev forelagt til Prøvelse og som deri med egen Haand gjorde et Par Bemærkninger, var idetmindste den Gang af en anden Mening, og jeg vover dristigen at paastaae, at denne lille Lærebog,² som nu bruges i Skolerne, og hvor jeg med største Varsomhed for ei at give nogen af de tolererede Kirker Anstød, stræbte med den størst mulige Simpelhed at indrette den christelige Religions Troeslærdomme og Moralbud, ikke kan kaldes nogen heterogen Composition med mindre den Bibel, paa hvilken jeg søgte at bygge mit Arbeide, og som jo ogsaa den catholske Præst erkjender for Guds Ord, fortjener at stemples med dette odiøse Navn. Min lille Lærebog fremkom under Omstændigheder, der krævede den størst mulige Tolerans for de forskjellige Religionspartier, thi det gjaldt Skolevæsenet, det for de Ufrie saa længe forsømte Skolevæsen, altsaa en Sag, hvis Vigtighed i Vor Konges Riger og Lande er almindeligen anerkjendt, og som ogsaa i vore Colonier maatte opfordre alle Kongens tro Undersaatter til, uagtet deres forskjellige Troesbekjendelse, efter Evne at virke for den, og derfor, saavidt skee kunde, i Fællesskab at lade en opvoxende Slægt undervises i de Christendommens Grundprinciper, hvilke Protestanterne have antaget, og som, for ogsaa at dømme efter den catholske Biskops Forhold i denne Sag, Catholikerne ikke have forkastet. Denne en christelig Tolerances christelige Tone har jeg i min Ledetraad søgt at bevare, den er ogsaa bleven bevaret af Lærerne i Skolerne, og jeg tør sige, strengt er den bleven overholdt af General Gouverneuren, dog derom siden.

Efter denne nødvendige Digression vender jeg tilbage til de catholske Præster.

Jeg maa oprigtigt paastaae, at det forekommer mig, som om disse Mænd ikke ret vide, hvad de ville, eller hvad de skrive. De synes ikke blot at miskjende deres Stilling i et protestantisk Land, men som ovenfor antydet, at forglemme, at de ere i Færd med at modsætte sig det af Kongen allerede befalede og det efter fælleds Overenskomst allerede Bestaaende. De referere til et „Royal Edict dated Septbr 20th 1754.“ Jeg kjendet ikke Edictet og er ingen Lovfortolker, men det forekommer mig, at de catholske Præster maae have misforstaaet dette Edict. Kongen har næppe ved en saadan lovbestemmelse villet, om jeg saa tør sige, binde Hænderne paa sig selv, ved at forbyde en vis Klasse af sine Undersaatter at følge, om det saa synes, det Evangeliske Lys, som Han selv følger, og hvilket Han ved sin Konge end har lovet at ville haandhæve i sit Rige.*

* Det maa være Enhver, som ikke kjender de nærmere Omstændigheder i denne Henseende, paafaldende at erfare, at den romerskcatholske er blandt de herværende forskellige Kirker langt den talrigeste. Grunden dertil maa, efter min Kundskab om Sagen, søges deels i Catholikernes velbekjendte Hang til Proselytmagerie, som vistnok, uanseet de Midler, der dertil ere blevne anvendte; har lige indtil den sidste Tiid viist sig virksom paa vor Øe, deels i den Ligegyldighed, hvormed i forrige Dage Øens Autoriteter lode det gaae upaaagtet hen, om de fra Africa tilførte Negerslaver indlemmedes, saaledes som skee burde, i de til dette Øiemed oprettede Missionsmenigheder, eller i den Kirke, hvortil deres catholske Eiere hørte.

Hans Majestæt tolererer dem, det vil, efter min Formening, sige at han vil ikke tillade, at nogen Vold gjøres paa Samvittighederne, eller at underfundige Midler anvendes for at formaae dem til at forlade en Kirke, hvortil de ved Fødselen høre, og i hvilken de selv ønske at forblive. Men Kongen har neppe forpligtet sig til at ville, i den catholske Kirkes faveur fremme saadanne Foranstaltninger, som

ere befundne nødvendige til at fremme den opvoxende Slægts aandelige Udvikling og moralske Tarv. De catholske Præster burde, efter min Formening ei klage over, at vore Landskoler true, som en Proselytismens Anstalt, den catholske Kirke. – De burde, om de ere Sandhedens Præster, erindre, at hvad Protestanter i Forening med Catholiker have forbundet sig til at virke for, er, at Børnene lære den christelige Sandhed, som kan aabne deres Øine til at see og danne deres Hjerter til at elske, hvad der er Godt og Ret. Og de burde fremfor Alt ikke forglemme, at i et Land, hvor deres Religion alene er tolereret,* har Regjeringen og navnlig den nærværende General Gouverneur strengt vaaget over deres Rettigheder. Thi ikke nok, at den for Skolerne bestemte Lærebog underkastedes deres Biskops Prøvelse, men de catholske Præster have lige til den sidste Tid selv været Medlemmer af Skolecommissionen, og, som saadanne, ikke blot tilladte men forpligtede til at have Opsyn med Skolerne, og saaledes satte istand til at iagttage, om der fra Protestanternes Side foretages noget som helst Skridt, over hvilket de med Føie kunde klage som et Indgreb i deres Rettigheder. Og de burde ikke glemme, at dersom der i vore Landskoler læres saadanne christelige Sandheder, som deres Biskop paa Kirkens Vegne har vedkjendt sig, da forekommer mig et Udtryk som det, Pastor Butler betjener sig af „I must begin from the beginning“ usømmeligt mod den Konge, som har befalet denne Underviisning i Skolerne og fornærmeligt mod de øvrige (den catholske Biskop inclusive) som med Kongens Villie have arbejdet for dette Øiemed. De catholske Præster, siger jeg, burde ikke klage over nogen Tendens til Proselytmagerie fra deres Øvrigheds Side; det var maaskee godt om de her selv strengt afholdt sig fra at give noget i denne Henseende forargeligt Eksempel, det jeg har ikke, fordi det strengt juridiske Beviis Øieblikket mangler mig, skal udhæve, men om hvilket der synes kun at herske en almindelig Mening.

* Det er som om de ikke ville erkjende dette deres Forhold til Statskirken, dog vide de, at det paaligger den danske Præst at paasee, naar en Vielse finder Sted mellem en Lutheraner og Catholik, at Vedkommende udstede med

Hensyn til de eventuelle Børns Opdragelse lovbestemte Revers.

Jeg vil ikkun her, som et Eksempel paa Generalens upartiske Forhold med Hensyn til de forskjellige herværende Confessioners Rettigheder bringe i Erindring en Kjendsgerning, som jeg troer ere disse Mænd ligesaa bekendte som mig. I et offentligt Foredrag ved en høitidelig Leilighed i en af Landskolerne, hvor ogsaa Catholiker vare tilstede havde Taleren, som hørte til de mæhriske Brødre, betjent sig af nogle for hine krænkende Ord. Da Generalen underrettedes derom, anmodede han strax vedkommende Forstander for de mæhriske Brødres Menigheder at sørge for at denne Sag blev undersøgt. Det viste sig, at han virkelig, saaledes som der var anket over, have talet mod Catholicismen, og han blev, som en Følge deraf, forflyttet til Brødremenigheden paa Antiqua. Og disse samme Præster, - som have havt saa megen Leilighed til at kjende det samme og dog saa retfærdige Princip, hvilket General v Scholten ønsker at følge i denne af tusinde Vanskeligheder hemmede, af tusinde Anskuelse bekæmpede og tusinde Interesser krydsede Skolesag, - skrige strax Allarm, naar han forelægger denne Plan til Forbedring af Skolevæsenet, medens de selv ere blandt de Første, som udpege dets Mangler. Det forekommer mig, som om de med Forglemmelse af deres Stilling som Undersaatter af en protestantisk Konge, ville paa eengang dadle os, at det nysbegyndte Skolevæsen ikke er kommet videre, og dog anke over, at vi stræbe at bringe det videre. Det forekommer mig ydermere som om de befrygtede, at den simple Børnelærdom, om hvis deres Kirke ei modstræbende Tendens de selv have afgivet Vidnesbyrd og med christelige Sandhed de endnu Intet have indvendt, skulde blive farlig for en Kirke, som de selv sige at være bygget (paa Sandhedens almægtige Konge) paa Christus. Og det forekommer mig endelig, at de uden mindste Grund (skjøndt jeg ikke tvivle om, at de ansee denne Sag formedelst andre Hensyn tilstrækkeligen begrundet) ville sønderrive et Baand, som Kongen og Øernes Autoriteter have søgt at bestyrke.

Men de synes ikke blot at miskjende deres Stilling i et protestantisk Land, men ogsaa, hvad ovenfor er sagt,

at modsætte sig det allerede af Kongen befalede og det efter fælleds Overenskomst allerede bestaaende. I General Gouverneurens Circulaire bragtes dem i Erindring Kongens allerhøieste Villie angaaende de ufrie Børns Skolegang her paa Øen, ligesom ogsaa den Norm, man blev enig om at følge for at efterkomme samme (cfr Circulairet). Det er saaledes ikke en ny Skoledag, som General Gouverneuren til Præjudica for den catholske eller nogen som helst Kirke ønsker føiet til de øvrige Skoledage, de saa befrygtede Søndagsskolers Organisation skulde ikke dateres fra Mødet paa Friedensfeldt den 7de December 1844, de vare efter fælleds Overenskomst allerede satte i Gang. Hvorfor nedlægge de nu først en Protest mod disse Skoler, mod hvilke den her meest hørøstede af de catholske Præster i sin Tid, da han skrev sit Navn i Skolecommissionens Protokol, Intet indvendte. Og hvorledes tør de fremføre nogen som helst Anke, naar ogsaa de høre til dem, hvem General Gouverneuren opfordrede til at drøfte Sagen, med den Erklæring, at han vil „laane et villigt Øre til alle fornuftige og velgrundede Indvendinger“, der maatte fremføres mod hans Forslag. Det er jo endog saa langt fra at General Gouverneuren ubetinget insisterer paa de tolererede Børns Skolegang om Søndagen, at han tvertimod mod Slutningen af Circulairet „skulde desuagtet nogle Geistlige eller Plantere, henhørende til en af de her paa Øen tolererede Kirker, vedblive i deres Indvendinger mod Søndagsskolevæsen o.s.v. – vil jeg være nødt til at indstille til Hans Majestæt at befale, at Børnene af en saadan Kirke besøge Skolen paa en anden Dag i ugen“, – Ord, som Modpartiet gjerne vil stemple med det odiøse Navn af „Trudsel“, men i hvilke jeg ikke kan finde andet end en alvorlig Erklæring fra Generalens Side, at han vil gjøre Sit, for at Kongens Villie med Hensyn til den ufrie Ungdoms Undervisning „ei alene af Navn men i Gjærningen kan blive udført.“

Acterne i denne Sag veed jeg ville vorde Hans Majestæt forelagte, jeg skal derfor ikke fordriste mig til at foregribe Allerhøistsammes Mening i denne Henseede, men holde mig til det, der strengt vedkommer den mig afæskede Erklæring. Dog føler jeg mig opfordret til her at omtale en Kjendsgjærning hvorom Hans Majestæt ikke kan være

vidende. Det hedder nemlig i de catholske Præsters allerunderdanigste Andragende, at det ikke længere kan siges, at nogen af de tolerede Secter nyder fri Religionsøvelse, „because to be deprived of the liberty of instructing the unfree children of their own congregation on Sundays, would be to offer violence to their faith o.s.v.“ Jeg kan ikke undlade – med Hensyn til disse saa haardt klingende Ord, at anføre en Yttring af Skolernes Inspecteur Jarden, saameget mere som han selv har anmodet mig om at gjøre det. Han fortæller nemlig, at Mangfoldige blandt de ældre Catholiker indfandt sig i Begyndelsen ved deres Gudstjeneste, som i Forbindelse med Søndagsskolen holdtes i de dertil bestemte Skolehuse, men at deres Antal hurtigt og paa en ham paa-faldende Maade aftog. Jarden erkjendte sig naturligviis om Grunden dertil. I deres simple Enfoldighed fortælle de ufrie Catholiker, „at deres Præster forbyde dem at overvære Brødrenes Gudstjeneste“. Saaledes handle de samme samme Præster, som klage over „that violence is offered to their faith.“ Mig har det ikke kunnet falde ind at ville forbyde Nogen af min Menighed at bivaane den catholske Gudstjeneste. Mod Proselytmagerie søger jeg naturligviis ved de lovlige Midler, som staar til den etablerede Kirkes Tjeneste, at væbne mig. Dersom imidlertid ovenstaaende Fortælling er sand og jeg har ingen Aarsag til at tvivle derom paa hvilken Side øves da Vold med Hensyn til Troen? Og har man da ikke Grund til at antage, at den Misfornøielse som de catholske Præster mene at ville opstaae iblandt de ufrie Catholiker ikke kan befrygtes, naar den ikke fremkaldes og næres af Præsterne selv.*

* De catholske Præster maa enten ikke kjende, eller lade som de ikke kjende det Forhold, hvori General Gouverneuren har vidst at sætte sig til den ufrie Population her paa Øen. Troe de Ufrie sig paa en eller anden Maade forurettede, da vide de vel at kunne henvende sig til General v. Scholten, og det er saa langt fra, at de forsømme at afbenytte en saadan Frihed, at de maaskee ofte der, hvor Uretten er paa deres Side gjøre Brug deraf. Jeg tvivler derfor ikke om, at dersom de ufrie Catholiker havde følt sig misfornøiede

med hine Søndagsskoler, som er deres Præster en Torn i Øiet, de for lang Tid siden havde yttret sig derom til deres General Gouverneur.

Naar de catholske Præster yttre deres Frygt for Virkningen af ovenbemeldte Søndagsskoler i Ord som disse: „Your petitioners do not object to the Children of the unfree attending the Sundays Schools o.s.v.“, but because they are thereby exposed to proselytisme o.s.v., de anser et Udtryk af General Gouverneuren (cfr. Circulairet) ikke blot, hvor langt han er fra at nære en saadan Tanke, men hvilket – efter mit Skjønnende – langt rigtigere Begreb han har med Hensyn til den Alder, da den kirkelige Gudstjeneste i sit fuldere Omfang begynder at komme den Unge til Gode. Han siger nemlig: „thi den Underviisning, som Børnene erholde i Landskolerne er vistnok, saavel for Børnene af den herskende som af de tolerede Religioner det bedste Middel til at aabne deres Gemytter for Andagt og for den videre Uddannelse, der sætter dem istand til med virkelig Nytte at bivaane Gudstjenester.“ Thi hvo, som har nogen Erindring tilbage om sin Barndom, føler det ikke, og har af egen Erfaring overbeviist sig der om, at Barnet i en Alder af 9 – 10 – 11 Aar hverken tilfulde kan fatte det Lærerige eller føle dét opbyggelige ved en Gudstjeneste, der i Særdeleshed maa være beregnet paa de Ældres Tarv. De catholske Præster mene (og jeg kan ikke dadle dem for, naar de paa en sømmelig Maade antage sig deres Kirke, hvor de troe den udsættes for Fare) – at de til deres Menigheder hørende Børn bør i en langt tidligere Alder bivaane Gudstjenesten i deres Kirker, fordi de, som det hedder: „deem it necessary; not only that the unfree children be instructet in the common principles of morality, but also in the prayers, doctrines u. ceremonies of the church to which they belong o.s.v.“ De catholske Præster burde her erindre, at det er ikke blot de af de herværende Confessioners anerkjendte Moralprinciper, men ogsaa de af disse anerkjendte Troeslærdomme, der, med deres Biskops egen Sanction, ligge til Grund for Underviisningen i Landskolerne. Men skulde da de deres Kirke særegne Bønner, Doctriner og Ceremonier være af den Beskaffenhed, at de ikke kunne

lære dem lettere, og derhos bedre erkjende deres vigtighed og Betydning, naar de ere 12 Aar end i en endnu langt yngre Alder. De sige, – (man see Pastor Butler's Skrivelse til General Gouverneuren) – at ved paa denne Maade at forpligtes til Skolegang om Søndagen, „no more effectual means can be adopted to suppress their religion.“ – Jeg kan vel tænke mig, at disse Præster kunne have en medfødt Utilbøielighed for et Skolevæsen, der ikke udelukkende ordnes og ledes af dem selv, men jeg kan derfor ikke begribe, hvorledes de, som ovenfor berørt, kunde miskjende deres Stilling i et Land, hvor den lutherske Kirke er Statskirken, og forglemme, at denne Kirke med et sjeldent Maadehold aldrig saavidt mig er bekjendt, har forsøgt paa noget Indgreb i denne tolererede Kirkes Privilegier. Dersom der fra General Gouverneurens eller fra de lutheske Præsters, eller, i det Hele fra den etablerede Kirkes Side havde viist sig nogen Tendens til Proselytmagerie, da havde man vel i Statskirkens Faveur kunnet vælge ganske andre Midler dertil, men der har, idetmindste under min femtenaarige Ansættelse her som luthersk Præst, ikke viist sig ringeste Spor til en saadam Tendens. Og denne Tænkemaade har fornemmelig aabenbaret sig ved Organisationen af dette Skolevæsen. Ingen veed bedre end jeg, hvor meget det ligefra Begyndelsen laa General Guverneuren paa Hjerte, at man søgte at undgaae ethvert Collisionstilfælde, hvorved de særskildte Confessioners Rettigheder kunde trues eller krænkes, og Ingen har mere end han, vaaget over, at de her mellem de forskjellige Confessioner indgaaede Forpligtelser ere blevne overholdte. Og med Undtagelse af ovenanførte Tilfælde, som af General Gouverneuren uopholdeligen paatalt, have, saavidt mig bekjendt de ved Skolerne ansatte Lærere, og navnlig den for Skolen saa nidkjære Inspecteur Jarden iagttaget det samme Maadehold og den samme Forsigtighed. Og dog hvad Tak faar de og navnlig General Gouverneuren derfor? Det Forhold, der fra hans Side er vist i dette ligesaa vanskelige som vigtige Anliggende er en saadan, at den burde have opvakt de catholske Præsters Tillid, og været dem Borgen for, at om han end maatte føle sig opfordret til at foreslaae en eller anden Forandring til Skolernes Tarv, det ikke vilde skee til nogen Præjudice for deres Kirke – men i det Sted ville de nu paa een Gang see

en Fare for deres Religion, som jeg anseer for ugrundet, og til hvilken det, saavidt jeg har forstaaet Tendensen af hans hele Handlemaade i dette Anliggende, aldrig har været General Gouverneurens Tanke at udsætte den. Tvertimod mener jeg, at det maatte være en Grund mere for dem til at føle sig betryggede, naar den samme Mand, som i saa fortrinlig Grad har lagt sin maadeholdne og retfærdige Tænkemaade for Dagen med Hensyn til Underviisningens Ordning i Søgnedagsskolerne, kunde vaage over at Søndagsskolerne bestyredes i samme aand. En Mistro mod de protestantiske Kirker, og et saa ufornuftigt Forsøg (thi saaledes tør jeg vel kalde det) at bryde med dem kunde efter mit Skjønnende snarere opvække en Iversyg³ som muligt kunde vorde farligere for deres Kirke. – De kunne dog ikke formene Catholikerne, thi dertil ere de uberettigede at besøge de protestantiske Kirker; men dersom de frygte for den i Skolen maadeholdne, aldrig over visse, efter deres egen Indvilgelse fastsatte Grændser, hvormeget mere Grund vilde de da have til at befrygte Virkningen af den friere Tale ved den protestantiske Gudstjeneste. Det Opbyggelige og lærerige ved en Gudstjeneste ville Børnene ikke savne i meerbemeldte Skoler, da Afsyngningen af christelige Hymner, passende Bønner og Foredrag knytte sig til Undervisningen, og der kan vel neppe være noget Spørgsmaal om at den simplere Methode, som følges her, medvirke mere velgjørende paa Barnets Forstand og Hjerte. Derfor mente General Gouverneuren og efter min Overbeviisning, med Rette, at Børnene i disse Skoler forberedes saaledes, at de siden virkeligen kunne høste Nytte af Gudstjenesten i deres respective Kirker. Til det Underviisningssystem, som bruges i Skolerne, have Catholikerne her igjennem deres Biskop givet deres Samtykke, som overensstemmende med christelig, thi de burde ellers og navnligens deres Biskop fra Begyndelsen have protesteret derimod som uforligeligt med deres Kirke, den samme Mand har oftere bivaanet Examinationerne i Skolerne, og yttret sin Tilfredshed dermed. Hvorfor vil de nu paa eengang afbryde hvad de med os have begyndt? – forsøge at nedrive hvor de skulle hjælpe til at opbygge? I et protestantisk Land kunne de dog ikke vente, at man sætter Evangeliets Lys under Skjeppen, og nogle Børn, som ogsaa udgjøre en Part af en for Sandhed

og Guds frygt varmt følede Konges Undersaatter, at glædes ved dets Skin, fordi Catholikerne frygte for, at det muligt kan vordes deres Kirke farligt. De skulle fortrøste sig til, at de prædike Sandhed, saavel som vi Protestanter fortrøste os til at gjøre det. Men hvad der er af Sandhed, eller endeligen stræber til dens Erkjendelse, har Intet at frygte for. Og naar der da til samme Tid fra høiere Vedkommendes Side vises, at da Statreligionen uforkrænket, ingen Vold ville gjøre paa Samvittighederne, da kunne vel Protestanter og Catholiker, som med Foragt for alle krogede og skjulte Veie, mene det ærligt med Gud og med hverandre indbyrdes, trøstigen arbeide i Fælledsskab paa Opnaaelsen af et saa skjøndt Øiemed som de ufrie Børns moralske og religieuse Udvikling.

Med Hensyn til det andet allerunderdanigste af nogle Plantere indgivne Andragende, som i det Væsentlige gaaer ud paa at modsætte sig den foreslaaede Forandring i det af de catholske Præster bestridte Skolevæsen, da troer jeg at kunne fatte mig saa meget kortere, som jeg i det Foregaaende har stræbt saa omstændeligen som det var mig muligt at fremsætte min Anskuelse af denne Sag.

Det er allerede paafaldende at see, hvor ringe Antallet er paa de Mænd, som have undertegnet dette Andragende, men dette bliver dobbelt saaledes, naar man lægger Mærke til, at blandt disse Mænd forekommer tvende Gange Fader og Søn, nemlig Roger Ferrall og R.O. Ferrall, D. Rogers og S.D. Rogers og tre Gange Brødre, nemlig W. de Nully og B.P. de Nully, R. Knight og W. Knight, Christopher Mac Evoy og Henry Mac Evoy, en Omstændighed, der – i moralsk Betydning – gjør, efter min Formening, dette saa ringe Antal endnu ringere.*

* Lister, antager jeg, ville følge med de i Anledning af nærværende Sag fremkomne Acter, der kunne udvise, hvorvidt vedkommende Eier eller Forvalter have holdt de ufrie Børn til den anordnede Skolegang.

Uden at skulle inklade mig paa at besvare den noget vidtløftige Digression om Eiendomsret og „de Opofrelser,

som Tabet af en Dags Arbeide i hver Uge har foraarsaget Planterne, om det Rygte blandt Negrene, at det er under Ventilation at give dem en anden Fridag om Ugen, og forventningerne for Planterne om yderligere o.s.v.“, hvilket alt synes mig mindre at vedkomme den her omhandlede Sag, tillader jeg alene at gjøre opmærksom paa den uværdige Maade, de have anvendt, for at gjøre General Gouverneurens Circulaire forhadet og dets Virkning frugteløs. De besvære sig over Tonen i Circularet som indeholdende Trudslar der gaae ud paa, at General Gouverneuren i Tilfælde af Indsigelser for de tolererede Præster eller Planternes Side, vil benytte sig af sin ophøiede Stilling for at formaae Hans Majestæt til at befale, hvad hine ikke godvilligen ville indrømme. Men de maa ikke vide, hvad de have sagt, naar de ikke føle, at tonen i deres Andragende er krænkende, groveligen krænkende for en Mand, som ved hiint Circulaire har tænkt paa intet Mindre end at fornærme dem. Jeg har gjennemlæst dette Circulaire atter og atter, men det er saa langt fra, at jeg heri deler Anskuelse med disse Herrer, at jeg tværtimod finder det skrevet i en Aand, der, ihvorvel bestemt og uden Omsvøb, tydeligen viser, hvor meget det er General Gouverneuren om at gjøre at bevare den gode forstaaelse mellem alle i Sagen interesserede, og, saavidt skee kan, at imødekomme deres Ønsker. Naar de skrev „men endog opstiller det som en Trudsel“ o.s.v. „at han vil gjøre en Ende paa alle Skrupler ved at indstille det til Hans Majestæt at befale“ o.s.v., maa jeg gjøre opmærksom paa, at i den danske Original, som de dog vel her burde have citeret, staaer for at gjøre Ende paa disse Skrupler – og ikke jeg vil gjøre en Ende paa alle Skrupler. Skulde muligt disse Ord klinge noget haardere i den Engelske Oversættelse, da maa dette være skeet General Gouverneuren uvitterligt, som viser en forekommende Høflighed ved at lade sine Embedsskrivelser til de Engelsktalende oversætte i deres Sprog. Generalen kunde ingenlunde have havt til Hensigt at ville bruge et krænkende Udtryk i det fremmede Sprog, hvor han ikke har gjort det i Modersmaalet. Men vi bør erindre, at Sagen selv udfordrede en bestemt Erklæring fra hans Side, saameget mere, som den allerede ved et foregaaende Møde havde funden Modstand hos de catholske Præster og nogle Plantere.

Generalen havde ved personligt at overvære alle de sidste Aars Examinere i de 8te Skoler selv overbevist sig om, at en Forandring i den befalede Skoletids Anvendelse vilde, om Børnene skulde høste Gavn af Undervisningen være nødvendig, og den for Skolerne i høi Grad nidkjære Inspecteur havde mig gjort ham opmærksom paa det Samme.

Generalen, veed jeg, har ikke flygtigt og løseligt, men alvorligt og omstændeligt drøftet denne Sag, samt de Midler, hvorved den bedst kunde fremmes? Endelig har, som ovenfor bemærket, selv den catholske Præst Butler i sit Brev til General Gouverneuren beskrevet Skolernes Tilstand som en saadan, at en nidkjær Mand i General Gouverneurens Stilling derved endydermere maatte føle sig opfordret til at gjøre, hvad der stod i hans Magt til at organisere Skolerne efter en mere hensigtssvarende Plan. Det var bleven ham meldt af Skolernes Inspecteur, at Børnene i den Grad forsømte Skolerne om Løverdagen,* at den aldeles ikke svarede til Hensigten, og, Inspecteuren havde tillige bemærket, hvad han ansaa at være Aarsag dertil, en Aarsag General Gouverneuren fandt vanskeligere at kunne hæves end en anden og maaskee hensigtsmæssigere at indføres. Kan nu en General Gouverneur lade en saadan Sag gaae upaaagtet hen, uden saa meget som paa ny at lade den komme under Ventilation og at opfordre Vedkommende at være behjælpelige med Raad og Daad? Kan han, selv med den strængeste og retfærdigste Anerkjendelse af Planernes timelige Interesse forsømme de Børns moralske og aandelige Interesse, for hvilken han i sin Guds, i sin Konges og den hele Menneskeheds Navn har et saa alvorligt Ansvar? Og kan han, dér opfordret baade af Skolens Venner og Ikke Venner udstede et Circulaire mere liberalt, naar det ikke skal mangle al Saft og Kraft, end det, der forekommer Modpartiet saa truende og arbitrært? Hvor findes de Ord i Circulairet, hvormed de ville godtgjøre deres Anke i denne Henseende? Hvori ligger det Truende? Maaskee deri at han vil indstille denne for Børnenes Underviisning saa vigtige og dog saa haardt bekjæmpede Sag til Kongens Afgjørelse? Jeg formener, at hvad han her siger at ville gjøre, er ikke Andet end hvad hans Stilling opfordrer ham til at gjøre. Dersom en General Gouverneur troer at Kongens Villie til Gavn for dem, Kongen ønsker at gavne, kan efterkommes paa denne

eller hiin Maade, da bliver det jo hans Pligt at gjøre Kongen opmærksom derpaa, thi ogsaa i dette Øiemed blev en saa vigtig Post ham anbetroet.

* General Gouverneuren havde, efter mit Skjønnende, god Grund til at foreslaae, at Skolen om Løverdagen gik ind. Da Løverdage, som bekjendt er de Ufries Fridage, vilde det for en stor Deel afhænge af Forældrene, om Børnene, som saadanne Mennesker tit maatte troe bedre at kunne beskæftige paa deres Fridage, holdtes til Skolegang. Generalguverneuren meente desuden, at det kunde være godt at de ufrie Børn paa denne Dag vænedes til Virksomhed ved at arbeide for deres Forældre, ikke for deres Herrer.

Men hvorledes kan nu den oprigtige Erklæring af at ville gaae til Værks, - saaledes som Pligten byder, vorde en Trudsel? Sammenligner man derimod den Tone, som udtaler sig i disse faae Planteres Andragende og som synes ikkun at gaae ud paa at stille General Gouverneurens Tendens og Handlemaade i et mistænkeligt og forhadet Lys, og erindrer man derhos den meer end uværdige, den i høi Grad fornærmende Maade, hvormed de, som Udskriften af Forhandlings Protocollen udviser, afbrød Forhandlingernes Gang, da spørges, „Hvo er her den Forurettende og hvo er den Forurettede?“ General Gouverneuren omsendte sit Circulaire mod hvis „Character“, kun den for Sagen selv Ildestemte kan finde Noget at indvende; han gjør det, som ovenfor antydet, i dén Hensigt, at Vedkommende kunne sættes istand til at tage hans Skolevæsenet betreffende Forslag i moden Overveielse; han foreslaaer Intet, som i mindste Maade sigter til at forandre eller udvide Hans Majestæts i saa Henseende bestemt udtalte Villie, han holder alene for, at, da Skolegangen om Løvedagen aldeles forsømtes, vilde det maaskee være bedre, at den hævedes, og at Børnene gik i Skole de 5 første Søgnedage, indtil de i det fyldte niende Aar kunne overtræde i de allerede efter en fælleds Overenskomst oprettede Søndagsskoler (og mod dette Anslag sees det ogsaa – cfr deres Andragende) han proponerer, hvad der dog maatte finde Paaskjønnelse hos

de med Søndagsskolerne utilfredse Præster og Plantere, en Indskrænkning af Underviisningsaarene, - han erklærer sig redebon til ved en personlig Sammenkomst at laane et viligt Øre til ethvert Forslag fra deres Side, som maatte paa en hensigtsmæssigere Maade befindes at lede til det samme Maal. Og mod denne hans aabne, ligefremme Færd nedlægger dette ringe Antal af Plantere en fornærmelig Protest, hans Forslag mistydes, hans Hensigt miskjendes, og med den Mand, som Kongen har sat til at paasee sine Befalinger udførte, vil man ikke engang inlde sig i en aaben og offentlig Discussion.

Tungt er det, naar man i Opfyldelsen af sin Pligt seer sig nødsaget til at arbeide i en anden Retning, end den, som behager Mængden, men dobbelt tungt er det at miskjendes der, hvor man, med streng Hensyn til sin Pligt søger, saavidt muligt at lempe sig efter Omstændighederne, og at imødekomme Paagjeldendes Anskuelser og Interesser.

St Croix den 31te Januar 1845

J.K. Bagger
Dansk Præst og Missionair

— —
in fidei
Allerunderdanigst
Pv. Scholten

Nr. 85 Peter von Scholten til Christian VIII
11. januar 1845

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
vestindiske Øer. Ste Croix den
11te Januar 1845

Til Kongen!

Jeg har herved den Ære allerunderdanigst at tilmelde Deres Majestæt at jeg, ifølge en fra Deres Majestæts Gouvernement paa St. Thomas modtagen Melding om at der circulerede iblandt de Ufrie paa St Jan Rygter om at de til nu forbigangne Nytaar skulde være frie, ansaae det for

min Pligt at tillegge Chefen for Deres Majestæts Orlogsbrig Ordre til indtil 5 à 6 Dage efter Helligdagene at holde sig krydsende imellem disse Deres Majestæts Øer og under Helligdagene selv at henvende sin særdeles Opmærksomhed paa St Jan, saa meget mere som Præsidenten paa Tortola, der for nyligen havde været her, havde sagt mig, at man paa denne Øe havde udspreedt et lignende Rygte. Det glæder mig derfor nu allerunderdanigst at kunne indberette, ifølge de mig i disse Dage tilhændekomne Meldinger fra Hr Capitain Lieutenant van Dockum og fra Stadshauptmanden paa St Jan, H^r Capitain Knevels, at de Ufries Forhold har i enhver Henseende været tilfredsstillende, at den høieste Grad af Rolighed hersker paa Øen og at Intet for Tiden synes at true denne Tilstand.

Jeg beklager at Sundhedstilstanden saavel iblandt Indvaanerne i Almindelighed som i Garnisonerne her paa Øen er mindre tilfredsstillende; af disse Sidste er for Øieblikket 48 Mand indlagt paa Hospitalerne, hvorfor jeg dog ei bør undlade allerunderdanigst at bemærke, at vi for Tiden befinde os i den usundeste Aarstid. Jeg selv har lidt af et voldsomt Angreb af Podagra, der herude er stedse forbundet med større Fare for mig end hjemme, da Sygdommen i dette Clima her lettigen stiger op i Hovedet.

Med Undtagelse af den stærke Blæst, der har hersket i den senere Tid, har Veiret her paa Øen været gunstigt for Planterne, og det samme gjelder ogsaa om Deres Majestæts øvrige Øer.

En rædsom Forbrydelse har i disse Dage vakt her megen Sensation; en frikjøbt Neger her af Øen af bekjendt slet Character ved Navn Fasselt, der i de senere Aar har faret imellem Øerne, har dræbt ombord i en lille Dansk Slup paa Reisen fra Ste Croix til Krabben Eyland 3de Spaniere, hvoraf de tvende hørte til Besætningen og een var Passageer, for at sætte sig i Besiddelse af Ladningen af en meget ringe Værdie. Forbryderen, som derefter landsatte Sluppen paa Ostenden af St Thomas, er dersteds bleven paagreben og for Tiden Arresteret.

Allerunderdanigst
Pv. Scholten

Plantagen Høgensborg arvede vicegouverneur Johannes Søbøtker efter sin far. Foran hovedbygningen ses en plæne, en palme og nogle buske. Til venstre en lille karet med en kusk på bukken. Farvelagt tegning af Frederik von Scholten. Museet for Søfart.

Nr. 86 Peter von Scholten til Christian VIII
27. januar 1845

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
vestindiske Øer, Ste Croix den
27de Januar 1845.

Til Kongen

I allerunderdanigst Rapport af 11te denne Maaned indberettede jeg til Deres Majestæt den store Sygelighed som dengang herskede saavel blandt Indvaanerne paa disse Deres Majestæts Øer i Almindelighed som i de forskjellige Garnisoner. I de siden forløbne Uger tiltog Sygeligheden

i Særdeleshed i Garnisonerne i en alarmerende Grad, saaledes at der i længere Tid og endnu paa Christiansteds Hospital alene ere indlagte nogle og halvfjerdsindstyve Mand samt 2de Officerer. Endvidere er Infanterie Chefen og 2de andre Officerer syge i deres Qvarterer, foruden H^r Major Hingelberg; om hvem jeg i min allerunderdanigste Rapport af 12te December f. A. indberettede. Desuagtet er hidindtil ei et eneste Dødsfald indtruffet, hvilket i Særdeleshed bør tilskrives den brave og særdeles dygtige constituerede Garnisonschirurg, candidatus medicinæ & chirurgiæ Aagaard's ufortrødne Paapassenhed og Iver og den Tillid, som Patienterne selv have til denne, hvorom jeg ideligen ved personlige Inspectioner paa Hospitalet har overbeviist mig om og hvorpaa jeg med særdeles Glæde herved allerunderdanigst tillader mig at henvende Deres Majestæts Opmærksomhed! Uagtet det endnu for Øieblikket paa Hospitalet her i Christiansted værende store Antal Syge, nærer jeg dog Haabet om at Garnisonschirurgens Bestræbelser ville fremdeles være ligesaa heldige. I Garnisonen i Frederiksted har der ligeledes hersket megen Sygelighed, men Sundhedstilstanden er dersteds for Tiden bedre, ligesom denne ogsaa i St Thomæ Garnison og ombord i Deres Majestæts her stationerede Orlog[s]brig er upaaklagelig. Briggens Chef, H^r Capitain Lieutenant van Dockum har lykkeligen overstaet sin Sygdom og atter overtaget Commandoen.

Veirliget vedbliver at være paa samtlige Deres Majestæts Øer gunstigt for Planterne, hvilket dog, paa Grund af den megen Fugtighed og de herskende nordlige Vinde, hersteds maa ansees som Hovedaarsagen til den store Sygelighed.

Allerunderdanigst
Pv Scholten

Nr. 87 Peter von Scholten til Christian VIII
5. februar 1845

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
vestindiske Øer, Ste Croix den
5te Februar 1845

Til Kongen!

Idet jeg har den Ære atter allerunderdanigst at til-
stille Deres Majestæt et allerunderdanigst Andragende
med Bilage fra Borgerraadet her paa Øen angaaende
Reductioner i Landkassens Udgifter, maa jeg med Hensyn
til denne Gjenstand paa ny henholde mig til min under 25^{de}
November 1843 afgivne allerunderdanigste Erklæring.

Allerunderdanigst
Pv Scholten

Nr. 88 Peter von Scholten til Christian VIII
25. februar 1845

Generalgouvernementet over
Deres Majestæts
vestindiske Øer. Ste Croix den
25de Februar 1845

Til Kongen!

Jeg har herved den Ære allerunderdanigst at indbe-
rette, at jeg den 5te denne Maaned begav mig med Deres
Majestæts her stationerede Orlogsbrig Ste Croix til S^t
Thomas, hvor jeg under et Ophold af 8te Dage ansaa det
for hensigtsmæssigt at præsidere i en Forsamling af Deres
Majestæts Raad og at tilkjendegive Samme i Egenskab af
Gjelds-Liquidations Commission for Deres Majestæts Øer
St Thomas og St Jan at jeg maatte holde Samme ansvar-
lig for at de Ufrie paa de Deres Majestæts allerhøieste
Bestemmelser tilkommende Rettigheder og derfor maatte
paalægge Samme nu og da ved Inspectionerne paa disse at
overbevise sig herom, da jeg selv ved det indtrufne meget
urolige Veir forhindrede fra at foretage den af mig

paatænkte Inspectionsreise til St Jan. Senere mødte St Thomæ Borgerraad, ifølge min Indbydelse, i Forsamlingen og meddeelte jeg derefter sammes Medlemmer Deres Majestæts allerhøieste Rescript af 11te December f. A., hvorved det allernaadigst har behaget Deres Majestæt at tilstaae Ophalings-Beddingen et Laan af \$ 50,000 og anmodede Borgerraadet, paa St Thomæ Indvaaneres Vegne, og H^r Stadshauptmand, Ridder Precht som Formand for Directionen mig om at aflægge Deres Majestæt deres allerunderdanigste Tak for denne særdeles paaskjønnede Naadesbeviisning. Endvidere underrettede jeg Borgerraadet om at Deres Majestæts General Toldkammer og Commerce Collegium havde bifaldet 2de af Samme i Forslag bragte extraordianire Paalæg for at tilveiebringe de fornødne Fonds til Opførelse af et civilt Arresthuus og Fattighospital og forelagde Samme en ifølge min Ordre forfattet Plan til førstnævnte Bygning, som blev eenstemmigen antaget og da der først efter dens Fuldendelse skal skrides til Opførelsen af Fattighospitalet, vil saaledes den meget følelige Mangel af et civilt Arresthuus dersteds nu endeligen snart blive afhjulpet.

Jeg beklager meget, at Colonialadjutanten hos Generalgouverneuren paa St Thomas, H^r Kjøbmand Hjardemaal den 21de f.M. er afgaaet ved Døden, da han var en meget activ og med Rette almindelig agtet ung Mand.

Endskjøndt den i mine sidste allerunderdanig[ste] Rapporter ommeldte store Sygelighed her paa Ste Croix har betydeligen aftaget, saa kan dog Øens Sundhedstilstand endnu ei siges at være god, da de prevalerende Febere ere tidt meget langvarige og forbundne med mange Tilbagefald! Jeg haaber for resten, at det nu snart indtrædende varmere Veir vil udøve en gunstig Indflydelse.

Allerunderdanigst
Pv Scholten

Nr. 89 Peter von Scholten til Christian VIII
28. februar 1845

General Gouvernementet over
vestindiske Øer, Ste Croix den
28de Februar 1845

Jeg tillader mig herved allerunderdanigst angaaende en Sag, der i den seneste Tid paa det alvorligste har beskjæftiget mig, og om hvilken jeg er indgaaet med fornødne Indstillinger til Deres Majestæts Cancellie og General Toldkammer og Commerce Collegium ogsaa at henvende mig til Deres Majestæt, da samme saa nær angaaer min Embeds Virksomhed med Hensyn til Overholdelsen af Deres Majestæts allerhøieste Anordninger, angaaende de Ufries Kaar paa disse Deres Majestæts Øer.

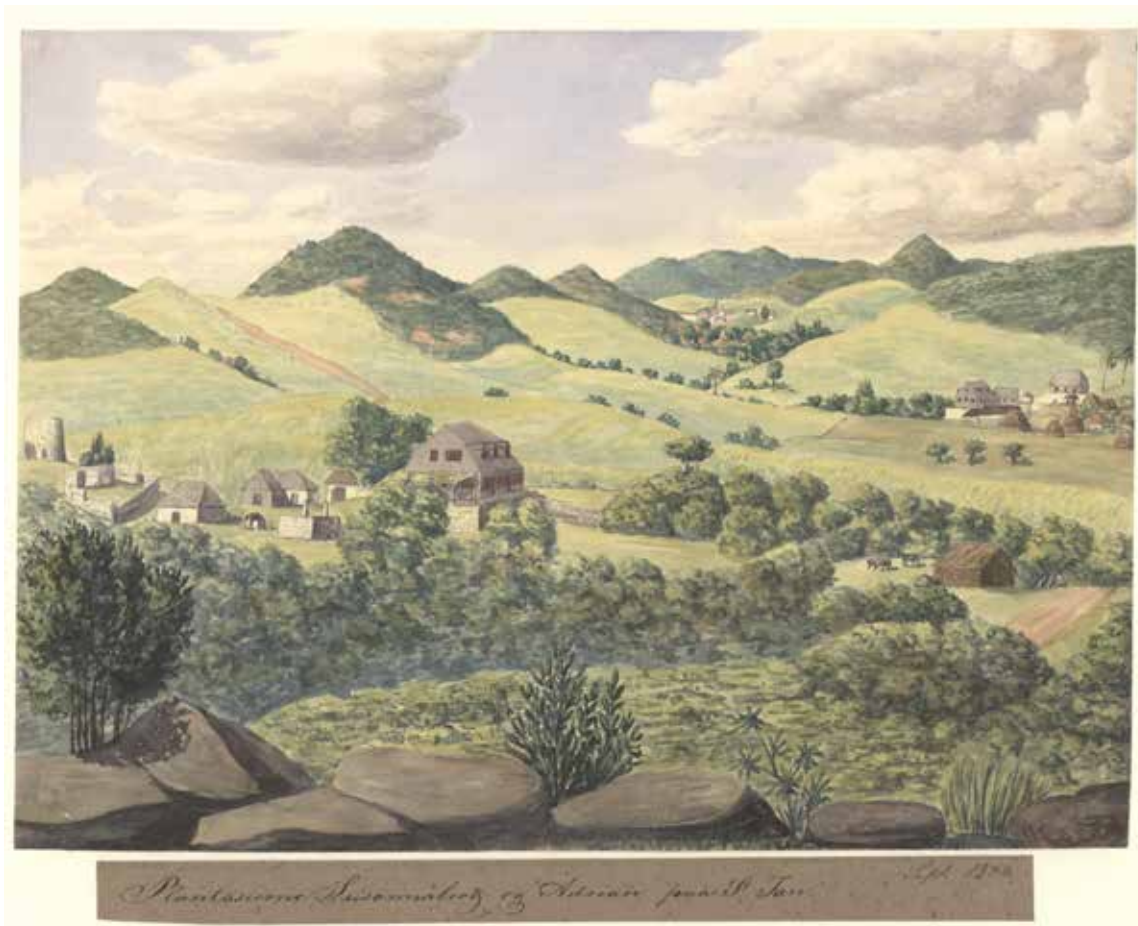
Forvalterne af den DeHerrer Kammerjunker Ferrall og Kjøbmand Hill tilhørende Plantage Enfieldgreen her paa Øen var nemlig efter foregaaende Forhør og derpaa grundede Indstilling fra vedkommende Politimester ved min Resolution bleven paalagt en Mulct af 50 Rdl^r d.V. C^t for gjentaget høist urigtige Forhold imod de hans Raadighed undergivne Ufrie, hvilket er stemmende med den hidtil brugte Praxis, hvorefter alle Overtrædelser og Forseelser, som ere begaaede af Plantageeierne eller deres Forvaltere og andre Underhavende imod den ved Deres Majestæts allerhøieste Befalinger anordnede Disciplin paa Plantagerne, navnlig Forurettelser og Mishandlinger imod de Ufrie, have stedse været ansete som henhørende under Generalgouvernementets umiddelbare Afgjørelse, med mindre at de Paagjældendes Forhold maatte give Anledning til egentlig justitial Forfølgning imod dem. Da nu vedkommende Foged under en af ham paabegyndt Forretning til Inddragelse af den ommeldte Mulct, i Anledning af fremkommen Indsigelse om at Vedkommende ei havde renonceret paa formelig Dom, har anseet det nødvendigt at hæve Forretningen og selv det juridiske Medlem af Deres Majestæts vestindiske Regjering, H^r constitueret Justitiarius Kunzen har erklæret det tvivlsomt om de overordnede Retter ved iværksat Appel vilde forkaste det saaledes antagne Resultat og derhos formeent, at det vilde være rigtigst,

Plantagen Mount Washingtons bygninger lå i en dal mellem ubevoksede bjerge. Foran ses marker og til højre en drosche. Farvelagt tegning af Frederik von Scholten. Museet for Søfart.

at Sagen behandlede og paakjendtes ved en Politiret, var der intet Andet tilbage for mig at gjøre end at lade Sagen beroe og at indgaae med formeldte min Indstilling til Deres Majestæts Cancellie, da jeg ved at følge H^r Regjeringsraad Kunzens Formening vilde have tilintetgjort den hidtil ufravigelige brugte Praxis og derved berøve Deres Majestæts Generalgouverneur en Myndighed, hvorved denne alene er i Stand til at sikre Overholdelsen af samtlige Deres Majestæts allerhøieste Bestemmelser betreffende Ufries Kaar og om hvis Uundværlighed for denne Embedsmand, om denne end er besjælet med den redeligste Iver og bedste Villie til at virke i denne Retning, jeg allerunderdanigst haaber ved det Følgende at kunne overbevise Deres Majestæt.

Saalænge Slaveriet existerer paa disse Deres Majestæts Øer, ville de deraf flydende særegne locale Forhold neppe nogensinde tilstede her Anvendelsen af den almindelige Lovgivnings Grundsætninger i deres hele Omfang, og det er netop disse Forhold, navnlig de Ufries Stilling med Hensyn til deres Foresatte og disse Sidstes indgroede Hang til at udøve en uindskrænket arbitrair Raadighed over dem, i Forbindelse med den i allerhøieste Rescript af 22de October 1830 § 3 indeholdte Bestemmelse, der betager enhver Ufries Vidnesbyrd imod deres Foresatte Gyldighed for Domstolene, som have givet Anledning til den her omhandlede for Generalgouverneurens Side stedse udøvede Myndighed og der gjøre det til en absolut Nødvendighed for Enhver, der beklæder denne Post, at være i Besiddelse af samme som det eneste Middel til at fremtvinge Iagttagelsen af Deres Majestæts allerhøieste Bestemmelser, da det er indlysende, at det vilde være mere end unyttigt at indbringe deslige Sager, hvor saagodt som aldrig andre Oplysninger og Beviser kunne tilveiebringes, for Politiretterne, om der endog haves fuldkommen moralsk Overbeviisning over Vedkommendes Brøde, hvilket netop har været Tilfældet i en senere forekommende Sag imod en Plantageeier, som jeg har ladet følge med min Indstilling til Deres Majestæts Cancellie og at tillægge de Ufries Vidnesbyrd juridisk Virkning kan jeg paa disses nærværende Standpunct, ei andet end ansee i høieste Grad betænkeligt. Havde jeg forstaaet den 13de § af Deres Majestæts allerhøieste Forordning af 1ste Mai 1840, angaaende de Ufries Kaar paa disse Deres Majestæts Øer, saaledes, at den berøvede Generalgouverneuren den hidtil af denne udøvede Myndighed i de omhandlede Sager, overensstemmende med den Fortolkning af samme, der nu vil gjøre sig gjeldende her, saa vilde jeg have anseet det for min Pligt strax aabent og uforbeholdent at yttre for Deres Majestæt min Overbeviisning om Umuligheden for mig og for enhver Anden, som efter mig maatte blive allernaadigst anbetroet Generalgouverneurs Posten, med denne Indskrænkning i den denne Embedsmand hidtil tillagte Myndighed, at opfylde den allerunderdanigste Pligt paa en effectiv Maade at paasee Efterlevelsen af Deres Majestæts her omhandlede allerhøieste Bestemmelser.

Plantagerne Susannaberg og Adrian på St. Jan omgivet af lave bjerge med marker, træer og sten, flere plantager i baggrunden. Farvelagt tegning af Frederik von Scholten. Museet for Søfart.

Jeg har imidlertid med Hensyn til den her omhandlede enkelte Sag, som allerunderdanigst anført, anseet det efter det Passerede for vigtigt for Øieblikket ei at foretage noget Skridt i samme og vil saaledes være i den samme Nødvendighed at henlægge nogen som helst lignende Sag angaaende Mishandlinger af Ufrie, for ei at compromitteres ved de Vedkommendes mulige Frifindelse ved Domstolene, hvilket strax ved det herværende Oppositionsparties Bestræbelser vilde blive almindeligen bekjendt, da det netop er et af dette Parties meest active Medlemmer, Hr Procurator Stakemann, der, paa den vedkommende Forvalters Vegne, er fremkommet med den her omhandlede Indsigelse imod min Competence til at paalægge ham Mulcten, hvilket aldrig vilde være faldet denne selv ind. Om

Partiet selv skal jeg tillade mig nærmere allerunderdanigst at yttre mig i min allerunderdanigste Indstilling angaaende det herværende Skolevæsen for Øens ufrie Ungdom, hvilken om nogle faa Dage vil afgaae herfra, da ogsaa i denne for alle Parter saa vigtige Sag Oppositionen i Forbindelse med Tingenes nærværende Tilstand her har indvirket i en høi Grad hemmende paa min Virksomhed og da jeg desuden for Øieblikket maa ansee ogsaa samtlige øvrige ved allerhøieste Anordninger eller locale Regulationer indførte og approberede Bestemmelser angaaende Disciplinen paa Plantagerne, de Ufries Behandling, Arbeidstidens Overholdelse o.s.v. for saa godt som suspenderede, da jeg ei længer tør ansee mig i Besiddelse af det eneste Middel til at frembringe deres Iagttagelse og da selv den i Deres Majestæts Forordning af 1ste Mai 1840 § 12 indeholdte vigtige Forskrift om Bemyndigelse for Generalgouverneuren til at paalægge Mulct for Forsømmelser i Plantagebøgernes Førelse maa ligeledes tabe sin Betydning, naar det i Tilfælde af Nægtelse kun ved Dom skal kunne overbevises Vedkommende at have anvendt en Straf uden at indføre Bemærkninger derom i Protocollen, saa smigrer jeg mig med det allerunderdanigste Haab, at Deres Majestæt ved de allerunderdanigst af mig fremførte Omstændigheder vil finde Sig foranlediget til ved en udtrykkelig allerhøieste Bestemmelse at tillægge Generalgouverneuren over disse Deres Majestæts Øer Myndighed til i Tilfælde af den her omhandlede Natur at paalægge Vedkommende en Mulct af indtil 200 Rdl^r d.V. C^t, naar vedkommende Politimester efter optaget forhør finder Anledning til at gjøre Indstilling om saadant, idet jeg neppe kan antage, at Frygt for at en Mand, der betroes et saa vigtigt og ansvarsfuldt Embede, muligen af personlige Hensyn kunde gjøre Misbrug af en saadan allerhøieste Bemyndigelse, har foranlediget den 13 § af Forordningen af 1ste Mai 1840, hvor vanskeligt det end er at finde noget andet Motiv til sammes Indhold, dersom dette, som paa-
staaet, i Virkelighed har til Hensigt at indskrænke den her omhandlede af Generalgouverneuren hidtil stedse udøvede Myndighed. Da der nu selv naar Generalgouverneuren, som hidtil udøver denne Myndighed, udfordres fra denne Embedsmands Side den største Aarvaagenhed og alvorligste Iver for at kunne sikkre Overholdelsen af de den

ufrie Befolkning vedkommende allerhøieste Bestemmelser, saa kan jeg ei tilbageholde den paa min mangeaarige Erfaring grundede allerunderdanigste Yttring, at, naar Generalgouverneuren berøves denne Myndighed, ville bemeldte Deres Majestæts allernaadigste Anordninger snart blive et dødt Bogstav, hvoraf den nødvendige Følge vil være een i alle Henseender høist Skadelig Reaction med Hensyn til de Ufries nærværende Stilling og Kaar.

Allerunderdanigst
Pv Scholten

Nr. 90 udgår

**Nr. 91 Peter von Scholten til Christian VIII
28. marts 1845**

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
vestindiske Øer. Ste Croix den
28de Marts 1845
Til Kongen!

Jeg har herved den Ære allerunderdanigst at indberette, at jeg den 15de denne Maaned begav mig med Deres Majestæts her stationerede Orlogsbrig Ste Croix til St Thomas og efter nogle Dages Ophold dersteds til St Jan, hvor den oprettede Politivagt syntes at gjøre min Nærværelse Nødvendig. Forinden jeg imidlertid forlod St Thomas havde jeg den Ære at modtage ved Deres Majestæts General Toldkammer og Commerce Collegio Skrivelse af 4de Februar dette Aar Underretning om at Deres Majestæt allernaadigst havde behaget at bifalde den af mig allerunderdanigst indstillede Inddragelse af Søe Detachmentet paa St Jan og approberet de af mig trufne Foranstaltninger med Hensyn til denne Politivagt, der var traadt i Stedet for samme, for et Tidsrum af 2 Aar samt

at de hermed forbundne Udgivter maae udredes af Deres Majestæts Kasse.

Idet jeg har den Ære herved paa St Jan's Planteres Vegne at aflægge Deres Majestæt disses allerunderdanigste Tak for denne Deres Majestæts Naade, beklager jeg allerunderdanigst at maatte tilføie, at jeg ligeledes forinden jeg forlod St Thomas modtog den ubehagelige Efterretning, at det var lykkedes 11 Ufrie, nemlig 4 fra Deres Majestæts Plantager og 7 tilhørende en H^r Hill at undvige i en stor Vandholder¹ fra denne Sidstes Plantage Munsberry til en lille Øe tæt ved St Jan kaldet "Frenchmens Quay", hvorfra de den følgende Morgen bleve afhentede med Baade fra Tortola. Denne Tildragelse er netop paa nærværende Tid høist ubehagelig, saa meget mere som den ene og alene bør tilskrives H^r Hill's Skjødesløshed, der, ved at bruge Vandholderen, hvori de omhandlede Ufrie ere undragne, som en Pram til at tage Kalksteen ud af Søen havde opvakt for disse Ideen om Muligheden til at effectuere deres Flugt i samme og, ifølge det optagne Forhørs Udvisende, havde de allerede siden Juul fattet denne Beslutning og søgt at overtale flere af Plantagens Befolkning til at følge med dem. Udførelsen af denne Plan blev saa meget lettere for dem, som Vandholderen efter sammes afbenyttelse i det formeldte Øiemed ei var bleven secureret, som almindelig Forsigtighed under Øens høist precaire locale Forhold ville have opfordret enhver Anden til at gjøre, men H^r Hill har feilagtigen antaget og gjentagende udtalt, at hans Ufries personlige Hengivenhed til ham og familie var den sikreste Garantie for deres Forbliven paa Øen, men jeg haaber, at denne Erfaring, der for resten ei er den første som han gjør, vil aabne hans Øine og gjøre ham mindre skjødesløs for Fremtiden.

Ihvorvel nu denne Tildragelse ei har kunnet andet end yderligere bestyrke mig i den Overbeviisning, at det selv ved Anvendelsen af alle Midler, der staaer til vor Disposition, vil være umuligt ved St Jans høist precaire Beliggenhed og Frihedens stærke Tillokkelser, aldeles at forhindre Ufries Rømning til de Britiske Øer, saa er jeg dog paa den anden Side ligesaa overbeviist om at Nærværelsen af den her omhandlede Politivagt, i særdeleshed naar den er i Stand til stadig at patrouillere til Søes, – i Forbindelse med

1. Ordet ses ikke i ODS, men der må vel menes en åben vandholder.

Overholdelsen fra Planternes Side af alle Deres Majestæts allerhøieste Bestemmelser den ufrie Befolknings Kaar angaaende – vil være et meget virksomt Middel til at gjøre Desertioner mere og mere sjeldne, uden at tale om Vagtens store eventuelle Nytte i muligen paakommende Tilfælde af Uroligheder iblandt Øens Ufrie.

Under mit sidste Ophold på Øen overbeviiste jeg mig personligen om at det for stadigen at kunne patrouillere til Søes var uundgaaeligen nødvendigt at forøge Vagten med 4re Mand, som var bleven indstillet af Øens constituerede Landfoged og anbefalet af Gouvernementet paa St Thomas, hvilket jeg smigrer mig med vil møde Deres Majestæts allerhøieste Bifald, og Deres Majestæt kan være overbeviist om, at jeg efter bedste Evne skal søge at sørge for den bedst mulige Indretning af denne vistnok meget nyttige Foranstaltning, uden af tabe af Sigte Interessen af Deres Majestæts Kasse.

Det glæder mig allerunderdanigst at kunne berette at Sundhedstilstanden for Tiden paa samtlige Deres Majestæts Øer er bedre, hvorimod Veirliget i den senere Tid, i særdeleshed paa St Thomas og St Jan har været tørt. Conjuncturerne vedblive meget ugunstige for Planterne, da Priserne for Producterne ere meget lave og det selv til disse lave Priser kun under meget trykkende Vilkaar er muligt at effectuere noget Salg.

Deres Majestæts vestindiske Regjerings har, ifølge Ansøgning, meddeelt H^r Justitsraad, Politimester Fridrichsen Reisetilladelse til Danmark og er H^r Procurator Hoffmann i hans Sted bleven constitueret som Politimester fra 1ste næste Maaned af, hvilket er mig meget kjært, da han i tidligere Constitutioner i samme Embede har erhvervet sig min Tillid og fuldkomne Tilfred[s]hed.

Allerunderdanigst
Pv Scholten

Nr. 92 Peter von Scholten til Christian VIII
10. april 1845

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
vestindiske Øer Ste Croix den
10de April 1845
Til Kongen!

Jeg tillader mig herved allerunderdanigst at indstille H^r Planter og Kjøbmand Anthony J. Hill til allernaadigst at udnævnes til Colonial-Adjutant hos General Gouverneuren over Deres Majestæts vestindiske Øer i Stedet for afgangne Colonial Adjutant Bushby.

H^r Hill, der siden dennes Død har fungeret hos mig i denne Capacitet til min fuldkomne Tilfredshed, er en her paa Øen almindeligen agtet Mand og jeg smigrer mig derfor allerunderdanigst med det Haab, at Deres Majestæt allernaadigst vil bifalde denne min allerunderdanigste Indstilling og tillige allernaadigst tillægge Hr Hill, som Saadan, Capitains Character med Tilladelse til at bære Armeens Felttegn.

Allerunderdanigst
Pv Scholten

Nr. 93 Peter von Scholten til Christian VIII
12. April 1845

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
vestindiske Øer, Ste Croix den
12te April 1845
Til Kongen!

Jeg har hermed den Ære allerunderdanigst at indberette til Deres Majestæt, at de forenede nordamericaniske Staters Fregat Macedonia paa 48 Kanoner, førende Eskadre Chefen, H^r Commodore Perry's Stander ankom hertil den 31de forrige Maaned paa Tilbagereisen fra Kysten af Africa, hvor Commodoren i henimod 2de Aar havde commanderet Stationen.

1. Frederik von Scholten var i fransk tjeneste fra 1824 til 1832.

Efter et Ophold af otte Dage er han i forgaars atter afseilet herfra og har jeg god Grund til at antage at han har forladt denne Deres Majestæts Ø særdeles tilfreds med sit Besøg paa samme, ligesom dette ogsaa har været mig meget behageligt, da jeg ei kunde andet end med oprigtig Glæde lægge Mærke til det venskabelige Sindelag og den store Forekommenhed som han ved enhver Leilighed lagde for Dagen. Hans Besøg var netop paa nærværende Tid baade for ham selv og for mig saa meget interessanter som 2 Dage efter hans Ankomst hertil ogsaa den Franske Fregat Andromède paa 50 Kanoner, Corvetten Najade paa 26 Kanoner og Dampskibet le Tonnerre, førstnævnte førende Flaget af den høistcommanderende for Stationen i Antillerne, H^r Contra-Admiral Laplace, arriverede her. Admiralen er den Samme, der er saa fordelagtigen bekjendt for sine 2de i videnskabeligt Øiemed gjorde Reiser omkring Verden, paa den første af hvilke min Broder, der dengang var i Fransk Tjeneste, ledsagede ham.¹ Jeg gør Alt i min Magt for at gjøre Admirals Ophold her behageligt og troer jeg at dette er lykkedes mig, da han har lovet næste Aar at gjentage sit Besøg, hvilket ei kan andet end være mig kjært. Det er hans Hensigt at afgaae herfra den 14de dennes til St Thomas og der at afvente Tilbagekomsten af Dampskibet le Tonnerre fra St Domingo, hvortil det afgik herfra Dagen efter dets Ankomst. Det glæder mig allerunderdanigst at kunne tilføie, at de to Nationers Officerers Sammentræffen her ei har ledet til ubehagelige Conflicter, hvilket saa letteligen er Tilfældet, men den bedste Forstaaelse syntes at herske imellem dem.

Veirliget har i den senere Tid været tørt og den største Deel af Øen trænger meget til Regn og er i Priserne paa Producterne desværre ingen Forbedring indtraadt endnu, hvorimod den i min sidste allerunderdanigste Rapport indberettede Forandring i Sundhedstilstanden paa samtlige Deres Majestæts Øer vedbliver.

Slutteligen har jeg den Ære allerunderdanigst at tilføie, at for nogle Dage siden 2de Englændere henhørende til Qvækernes Sect, nemlig DeHerrer Jesup og Tregelles, der i 18 Maaneder reiste omkring paa de vestindiske Øer i et religieust Øiemed, nu kom hertil med en Anbefaling fra Generalgouverneuren over de Britiske Leeward Øer

og udbad sig min Tilladelse til at afholde Møder her. Endskjøndt jeg kun meget ugjerne giver slige Tilladelser, saa var dog Vedkommendes Respectabilitet, thi de Første er en Slægting af Kvækeren Gurney og den Anden i Familie med Deres Majestæts Consul i Falmouth,² mig Borgen for, at ingen Misbrug vilde gjøres deraf fra deres Side, og jeg meddeelte dem den anførte Tilladelse under den Betingelse, at Møderne afholdtes hos de mähriske Brødre, saameget mere som jeg var overbeviist om at deres egentlige Hensigt var at gjøre sig bekendt med de Ufries Tilstand paa disse Deres Majestæts Øer, hvilket ei kunde andet end være mig behageligt, og deres Yttringer til mig angaaende denne Gjenstand i et Besøg, som jeg gjorde dem hos de mähriske Brødre, bevæger mig til at antage, at de ville forlade denne Deres Majestæts Øe for med næste Paket at afgaae til England, med en Anskuelse om Forholdene her, der er meget forskjellig fra den af Qvækeren Alexander udtalte.

Allerunderdanigst
Pv Scholten

2. Den danske konsul i Falmouth hed A. Fox.

Nr. 94 Peter von Scholten til Christian VIII
12. juni 1845

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
vestindiske Øer, Ste Croix den
12te Juni 1845

Til Kongen!

Jeg har herved den Ære allerunderdanigst at indberette til Deres Majestæt, at der i de sidste Dage ere ankomne hertil flere danske Skibe efter meget hurtige Reiser og iblandt disse Skibet Allert, Capitain Baagøe den 4de dennes havende ombord Secondlieutenant v. Harboe, Commandeersergeant Wetterquist og 43 Recrutter, som Alle ere i bedste Velbefindende.

Denne Transports Ankomst var mig meget kjær, da derved samtlige Vacancer ved Deres Majestæts vestindiske

Tropper ere blevne besatte, ligesom ogsaa Lieutenant v. Harboe's Tilbagekomst var mig behagelig, thi, da ved den sidste stedfundne Reduction 4te Officerer er gaaede af og 4re vare hjempermitterede, kunde dette ei andet end være i høi Grad generende for Tjenesten, hvorfor jeg ogsaa for Fremtiden vil befinde mig i den Nødvendighed kun at tilstaae Officer Reisepermission i saadanne Tilfælde, i hvilke dette er absolut nødvendigt.

Veirliget har i det Hele taget i den senere Tid været gunstigt og Planterne ere i færd med at skibe deres Producter til Danmark og de forenede Stater, da der desværre ei kan effectueres noget Salg af disse her paa Stedet.

Sundhedstilstanden er saavel i de forskjellige Garnisoner og ombord i Deres Majestæts her stationerede Orlogsbrig som iblandt Indvaanerne paa disse Deres Majestæts Øer i Almindelighed for Tiden god.

Allerunderdanigst
Pv Scholten

1. Briggen Ørnen under commando af kaptajnløjtnant Hendrich Emil Krenchel afsejlede den 15. august 1845, anløb Madeira og ankom til Christianborg i Guinea den 11 oktober. Efter at have medvirket til bekæmpelse af uroligheder afsejledes den 3. november mod Vestindien, hvor man nåede til St. Croix den 6. december. I januar og februar 1846 foretoges småture mellem øerne, ligeledes i april og maj. Deltog siden i opmålingsarbejde, i juli og august foretoges igen småture imellem øerne. Briggen afgik fra St. Thomas den 18. oktober og ankom til København den 4. december, kommandoen blev strøget den 12. december.

Nr. 95 Peter von Scholten til Christian VIII 30. juni 1845

St Thomas Gouvernementshuset
Den 30te Juni 1845.

Allernaadigste Konge!

Jeg har hermed den Ære Allerunderdanigst at tilmelde Deres Majestæt, at jeg den 27de dennes begav mig hertil med Deres Majestæts Orlogsbrig St. Croix¹ og havde altsaa denne Gang den Ære at høitideligholde Hendes Majestæts vor Allernaadigste Dronnings Fødselsdag her, og haaber jeg at den Almægtige vil endnu i mange, mange Aar skjænke disse Deres Majestæts Øers loyale Undersaatter den Lykke i forbindelse med Moderlandet at feire denne Dag.

Hovedgrunden, hvorfor jeg egentligen befinder mig her, er desværre min Helbredstilstand, Podagraen og Gigten, der næsten uafbrudt mere eller mindre har plaget mig, har i den seneste Tid paa en foruroligende Maade afficeret min Blære, og da jeg, under de særegne Omstændigheder

med Hensyn til Deres Majestæts Tjeneste, ei anseer det for stemmende med min allerunderdanigste Pligt at forlade det mig Allernaadigst anbettede Generalgouvernement for en længere Tid, saa er det min Hensigt med den engelske Dampbaad at afgaae herfra den 3^{die} næste Maaned til Nevis, for, ifølge Lægernes Raad, at bruge Badene og Vandet dersteds, som jeg allerede en Gang tidligere har gjort med godt Held. Jeg haaber, at dette ogsaa denne Gang vil være Tilfældet, og at jeg ved Bruget af Badene vil sættes i Stand til at forblive her indtil næste Gang, i hvert Fald kan Deres Majestæt være forvissat om, at jeg kun nødtvungen skal Allerunderdanigst afbenytte tidligere den mig Allernaadigst tilstaaede Reisetilladelse til Europa. Jeg har tillagt Chefen for Orlogsbriggen St. Croix, Capitain Lieutenant van Dockum Ordre til at være her med Briggen ved Ankomsten af den næste Paket fra Europa den 12te næste Maaned og derefter at afgaae med Brevene til Nevis, for at jeg dersom dette skulde være fornødent, strax kan vende tilbage til Øerne. Min Helbredstilstand tillader mig ei denne Gang at besøge St Jan, men jeg agter at gjøre dette, om muligt paa Tilbagereisen fra Nevis vil jeg da ogsaa være i Stand at bestemme hvorvidt Omstændighederne maatte tillade mig at hjemsende Deres Majestæts her stationerede Orlogsbrig forinden Ankomsten af Briggen Ørnen, dog tillader jeg mig Allerede nu at yttre som min Allerunderdanigste Formeening, at jeg dersom ei uforudsete Omstændigheder skulde indtræffe, vil kunne paatage mig det Ansvar at hjemsende Orlogsbriggen St. Croix i Begyndelsen af August Maaned, da dette vilde medføre en betydelig Besparelse for Deres Majestæts Kasse, og ei udsætte Briggen for den Fare, som stedse maa være forbunden med Opholdet her i Orcantiden.

Under min Fraværelse vil Vice General Gouverneuren Kammerherre von Søbøtke herfra føre Generalcommandoen over disse Øer.

Jeg har med Paketten igaar modtaget af Deres Majestæts General Toldkammer og Commerce Collegium Efterretning om Regimentschirurg Schlegels Allernaadigste Entledigelse fra hans Embede som Garnisonschirurg i Christiansted, og kan i den Anledning ei undlade her atter Allerunderdanigst at henvende Deres Majestæts Allerhøieste

Opmærksomhed paa Cand. medic og chrgia Aagaard, der nu i længere Tid har været constitueret som Landphysicus og Garnisonschirurg og paa det varmeste at anbefale denne udmærkede Læge og Almindeligen agtede Mand til Allernaadigst Ansættelse i disse nu ledige Embeder, da jeg maa ansee hans faste Ansættelse i Deres Majestæts Tjeneste for en stor Acquisition for Samme.

Allerunderdanigst
Pv Scholten

Nr. 96 Peter von Scholten til Christian VIII
15. juli 1845

General Gouvernementet
over Deres Majestæts vestindiske Øer
St Thomas den 15de July 1845
Allernaadigste Konge

Overensstemmende med hvad jeg med forrige Paket Allerunderdanigst havde den Ære at tilmelde Deres Majestæt, begav jeg mig den 3die dennes med det engelske Dampskib til Nevis.

Det havde været min Hensigt at lade mig afhente derfra med Deres Majestæts Orlogsbrig, men da dette kun vilde have sat mig istand til at forlænge mit Ophold i nogle Dage, og dette dog ikke vilde have gjort det muligt for mig at gennemgaae nogen ordentlig Badekur, hvilket for min Helbred vistnok vilde have været ønskeligt, saa besluttede jeg mig atter at vende tilbage med Dampskibet, hvorved det vilde blive mig muligt at expedere Briggen St. Croix hjemefter noget tidligere, hvilket maatte være mig magtpaaliggende paa Grund af den saa nær tilstundende Orcantid.

Iforgaars ankom jeg hertil. Jeg forefandt her Alt roligt. Capitain Lieutenant van Dockum, som Dagen iforveien havde forladt St Jan, berettede mig at Alt der var Fuldkommen Rolighed, hvilket ogsaa fuldkommen stemmede med de mig af Gouverneur Kammerherre Søbøtke tilstillede Rapporter, og da jeg saaledes finder at ingen væ-

Plantagen Caroline beliggende ved Coralbay på St. Jan. I forgrunden bugten; kyst med plantagen, mølle uden vinger, træbevoksede bjerge. Farvelagt tegning af Frederik von Scholten. Museet for Søfart.

sentlig Grund er forhaanden til at forhale Briggens Afreise, har jeg bestemt dennes Afseiling til den 27^e dennes.

Vel vil Capt. Lieutenant van Dockums Bortreise, der saa fuldkommen er bekjendt med Forholden[e] herude, og der nu i saamange Aar har været om mig, være mig et føleligt Savn; jeg glæder mig imidlertid over, at Øernes nærværende rolige Tilstand sætte mig istand til at bespare for Deres Majestæts Kasse Bekostningen ved Briggens Forbliven her indtil Orlogsbriggen Ørnens Ankomst, hvortil endnu kommer Betragtningen af at Briggen St Croix allerede har tilbragt en Orkan-Tid i disse Farvande.

Med Hensyn til St Jan, da er det vel muligt at enkelte Negere ville undvige, men hvorimod kan Briggen, mindst

under Orkantiden, ligesaalidet som noget andet Middel, give betryggende Sikkerhed. Ved Deres Majestæts Naade er den Politivagt der paa Øen, som har afløst Stationen fra Orlogsmanden, sat i en saa fuldtallig Stand, at samme vil vanskeliggjøre Bortrømning i det første Vredes Øjeblik for enkelte Negere, medens yderligere og deres vigtigste Garanti for resten maa søges hos Planterne selv, ved nøie Overholdelse af Deres Majestæts Befalinger til Negernes Bedste.

Under mit Ophold paa Nevis har jeg havt fuldkommen Leilighed til at undersøge de derværende emanciperede Negeres Tilstand. Jeg er ved denne ny Erfaring endmere bleven bestyrket i den Overbeviisning, at Emancipation, efter det engelske Princip, nødvendig maa føre i det mindste de mindre Coloniers Undergang med sig. Lykkeligen maa saaledes deres Majestæts vise Bestemmelser til Negernes Forberedelse til en Overgang i en kommende Tid forhaabentligen tildels ville see sig sikkrede mod en pludselig Forandrings uheldbringende Følger. En paa St Croix agtet Mand Doctor Ravn, der fulgte med til Nevis, og der med sin Stilling som Læge forener Besiddelse af Plan[ta]ger, blev under Opholdet paa de engelske Øer frapperet over den Tilbagegang som der havde fundet Sted, og jeg tvivler ikke om at Overbeviisningen om hvor langt bedre Tilstanden er paa Deres Majestæts Øer, alt mere og mere vil gjøre sig gjeldende.

Jeg anbefaler mig fremdeles i Deres Majestæts Naade og Yndest og forbliver

Allerunderdanigst
Pv Scholten

Nr. 97 Peter von Scholten til Christian VIII
23. juli 1845

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
vestindiske Øer, Ste Croix den 1845
23de Juli 1845

Til Kongen!

Da det har behaget Deres Majestæt at meddele
Brandmajor og Chef for St Thomas Brandcorps Kjellerup
ifølge dennes allerunderdanigste Ansøgning derom,
Afsked i Naade, tillader jeg mig herved allerunderdanigst
at indstille Secretairen ved Deres Majestæts Raad paa S^t
Thomas H^r Vice Brandmajor August Jagemann Holm til
allernaadigst i dennes Sted at blive ansat i bemeldte Post.
Da Hr Vice-Brandmajor Holm stedse har været en særdeles
activ og dygtig Militair Officeer og siden sin allernaadig-
ste Udnævnelse til Vice Brandmajor i 1835 har, ved flere
Gange at fungere som Brandmajor og Chef for St Thomæ
Brandcorps – hvilket ogsaa for Tiden er Tilfældet – havt
Leilighed til at vise sig fortrinligen qualificeret til at beklæde
denne vanskelige Post, saa smigrer jeg mig allerunderdanigst
med det Haab, at Deres Majestæt, ved at bifalde denne min
allerunderdanigste Indtilling ham betreffende, tillige aller-
naadigst vil tillægge ham Majors Rang.

Jeg anseer det ved denne Leilighed for min allerunder-
danigste Pligt at henvende Deres Majestæts allerhøieste
Opmærksomhed paa St Thomæ værdige Stadshauptmand
H^r Major, Ridder Hermann Wilhelm Precht og allerna-
adigst at udnævnes til Oberstlieutenant, som et Beviis paa
Deres Majestæts særdeles Naade denne i sin Virkekreds
saa sjeldne og udmærkede Mand, der i en lang Række af
Aar har været Chef for det største og i enhver Henseende
høist respectable Handelshuus Grüner & Co og der i
den Tid stedse har været i Spidsen for alle almeennyt-
tige Foretagender, der sigtede til at hæve St Thomæ
Vigtighed som Handelsplads, har derved erhvervet sig
Deres Majestæts Autoriteters og hele Handelsstandens
fortrinlige Agtelse og Tillid, hvorpaa hans mangfoldige
vigtige Bestillinger afgive det bedste Beviis, thi foruden
Stadshauptmand er han for Tiden Medlem af Borgerraadet,

Præsident af Banken, Directeur af Assurance-Compagniet og første Medlem af Directionen for Ophalings-Beddingen og jeg vover ogsaa derfor allerunderdanigst det Haab, at Deres Majestæt i disse Omstændigheder vil finde grundet Anledning til allernaadigst at bifalde denne min allerunderdanigste Indstilling og derved give H^r Major Precht et Beviis paa Deres Majestæts Naade, som ville ei alene være høist smigrende for ham, men ogsaa være mig personlig meget behageligt paa Grund af hans Forhold til Deres Majestæts Regjering. Hertil kommer endnu, at jeg med særdeles Hensyn til Stadshauptmandens Respectabilitet og store Anseelse, ei kan andet end ansee det for stemmende med Deres Majestæts Tjenestes Tarv, at han som Chef for Milicen ogsaa er i Besiddelse af den høieste militaire Rang, da man under indtræffende Fraværelse af Deres Majestæts Gouverneur med fuldkommen Rolighed vilde kunne betro ham den høieste militaire Commando paa Øen.

Allerunderdanigst
Pv Scholten

Nr. 98 Peter von Scholten til Christian VIII
26. juli 1845

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
vestindiske Øer, Ste Croix den
26de Juli 1845
Til Kongen!

I Henhold til min allerunderdanigste Skrivelse, dateret St Thomas den 30te Juni, har jeg herved den Ære allerunderdanigst at tilmelde Deres Majestæt, at jeg har beordret Deres Majestæts her stationerede Orlogsbrig Ste Croix til at afgaae herfra i Morgen den 27de til Kjøbenhavn og vil sammes Chef H^r Captain Lieutenant van Dockum have den Ære at overlevere disse Linier i Deres Majestæts Hænder. At jeg med Bekymring seer en Mand med van Dockum's Hoved og Hjerte, der i flere Aar har staaet paa en venskabelig og fortrolig Fod med mig, forlade Vestindien, behøver

nepe nogen videre forsikkring fra min Side, thi, uagtet den forskjellige Stilling han denne Gang har indtaget her, er han dog au courant med Alt, som er her passeret og som kan have Interesse for Deres Majestæt og den uindskrænkede Tillid som jeg stedse har skjenket ham, i Forbindelse med hans nøie Kjendskab til de Principer og Anskuelser der lede mig i den mig allernaadigst anbetroede Bestyrelse af disse Deres Majestæts Øer gjør ham fortrinligen qualificeret til at give Deres Majestæt alle de Oplysninger som Deres Majestæt maatte attraae angaaende deres Anliggender og mig personligen, idet tillige Captain Lieutenantens Character er den sikreste Borgen for at han ei vil meddele Deres Majestæt Andet end sin inderlige Overbeviisning herom. – Han vil meddele Deres Majestæt, at Touren til Nevis desværre ei har været af synderlig Nytte for mig, thi ved min Tilbagekomst hertil den 17de dennes fik jeg endnu samme Dag et meget voldsomt og smerteligt Anfald af Podagra i det venstre Knæ, hvortil sandsynligen Forkjølelse har slaaet sig, thi uagtet de virksomste Midler strax bleve anvendte, sporer jeg endnu ingen synderlig Bedring, da Knæet vedbliver at være meget hovnet og smertefuldt og jeg har desværre Grund til at frygte at jeg for det Første ei vil være i Stand til at forlade Sengen.

Da det under disse Omstændigheder ei er mig muligt selv at skrive, vil Deres Majestæt allernaadigst undskylde, at jeg her kun allerunderdanigst ytrer mig saa kort som muligt om en enkelt Gjenstand der ligger mig paa Hjertet, nemlig de hjemme uafgjorte Sager der saa nær angaae min Embedsvirksomhed og hvis Gaaen i Langdrag letteligen kunde indvirke skadeligen paa Deres Majestæts Tjenestes Gang, hvorfor jeg tillader mig her paa ny allerunderdanigst at andrage paa snarest muligt at komme i Besiddelse af Deres Majestæts allerhøieste Bestemmelser i saa Henseende. Deres Majestæt vil være overbeviist om, at jeg herved intet personligt Hensyn har, men kun er besjælet af det oprigtigste Ønske og den redeligste Villie i Bestyrelsen af disse Deres Majestæts Øer at virke med Kraft og Energie i den Aand og Retning, som Deres Majestæt allernaadigst har foreskrevet og som efter min inderlige Overbeviisning er meest stemmende med disses velforstaaede Interesse.

Herved kommer jeg til at tænke paa den dygtige og vakre Overrets Assessor Rothe, hvis mulige Ansættelse som

Medlem af Administrationen, for det Tilfælde at det nærværende Regjeringsraad skulde vedblive, under Bibeholdelsen af hans nærværende Post, i den senere Tid ofte har beskjæftiget mig, da jeg maa ansee det for en stor Aquisition for Deres Majestæts Tjeneste, dersom dette lod sig iværksætte.

Slutteligen tillader jeg mig allerunderdanigst paa ny at anbefale mig selv og Familie i Deres Majestæts vedvarende Naade og Beskyttelse.

Allerunderdanigst
Pv. Scholten

Nr. 99 Peter von Scholten til Christian VIII
12. september 1845

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
vestindiske Øer, Ste Croix den
12te September 1845
Til Kongen!

Jeg har havt den Ære allerunderdanigst at tilmelde Deres Majestæt at Touren til Nevis, som jeg foretog i Juli Maaned, desværre ei har havt den forønskede Virkning paa min Helbred, thi siden min Tilbagekomst hertil den 19de f. Md. har jeg kun enkelte Gange været i Stand til at forlade Sengen. Denne sidste Omstændighed i Forbindelse med idelige Tilbagefald har svækket mig meget og da dertil kommer endnu, at Podagraen i den seneste Tid har viist en alarmerende Tendents til at stige op, have Lægerne paa det alvorligste raadet mig uden Ophold at søge en Forandring af Climat. Hvor ubehageligt det end i mange Henseender maa være for mig for Tiden at forlade det mig allernaadigst anbetroede Generalgouvernement, da jeg havde truffet alle mine Arrangements til ei at afbenytte den mig allernaadigst meddeelte Reisetilladelse forinden Mai Maaned næste Aar, saa har jeg dog under de tilste[de]værende Omstændigheder

anseet det for en Pligt jeg skylder mig selv og min Familie, at følge Lægernes Raad, saameget mere som jeg selv føler at jeg her næppe vil kunne gjenvinde Kræfterne. Jeg har derfor besluttet at afgaae den 1ste October med Paketten Pevial fra St Thomas til England, hvorfra jeg strax efter min Ankomst skal have den Ære allerunderdanigst at tilmelde Deres Majestæt om Lægerne og iblandt disse Doctor William Stevens herfra Øen, der for Tiden opholder sig i London og dér nøie kjender min Sygdom, tillade mig at fortsætte min Reise til Danmark, da jeg i saa Fald skal have den Ære snarest muligt at fremstille mig for Deres Majestæt, og nærer jeg dét Haab, at Forandringen af Climat, uagtet den noget sildige Aarstid, næst Guds Hjælp vil sætte mig i Stand til at opfylde dette mit inderligste Ønske.

H^r Vice Generalgouverneur, Kammerherre Søbøtker overtager ved min Afreise den 1ste næste Maaned Generalgouvernementet over disse Deres Majestæts Øer, og vil jeg i H^r Kammerherrens Sted constituere Herr Kammerherre, Regjeringsraad v. Oxholm som Gouverneur over Øerne St Thomas og St Jan samt i dennes Sted constituere Regjeringssecretairen, H^r Cancellieraad Petersen som Regjeringsraad, hvem jeg i tidligere Rapporter allerunderdanigst har havt den Ære at omtale for Deres Majestæt.

Da jeg antager det for muligt, at H^r Kammerjunkere, Overrets Assessor Rothe ved Ankomsten af nærværende Paket til England endnu er i London, saa har jeg anmodet ham at afvente dér min Ankomst, hvilket vil forlænge hans Ophold der ikkun henimod 14 Dage, da jeg ønsker meget at conferere med ham angaaende de i Deres Majestæts allerhøieste Resolution af 12te Juni d.A. omhandlede Reiser, som han skal foretage herfra til de fremmede vestindiske Colonier og skal jeg ei undlade her at efterlade skriftlige Instructioner for ham, overensstemmende med Deres Majestæts allernaadigste Befaling.

Allerunderdanigst
Pv Scholten

„Bitling near West-End, Santa Cruz“, vaskeplads med seks negerkvinder, bakket landskab med palmer og løvtræer, i baggrunden mølle. Farvelagt tegning af Frederik von Scholten after a sketch by the Reverend W. Morton of Philadelphia. Museet for Søfart.

Nr. 100 Peter von Scholten til Christian VIII
21. oktober 1845

London 21de October 1845

Allernaadigste Konge!

Efterat ieg saaledes som ieg under 14de forrige Maaned allerunderdanigst har tilladt mig at tilmelde Deres Majestæt have, overensstemmende med Lægernes bestemte Raad, paa Grund af heftige og farlige Sygdomsanfald som i over 10 Uger nødte mig til at holde Sengen, maattet beslutte mig til at forlade Vestindien, indskibede ieg mig den 1ste denne Maaned i St Thomas paa Damppaquetten til England.

Efter en meget heftig Reise, som tildeels har virket gavnligt paa mit Helbred i det den noget har formindsket den

Svækkelse i Benene, som de saa hyppige Anfald af Podagra havde bevirket, ankom ieg igaar den 20de om Morgenen til Southhampton, hvor ieg blev modtaget af min Ven Dr Wm Stevens som i nogen Tid har opholdt sig her. Den pludselige Forandring i Temperatur som altid, og navnlig paa denne Aarstid indtreffer paa Hjemreisen fra Vestindien, og som formedelst Reisens Hurtighed blev endnu mere pludselig har imidlertid angrebet min svækkede Helbredstilstand og paaført mig hyppige Feberanfald, hvoraf ieg endog i denne Nat efter min Ankomst hertil har lidt meget. Denne min Tilstand har gjort mig det umuligt, saaledes som ieg havde ønsket, strax at fortsætte Reisen til Kiøbenhavn; men haaber ieg, ved at opholde mig her en kort Tid, gradviis at kunne vænne mig til den indtraadte Forandring i Climatet, saaledes at ieg i Begyndelsen af næste Maaned vil kunne begive mig paa Reisen, og med den Almægtiges Bistand være istand til at fremstille mig for Deres Majestæt ved min Ankomst til Kiøbenhavn. Paa Grund af denne Forandring i min Bestemmelse har ieg besluttet at afsende kongelig Fuldmægtig Brahde, som deels paa Grund af min egen svage Tilstand, deels fordi hans Helbred, der er nedbrudt ved et langt og uafbrudt Ophold i Vestindien, i høi Grad trængte til en Forandring af Clima, har ledsaget mig paa Reisen hertil, til Kiøbenhavn, og derfor paalagt ham at være Overbringer af dette Brev til Deres Majestæt. – Ieg vover ved denne Leilighed at anbefale denne Embedsmand til Deres Majestæts Naade. Han er nu 47 Aar gammel, kongelig Fuldmægtig siden 6te Juli 1830, constitueret Landfoged paa St Jan siden 6te Juli 1837 og i dette byrdefulde og vanskelige Embede har han udviklet megen Duelighed, og ved sin ufortrødne Arbeidsomhed, nøie Kjendskab til Forholdene i Vestindien og gode Konduite, bidraget saameget som mueligt til at modarbejde Vanskeligheder hvormed Forholdene paa denne Ø er forbundne.

Saaledes som ieg i min sidste allerunderdanigste Skrivelse tillod mig at melde, havde ieg forinden min Afreise tilskrevet Kammerjunker Rothe om at oppebie min Ankomst i England, for at ieg der, overensstemmende med Deres Majestæts allerhøieste Befaling til mig, kunde conferere med ham angaaende Reisen, det allernaadigst er overdraget ham at foretage til de fremmede Colonier i Vestindien, for at

giøre sig bekendt med Forhold sammesteds. Forinden ieg forlod Vestindien havde ieg i Medfølge Deres Majestæts allerhøieste Befaling udarbeidet en Instrux, som indeholdt de Bestemmelser om den Maade hvorpaa ieg antog at de ham overdragne Hverv bedst lod sig udføre, og ved Meddelelser til forskjellige af de fremmede Gouvernementer søge at forberede ham en god Modtagelse paa de Steder hvortil han maatte komme. Jeg har meddeelt ham denne Instrux og confereret med ham om de enkelte Punkter i samme. Han vil den 1ste næste Maaned afreise herfra og forsaavidt ieg, efter at have havt den Ære at forelægge Deres Majestæt den formeldte Instrux, og confereret med Deres Majestæts Collegier, skulde finde Anledning til at meddele ham videre Instructioner, vil disse endnu i Tide kunne naa ham. Jeg tillader mig endnu at ved denne Leilighed for Deres Majestæt at gientage, at ieg nærer den fuldkomneste Tillid til Kammerjunker Rothes Duelighed, Arbeidsomhed og Konduite, og at det er mig kjært at denne Mand, som ieg ved saanmange Leiligheder har havt Anledning til at anbefale til Deres Majestæt, er overdraget et saa hæderfuldt Hverv.

Idet ieg tillader mig at slutte dette Brev, som det, da ieg er sengeliggende, ikke har været mig mueligt at skrive med egen Haand, vover ieg at gientage til Deres Majestæt Forsikringen om den sandeste og allerunderdanigste Hengivenhed.

Allerunderdanigst
Pv Scholten

Anm.: Skrevet med fremmed, men ikke en skriverhånd.

Peter von Scholten havde forladt Dansk Vestindien den 30. september 1845.

Den 4. januar 1846 skrev kongen i sin Dagbog: „4. Gen. Maj. Scholten opvartede idag og kunde gaae med Stok. Han yttrede sig villig til igien at gaae ud til sin Post til Efteraaret. Jeg bad ham ved sin Nærværelse at søge alle tilbagestaaende Regierings Anliggender afgjort. Han yttrede, at naar først Skolevæsenet var ordnet, kunde min Idee om de fødte

Børns Emancipation, at ingen skulde fødes ufri, træde i Kraft; naar jeg vilde rescribere ham desangaaende, ønskede han, at Rothe skulde vende her tilbage for med ham at udarbejde Planen, som han da vilde udføre. Han klagede over, at der ei var Eenhed i Bestyrelsen af Colonierne.“ (Christian VIII.s Dagbøger og Optegnelser IV, 2, s. 617).

Den 7. januar 1846 står der: „Af de siden 1841-44 udkomne almindelige Love indførtes alle med Modificationer, undtagen Forordn. af 26. Marts 1841 om Brandstiftelser, hvilket jeg efter nogen Discussion erkjendte for ej ligefrem at kunne afløse Forordningen for Vestindien af 23. Jan. 1839, som er meget strængere, og dentid ansaaes nødvendig; men derimod maatte overvejes, om en formildet Forordning for Vestindien var tilraadelig, og kunde samme i saafald udarbejdes.

Synderlig nok havde Gn. Gouv. Scholten formedelst Fraværelse ej afgivet sin Mening om Sagen.“ (Christian VIII.s Dagbøger og Optegnelser IV, 2, s. 619).

Den 22. januar 1846 står der: „22. Gen. Maj. Scholten bad gientagende om et Rescript ang. Emancipationen af de til en vis Tid fødte Børn som en Sag, der paa nye burde overvejes. Han bad om nyt Gratial for Major Hingelberg, som jeg afslog Vestindisk Gage her hiemme. Han anseer ogsaa Past. Bagers Nærværelse i Vestindien ønskelig for at see Forholdene med Skolerne ordnede. Han stemmer nu for skoler for alle Børn til 12 Aar om Løverdagen, men for ældre Børn om Søndagen, og da for hver Confession for sig, naar de oprette Skoler; denne Sag maae paadrives i Cancelliet.“ (Christian VIII.s Dagbøger og Optegnelser IV, 2, s. 626-627).

Den 28. juli 1847 skrev han: „Kiørt til Kiøbenhavn, Statsraad, i hvilket de Vestindiske Negerslavers Emancipation blev besluttet. Gen. Gouv. Scholten bivaanede Forhandlingerne. Tilende Kl 6.“ (Christian VIII.s Dagbøger og Optegnelser IV, 2, s. 756).

Den 16. september 1847 var Peter von Scholten tilbage i Vestindien.

Nr. 101 Peter von Scholten til Christian VIII
17. august 1847

London den 17de August 1847

Allernaadigste Konge!

Jeg har herved den Ære Allerunderdanigst at tilmelde Deres Majestæt, at jeg den 14de dennes er ankommen via Ostende hertil London, hvorfra jeg nu begiver mig til Southampton for derfra endnu i dag at tiltræde Reisen til Vestindien, med Damppaketten Trent som afgaaer Kl. 2.

Jeg kan ei undlade at afbenytte denne Leilighed til ogsaa at fremføre for Deres Majestæt min Allerunderdanigste Tak for det Allerhøieste Rescript dateret Flensborg den 30te July, som Allernaadigst bestemte den Pension min Kone i Tilfælde af min Død skal nyde, en Naadesbeviisning der er en stor Beroligelse for mig, ligesom jeg ogsaa paa Capitain Bentzons Vegne beder Deres Majestæt at modtage dennes Allerunderdanigste Forsikkring om hans Taknemmelighed for den allernaadigste Bevilligelse af hans Allerunderdanigste Ansøgning om Forlængelse af Forpagtnings-Contracten angaaende Deres Majestæts Plantage Hambay og Retreat, en Naade der ei kan andet end være i høi Grad opmuntrende for Bentzon.

Efter min Ankomst til det mig Allernaadigst anbettede General Gouvernement skal jeg snarest muligt have den Ære at fremsende Allerunderdanigst Rapport angaaende Øernes Tilstand og det Hverv som nu nærmest foranlediger min Afreise.

Gid den Almægtige maatte endnu i mange Aar bevare Deres Majestæts kostbare Liv og skjænke Deres Majestæt ved Fædrelandets Vel og Folkets Lykke den Løn som Deres Majestæts ædle og menneskekjærlige Bestræbelser saa rigeligen fortjene!

Allerunderdanigst
Pv Scholten

Nr. 102 Peter von Scholten til Christian VIII
14. september 1847

General Gouvernement over Deres
Majestæts vestindiske Øer
St Thomas den 14 September 1847
Til Kongen!

Jeg har hermed den Ære Allerunderdanigst at tilmelde Deres Majestæt min og Capitain Bentzons lykkelige Ankomst hertil iaftes Kl. 9. Udreisen var til Barbados meget behagelig, derfra derimod hertil var Reisen meget ubehagelig, thi jeg leed ei alene meget af Hede i det mindre Dampskib, som maatte fortsætte Reisen fra Granada, men Veiret var ogsaa stormende og flere Gange i høi Grad foruroligende i denne Tid, i hvilken samtlige vestindiske Øer ere udsatte for Orcanen, men den almægtige har ført mig lykkeligen hertil, hvilket jeg anseer for et godt Omen.

Jeg agter at begive mig endnu i Dag i Deres Majestæts Brig *Mercurius*,¹ Capitain Meir, som jeg traf her, Alt vel indenborde til St. Croix hvorfra jeg skal have den Ære snarest muligt at fremsende nærmere Allerunderdanigst at kunne tilføie, at Øerne efter en meget stærk Tørke i den seneste Tid have havt endeel Regn der for haabentlig vil udøve en gunstig Indflydelse paa næste Aars Høst.

Constitueret Gouverneur Kammerherre Oxholm har jeg fundet meget bedre, end jeg ventede, thi hans Helbred synes at være fuldkommen restitueret, og efter hvad jeg i en Samtale med ham har kunnet forstaae er det ikke hans Hensigt for det Første at forlade Øerne.

Allerunderdanigst
Pv Scholten

1. Briggen *Mercurius* kommanderet af kaptajnløjtnant Johan Anton Meyer afsejlede fra København til Island den 4. maj 1846 til Island og var tilbage ved København den 25. juni. Den afsejlede igen den 26. juli og ankom ved Christiansborg ved Guinea den 26. september, hvorfra den afsejlede i 7. oktober og ankom til St. Croix den 21. november. I december og i januar til april 1847 sejlede enkelte småture mellem øerne. I juli anløb briggen La Guayra, Porto Cabello og Curaçao, den 16. oktober afsejlede fra St. Thomas for hjemgående, og *Mercurius* ankom til København den 2. december, kommandoen blev strøget otte dage senere.

General Gouvernements raad Danne

Westsidels næstlindige Raad

St. Thomas den 14 September 1847

Til Kongen

Jeg for far ved den den Ollerindar dæigt ad til
næstlindige Danne Westsidele min og Capitulen Benlyons Lyde
lige Andenst Jarke i alle 9. Ledrisse her til Barba.
des meget befagelig, denfra derimod Jarke her liden en
get ubefagelig, og jeg læd ei alene meget af Gode i det
mædre dægt. Fori jeg mælle forsalle liden fra
Granada, men liden her og for florumde og flom
Gange i for Grad forværligade i dæne Cæ, i fælden
fællige næstlindige Raad er nælle for Oceanen, men
den Alænglige for for mig Lydeligen Jarke, fællige jeg
æger for at godt Ouen.

Peter von Scoltens håndskrift forblev uændret, men opsætningen udviklede sig til denne typiske med bryghoved med sted og dato og indledt med ordene „Til Kongen“. Rigsarkivet.

Nr. 103 Peter von Scholten til Christian VIII
28. September 1847

General Gouvernementet over
Deres Majestæts vestindiske Øer
St Croix den 28de September 1847
Til Kongen!

Ved Allerunderdanigst Indberetning af 19de d.M. havde jeg den Ære at tilmelde Deres Majestæt min lykkelige Ankomst til St Thomas og min Hensigt at begive mig den følgende Dag, saafremt Veiret tillod det, med Deres Majestæts her stationerede Brig Mercurius, Capt. Meyer, som jeg havde forefundet der, hertil, men da der var paa den Tid, som temmelig almindeligt i denne Maaned, fuldkommen Vindstille, saa var det mig meget kiært at Agenten for det kongelige britiske Postdampskib Compagniet paa St Thomas tilbød mig Dampskibet ved hvilket jeg ankom hertil, ved dets Tilbagekomst fra Puerto Rico, hvortil det var afgaaet med Breve fra Europa, for at overføre mig. Jeg modtog dette Tilbud med den Reservation at gaae over med Briggen dersom Veiret skulde forandre sig forinden Dampskibets Tilbagekomst, men da dette ikke skete, saa benyttede jeg Tilbudet og afgik den 16de om Morgenen med Dampskibet til Frederiksted, hvor jeg ligesom paa St Thomas ankom ganske uventet henimod Kl 11 om Formiddagen. Briggen Renner, der havde forladt Kjøbenhavn den 9de August, var kommet til St Thomas den 13de om Aftenen, og havde bragt dertil Efterretningen at jeg var paa Udreisen hertil, men man troede det ikke. Efter et meget kort Ophold i Frederiksted begav jeg mig i al Stilhed til mit Landsted ved Christiansted, og ved at kjøre igjennem Landet havde jeg desværre Leilighed til at bemærke Følgerne af den langvarige Tørke Øen har været udsat for. Endskjøndt de partielle Byger, der vare faldne i den senere Tid, havde givet Sukkermarkerne paa Øen et grønt Udseende, saa bærer de dog tydelige Spor af Tørkens ødelæggende Virkning og Rørene ere saa langt tilbage i Vexten at selv under de gunstigste Omstændigheder Høstens Resultat paa den største Deel af Øen kun kan blive maadeligt og vil Høsten i ethvert Tilfælde blive meget seen; og desværre har Veiret siden min Ankomst hertil atter været tørt; og er nu ogsaa Jevndøg[n]

1. Det vil sige den 18. september.

2. Heri bestemtes, at der 12 år skulle ske en frigivelse af alle slaver og at alle, der for fremtiden kom til verden som børn af slaver skulle være født frie, jfr. Lawaetz side 167.

et og Fuldmaanen passerede, uden at medføre nogen Regn, som man havde haabet. Sundhedstilstanden en uagtet den overordentlige Hede, der har fundet Sted i længere Tid, saavel paa Øerne i Almindelighed, som i de forskjellige Garnisoner god.

Det har været mig særdeles klært, at jeg ankom hertil itide for at kunne kundgjøre det Allerhøieste Rescript af 28de July d. A. paa Deres Majestæts Allerhøieste Fødselsdag,¹ i det jeg oplæste samme for de i Anledning af samme Høitidsdag i Gouvernementshuset forsamlede Embedsmænd, Plantere og Borgere. Det Allerhøieste Rescript har jeg senere foranstaltet tinglæst, indrykket i Aviserne, og har jeg desuden tilstillet Forstanderne for de mähriske Brødres Etablissements paa disse Deres Majestæts Øer en Gjenpart med Paalæg og selv disse tilstaa at de, dersom Valget imellem den skete Afgjørelse, og en Emancipation i et kortere Tidsrum imod Godtgjørelse var blevet overladt til dem, vilde have foretrukket det Første, og den eneste Grund til Misfornøielse søge de i den Omstændighed, at Sagen er bleven afgjort, uden at de i Forveien ere blevne adspurgte desangaaende, altsaa krenket Forfængelighed, hvilket derfor neppe har meget at betyde, og tvivler jeg ingenlunde paa, at disse Herrer snart ville overbevise sig om at lange Discussioner i Colonierne og Moderlandet angaaende Emancipations Spørgsmaalet let kunde have ledet til et for Colonierne og Planterne mindre heldigt Resultat.

Hvad derimod angaaee de Ufrie, da troer jeg at have bemærket, at de ere blev skuffede i Særdeleshed Bynegerne i deres Forventninger, thi de synes at have giort sig Haab om at den almindelige Emancipation vilde snarere have taget Sted, men dette har ingenlunde viist sig ved særdeles i Øjnenefaldende Tegn eller Kjendsgjærninger, thi den største Orden og Rolighed vedbliver og ville uden Tvivl vedblive at herske paa samtlige Plantager som i Byerne.

Jeg har ligeledes Allerunderdanigst efterkommet Deres Majestæts Allerhøieste Befaling om at udnævne en Commission for under mit Forsæde at gjøre detailleret Forslag med Hensyn til hensigtsmæssigst Udførelse af de i Allerhøieste Rescript af 28de July indeholdende Bestemmelser,² i at jeg ved Valget af de enkelte Medlemmer

ene og alene har ladet mig lede ved Overbeviisningen om at de bedst stillede, og egnede til at udføre det af Deres Majestæt[s] Commission Allernaadigst paalagte for Coloniernes Fremtid saa vigtige Hverv. En Gjenpart af det af mig Allerunderdanigst udfærdigede Commissorium tilstiller jeg med denne Paket Deres Majestæts General Toldkammer og Commerce Collegium, i det jeg endnu Allerunderdanigst bemærker, at Commissionens første Møde vil tage Sted den 6te October i Gouvernementshuset.

Vice-Generalgouverneuren, Kammerherre Søbøtke har jeg ifølge hans Ønske, tilladt at udsætte Tiltrædelsen af hans Embede, som Gouverneur over deres Majestæts Øer St Thomas og St Jan indtil Slutningen af næste Maaned paa Grund af private Anliggender. Kammerherren begynder for resten at blive svagelig, og jeg har Grund til at antage, at det er kun den allerede fremrykkede Aarstid, der har forhindret ham fra at ansøge om Reisetilladelse til Europa.

For mueligen at undgaae at beholde Deres Majestæts Orlogsbrig Mercurius, Capt. Meier herude indtil Foraaret, er det min Hensigt, med mindre uforudsete Omstændigheder skulde gjøre dette utilraadeligt, at hjemsende samme henimod Midten af næste Maaned, saa at den vil være istand til endnu at naae Danmark i god Tid.

Deres Majestæt vil tillade mig, at jeg i Anledning af Deres Majestæts Allerhøieste Fødselsdag, her frembringer Udtrykket af mine inderligste Ønsker for Deres Majestæts Vel og den Bøn, at den Almægtige, til Landets Velfærd og Deres Majestæts Undersaatters Lykke maa endnu i en lang Række af Aar bevare Deres Majestæts kostbare Liv. Deres Majestæts trofaste Undersaatter i disse Deres Majestæts Colonier slutte deres Bønner herom til mine, og den ufrie Deel af Deres Majestæts Undersaatter, der paa den Dag er blevet Skjænket et saa stort Gode, vil vistnok stedse med inderlig Taknemmelighed mindes samme, og i en fjern Fremtid nedbede Himlens bedste Velsignelse over Deres Majestæt, der har gjengivet dem deres Menneskerettigheder.

Allerunderdanigst
Pv. Scholten

Nr. 104 Peter von Scholten til Christian VIII
13. oktober 1847

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
vestindiske Øer, Ste Croix
Den 13de October 1847

Til Kongen!

I allerunderdanigst Rapport af 26de forrige Maaned havde jeg den Ære at indberette til Deres Majestæt, at det var min Hensigt, med mindre uforudsete Omstændigheder skulde gjøre dette utilraadeligt, at hjemsende Deres Majestæts her stationerede Brig Mercurius, Captain Meyer, og har jeg nu den Ære allerunderdanigst at tilføie, at Orlogsbriggen ifølge den Chefen for samme af mig tillagte Ordre, vil afgaae herfra, Alt vel indenborde, den 16de dennes, for at tiltræde Hjemreisen.

Som ogsaa allerede allerunderdanigst indberettet, havde den, ifølge Deres Majestæts allerhøieste Befaling af 28de Juli d.A. af mig nedsatte Commission sit første Møde den 6te dennes, i hvilket en Comité, bestaaende af 3de af Commissionens Medlemmer, nemlig deHerrer Regjeringsraad Justitiarius Kunzen, Kammerjunker, Overrets-Assessor Rothe og Justitsraad, Politimester Friderichsen, blev udvalgt, for snarest muligt at udarbeide et Forslag eller en Plan til den hensigtsmæssigste Udførelse af det Commissionen allernaadigst paalagte vigtige og vanskelige Hverv. Aarsagen hvorfor Herr Etatsraad Ridder Berg ei blev valgt til Medlem af denne Comité, hvortil han ellers fortrinligen qualificerer sig, er hans meget svækkede Syn som han desværre er i Fare for at miste aldeles.

Det glæder mig at kunne allerunderdanigst berette, at siden Afsendelsen af min sidste allerunderdanigste Rapport en gunstig Forandring er indtraadt i Veirliget, og haaber jeg, at denne vil vedvare og forsaavidt muligt gjenoprette den ved den langvarige Tørke foraarsagede Skade.

Slutteligen drister jeg mig til allerunderdanigst at henvende Deres Majestæts allerhøieste Opmærksomhed paa Ønskeligheden af en snarest mulig Afgiørelse af min allerunderdanigste Indstilling af 31te Mai dette Aar angaaende en Forøgelse af Deres Majestæts regulaire militaire Styrke i

Colonierne og adskilligt andet dermed i Forbindelse staaende, da jeg ei kan andet end ansee dette i mange Henseender afVigtighed.

Allerunderdanigst
Pv Scholten

Nr. 105 Peter von Scholten til Christian VIII
28. oktober 1847

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
vestindiske Øer, St Croix
Den 28de October
Til Kongen!

Jeg har allerede i allerunderdanigst Rapport af 28de forrige Maaned havt den Ære at antyde Nødvendigheden for Gouverneuren over Deres Majestæts Øer St Thomas og St Jan, Herr Vice General Gouverneur Kammerherre v. Søbøtke at foretage paa Grund af hans svækkede Helbrestilstand, en Reise til Europa. Kammerherren, hvis Hensigt det er først at ansøge om Reisetilladelse til Foraaret, har nu, den fremrykkede Aarstid uagtet, ansøgt om og erholdt saadan paa sex Maaneder fra 1ste November, og er igaar afgaaet herfra til St Thomas, for at begive sig med nærværende Paket til England for at opholde sig Vinteren over der eller i det sydlige Europa. Dette er skeet vel tildeels for at undgaae de ellers med Omflytninger i Gouverneur- og Regjeringsraads Embederne baade nu og til Foraaret forbundne Inconvenientser, som netop under de nærværende Forhandlinger her vilde være mere følelige. Ved denne Leilighed troer jeg at burde allerunderdanigst henvende Deres Majestæts allerhøieste Opmærksomhed paa en fra Kammerherren igjennem Deres Majestæts Direction for Statsgjelden og den synkende Fond indsendt allerunderdanigst Ansøgning om, at hans Plantager her paa Øen, der ere behæftede langt over deres Værdi, maae overtages af Deres Majestæts Kasse for Gjelden og Forpagtningen deraf tilstaaes ham og Livsarvinger paa

Vilkaer lige dem, som jeg allerunderdanigst tillod mig at anbefale ved en lignende i dette Aar allernaadigst bevilget Ansøgning fra Doctor Stevens, som Eier af Plantagen Carlton. Deres Majestæts herværende Gjelds-Liquidations-Commission har, da Kammerherrens Forslag ere fordeeltige for Deres Majestæts Kasse, anseet det for sin allerunderdanigste Pligt paa det varmeste at anbefale disse og har jeg for mit Vedkommende saa meget mere fundet mig foranlediget dertil, da Kammerherren til mig har erklæret, at han, for det Tilfælde at denne hans allerunderdanigste Ansøgning bliver allernaadigst bevilget, vil med Tilfredshed kunne stille sine Embeder som Gouverneur paa St Thomas og Vice-General-Gouverneur til Deres Majestæts Disposition, naarsomhelst dette maatte allernaadigst ansees tjenligt, hvortil kommer endnu, at denne Naadesbeviisning ogsaa vilde kunne komme i Betragtning ved Bestemmelsen af den Kammerherren tilstaaende Pension. Paa disse Grunde tillader jeg mig her gjentagende paa det bedste at anbefale Kammerherrens allerunderdanigste Ansøgning til allernaadigste Bønhørelse.

Jeg troer at burde allerunderdanigst henvende Deres Majestæts allerhøieste Opmærksomhed endnu paa en anden Gjenstand, da den Omstændighed, der har foranlediget samme, muligen i Fremtiden atter kunde indtræffe: Characteriseret Capitain af Deres Majestæts vestindiske Tropper, Kammerjunker v. Castonier har nemlig fundet sig foranlediget til at indsende Tilbud om Forpagtningen af den Deres Majestæt tilhørende Plantage Camporico. Endskjøndt Capitainens Tilbud denne Gang ei kunde komme i Betragtning, da samme var lavere og af mange andre Grunde mindre fordeeltigt for Deres Majestæts Kasse og den paagjældende Eiendom, end fra adskillige Andre indkomne Tilbud, saa vilde jeg dog selv for det Tilfælde, at hans Bud havde været det Høieste, have anseet det for min allerunderdanigste Pligt at modsætte mig Antagelsen af samme, da jeg ei kan ansee et saadant Forhold af en ved Tropperne her ansat Officeer stemmende med Deres Majestæts Tjenestes Tarv, og tillader mig derfor, idet jeg allerunderdanigst smigrer mig med Haabet om, at denne min Anskuelse vil møde Deres Majestæts allerhøieste Bifald, at indstille, at det maatte allernaadigst

behage Deres Majestæt udtrykkeligen at bestemme, at ingen Officeer ved Deres Majestæts vestindiske Tropper maa blive antagne som Forpagter af nogen Deres Majestæt tilhørende Plantage.

Det glæder mig at kunne slutte denne min allerunderdanigste Rapport med Efterretningen om at Øen i de sidste Dage har havt god Regn.

Allerunderdanigst
Pv Scholten

Nr. 106 Peter von Scholten til Christian VIII
29. November 1847

General Gouvernementet over
Deres Majestæts
vestindiske Øer, Ste Croix
den 29de November 1847

Til Kongen!

Jeg har den Ære herved allerunderdanigst at indberette, at Deres Majestæts hertil Stationen bestemte Brig Ørnen,¹ Capitain Lieutenant Irminger, er ankommen igaar fra Kysten af Africa, Alt vel inden Borde, og glæder det mig at kunde endnu allerunderdanigst føie hertil, at samtlige Øer i den sidstforløbne Uge have haft fortreffelig Regn, der synes at ville vedblive og hvilket ei kan andet end udøve en gunstig Indflydelse paa den tilstundende Høst, der under alle Omstændigheder maa blive meget jevn,

Sundhedstilstanden vedbliver saavel iblandt Indvaanerne i Almindelighed som i de forskjellige Garnisoner god.

Allerunderdanigst
Pv Scholten

1. Briggen *Ørnen* afgik i august 1847 under kommando af Carl Ludvig Christian Irminger til Guineakysten, hvor fartøjet medvirkede til slå uroligheder ned, afgik herfra den 27. oktober og ankom til Vestindien, hvor der i december sejlede enkelte ture imellem øerne. I januar 1848 anløb Ørnen Porto Rico, i februar La Guayra, Porto Cabello og igen La Guayra. Den 5. marts fik chefen besked om Christian VIII.s død. Senere fulgte begivenhederne, der kulminerede i frigivelsen af samtlige slaver den 3. juli 1848. Først den 11. marts 1849 hævedes stationen i Vestindien og Ørnen var tilbage i København den 4. maj.

1. Et ulæseligt ord.
2. Tre ulæselige ord.

Nr. 107. Christian VIII til Peter von Scholten
24. November 1847

H. General Gouverneur Scholten. Jeg benytter en god Lejlighed med Capt. Christmas som afsejler over Engeland for at udtrykke Dem min Tilfredshed over de modtagne gode Tidender i Skrivelser af 14' og 28 Septbr samt af 13 Octbr. Deres heldige Ankomst til Øerne henimod d 18 Septbr paa hvilken Dag de bekiendtgiorde Befalingen om Emancipationen har jeg anseet for en heldig Omstændighed, som De har benyttet til at bestyrke Hengivenhed og Tillid til Kongen. Det glæder mig særdeles at erfare at Majoriteten af Planterne indsee den valgte Fremgangsmaades Gavnlighed, Capt Christmas har yttret det samme for mig. Det vil nu saa meget komme an paa om Commissionen løser sin Opgave, saaledes at Overgangen til Friheden kan skee uden skadelige Følger for Øernes Cultur og til sand Gavn for de sidste Ufrie, at disse have ventet noget snarere Emancipation er begribeligt, men naar de øjne en stadig Omsorg for deres Vel i de Regjerings Foranstaltninger, saa vil de ogsaa berolige sig og det er mig det mest talende Beviis paa deres Tryghed i saa Henseende at De sender Briggen Mercurius tilbage inden den afløses af Ørnen.

Deres Indstilling til Militair Organisationen af 31 Maj d A skal Gen Told Camret ufortøvet foredrage. Det glæder mig at Veirliget i October Maaned lod forvente en bedre Væxt af Sukkerør end sidste __ __ __, ¹ det ville i alle Henseender være det bedste.

Der burde jo ikke være noget imod Kamh Søbøtkers Rejse til Europa om han skulde ønske saadant. Den Forandring, der er skeet med General Capitainen i Puerto Rico var ej den ønskeligste _ _ _ _ _ , ² kommer der ud hører der vist en særdeles Conduite til at sikre de gode Forhold med denne Nabo Ø.

Kamh. Dal Borgo vil directe have underrettet dem om sin Demarche hos Reg. i Madrid for at denne deres behagelige spanske Consul maatte blive paa St. Thomas.

Om mit eget Helbred vil Capt. Christmas give Dem de mest tilfredsstillende Underretninger. Jeg har holdt mig nogle Uger inde for at helbrede et saar paa Benet, hvilket nu er geraadet lægt og jeg har derfor befundet mig meget vel.

Med de bedste Ønsker for Deres Helbred forbliver jeg
Hr. G.G. Scholten Deres

forbundne og velvillige

Anm.: Concept, der ligger i kongehusarkivet blandt brevene fra Peter von Scholten. I dette tilfælde nærmer håndskriften sig stærkt det ulæselige og det usikre resultat danner en lidt uheldig afslutning på denne udgivelse.

Orlogsskibe

Danske orlogsskibe, der er nævnt:

Allart, brig, bygget 1832, i 1842 forlist ved Puerto Rico, 18, 42, 46, 49, 55

Bellona, fregat, bygget 1830, i 1868 ophugget, 32

Christian VIII, lineskib, bygget 1840, i 1849 sprængt i luften ved Eckernförde, 39

Diana, korvet, bygget 1823, i 1845 solgt til Rinck & Mathiessen, 19

Fortuna, korvet, bygget 1825, i 1839 ophugget, 14

Mercurius, brig, bygget 1837, i 1862 solgt til N.W. Sass & Sønner, 31, 35, 37, 38, 54-59, 61, 64, 65, 67, 68, 70-73, 75, 76, 78, 102-104, 106

Najaden, korvet, bygget 1820, i 1852 solgt til Puggaard & Co., 5

Rota, fregat, bygget 1822, i 1962 solgt til Puggaard & Co., 32

St. Croix, brig, bygget 1819, i 1834 solgt til Broberg & Co., 5, 17, 19

St. Croix, brig, bygget 1835, i 1860 ophugget, 24, 26, 30, 31, 34, 49, 54, 75, 80, 81, 86, 88, 91, 95, 96, 98

St. Jan, brig, bygget 1821, i 1843 ophugget, 7

St. Thomas, brig, bygget 1827, i 1865 solgt til Bjerre & Rømer, 10

Ørnen, brig, bygget 1842, udgået af flådens tal 1866, ophugget 1871 95, 96, 106, 107

Litteratur

- Kong Christian VIII.s dagbøger og optegnelser udgivet af
Det Kongelige Danske Selskab for Fædrelandets Historie
ved Viggo Sjøqvist, III, 1823-1839 regester, Kbh. 1983.
- Kong Christian VIII.s dagbøger og optegnelser udgivet af
Det Kongelige Danske Selskab for Fædrelandets Historie
ved Anders Monrad Møller, IV, 1-3, Kbh. 1995.
- Dahlerup, Hans Birch: *Mit Livs Begivenheder, 1815-1848*,
Kbh. 1909.
- Dockum, Admiral C. van Dockums Livserindringer.
Udgivne af Wm. Carstensen. Kjøbenhavn 1893.
- Hornby, Ove: *Kolonierne i Vestindien*, København 1980.
- Lawaëtz, H.: *Peter v. Scholten. Dansk-Vestindiens sidste
Generalguvernør*, København 1940.
- Nielsen, Per (red.): *Fra slaveri til frihed*. Det dansk-vest-
indiske slavesamfund 1672-1848. Symposium den 3.
jui 1998 på Nationalmuseet i anledning af 150-året for
slaveriets ophør på de dansk-vestindiske øer. København
2001.
- Olsen, Poul Erik (red.): *Vestindien. St. Croix, St. Thomas og
St. Jan*, København 2017.
- Olsen, Poul Erik: *Toldvæsenet i Dansk Vestindien 1672-
1917*, Toldhistorisk Selskab 1988.
- J.H. Schultz & K.E. Ackermann: *Den danske Marine 1814-
1848, Orlogsfarten*, 1. og 2. del, Kbh. 1950.
- Vibæk, Jens: *Dansk Vestindien 1755-1848, Vore gamle tro-
pekolonier bind 2*, Kbh. 1966.

Navneregister

Hvor årstallet er efterfulgt af * betyder at pågældende findes i en af de tre udgaver af Dansk Biografisk Leksikon.

Der henvises til brevets nummer

- Abel, slave, henrettet for mord, 67
- Adler, Johan Gunder (1784-1852) * kabinetssekretær, 20, 28, 29
- Agerskov, Anders Julius Hass (1811-1872), søofficer, 76
- Alexander, kvæker, 93
- Alexandra Nicolajewna (1825-1844), storfyrstinde af Rusland, datter af Nicolai I, gift med landgrev Friedrich af Hessen-Kassel, 69, 74
- Andreas, slave, murer, plantagen Store la Grange, 67
- Arnous-Dessaulsays, René (1778-1852), fransk viceadmiral, 46, 47, 49, 50
- Baagøe, koffardikaptajn, 84, 90, 94
- Bagger, Jens Klint (1801-1856), præst ved den lutherske menighed på St. Croix samt Missionarius ordinatus for negrene sammesteds, i 1840 ridder af Dannebrog, 42, 78, 84, 90, 100
- Bardenfleth, Johan Frederik (1772-1833) * søofficer, 1822-1827 generalguvernør over de dansk vestindiske øer, 29
- Bauditz, Frederik Christopher Høst (1807-1864), officer, kammerjunker, kongelig fuldmægtig i Dansk Vestindien, 72
- Beatty, Robert, medlem af borgerraadet på St. Croix, 12
- Beech, William, medlem af borgerraadet på St. Croix, 12, 13
- Benedetti, Vincent, venezuelansk handelsagent på St. Thomas, 55
- Benjamin, slave, murer, plantagen Mount Pleasant, 67
- Bentzon, kaptajn, plantageforpagter, 101, 102
- Bentzon, Adrian Benjamin von (1777-1827), fra 1816 til 1821 generalguvernør over Dansk Vestindien, 1, 66
- Bentzon, Frederik William (1808-1853), sekretær og kongelig fuldmægtig, 66, 74, 84
- Berg, Hans Henrik (1790-1862) exam. jur., byfoged, byskriver, politimester og auktionsdirektør på St. Thomas, tillige 2det medlem af Raadet, etatsraad, ridder af Dannebrog, 36, 43, 46, 64, 67, 71-74, 104
- Bertrand, Henri Gratien (1775-1844) fransk general, 55, 56
- Bille, Steen Andersen (1781-1860) * diplomat, 14, 68
- Bille Brahe, baronesse, 16
- Bob, slave, henrettet for mord, 67
- Bodenhoff, Hans Carl (1791-1849), søofficer, 14
- Bolivar, Simon (1783-1830), Sydamerikas befrier, 9, 10, 13

- Bonaparte, Joseph (1768-1844), bror til Napoleon, flygtede i 1830 til Amerika, hvor han kaldte sig grev de Survilliers, 14
- Borgo di Primo, Maria Emilio de Gasparo d'Andrée Giusti Olinto dal (1775-1856) * baron, dansk chargé d'affaires i Spanien, kammerherre, 43, 71, 107
- Boxton, englænder, 30
- Boyer, Jean-Pierre (1776-1850), 1818-1843 præsident over Haiti, 46
- Braag, Robert (1788-1842), søofficer, 17
- Bractil, von, Kaptajn i brandkorpset på St. Croix, 12
- Brahde, Johan Frederik (1799-1846), exam. jur., landfoged på St. Jan, 81, 100
- Bretonnière, de la, fransk admiral, 26
- Brisais, engelsk orlogskaptajn, 38
- Brockdorf, Georg Schack (1807-1892), baron, officer, 1838-1841 à la suite ved de vestindiske tropper, 43, 45, 49
- Brogie, Achille Léonce Charles Victor, Hertug af (1785-1870), 49, 52, 53
- Burdett, Francis, engelsk politiker (1770-1844), 7
- Buron, Martin van (1782-1862), secretary of state i De forenede Stater, 1837-1841 præsident, 14
- Bushby, colonial adjutant, 92
- Bushby, Thomas, skotsk købmand, medlem af borgerraadet på St. Croix, 12, 13
- Butler, katolsk præst i Christiansted på St. Croix, 84, 90
- Bügel, sergent, forfremmet til løjtnant, 45, 47, 77
- Bülow, Adelgunde (1813-1841), datter af Peter v. Scholten, i 1840 gift med Carl Ernst Johan Bülow, 18, 43, 44, 69
- Bülow, Carl Ernst Johan (1814-1890) * diplomat, gift med Adelgunde von Scholten, 43, 44
- Bülow, Elisabeth Adelgunde (1841-1909), datter af Adelgunde Bülow, født von Scholten, 36
- Bødker, ejer af kvægfarm på St. Croix, 29
- Canning, George (1770-1827), engelsk statsmand, 7
- Caroline (1793-1881) * arveprinsesse, 13
- Caroline Amalie (1796-1881) * fra 1839 dronning, 14-16, 25, 26, 29, 32, 34, 39, 42, 49, 69, 74, 82, 95
- Caroline Charlotte Mariane (1821-1876) * kronprinsesse, 32-35, 37-40, 42, 43, 45, 49, 67
- Castonier, Frederik Julius Christian (1804-1867), artilleriofficer i Dansk Vestindien, 55, 105
- Chasserieu, dansk agent og fransk konsul på Puerto Rico, 28, 72
- Christian af Slesvig-Holsten-Sønderborg-Glücksborg (1818-1906) * fra 1863 Christian IX, 43
- Christmas, John (1799-1873) * søofficer, plantageejer, 29, 54-59, 64, 65, 67, 68, 70, 71, 78, 107
- Cious, slave, grovsmed. Plantagen Store la Grange, 67
- Colbiørnsen, kaptajn i brandkorpset på St. Croix, 12
- Coleridge, biskop på Barbados, 34
- Conner, David (1792-1856), commodore i De forenede Staters flåde, 70
- Cosio y Veles, Lino, spansk handelsagent på St. Thomas, 56, 61, 62, 67
- Couder, spansk konsul på St. Thomas, 28, 32, 33
- Dahl, Dansk Vestindien, 43
- Dahlerup, Hans Birch (1790-1872) * baron, søofficer, 35, 37, 38, 41, 43

- Dannemand, Franciska, født von Scholten (1820-1844), gift med Frederik Wilhelm Dannemand, 18, 69, 74
- Dannemand, Frederik Wilhelm (1813-1888), greve, søn af Frederik VI og Bente Rafsted, kavalleriofficer, 32-34, 45, 47, 49, 69, 74
- Decazes, Élie Luis (1780-1860), hertug af Glücksbjerg, fransk statsmand, 49, 52, 53
- Decazes, Louis Charles Élie Armanieu (1819-1886), hertug af Glücksbjerg, fransk diplomat, 49, 52, 53
- Dewhurst, Edward, plantageadministrator, 37
- Dockum, Carl Edvard van (1804-1893) * søofficer, marineminister, fra 1840 og tre år frem var han militær sekretær hos Peter von Scholten, 31-33, 35, 37, 38, 43, 45, 52, 54-56, 61-64, 66, 75, 78, 80-81, 85, 86, 95, 96, 98
- Dockum, Jost van (1753-1834), søofficer, 38
- Dollerup, regimentskirurg, konstitueret landfysikus, 64
- Donnel, katolsk biskop af Agna, 84, 90
- Donzelot, fransk general, generalguvernør, greve, 1, 4
- Dufratet, fransk admiral, 13
- Duperé, fransk admiral, 14, 50
- Eckard, Christian Ditlev (1777-1843), etatsraad, toldintendant på St. Thomas, ridder af Dannebrog, 16, 20, 21, 43, 66, 67, 69, 74, 75
- Falsen, Jørgen Conrad (1785-1849) * søofficer, 19, 20
- Fasselt, frikøbt neger arresteret for mord, 85
- Fedderson, Hans Ditmar Frederik (1805-1862) * stænderdeputeret 1841, fra 1842 kommitteret i Generaltoldkammer og Kommercekollegiet, 1851-1855 guvernør for de dansk vestindiske øer, 49
- Ferdinand VII (1784-1833), fra 1814 spansk konge, 9, 17, 20
- Ferrall, Roger (død 1855), planter på St. Croix, kammerherre, 84, 89, 90
- Ferrall, R.O., 84
- Ferrare, de, spansk udenrigsminister, 39
- Fisker, Hans (1793-1855), søofficer, 23, 30, 31, 43
- Fleming, engelsk admiral, 13
- Fox, A., dansk konsul i Falmouth, 93
- Frederik VI (1768-1839) * konge fra 1808, 9, 13-15, 17-20, 23-26, 29, 84
- Frederik Carl Christian (1808-1863) * fra 1848 dansk konge, Frederik VII, 10-13, 32-35, 37-40, 42, 43, 45, 49, 67
- Frederik Ferdinand (1792-1863) * arveprins, yngre broder til Christian VIII, 13
- Freund, Herman Ernst (1786-1840) * billedhugger, 18
- Friderichsen, Frederik (1781-1860), exam. jur., byfoged og politimester i Christiansted, 91, 104
- Friedrich Wilhelm Georg Adolph (1820-1884) * landgreve af Hessen-Kassel, 43, 69, 74
- Georg Frederik Carl Joseph (1779-1860), storhertug af Mecklenburg-Strelitz, 33
- Gervay, englænder, 30
- Gjellerup, kaptajn, St. Croix, 65
- Grove, Peter Tønder (1702-1851), søofficer, 24
- Guizot, François Pierre Guillaume (1787-1874), fransk statsmand og historiker, 53

- Gurney, engelsk forfatter, 43
 Gurney, kvæker, 93
 Hagerup, Gotfried (1777-1838), søofficer, 10
 Hahn, officer, 76
 Hammlton, oberst, understatssekretær, 14
 Harboe, officer, 68, 77, 94
 Hauser, Georg, forstander for de mæhriske brødre, 84
 Hedemann, Christian Frederik (1814-1863), søofficer, 35, 43, 45
 Heilbuth, Eduard August (c1808-1872), kongelig fuldmægtig i Dansk Vestindien, 49, 55
 Henschel, kateket, de danske vestindiske øer, 78
 Heyliger, major, overvejeremester på St. Croix, 13
 Hill, Anthony J., købmand, plantageejer, 89, 91, 92
 Hingelberg, Christian Peter von (c1796-1850), artilleriofficer, Dansk Vestindien, 55, 86, 100
 Hjordemaal, købmand og kolonialadjutant, 88
 Hjort, koffardikaptajn, 72
 Hoff, (død 1843), kaptajn i artilleriet på Dansk Vestindien, 55
 Hoffman, Henrik Gottlieb (c1792-1856), procurator, Dansk Vestindien, 91
 Holm, August Jagemann (c1800-1881), brandmajor, St. Thomas, 97
 Holsten, Diderik Wilhelm (1794-1858), søofficer, 26
 Hoppe, Johan Hinrich Christian (1775-1835) * 1819-1827 dansk generalkonsul i Paris, 2, 3
 Hornby, Ove, født 1942, historiker, direktør, 18
 Hoskjær, David (c1788-1846), kancelliraad, bogholder, St. Thomas, 41, 43
 Imbrecht, intendant, Puerto Rico, 72, 73
 Indahl, skriver, 12
 Irminger, Carl Ludvig Christian (1802-1888), søofficer, 106
 Irving, komitéformand, 30
 Iscoas, oberst, præsident på Tortola, 17, 24
 Jachson, E., plantageforpagter, 29
 Jachson, enkemadam, 29
 Jackson, Andrew (1767-1845), præsident i De forenede Stater 1829-1837, 14, 15
 James, Elizabeth, enke, avisudgiver, Christiansted, St. Croix, 13
 Jarden, inspektør ved skolerne for de ufrie, 84
 Jesup, engelsk kvæker, 93
 John, slave, tømmermand, plantagen Store la Grange, 67
 Jourien, fransk admiral, 2, 4
 Jürgensen, plantageejer, 29
 Keutsch, H., St. Croix, 12
 Kinck, Peter Christian (1787-1858), søofficer, 5
 Kjellerup, Anders Andersen (1794-1868), brandmajor og chef for St. Thomas brandkorps, auditor på St. Thomas, 43, 71, 97
 Kierulf, Poul Severin (1793-1842), søofficer, 26
 Kjerulff, Carl Andreas (c1787-1849), overretsprocurator på St Croix, 71
 Klaumann, Martinus Christian (1784-1837), søofficer, 5, 10
 Kleist, sekundløjtnant, St. Croix, 65
 Knevels, stadshauptmand på St. Jan, 65, 85
 Knight, R., planter, 84
 Knight, W., planter, 84

- Koefoed, regeringsraad i Dansk Vestindien, 41, 43
- Krenchel, Hendrich Emil (1801-1864), søofficer, 31, 95
- Krohn, Frederik Christopher (1806-1883) * billedhugger, medailleur, 18, 20
- Krudener, baron, russisk chargé d'affaires i Amerikas forenede Stater, 14
- Kunzen, Carl Frederik (c1800-1872), regeringsraad i Dansk Vestindien, 34, 67, 68, 89, 104
- Kaas, Wolfgang (1776-1840), søofficer, 5
- Laborde, spansk admiral, 10
- Lallemand, Frédéric Antoine (1774-1839), baron, fransk general, 14
- Landsdowne, Henry Petty-Fitzmaurice, 3rd Marquess of (1780-1863), engelsk politiker, 7
- Lang, H., skotsk læge, medlem af borgerraadet på St. Croix, 12, 13
- Langemarck, Jens (1797-1866), søofficer, afskediget 1842, 42, 49
- Lanng, Andrew, overvejeremester på St. Croix, ridder af Dannebrog, medlem af borgerraadet på St. Croix, 12, 13
- Laplace, fransk admiral, 93
- Lawaetz, Herman Carl Johannes (1864-1949) * præst, missionshistoriker, 28
- Leopold I, (1790-1865), konge over Belgien fra 1831, 14
- Lomborg, officer, 38
- Louis Philippe I, (1773-1850), 1830-1848 konge af Frankrig, 49, 50, 53
- Lucas, C., plantageforvalter på St. Croix, 29
- Lütken, Christopher (1782-1857), søofficer, i 1829-1830 chef for korvetten Fortuna til Vestindien og New York, 14
- Lønborg, Hans von, officer, 68, 75, 76
- Mac Carthy, Charles, greve, medlem af borgerraadet på St. Croix, 12, 13
- Mac Evoy, Christopher, planter, 84, 90
- Mac Evoy, Henry, planter, 84, 90
- Mac Queen, direktør for dampskibsroute, 30, 34
- Magens, Joachim Melchior (1775-1845), landfoged, auktionsdirektør, notarius publicus og toldskriver på St. Jan, 25, 28, 43, 45, 49
- Mages, fransk admiral, 76
- Maria Carolina af Østrig (1752-1814), 56
- Maria Christina (1808-1878), spansk dronning, tidvis regentinde, 20
- Marie-Amélie (1782-1866), prinsesse af Neapel og Sicilien, gift med Louis Philippe, 53, 56
- Markoe, P., major, plantageforpagter på St. Croix, 29
- Mary, borttrømt slavinde, 32-34, 43
- Mayell, forvalter, St. Thomas, 28
- Meincke, officer, 68
- Melbourne, William Lamb (1779-1848), engelsk statsmand, 30
- Meyer, Johan Anton (1799-1875), søofficer, 102-104
- Michael, familiefar fra Tortola, 43
- Mirasol, greve, generalcapitain på Puerto Rico, 72, 73
- Moe, Conrad Christopher (1788-1840), justitsraad, notarius publicus på St. Thomas, 34, 43
- Moltke, Adam, 29
- Moltke, Carl Emil (1773-1858) * greve, diplomat, 7
- Moore, indehaver af kvægplantage på St. Jan, 28
- Mourier, Conrad Emil (1795-1865), søofficer, 31

- Mouritzen, Johannes Woldbye, (død 1839) første regeringsraad i dansk Vestindien, 7, 27
- Mourray, George, general, britisk minister for kolonierne, 14
- Napoleon (1769-1821), kejser af Frankrig og konge af Italien, 9
- Neville, kaptajn i De forenede Staters flåde, 70
- Norte, Marquis del, (død 1832), 17
- Nully, Peter Johan Bertram Heiliger de (c1776-1855), planter, kaptajn og chef for Christiansteds borgerlige Artilleri, kammerjunker, 83, 84, 90
- Nully, Werner Rudolph de (1803-1866), planter, kaptajn, kammerjunker, 84, 90
- O'Connell, Daniel (1775-1847), irsk politiker, 30
- Otrantoe Fouche, brødre, 14
- Oxholm, Anna, født von Rudloff (1821-1841), gift med W. Oxholm, 43
- Oxholm, Frederik Thomas (1801-1871), officer, havde forskellige stillinger i Vestindien samt plantageejer, kammerjunker, siden kammerherre, 7, 13, 31, 36, 41, 43, 46, 47, 49, 55, 60, 67, 79, 80, 84, 90, 99, 102
- Oxholm, Waldemar Tully (1805-1876) * diplomat, kammerjunker, 1841 kommitteret ved Generaltoldkammeret, senere overhofmarskal, 1827-1834 adjudant hos Peter von Scholten, 14-19, 41, 43, 45, 49
- Pacoul, udsending fra Martinique, 42
- Paez, José Antonio (1790-1873), sydamerikansk frihedskæmper, 1830-1835 og 1839-1842 præsident for Venezuela, 9, 17-19, 34, 67, 71
- Paimas, slave, bødker, plantagen Store la Grange, 67
- Paludan, Frederik (1808-1880), søofficer, 83
- Peel, Robert (1788-1850), engelsk statsmand, 22, 30
- Pena, Dr., venezuelansk rådgiver, 19
- Perry, Matthew Calbraith (1794-1858), amerikansk søofficer, commodore, 93
- Peter. Slave, bødker, plantagen Mount Pleasant, 67
- Petersen, Christian Boas (1799-1862), sekretær og stempelpapirsforvalter på St. Croix, 43, 99
- Petersen, Hans, Dansk Vestindien, 43
- Philip, slave, grovsmed, plantagen Carlton, 67
- Piehl, sergent, forfremmet til løjtnant, 45, 47, 49, 68
- Poulsen, koffardikaptajn, 65
- Precht, Herman Wilhelm, oberstløjtnant, stadshauptmand på St. Thomas, ridder af Dannebrog, 43, 57, 64, 88, 97
- Quade, koffardikaptajn, 57, 71
- Ramos, guvernør på Porto Rico, 33
- Raupach, løjtnant, 60
- Ravn, Peter (1783-1839), garnisonskirurg, 96
- Reventlow, Frederik Ditlev (1791-1851) * greve, diplomat, fra 1841 og til sin død gesandt i London, 52, 77
- Rogers, D., planter, 84
- Rogers, S.D, planter, 84
- Rosenkrantz, Anton Werner (1817-1894), baron, officer, 68
- Rothe, Carl Adolf (1767-1834) * interimsgeneralguvernør, 29

- Rothe, Louis (1811-1871), cand.jur.,
1838 garnisonsauditør i København,
1840-1857 assessor i den dansk-vestin-
diske Landsoverret samt skifteforvalter
i Christianssted, i 1840 kammerjunker,
32-34, 36, 58, 63, 65, 66, 69, 70, 74,
77, 78, 99, 100, 104
- Rothe, Clara Johanne Angelique Rothe,
født Falbe (1820-1888), gift med
Louis Rothe, 58, 74, 77
- Sachen, von, baron, russisk chargé d'af-
fares i Amerikas foredede Stater, 14
- Santander, 9
- Sarauw, Carl Frederik Wilhelm (c1806-
1881), procurator på St. Croix, 37, 67
- Schimmelmänn, Heinrich Ernst (1747-
1831) * greve, minister, plantageejer,
13
- Schlegel, Poul Elias Windtmil, regiments-
kirurg, 95
- Scholten, Adelgunde von (1813-1841),
datter af Peter Scholten, i 1840 gift
med Carl Ernst Johan Bülow, 18, 43,
44, 69
- Scholten, Anna Elisabeth (1786-1849), i
1810 gift med Peter von Scholten, 18,
36, 69, 74, 101
- Scholten, Eliza, (født c1813), datter af
Peter von Scholten, ikke set senere end
i 1845-folketællingen, 18
- Scholten, Francisca von (1821-1844),
datter af Peter von Scholten, gift med
Frederik Wilhelm Dannemand, 18, 69,
74
- Scholten, Frederik von (1796-1853),
søofficer, fra 1834 toldinspektør i
Frederiksted på St. Croix, 63, 93
- Scholten, Jost Gerhardt von (1783-1824),
bror til Peter von Scholten, 4
- Scholten, William Casimir von (1816-
1876), søn af Peter von Scholten,
kavalleriofficer, 23, 30, 32, 34, 36, 38,
43, 45, 47, 49, 74
- Schultz, August Diderich (1788-1862),
søofficer, 7
- Secher, Mathias Poulsen (1799-1864),
søofficer, 49, 54, 75
- Sempill, officer, død 1844, 70
- Smith, Richard P., katolsk biskop,
Trinidad, 76, 78, 84, 90
- Smith, Robert, vicebrandmajor og med-
lem af borgerraadet på St. Croix, 12
- Sommer, major, 1, 3
- Stakemann, Johannes Andreas, procura-
tor, Dansk Vestindien, 89
- Stanley, Edward Geoffrey Smith (1799-
1869), engelsk politiker, medvirkede i
1833 til at afskaffe slaveriet, 30
- Stedmann, William (1765-1844), skotsk
læge, dr.med., 72
- Stemann, officer, 68
- Stenersen, Gudmund Stener, procurator,
Dansk Vestindien, 43
- Stevens, William, læge, plantageejer, 77,
99, 100, 105
- Strandgaard, landmåler, kaptajn, 64
- Søbøtke, Johannes (1777-1854) * guver-
nør på St. Thomas, 29, 31, 41, 47, 49,
52, 54, 55, 61, 70, 76, 79-81, 95, 96,
99, 103, 105, 107
- Thiele, Just Mathias (1795-1874) * for-
fatter, 43
- Thulstrup, Magnus Christian (1808-
1873) søofficer, 76
- Thomsen, Henrich Bendt (1790-1865),
søofficer, 7
- Thygesen, styrmand, 26
- Tolderlund, præst på St. Thomas, 78
- Torre, de la, spansk general, 17

- Treelon, kaptajn i De forenede Staters flåde, 70
- Tregelles, engelsk kvæker, 93
- Tutein, Christian Ditlev Eckard (1838-1923), ejer af Frenderupgård på Møn, 29
- Tutein, Peter Adolph (1797-1885) * landmand, politiker, 29
- Ulibarre, general, Puerto Rico, 72
- Uldall, Johan Joachim (1777-1839), søofficer, 5
- Waj, Abraham, tidligere beboer af Faith Island, 35
- Walterstorff, Ernst Frederik (1755-1820) * greve, generalguvernør, diplomat, 3
- Walterstorff, Sara Heyliger, født Cortwright, 3
- Wanding, premierløjtnant, St. Thomas, 65, 76
- Vargas, José Maria (1786-1854) præsident i Venezuela i 1835, fra 9. februar til 9. juli, 34, 43
- Washington, George (1732-1799), general, De forenede Staters første præsident, 14
- Wedege, sergent forfremmet til løjtnant, 45
- Wegener, artillieriofficer, Dansk Vestindien, 55
- Wellington, sir Arthur Wellington (1769-1852), engelsk feltherre og statsmand, 22, 30
- Wetterquist, kommandersergent, 94
- Vigo, Santiago Mendez de, spansk general, generalcapitain på Porto Rico, 33, 49, 52, 55, 56, 62, 67, 72, 73
- Wilde, Otto Alexander Klemme (1815-1896), søofficer, 45
- Wilhelmine Marie (1808-1891) * prinsesse, yngste datter af Frederik VI, 10-13
- William, slave, murer, plantagen Carlton, 67
- William, slave, tømmermand, plantagen Carlton, 67
- Willy, slave, tømmermand, plantagen Mount Pleasant, 67
- Wilson, Robert, engelsk politiker, 7
- Vlierden, fuldmægtig, 66, 67
- Woodcock, advokat, Tortola, 43
- Wulf, Christian (1777-1843) * søofficer, fra 1842 generaladjutant og jagtkaptajn, 32
- Zacharias, slave, murer, plantagen Mount Pleasant, 67
- Zahrtmann, Christian Christopher (1793-1853) * søofficer, 1848-1850, marineminister, 18, 19, 43
- Zarate, spansk handelsagent på St. Thomas, 56, 62, 71, 72
- Ziscenero, spansk officer, 9
- Øgaard, Christian Ludvig (1789-1865), exam. jur., kancelliraad, advocatus regius, auditor, 65
- Aagaard, Anders Jacoby Crucau (1803-1876), garnisonskirurg, 86, 95

